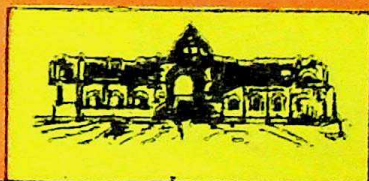
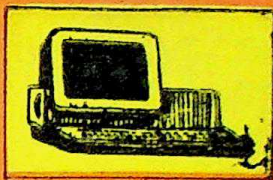
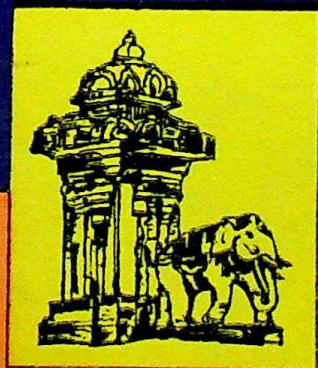
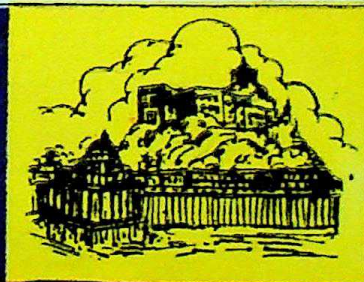

நெஞ்சிஸ் நிறுத்துங்கள்

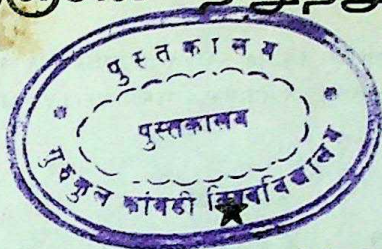

ச. முத்துக்குமரன்

கழக வெளியீடு

Digitized by eGangotri Maj Foundation
நெஞ்சில் நிறுத்துங்கள்

8258

DONATION

Forwarded free of Cost, and with the
Compliments of The Department of
Education, Govt. of India, New Delhi

ஆசிரியர் :

டாக்டர் ச. முத்துக்குமரன்

துணை வேந்தர், பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம்,
திருச்சி.

திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிட.,
154, டி. டி. கே. சாலை, சென்னை-18.

1992

1992 THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA WORKS
PUBLISHING SOCIETY, TINNEVELLY LIMITED

கிளைகள் :

சென்னை-108 திருநெல்வேலி-6 மதுரை-1.
கோயமுத்தூர்-1 கும்பகோணம்-1 திருச்சிராப்பள்ளி-2
சேலம்-1.

கழக வெளியீடு : 1884

முதற் பதிப்பு : ஆன் 1990
மூன்றாம் மறுபதிப்பு : ஆகஸ்டு 1992

O31,6N31,1
N92

NENJIL NIRUTHUNGAL

அப்பர் அச்சகம், சென்னை-108.

பதிப்புரை

புரட்சிக்கவிஞர் பாவேந்தர் பாரதிதாசன் 'சஞ்சீவி பர்வதத்தின் சாரல்' என்ற தீந்தமிழ்க் குறுங்காப்பியத்தைத் தொடங்கும் பொழுது "குயில் கூவிக்கொண்டிருக்கும்; கோலம் மிகுந்த மயில் ஆடிக்கொண்டிருக்கும்" என்று தொடங்கி 'நெஞ்சில் நிறுத்துங்கள்' இந்த இடத்தைத்தான் சஞ்சீவி பர்வதத்தின் சாரல் என்று சொல்லிடுவர்" என்று பாடுவார்.

இவ்வாறு தமிழ்நாட்டிலுள்ள பொறியியல் அறிவியல் அறிஞர்களின் நிலை, கல்வியாளர் நிலை, மாணவர்களின் நிலை, மக்களின் மனப்பாங்கு, தமிழ் மொழியின் நிலை என்ற பலவற்றைப் பற்றியதம் சிந்தனைகளைத் தொகுத்துச் சொல்லி 'நெஞ்சில் நிறுத்துங்கள்' நம் நாட்டு நிலை இதுதான் என்று பாவேந்தர் பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தர் டாக்டர் ச. முத்துக்குமரன் அவர்கள் கூறுகின்றார்கள். இவர்தம் சிந்தனைகளை ஏந்தி வரும் கட்டுரைகள் இன்று தமிழகம் உள்ள நிலையை நன்கு படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றன.

யார் எப்பணியை ஆற்றினும் பொறுப்புடன் செய்ய வேண்டும், சிறப்புடன் செய்யவேண்டும், உறுதியுடன் செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணத்தை வலியுறுத்தும் கட்டுரைகள் இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன.

இன்றைய பொறியாளர்கள் தங்கள் திறமையைச் செயல்வடிவில் மட்டும் காட்டினால் போதாது. எவ்வாறு செயல்படவேண்டுமென்பதை இளந்தலைமுறையினர்க்கு எடுத்துப் பேசவும் எழுத்தில் வடிக்கவும் வேண்டும். பிற துறை அறிஞர்களின் ஆற்றல் இவ்வகைகளில் வருகிற தலைமுறையினர்க்குக் கிடைக்கிறது. பொறியியல் துறையிலும் இப்போக்கு மலர வேண்டுமென்கிறார் ஆசிரியர்.

சமயம் மக்களுக்குத் தேவைப்படுவது. சமயச் சான்றோர் மக்களுக்கு எவ்வாறு வழிகாட்டியாய்த் திகழ்கிறார்கள் என்பதைச் சான்றுகள் காட்டி ஆசிரியர் நிறுவுகிறார்.

இக்காலச் சூழலுக்கு ஏற்ற கல்வி எது என்பதைத் தெளிவாக்கும் கட்டுரைகள் ஆசிரியரின் அரை நூற்றாண்டுக் கல்வித்துறை அனுபவத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன.

முறையான கல்வியும் ஒழுக்கமும் இல்லையேல் இன்றைய மாணவர்கள் நாளைய நல்ல தலைவர்களாக உருவாக முடியாது என்பதை ஆசிரியர் நூலில் வலியுறுத்துகிறார்.

பயனுள்ள கட்டுரைகள், பழுத்த சிந்தனைகள், படித்துப் பார்க்க வேண்டும். படித்ததை அனைவரும் நெஞ்சில் நிறுத்த வேண்டும். ஆசிரியரின் கருத்து இது. பதிப்பாளரின் கருத்தும் இதுவே.

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்.

அணிந்துரை

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்

பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் நமது இனிய அன்பர் திரு முனைவர் ச. முத்துக்குமரன் அவர்கள் நல்ல அறிஞர்; துறைபோகக் கற்கும் வேட்கையினர்; அறிவியல் மேதை; சிறந்தபொறியியலாளர்; பழகுதற்கினிய பண்பாளர்; முன்னைப் பழைய சிந்தனைகளும் பின்னைப் புதிய சிந்தனைகளும் சங்கமித்து விளங்கும் ஓர் அற்புத மனிதர்; நல்ல தமிழர்; தமிழார்வலர். பாவேந்தன் பாரதிதாசன் எண்ணியாங்கு துறைதோறும் தமிழ் வளர வேண்டும் என்ற பெருவிருப்பம் உடையவர். தமது விருப்பங்களைக், கொள்கைகளைக், கோட்பாடுகளை அச்ச மின்றிச் சொல்லும் துணிவும் செயலாக்கமும் உடைய அறிவறிந்த ஆள்வினையாளர். முனைவர் ச. முத்துக்குமரன் அவர்கள் பேசிய பேச்சுகளும் எழுதிய கட்டுரைகளும் அடங்கிய “நெஞ்சில் நிறுத்துங்கள்” என்ற நூலைப் படிக்கும் இனிய வாய்ப்புக் கிடைத்தது. மகிழ்வு தரும் வாய்ப்பாக இது அமைந்தது. இந்த நூல் கற்போர்க்கு அறிவினை விரிவுசெய்யும் கருவியாகவும் தமிழ் வளர்ச்சிக்கு ஓர் உந்துதலாகவும் அரசியலாருக்குச் செவியறிவு நூலாகவும் பழமை பாராட்டுவோருக்கு விளக்கம் பல தந்து ஊக்குவிக்கும் கட்டளைகளாகவும் அமைந்துள்ளது. இனிய தமிழ்; எளியநடை; பிறமொழிச் சொற்கள் கலவாத தனித் தமிழ் நடை; கற்போர் நினைவில் நிற்கும் வகையில் சிறிய வாக்கியங்கள்; முனைவர் ச. முத்துக்குமரன் அவர்களுடைய நடை, தமிழ்த் தந்தை திரு. வி. க. அவர்களுடைய நடையை நினைவிற்குக் கொண்டு வருகிறது.

பொறியியலைப் பற்றிய கட்டுரைகள் பல உள்ளன. நூலாசிரியர் இந்த உலகம் இன்று இந்த அளவுக்கு

உயர்ந்ததற்குக் காரணம் பொறியியலாளனே என்று கூறுவது நூற்றுக்கு நூறு வரவேற்கத்தக்கது. ஆம்! மனிதன் கருவிகளைக் கையாளத் தொடங்கிய பிறகுதான் வரலாறு வளர்கிறது! நாகரிகங்கள் மாறி வருகின்றன! கருவிகளைப் படைத்தவன், தொடர்ந்து இன்றுவரை படைத்துக்கொண்டிருப்பவன் பொறியியலாளன் தானே! ஆட்சி முறையில் பொறியியலாளர்கள்—தொழில் நுட்ப அறிவியல் மேதைகளிடம் அரசு நேரிடையாகச் செயல்பட வேண்டும் என்ற கொள்கை சரியே! தொழில் நுட்பம் சான்ற பொறியியலாளர்களுக்கு நிறைந்த அதிகாரங்களுடைய பொறுப்புள்ள பதவிகள் தரப்படவேண்டும் என்ற கருத்து வரவேற்கத்தக்கதே! இந்தக் கொள்கை நடைமுறைக்கு வருவதில் உள்ள இடர்ப்பாட்டுக்குக் காரணம் அரசவேறு, ஆட்சியாளர்கள் வேறு என்ற கருத்துத் தோன்றியதே. ஆட்சியில் அம்பவர்களுடைய வீருப்பு, வெறுப்புக்களால் ஒரு துறையின் தலைமையிடத்தில் தலைமை சான்ற பொறியியலாளர் இருந்தால்—ஆளுபவர்களுக்கு அவரைப் பிடிக்காது போனால் எங்கு மாற்றுவது? இ. ஆ. ப., அதிகாரியாக இருந்தால் எளிதில் மாற்றலாம். இ. ஆ. ப., நியமனத்திற்குரிய இடங்கள் பல தொழில்நுட்ப மேதைகளுக்கு அப்படி இல்லையே!

“பொறியியலாளர் சிந்தனைக்கு”—என்ற கட்டுரை ஒவ்வொரு பொறியியலாரும் தவறாது படிக்கவேண்டிய கட்டுரை. பொறியியலாளர்கள் தமது படிப்பினைகளை—அனுபவங்களை எழுதி அடுத்த தலைமுறைக்குத் தர வேண்டும் என்ற நூலாசிரியரின் சிந்தனை, கடமை யுணர்விற்பாற்பட்ட சிந்தனை! பாராட்டுசலுக்குரிய சிந்தனை!

இன்றைய அறிவியல் உலகம்—வளர்ந்து வரும் பொறியியல் உலகம் ஆன்மீகத்திலிருந்து மெள்ள விலகி வருகிறது என்பது உண்மை. நமது நூலாசிரியர்

பொறியியலும் ஆன்மீகமும் பிரிக்க இயலாதவை என்று அழுத்தம் திருத்தமாகக் கூறுகின்றார். என்றும் வாழும் கைவினைஞர்களே, பொறியியல் தோன்றி வளர்வதற்கு அடிப்படையானவர்கள். புதிய கண்டுபிடிப்புகளைக் கண்டுபிடித்தவர்கள் கூடக் கைவினைஞர்கள்தாம் என்ற ஆசிரியரின் கருத்து ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதே! இந்த உலகின் பூத பௌதிக உலகின் பரிணாம வளர்ச்சியை மாணிக்கவாசகரின்,

‘புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகி...’

என்ற திருவாசகப் பகுதியை எடுத்துக்காட்டி விளக்கியிருப்பது அருமையிலும் அருமை. கல்லாகி’ என்று ஏன் பாடினார் என்பதை உணர முடியவில்லை என்று உணர்த்துகின்றார். நில அமைப்பில் ஏற்றங்கள் இறக்கங்கள் ஏற்படுகின்றன. மலைகள் அமைந்துள்ள நிலப்பகுதி உயர்வதன் மூலம் அப்பரப்பில் மலையும் உயர்கிறது. இந்த உயர்வை வளர்ச்சி என்று எடுத்துக்கொள்ளலாமா? ஆய்வு செய்தற்குரிய கருத்து. இந்தக் கட்டுரையை ஆசிரியர் முடிக்கும்பொழுது “ஆன்மீக முறைகளைப் பின்பற்றி இயற்கையோடிகையந்து வாழ முயல்வோம்!” என்று எழுதியிருப்பது நூலாசிரியருக்கு ஆன்மீகத்தில் உள்ள ஈடுபாட்டைப் புலப்படுத்துகிறது.

காரைக்குடி மத்திய மின்வேதியியல் ஆய்வுக் கழகத்தின் நிறுவன நாளில் நமது நூலாசிரியர் பேசிய பேச்சு அருமையானது இந்தப் பேச்சை நாம் அருகில் இருந்து கேட்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றிருந்ததை நினைந்து இன்று உள்ளம் மகிழ்ந்து, நூலாசிரியரை நெஞ்சந் தழீஇய தமிழால் தழுவி வாழ்த்துகின்றோம். இன்றைய நமது நினைலயில், “நாம் பெற்றிருப்பதற்கும், பெறவிழைவதற்கும் இடையே ஒரு தவிர்க்கமுடியாத திண்ணிய முரண்பாடு வளர்ந்து வருகிறது” என்ற வரிகள் படிக்கத்தக்கன. பலகாலும் படிக்கத்தக்கன. இந்த முரண்பாடுகளைத்

தவிர்க்க முயலாது போனால் நமது எதிர்காலம் ஒரு கேள்விக்குறியே! நமது நாட்டில் கிராமப்புறங்களில் எண்ணற்ற கைவினைஞர்களின் திறமையை வளர்த்துப் பயன்படுத்திக்கொள்ள தக்க வகையில் அறிவியல் வளராது போனால் முரண்பாடு நீடிப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. நமது நாட்டின் சென்ற காலத் தலை முறையின் தொழில்நுட்பம் கூர்மைப்படுத்தி வளர்க்கப் பெறவேண்டுமே தவிர அயல்நாடுகளிலிருந்து தொழில் நுட்பத்தை வரவழைப்பது போதிய பயனைத் தராது.

நூலாசிரியர், 'கிராமப்புறச் சிக்கல்களுக்குத் தீர்வு காண்பதில் போதிய ஆய்வு இல்லை. ஆய்வு செய்யும் ஊக்கமும் இல்லை'—என்பது நூற்றுக்கு நூறு உண்மை. வேளாண்மை அடிப்படையிலான தொழில்கள்—கால்நடைகள் கால்நடை வளர்ப்பு அடிப்படையிலான தொழில்கள் போதிய அளவுக்கு அல்லது தேவை அளவுக்கு வளரவில்லை என்பது உண்மை. கால்நடை வளர்ப்பை, சமய நெறியோடும் கடவுள் பக்தியோடும் இணைத்து வற்புறுத்தியும் இத்துறையில் போதிய வளர்ச்சி இல்லாதது ஒரு பெரிய குறையே! இனி வருங் காலத்திலாவது நமது அறிவியல் மேதைகளும் அரசுகளும் இவற்றைப் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும். இவ்விரண்டு துறைகளும் வளர்ந்தால்தான் நாடு தன்னிறைவை எய்தும்! நகர்ப்புற நெருக்கடிகள் குறையும்! "அறிவியலாளர்கள் கிராமங்களின் முன்னேற்றத்திற்காக உழைப்பதன் மூலமே வரிசெலுத்தும் மக்களுக்குரிய கடனை மீள்செலுத்த இயலும்" என்ற நூலாசிரியர் கருத்து நூற்றுக்கு நூறு சரியே! காரைக்குடி மத்திய மின் வேதியியல் ஆய்வகத்தின் அறிவியலாளர்கள் இந்தக் கடனைச் செலுத்தி வருகின்றனர் என்பதை நாம் குறிப்பிடாமல் இருந்தால் நன்றி மறந்ததாகும். "குன்றக்குடி மாதிரி" (Kundrakudi Pattern) என்று நடுவண் அரசின் திட்டக்குழு பாராட்டிய "குன்றக்குடி

மாதிரி'', காரைக்குடி மத்திய மின் வேதியியல் அறிவியலாளர்களுடைய உழைப்பே! சாதனையே!

“குமரகுருபரரின் சிந்தனைகள்” என்ற கட்டுரைமீல் கடவுள் இருக்கிறார்—இல்லை என்ற விவாதத்திற்கு ஒலியலையை வானொலிப் பெட்டியைச் சான்றாகக் காட்டி விளக்கியிருப்பது அற்புதம்! அற்புதம்! ‘கல்வி பொருள் தரும்’ என்ற குமரகுருபரரின் சிந்தனையை நூலாசிரியர் வியந்து போற்றி மகிழ்ந்துரைக்கும் செய்திகள் படித்துணரத் தக்கன. மாணிக்கவாசகரின்,

“வேண்டத் தக்கது அறிவோய் நீ,
வேண்ட முழுதும் தருவோய் நீ,
வேண்டும் அயன்மாற் கரியோய் நீ
வேண்டி என்னைப் பணிகொண்டாய்
வேண்டி நீயா தருள்செய்தாய்
யானும் அதுவே வேண்டி னல்லால்
வேண்டும் பரிசொன்(று) உண்டென்லில்
அதுவும் உன்றன் விருப்பன்றே”

என்ற பாடலை எடுத்தாண்டுள்ள பாங்கு பாராட்டத் தக்கது. இந்தப் பாடலை இப்படியும் அனுபவிக்க நூலாசிரியர் நம்மை அனுமதிப்பாரா? மனிதனுக்கு ஆசைகள் பலப்பல. “அவா வெள்ளம்” என்பார் மாணிக்கவாசகர். ஆனால் அவைகளைத் — தம்முடைய ஆசைகளை அடைவதற்குரிய தகுதி ஏதும் இல்லை. தகுதிக்கு இசைவில்லாதனவற்றை நான் கேட்டால் கடவுள் தரமாட்டான்; நான் கேட்கத் தகுதியுடையன அறிந்து கேட்டால் கேட்டவை முழுதும் தருவான்’ என்று சிந்திக்கலாமா! இன்று தகுதியை உயர்த்திக்கொள்ளாமல் உயர்நிலைகளைக் கேட்போர் மிகுதி! ஏன், தகுதி என்பதே ஒரு பித்தலாட்டம் என்று சொல்கிற அளவுக்கு நமது நிலை இன்று தாழ்ந்து விட்டது, இந்தத் தீவினை எங்கு எதில் கொண்டுபோய்

விடும். வரலாறு உரிய விளைவைத் தராமல் போகுமா ?
History returns itself'' என்பது பொய்யாகுமா ?

நூலாசிரியருக்குத் திருமுறைகளில் அதுவும் அப்பரடிகள் திருமுறைப் பாடல்களில் உள்ள தோய்வினை "திருமுறைகளைப் போற்றுவோம்" என்ற கட்டுரை விளக்குகிறது. தமிழ்நாட்டுப் பிள்ளைகள் — தமிழ்ப் பிள்ளைகள் தமிழையே தெரிந்துகொள்வதில்லை. ஆங்கிலம் மட்டுமே கற்பிக்கும் பள்ளிகளில் சேர்ந்து நாட்டையும் மொழியையும் அறியாமல் நம் நாட்டிலேயே வேறு நாட்டவரைப்போல வாழும் சிறார்களைப் பார்க்கின்றோம் என்று கூறும்பகுதி, நூலாசிரியரின் உள்ளத்தை உறுத்திக்கொண்டிருக்கும் துன்பம் எது என்று உணர்த்துகின்றது. இதற்குத் தீர்வு என்ன ? தமிழ் மக்கள் தந்திலை தெரிந்து திருந்துவதுதான் ! தமிழ்நாடு அரசு தமிழ் மக்களைத் தமிழர்களாக வாழவைக்கக் கண்ணோட்டம் இன்றி உரிய முயற்சிகள் மேற்கொள்ள வேண்டும். இது காலத்தின் கட்டாயம்.

அப்பர் பெருமானின்,

"கரியினும் கட்டி பட்ட கரும்பினும்

பனிமலர்க் குழல் பாவைநல் லாரினும்

தனிமுடி கவித்து ஆளும் அரசினும்

இனியன் தன்னடைந் தார்க்குஇடை மருதனே!"

என்ற பாடலை எடுத்துக்காட்டி அறிமுகப்படுத்தியுள்ள பாங்கு பாராட்டத்தக்கது. இந்தப் பாடலில் நாச்சுவையைப் பலர் மறப்பர், காமச்சுவையையும் பலர் வென்று விளங்குவர். ஆயினும் அதிகாரப் பசியிலிருந்து பலர் மீள்வதில்லை. அதிகாரப்பசி துறவிகளைக்கூட விட்ட பாடில்லை. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகத் தற்சார்பான பற்றினைத் துறப்பவர்கள் அருமையிலும் அருமை என்பது உணரத்தக்கது. தற்சார்பு நிலை நீங்கிய பக்தி தேவை என்பதை நூலாசிரியர் விளக்கி, பக்தி நெறியில்

நம்மெல்லாரையும் ஆற்றுப்படுத்துகின்றார். நூலாசிரியர் வழி, திருமுறைகளைப் போற்றி வாழ்வோமாக !

கம்பராமாயண ஆய்வுக்கட்டுரையில் மதுவின் தீமையை நூலாசிரியர் விரிவாக விளக்கியுள்ளது மட்டுமின்றி மதுவை எதிர்த்துப் போராடத் தூண்டுகிறார். கம்பராமாயணக் கட்டுரையில் “உன் பாதையை அறிந்து கொள்” என்ற பகுதி வாழ்வாங்கு வாழ விரும்புவர்கள் அனைவரும் படிக்கவேண்டிய பகுதி. இக்கட்டுரையைத் தொடர்ந்து வரும் “எவ்வழி நல்வழி” என்ற கட்டுரையும் படிக்கத் தக்கது: ஏற்று ஒழுகத்தக்கது. “தமிழே பயிற்சி மொழி” என்ற கட்டுரை உணர்ச்சியுள்ள ஒவ்வொரு தமிழனும் படிக்கவேண்டிய கட்டுரை. ஆயினும் என்? இன்றைய சமுதாயத்தில் “யாவரும் கல்வி கற்று வளம் பெறுவதை விரும்பாத சிலர்” என்று நூலாசிரியர் கூறும் சிலர் கையே ஒங்கி நிற்கிறது. இன்று, தமிழ் பயிற்சி மொழியாவதற்குத் தடை மொழி அல்ல; சமுதாயச் சிக்கல் தான் காரணம் என்று தமிழன் சிந்திப்பான்? என்று தமிழன் அறிஞனாவான்? என்று தமிழ் பயிற்றுமொழியாக வளரும்? இந்த வினாக்களுக்கு விடை சொல்ல வேண்டியவர்கள் சொல்லத் தவறினால் வரலாறு பழிதூற்றும் !

நூலாசிரியரின் “எதிர்காலவியல்” கட்டுரை தமிழ் நாட்டின் எதிர்காலத்தில் உள்ள ஆசிரியரின் ஆர்வத்தைப் புலப்படுத்துகிறது. நூலாசிரியர் திருவள்ளுவரின், “அறிவுடையார் ஆவதறிவார்” என்ற நெறிவழி இனி ஆகவேண்டியனபற்றி எதிர்காலவியலுக்குரிய உந்து சக்திகள் பலவற்றை இந்த நூலில் தந்துள்ளார்! தமிழ் நாட்டு இளைஞர்களை அழைத்துப் பேசுகிறார்! இந்த நூல் வரலாற்றை இயக்கும் ஆற்றலுடையது! இந்த நூலாசிரியர் முனைவர் ச. முத்துக்குமரன் அவர்களைத் தமிழகம் போற்றி மகிழ வேண்டும். அவர்தம் எண்ணங்கள் செயலாக்கம் பெற உழைத்திடல் வேண்டும்! இதுவே நமது விருப்பம்; விழைவு! வாழ்த்துக்கள் !

சில சொற்கள்...

‘நெஞ்சில் நிறுத்துங்கள்’ என்னும் தொடர் பாவேந்தர் பாரதிதாசனின் கவிதையில் பயின்றுவரும் தொடர் ‘நெஞ்சில் நிறுத்துங்கள் - இந்த இடத்தைத்தான் சஞ்சீவி பர்வதத்தின் சாரல் என்று சொல்லிடுவர்’ என்பது பாவேந்தரின் அழகிய கவிதை வரிகளாகும். எப்போதோ படித்த இத்தொடர் என் நெஞ்சைப் பிணித்ததனால் இதனையே நூலின் தலைப்பாக்க நினைத்தேன். என் நெஞ்சில் பளிச்சிட்ட சிந்தனை மின்னல்கள் உங்கள் நெஞ்சையும் கவரும் என்னும் துணிவு உடையேன்.

என் தொழில் வாழ்க்கை, பொறியியல் துறையில் தொடங்கிற்று. இளமை முதற்கொண்டே தமிழ், தமிழ் மொழி, தமிழினம், தமிழ்நாடு என்னும் உணர்வுகளும் என் உயிரையும் உணர்வையும் ஊட்டி வளர்த்தன. நான் பொறியாளனாக வாழ்வைத் தொடங்கினாலும், சமுதாய உணர்வு என்னைக் கல்வியாளனாக மாற்றிற்று. அதன் பயனாகப் பொறியியல், தமிழியல், சமுதாயவியல், கல்வியியல் போன்ற என்னோடு தொடர்புடைய துறைகள் பற்றி அவ்வப்போது நான் ஆழமாகச் சிந்தித்தது உண்டு. அச் சிந்தனையில் பிறந்த எண்ணங்களையே சிறுசிறு கட்டுரைகளாக அவ்வப்போது வடித்தேன்.

இந்நூலில் 15 கட்டுரைகள் உள்ளன. இக்கட்டுரைகளில் சில கருத்தரங்குகளில் படிக்கப்பட்டவை; சில இதழ்களில் வெளிவந்தவை; சில மேடைகளில் பேச்சாக வெளிப்பட்டதும் உண்டு. அவற்றையெல்லாம் ஒருங்கு திரட்டி நூல் வடிவில் தருவதும் பயன் விளைக்கும் என்று நம்பினேன். அந்த நம்பிக்கையின் விளைவே இந்த நூல். இக்கட்டுரைகள் உருவாகத் துணை தின்ற அமைப்புகளுக்கு நன்றி.

இந்த நூலுக்கு அணிந்துரை நல்கியுள்ள தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்களுக்கும், இந்நூலை அழகோடு வெளியிட்டுள்ள சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழக ஆட்சியாளர் திரு இரா. முத்துக்குமாரசுவாமி அவர்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ச: முத்துக்குமரன்

உ ள் ளு றை

பக்கம்

பொறியியல்

1. சமுதாயத்தில் பொறியாளரின் இடம்
(தமிழ்நாடு பொறியாளர் கூட்டமைப்பு
நடத்திய கருத்தரங்கு, 1974) 3
2. பொறியாளர் சிந்தனைக்கு
(பொறியாளர், 1976) 15
3. பொறியியலும் ஆன்மீகமும்
(மேல்மருவத்துர் ஆதிபராசக்தி ஆன்மீக
விழா மலர், 1988) 25
4. ஒரு சொல் கேளீர்!—அறிவியலார் சிந்தனைக்கு
(டாக்டர் ஆர்க்காடு இராமசாமி முதலியார்
நினைவு நாள் பேருரை. (தமிழாக்கம்)
மையமின் வேதியியல் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்,
காரைக்குடி, 1988) 33

தமிழியல்

5. தமிழில் கலைச்செல்வங்கள்
(பொறியியற் கல்லூரி ஆண்டிதழ், கிண்டி,
1976) 56
6. குமரகுருபரர் : சில சிந்தனைகள் 66
7. திருமுறைகளைப் போற்றுவோம்
(இராமலிங்கர் பணிமன்றம், தேவார இசை
விழா, திருச்சி, 1988) 73

8. இன்றைய வாழ்விற்குக் கம்பராமாயணம்
(இராம் 1989—கருத்தரங்கு, (தமிழாக்கம்,
காரைக்குடி, 1939) 88
9. எவ்வழி நல்வழி 108
கல்வியியல்
10. தமிழே பயிற்சி மொழி 119
(கலைக்கதிர், 1976)
11. கல்வியில் எதிர்காலவியல் பற்றிய விழிப்புணர்வு
(கருத்தரங்கு நிறைவு விழா உரை,
அழகப்பா பல்கலைக்கழகம், 1988) 141
12. உயர்கல்வி : சில சிந்தனைகள் 151
சமுதாயவியல்
13. அடிப்படைத் தேவைகள் 167
(மாலை முரசு, பொங்கல் மலர், 1989)
14. இளைஞர்களே சிந்தியுங்கள்
(சமால் முகம்மது கல்லூரியில் ஆற்றிய
உரை, 1989)
15. தமிழும் தமிழரும் எழுச்சி பெற 178

நெஞ்சில் நிறுத்துங்கள்

பொறியியல்

महाराष्ट्र शासन

अध्यापक

1. சமுதாயத்தில் பொறியாளரின் இடம்

நாட்டில் புகழ்பெற்ற மக்களின் பட்டியலைப் பார்த்தால் அதில் அரசர், வீரர், வள்ளல், ஈழத்தாளர், அரசியல்வாதி, புலவர், விஞ்ஞானி இப்படிப் பலர் இருப்பர். ஆனால் பொறியாளரைக் காண்பதரிது. இன்றுள்ள பொறியாளர் களுக்குள்ளும், எண்ணிப் பார்த்தால் புகழ் பெற்ற பொறியாளர் ஒரு சிலரைக் காண்பதும் அரிது. அப்படியானால் பொறியாளர்கள் சமுதாயத்திற்கு ஒன்றும் செய்வ தில்லையா? அப்படிச் சொல்ல யாராலும் முடியாது. ஆனாலும் இந்த நிலை ஏன்?

பொறியாளன் பொதுவாக அடக்கமுடையவன். தனிப்பட்ட பொறியாளனும் தற்பெருமையில்லாதவன். தன்னைப்பற்றிப் பெருமை பேசுவதில்லை; அவனுக்குக் கிடைக்கும் புகழும் பெருமையும் பொதுப்படையாகக் கிடைப் பனவே; தனிப்பட்டனவல்ல. பொறியாளனால் சமுதாயத் திற்கு ஏற்படும் நன்மையைப் பார்க்கும்போது அவனுக்குக் கிடைக்கும் புகழும் பெருமையும் மிகக்குறைவு.

பொறியாளன் இல்லையேல் இந்த உலகம் இன்று நாம் காணுமளவிற்கு உயர்ந்திருக்க முடியாது. வளர்ந் திருக்க முடியாது. ஆற்றில் நீர் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. அதை அப்படியே விட்டுவிட்டால் அது கடலில் கலந்து விடும். அதனால் மக்களுக்கு எவ்விதப் பயனும் கிடையாது. ஆனால், ஆற்று நீரை அணை கட்டித் தேக்கி வைத்துத் தேவைப்படும்போது எடுத்துப் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் வசதி செய்யப்படும்போது நாட்டில் பயிர்த்தொழில் பெருகு

கிறது. அணை கட்டுவதற்குப் பொறியாளர் தேவை. இதுபோலவே இன்றைய அறிவியல் உலகில் அறிவியலறிஞர்கள் எத்தனையோ புதுமைகளைக் கண்டுபிடித்தாலும் அவற்றைச் செயல்வடிவில் உருக்கொடுத்து மக்களுக்கு உதவச் செய்பவர் பொறியாளரே.

நம் நாட்டில், சரியான வரலாறு என்று ஒன்று கிடையாது. எந்தத் துறையைப் பற்றியும் உரிய வரலாறு கிடையாது. ஆனால் மேல்நாட்டினரிடம் மருத்துவத் துறை, சட்டவியல் என்று எந்தத் துறையை எடுத்தாலும் அதில் நீண்டகால வரலாறு உண்டு. ஆனால் அங்கும் பொறியியல் துறைக்கு ஒரு வரலாறு கிடையாது. வண்டி, வண்டிச்சக்கரம், இரும்பு, செம்பு போன்ற உலோகங்களை அந்த வகைக் கணிகளிலிருந்து பிரித்து எடுத்தல் போன்ற பல பொறியியல் விந்தைகளை முதன் முதலில் கண்டவர் யார்? அவர்களெல்லாம் தம் புகழைப் பரப்பாமல், தற் புகழ்ச்சியுடன் வாழாது மறைந்தனர். ஆதலினாலேயே பொறியியல் துறைக்கு மட்டும் ஒரு வரலாறே இல்லை. பொறியியல் வரலாறு என்று இன்றுள்ளதெல்லாம் ஒன்று அல்லது இரண்டு நூற்றாண்டு வரலாறேயாம். உண்மையில் மனிதனின் நாகரிக வளர்ச்சியில் பொறியாளரின் பங்கு மிகச் சிறப்பானது. ஆயினும் பொறியாளரின் அடக்கத்தின் காரணமாக அவர் தனிப்பட்ட புகழ் பெறவில்லை. இது பொறியாளரின் இயல்பு ஆகும். உலகத்திலுள்ள எல்லா நாடுகளிலும் இந்த மரபு உள்ளது. அதற்காகப் பொறியாளர் மகிழ்ச்சியடையவும் பெருமை யுறவும் வேண்டும்.

இன்று திடீரென்று உலக நாகரிகம் அழிந்து போனால் என்னாகும் என்று எண்ணிப் பார்ப்போம். நாகரிகம் அழிந்தாலும் பொறியாளரின் மனமும், தன்மையும், ஆராயும் குணமும், அறிவியல் மனப்பான்மையும் இருக்குமானால் சிறிது காலத்தில் பொறியாளர்கள்

மறுபடியும் நாகரிகத்தை உண்டாக்கலாம், புதிய நாகரிகம் இப்பொழுது உள்ளதைவிட மேம்பட்டதாகவும் இருக்கலாம். அப்படிப்பட்ட நாகரிகத்தைத் தோற்றுவிக்கப் பல தலைமுறைகளாகலாம். ஆனால் அப்படிப்பட்ட ஒரு நாகரிகம் தோற்றுவிப்பதில் ஒரு வணிகன், ஒரு வங்கி ஊழியன், ஒரு நிருவாக அலுவலர் (Administrator) இவர்கள் பங்கு என்னவாக இருக்கமுடியும்? (John Mills, 1946). வள்ளுவர் குறித்ததுபோல் ஓர் உழவன் வாழ முடியும். (உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்) ஆனால் அந்த உழவனுக்கும் ஏர் செய்து தர ஒரு பொறியாளன் வேண்டுமல்லவா? வீடு கட்டித் தர ஒரு பொறியாளன் வேண்டுமல்லவா?

ஆக வாழ்க்கையில் நாம் அனுபவிக்கும் ஒவ்வொன்றும் பொறியாளர்களின் முயற்சியாலும், உழைப்பாலும் உண்டானதே. அதாவது பொறியாளனுக்குச் சமுதாயத்தில் எல்லாத் துறைகளிலும் நேரடித் தொடர்போ, மறைமுக உறவோ உண்டு எனலாம். பொறியாளன் பணியாற்றக் கூடிய துறைகளைக் கீழ்க்காணுமாறு பொதுவாகப் பிரிக்கலாம்.

- * பொதுப் பணித்துறை
- * தனியார் துறை
- * பொறியியல் கல்வித் துறை
- * அரசியல் துறை
- * இராணுவத் துறை

இந்தக் கட்டுரையில் இராணுவத் துறையில் பொறியாளர் செய்யக்கூடியவை விவரிக்கப்படவில்லை. சமுதாயத்திற்குப் பயன்படக்கூடிய வகையில் எவ்வாறு பொறியாளர் கடமையாற்றுகின்றனர், இன்னும் என்னென்ன செய்யலாம், செய்ய வேண்டும் என்பனவே ஆராயப்படுகின்றன.

பொதுப்பணித் துறை

பொதுவாக, பலதரப்பட்ட பொதுப்பணித்துறைகளிலும் பொறியாளர் பெரும் பங்குகொண்டு பணியாற்றுவது யாவருக்கும் தெரிந்த ஒன்று. விவசாயப் பொறியியல் துறை நீர்ப்பாசனத் துறை, கட்டடத் துறை, பெருவழித் துறை, குடிநீர் வசதித் துறை, மின்சாரத் துறை, தொழில் வணிகத் துறை, வீட்டு வசதித் துறை, குடிசைப்பகுதி மாற்றம் துறை முதலிய சமுதாயத்திற்குப் பணிபுரிவதற்காக அரசு ஏற்படுத்தியுள்ள எல்லாத் துறைகளிலும், வாரியங்களிலும், ஆக்கப் பணிகளில் பொறியாளர் பெரும் பங்கு கொண்டு உழைத்து மக்களுக்கு உண்ண உணவும், உடுக்க உடையும் பெருமளவில் கிடைக்க வழிவகைகள் செய்து, இருக்க இடமும் இன்னும் பல வசதிகளும் செய்து வருவது யாவரும் அறிந்ததாகும். ஆகவே, இதைப்பற்றி இங்கு இதற்குமேல் விவரிக்க வேண்டியதில்லை.

தனியார் துறை

பொறியாளர் தனியார் துறையில் ஈடுபட்டு மேற் சொன்ன அரசுத் துறைகளின் ஆக்க வேலைகளுக்கு உதவ முடியும். அதாவது அரசுத் துறைகள் அல்லது வாரியங்களுக்கு ஒப்பந்தக்காரராகப் (Contractor) பணியாற்றலாம், அல்லது பொதுமக்களுக்கு வேண்டிய கட்டட வேலைகள், நல்வாழ்வுக்கு வேண்டிய பலவகைப் பொருள்களைத் தயாரிக்கும் இயந்திரங்கள் செய்தல், பண்டங்களைத் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலைகள் அமைத்தல், அவற்றை நடத்துதல் இங்ஙனம் பலவாறு பல தொழில்களில் ஈடுபடலாம். பொதுவாக இவற்றைப் பற்றியும் யாவரும் அறிவர். இத்தகைய பணிகளைப் பற்றி இங்கு விவரிக்க வேண்டா.

பொறியியல் கல்வித் துறை

பொறியாளரை உருவாக்கும், பொறியாளரைப் படைக்கும் கல்வி நிலையங்களில் பணிபுரியும் பொறி

யாளரின் கடமை மிகப் பெரியது. பிற்காலத்தில் நாட்டின் ஆக்கப்பணிகளில் ஈடுபடப்போகும் பொறியாளரை அதற்கு ஏற்பப் பண்படுத்தும் வேலை, மிகக் கடினமான ஒன்றாகும். சமுதாயத்திற்கு வேண்டும் வசதிகள் பற்பல. அவை யாவற்றிற்கும் தகுந்த பொறியாளர் தேவை. அப் பொறியாளர் பொதுக் கல்வியும், பொறியியல் அடிப்படைகளும் தாம் எடுத்துக்கொண்ட பொறியியல் பிரிவின் நுட்பங்களும் அறிந்திருக்க வேண்டும். எந்த ஒரு துறையில் பொறியாளன் சேர்ந்தாலும் அந்தத் துறையில் அவன், கொடுக்கப்பட்ட பணியைப்பற்றிய விவரங்களைச் சேகரித்து (Investigate), அவற்றை ஆராய்ந்து (Analyse) பணியைச் செய்யக் கணக்கிட்டு, படம் வரைந்து (Design) திட்டம் தீட்டி (Plan) பணியைச் செய்து (Construct or Execute), பிறகு தேவையிருந்தால் செய்த கருவியை அல்லது கட்டடத்தைப் பராமரிக்கும் (Maintenance) வேலைகளில் ஈடுபடுகிறான். இந்தப் பணியெல்லாம் செய்ய இளைஞரைப் பழக்கவேண்டும். மற்றும், மக்களுடன் தொடர்பு கொள்ளுதல், உயர் அதிகாரிகளிடமும், தன் கீழ் பணிபுரிபவர்களிடமும் நடந்துகொள்ள வேண்டிய முறைகளையும் அவன் அறியச் செய்ய வேண்டும் பொறியியலிலே எந்தப் பிரிவிலே தேவையிருக்கிறதோ, அந்தப் பிரிவில் இளைஞரைப் பழக்கி முதிர்ந்த அறிவு பெறவைத்து அவரை முழுப் பொறியாளராக்கி உலகுக்கு வழங்கும் உயர்ந்த பணியில் ஈடுபடும் பொறியியல் கல்லூரி ஆசிரியர் சமுதாயத்தில் தனியிடம் பெறத் தகுதியுடையவராவர்.

அரசியல் துறை

உலகில் எந்த நாட்டைப் பார்த்தாலும் அங்கு அரசியலில் ஈடுபட்ட பொறியாளர் மிகக் குறைவு. மற்றும் அரசியல் கட்சிகள், பெரிய வியாபாரிகள், மருத்துவர், நடிகர், கலைஞர் முதலியோரை ஆதரித்து அவர்களுக்கு அரசாங்கம் மேல்சபையில் இடமளிப்பதுண்டு. அங்கும், சாதாரணமாகப் பொறியாளரை நியமிப்பதில்லை. அரசு

ஏதாவது குழுக்கள் அல்லது விசாரணைக் குழுக்கள் அமைத்தாலும் அவற்றிற்குத் தலைவராகப் பொறியாளரை நியமிப்பதில்லை. (The Institution of Civil Engineers, U. K. 1970). இதற்கெல்லாம் முக்கிய காரணம் பொறியாளர் அரசியலில் ஈடுபட விழையாததுதான். பொறியாளன் தன்னைத் தொழில் செய்பவனாக, செயல்களை முடிப்பவனாகவே கொள்கிறான். அரசியல் அவனுக்கு ஒரு சூதாட்டமாகத் தோற்றமளிப்பதாலும், அரசியலில் ஈடுபட்டால் தனது பொறியியல் வாழ்வு அழிந்து போகும் என்று அஞ்சுவதாலும் அரசியலில் ஈடுபட அவன் மறுக்கிறான். இந்தச் சூழ்நிலை மாற வேண்டும். தனியார் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கும் பொறியாளர் விரைந்து அரசியலில் அக்கறை கொள்ள வேண்டும். பொது மக்களுக்கான பணியில் பொறியாளர் ஆர்வம் காட்ட வேண்டும். தம் துறையோடு மட்டும் நின்றுவிடாது மக்கள் நலனில் ஈடுபடும் செயல்களிலும் பங்கு கொள்ள வேண்டும். அப்பொழுதுதான் பொறியாளரின் மதிப்பு சமுதாயத்தில் உயரும்.

அரசியலில் நேரடியாக ஈடுபாடு கொள்ள முடியாத நிலையில் பெரும்பான்மையான பொறியாளர்கள் இருக்கின்றனர். இவர்கள் அரசுத் துறையில் இருப்பவரும், பொறியியலையே தம் வாழ்வாக எண்ணி அதிலேயே முழுக்கவனம் செலுத்துபவர்களுமாவார்கள். இவர்களும் சமுதாயத்தில் நல்ல மதிப்புடன் வாழவும், அவர்தம் முதிர்ந்த அறிவும் ஆற்றலும் சமுதாயத்திற்குப் பயன்பட என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை அடுத்த பகுதியில் காண்போம்.

பொதுப்பணியில் பொறியாளரின் இடம்

இன்று மக்களாட்சி நடக்கிறது ஆதலினால் பொது மக்களுக்கு வசதிகளைப் பெருக்குவதில் ஆட்சி கவனம் செலுத்துகிறது. தனிப்பட்டோருக்கு இலாபம் சேராதிருப்பதற்காக அரசு பல தொழில்களை அரசுடைமை

யாக்கியிருக்கிறது ஆதலின் பொறியாளருக்கு வேலை வாய்ப்பு. அரசுத் துறையிலோ, அரசின் வாரியங்களிலோதான் அதிகம். இந்தத் துறைகளிலும், வாரியங்களிலும் பொறியாளரின் இடம் என்ன? பொதுவாக, பொறியாளர் துறைத் தலைவராகவோ, தலைமைப் பொறியாளராகவோ நியமிக்கப்படுகின்றனர். ஆனால், அவர்கள் ஆட்சியை நடத்துகின்ற அமைச்சருடன் நேரடித் தொடர்பு கொள்ள வாய்ப்புக் கிடைப்பதில்லை. அதனால் பொறியாளரின் பணி நேரடியாக அமைச்சருக்குத் தெரிவதில்லை. இந்த இடத்தில் அரசின் ஆட்சித்துறை அமைப்பைச் சிறிது ஆராய்வது நலம்.

வெள்ளையர் ஆட்சிக் காலத்தில் அரசரின் பிரதிநிதி ஒருவரும் ஆளுநர்களும் இருந்து ஆட்சி புரிந்தனர். இவர்களுக்கு ஆலோசனை கூறுவதற்காக அரசரின் உயர் அதிகாரிகள் சிலரை நியமித்தனர். இவர்கள் 'ஐ. சி. எசு.' (I.C.S.) வாக்கத்தினர் எனப்படுவர். அன்றைய ஆளுநருக்கு இவர்கள் அமைச்சர்கள்போல் பயன்பட்டனர். அன்றைய ஆளுநர் இவர்களை நிரந்தரமாக ஓர் இடத்தில் வைக்காமல் அடிக்கடி மாற்றி அவர்களுக்குத் தனிப்பட்ட ஒரு பற்று இல்லாமல் செய்து வந்தனர். அன்றைய ஆட்சிக்கு இது போதுமானது ஓரளவுக்கு இந்தப் பற்றற்ற தன்மை அவசியமாகவும் இருந்தது. (Vaish, 1970). அன்றைய ஆட்சி வெள்ளையரால் வெள்ளையருக்காக நடத்தப்பட்டது. அதில் பொதுத் தன்மையில்லை. பொதுமக்களிடம் நேரடித் தொடர்பு கொண்ட அதிகாரிக்கு அதிகாரத்தைக் குறைத்து. தலைநகரில் இருப்போருக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுப்பது அவசியமாகியது. அது அரசுக்கு நன்மையைக் கொடுத்தது. நேரடித் தொடர்பு கொண்ட அதிகாரிகள் பொதுமக்களுக்கு நன்மை செய்யாது மேலிடம் அனுமதி அளிப்பதில்லை என்று மேலிடத்தைக் குறை கூறுவர். மொத்தத்தில் மக்களுக்கு நன்மை கிடைப்பதில்லை. அதைப்பற்றி அன்றைய அரசுக்கு அக்கறை இல்லாததோடு எவ்வளவு குறைந்த

செலவில் ஆட்சி செலுத்தலாம் என்பதே அவ்வாட்சி யாளரின் நோக்கமாக இருந்தது. ஆதலின் மக்களுடன் நேரடித் தொடர்பு கொண்டவர் மக்கள் நலனுக்கு அன்று ஏற்படுத்தப்பட்ட துறை அதிகாரிகள், ஆகியோருக்கு அந்த அளவுக்கு வேண்டிய அதிகாரத்தை மட்டுமே அன்று அளித்திருந்தார்கள்.

இன்றோ நிலை மாறிவிட்டது. மக்களாட்சியில் ஆக்கப் பணிகளுக்கே முக்கியத்துவம் அதிகமாகிறது. இன்றைய ஆட்சியில் ஆக்கப் பணிகளில் ஈடுபட்ட துறைகள், வாரியங்கள், நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றில் அந்தந்தத் துறை வல்லுநர்களை நிரந்தரமாகப் பணியில் ஈடுபடவிட்டுத் துறைக்கு வலுவும், மக்களுக்கு நலனும் செய்ய ஆட்சியாளர் விரும்புவது இயற்கை. எங்ஙனம், மக்களிடம் நெருங்கிய உறவுகொண்ட மாநில அரசுக்கு அதிக அதிகாரம் அவசியம் என்று உணருகிறோமோ மாநில சுயாட்சி வேண்டும் என்று உணருகிறோமோ, அங்ஙனமே மக்களிடம் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்ட அதிகாரிகளுக்கு நிறைந்த அதிகாரம் தேவைப்படுகிறது என்பதும் தெளிவாகிறது. இதை உணர்ந்த அரசு, அன்றைய பஞ்சாயத்து ஒன்றியத்தில் வேலை செய் வோருக்கு அதிக அதிகாரங்களை வழங்கியது. சாதாரண இளம்பொறியாளரைவிட (Junior Engineer, P W D) பஞ்சாயத்துப் பொறியாளருக்கு (Union Engineer) அதிகப்படி அதிகாரம் தந்தார்கள். அதனால் ஓரளவுக்குப் பஞ்சாயத்து வேலைகள் நன்றாக அமைந்தன. இதே போல் மற்றத் துறைகளிலும் அதிகாரம் அளித்தல் மிக அவசியம்.

இன்றைய சூழ்நிலையில் ஓர் ஆக்கப்பணியை மேற் கொள்ளும்போது இந்தப் பணியை மேற்கொள்ளுவது பொது நன்மையாகுமா? என்ற கேள்விக்கும் இதை மேற் கொள்ள என்ன செய்யவேண்டும் என்ற கேள்விக்கும் பதில் வேண்டும். முன்னது சமுதாய வளர்ச்சியைப் பற்றியது. அது கொள்கையைப் பற்றிய பிரச்சினை.

இதற்கு இன்றைய சூழ்நிலையில் அமைச்சர் பதில் கூற வேண்டும். பின்னது தொழிலைப் பற்றியது; இதற்கு தொழில் தெரிந்தவர் பதில் கூற வேண்டும். ஆதலின் இன்றைய அரசுக்கு அமைச்சரே துறைத் தலைவராக விளங்குதல் வேண்டும். இந்த இடத்தை எந்த ஓர் அரசு அலுவலர்க்கும் வழங்காமல் தாமே நேரில் செயல்பட வேண்டும். இந்த முறை பல நாடுகளிலுமுள்ளது. (Thomas Harrison Reed: Walter Rice Sharp) அவருக்கு அடுத்தபடியாகத் தொழில் துறையைச் சேர்ந்தவர் விளங்க வேண்டும். அன்றாட வேலைகள் அனைத்துக்கும் வேண்டிய அதிகாரங்கள் முழுமையாகத் தொழில் நுட்ப அலுவலருக்கு அளித்து அவர் நன்கு செயல்பட ஊக்குவிக்க வேண்டும். அதற்கு மாறாக இன்று ஆட்சியில் இருக்கும் சில விந்தையான விதிகளைப் பார்ப்போம். கோடிக்கணக்கில் செலவிட்டுக் கட்டடம் கட்ட அதிகாரம் உள்ள ஒரு தலைமைப் பொறியாளருக்குச் சில ஆயிரங்களைச் செலவழித்து ஒரு பொறியாளரை ஒரு கூட்டத்திற்கு (Conference) அனுப்பவோ ஒரு புத்தொளிப் பயிற்சிப் படிப்புக்கு (Refresher Course) அனுப்பவோ முடியாது. அதற்கு அவர் செயலாளரை (Secretary) அனுக்க வேண்டும். சில பணிகளில் அங்கு இருக்கும் செயலாளரின் உதவியாளருக்கு இருக்கும் அதிகாரம் கூடத் தலைமைப் பொறியாளருக்கு இல்லை. இந்த விதிகள் எல்லாம் முன்பு சொன்னதுபோல் அன்றைய ஆட்சியாளர் தமது சொந்த நலனுக்காக ஏற்படுத்திக்கொண்ட விதிகளாகும். இவற்றை மாற்றி, எல்லா அதிகாரங்களையும் துறையின் தலைமைத் தொழில் நுட்ப அறிஞருக்குக் கொடுத்துச் சில முக்கியப் பணிகளை அமைச்சர் தம் கையில் வைத்துக்கொள்வதுதான் இன்றைய சூழ்நிலையில் உகந்தது. ஓர் அரசு எந்த ஒரு புதுக்கொள்கையையும் ஏற்று முன்னேற்றப் பாதையில் விரைந்து செயல்பட விழையும் அரசாக இருக்க வேண்டும். இத்தகைய அரசு, எந்த எண்ணத்தையும் எந்தப் புதிய பாதையையும் அமைக்கும் என எதிர்பார்க்கலாம்.

மேலும் அரசு பல குழுக்களையும் வாரியங்களையும் நியமித்து, அதற்கு ஆலோசனைகளைக் கூறப் பல அறிஞர்களின் உதவியை நாட நேரிடுகிறது. இதற்குத் தமிழ்நாடு திட்டக்குழு ஓர் எடுத்துக்காட்டு. இதைத்தவிர மற்றப் பணிகளுக்கும், பொதுவாகவும், ஒவ்வொரு அமைச்சரும் தமக்கென்று ஆலோசகர்களை நியமித்தல் இன்று அவசியம். இன்றைய அரசு பலதரப்பட்ட பணிகளையும் எடுத்துக்கொள்வதால் பணிகள் செவ்வனே செய்ய ஒவ்வொரு துறை அமைச்சருக்கும் பல நுட்ப விளக்கங்கள் தேவைப்படுகின்றன. இவற்றுக்கெல்லாம் அமைச்சர் தம் கீழ் வேலை செய்யும் அரசு அலுவலரை நாடுவதில் பயனில்லை. அவரால் இதற்குச் சரியானபடி அமைச்சருக்கு உதவமுடியாது. ஏனெனில் அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பணிகளைச் செய்து முடிப்பதுதான் அவரால் முடியும். ஆலோசனை தருதற்குத் தனிப்பட்ட அறிஞர்கள், தனியார் துறையினர், பொறியாளர் அல்லது ஓய்வு பெற்ற அரசு அலுவலர்கள் முதலியோரை அமைச்சர் அணுகி அவர்களை ஆலோசகர்களாக ஏற்றுக்கொள்ளலாம். இவர்கள் அன்றைய அரசுக்கு அமைச்சர்கள் உதவியது போன்றே இன்றைக்கு அமைச்சருக்கு அமைச்சராகத் திகழ்வர் இப்படிப்பட்ட பணியைப் பொறியாளர் பலரும் ஏற்றுக்கொள்வர். ஏனெனில், இது அரசியற் பணியாகாது. அதே சமயத்தில் அரசியலாருக்கும் இந்த அறிஞர்களின் அறிவும் திறனும் முழுமையாகப் பயன்படும். திருக்குறளில்,

“இடிப்பாரை இல்லாத ஏமரா மன்னன்
கெடுப்பா ரிலானுங் கெடும்”

என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இன்று ஆட்சியாளருக்கு இதைச் செய்யக்கூடியவர் யார்? எதிர்கட்சித் தலைவரா? இல்லை. அவர் எப்பொழுது ஆட்சியாளர் தவறு செய்வார் எனக் காத்திருந்து அதனால் பயன்பெற விழைபவர் ஆவார்.

அரசு அலுவலரா? செயலாளரா (Secretary)? இவர் அமைச்சரை எதிர்த்து ஏதும் சொல்ல மாட்டார். கொள்கையளவில் அமைச்சர் சொல்வதை எல்லாம் ஏற்றுக் கொள்வார். செயல்படும்போது என்ன செய்வார் என்று கூற இயலாது. இந்த முறையில் அமைச்சருக்கு ஆலோசனை கூற மிகச்சிலர் கூட இல்லாத காரணத்தால் தான், சுயாட்சி கிடைத்து இத்துணை ஆண்டுகள் கழிந்தும் நாட்டு மக்கள் உண்மையான பலனைப் பெறவில்லை. மக்கள் எல்லா நன்மைகளையும் அடைய அரசு செய்ய வேண்டியவை :

* துறைத் தலைமையை அமைச்சர் முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்வது.

* அமைச்சர் தமக்கென்று தனிப்பட்ட முழு நேர அல்லது பகுதி நேர ஆலோசகர்களை நியமித்துக் கொள்ளுதல்.

முடிவுரை

பொறியாளர் அனைவரும் எந்தத் துறையில் ஈடுபட்டாலும், நாட்டின் ஆக்கப்பணிகளில் ஊக்கமுடன் உழைத்து, நாட்டின் வளத்தைப் பெருக்க முயலவேண்டும். இன்றைய அரசு மக்களரசாக இருப்பதால் அது பலவித ஆக்க வேலைகளில் ஈடுபடுகிறது. அதற்கு எல்லா வகையிலும் துணை நின்று முன்னர்க் குறிப்பிட்டது போலச் சில புதிய வாய்ப்புகளை அது பொறியாளருக்குத் தருமானால் பொறியாளர் அந்த வாய்ப்புகளைப் பெருமளவில் பயன்படுத்தி நாட்டு மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும்.

மேற்கோள் நூல்கள்

திருக்குறள்.

Institution of Civil Engineers. The Engineer in the Community, Joint ASCE / ICE Conference, Bermuda, 1970

John Mill, The Engineer in Society, D. Von Norhand Co., Inc. New York. 1946

Thomas Harrison Reed, Government and Policies of Belgium.

R. P. Vaish, Reorientation in Administrative Strategy and Planning, S. Chand and Co., Delhi 1970

Walter Rice Sharp, The Government of the French Republic.

— — —

2. பொறியாளர் சிந்தனைக்கு

ஒவ்வொரு மனிதனும் தன் அனுபவங்களை மற்றவருக்குத் தெரிவிப்பது, ஒரு தலைமுறையின் எண்ணங்களும், கருத்துகளும். அனுபவங்களும், ஆராய்ச்சி முடிவுகளும் அடுத்த தலைமுறைக்குப் பயன்பட வேண்டிக் குறித்து வைப்பது. - இவையிரண்டும் நாகரிகம் முன்னேற மிக முக்கியத் தேவைகள். இந்த இருவகை பரிமாற்றத்துக்குக் கல்வியும் கேள்வியும் துணைபுரியும் சாதனங்களாகும். கல்வியும் கேள்வியும், மனிதன் மற்ற விலங்குகளினின்றும் மாறுபட்டு வாழ்க்கை வசதிகளைப் பெருக்கி, தன் நாகரிகத்தையும் வளர்த்து வருவதற்குப் பெரிதும் பயன்படுபவை. பேச்சும், எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளும், நூல்களும் கல்விக்கும் கேள்விக்கும் துணைபுரிவன. மனிதன் தன் அனுபவங்களை எழுதி வைக்கா விட்டால், மற்றவருக்கு எடுத்துச் சொல்லாமலிருந்தால், அவன் விலங்குகளிலிருந்து மாறுபட்டிருக்க முடியாது. ஏனெனில் ஒருவன் தன் வாழ்நாளில் தானாகக் கண்டு, ஆய்ந்து தெரிந்துகொள்ளக் கூடியவை மிகச்சில. ஒவ்வொரு தலைமுறையிலும் இவ்வாறே அவரவர் முயற்சியால் மிகச் சிலவற்றைப் புரிந்துகொள்வர்; அடுத்த தலைமுறை அதையே திரும்ப அநுபவத்தில் அறியும்; நாகரிகம் முன்னேறாது ஒரே நிலையில் நிற்கும். இதை மனத்திற் கொண்டு, பொறியாளர் யாவரும், தாம் கண்டறிந்தவற்றை மற்றவருக்குப் பயன்படும் வகையில் குறிப்புகள் எடுத்து வெளியிடவேண்டும் இது ஒவ்வொரு பொறியாளனுக்கும் தலையாய கடமை.

இந்நாட்டில் கட்டுரைகள் வெளிவராத காரணம்

இங்கிலாந்து, சப்பான் போன்ற முன்னேறிய நாடுகளில் பலநூறு அறிவியல் ஏடுகள் வெளிவருகின்றன.

முன்னேறி வருகின்ற துருக்கி போன்ற நாடுகளிலும் நாற்பது ஐம்பது அறிவியல் இதழ்கள் வெளிவருகின்றன. மாறாக இந்த நாட்டில் சில இதழ்களே, வருவதன் காரணம் என்ன? இங்கிலாந்து, சப்பான், துருக்கி முதலிய நாடுகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது இந்தியா மிகப் பெரிய நாடு தமிழ்நாட்டுடன் ஒப்பிடுகையில் முன் குறிப்பிட்ட நாடுகள் ஒத்த அளவினவே. அப்படி இருந்தும், இந்த நாட்டில் அறிவியல் இதழ்கள் பெருமளவில் வெளிவராததற்குக் காரணம், கட்டுரைகள் எழுதுபவர்கள் மிகக் குறைவாக இருப்பதுதான். இந்நாட்டில் அறிவியல் வல்லுநர்கள் பெருமளவில் இல்லை என்று கூறவியலாது. ஏனெனில், இங்கு அறிவியல் துறையில் படிப்பவர்கள், அறிவியலார், பொறியாளர் ஆகியோரின் எண்ணிக்கை, முன்னேறிய நாடுகளில் உள்ள அறிவியலார் எண்ணிக்கையுடன் அளவில் ஒத்தது. துருக்கி போன்ற நாடுகளில் அறிவியலார் எண்ணிக்கை தமிழ்நாட்டில் உள்ள அறிவியலார் எண்ணிக்கைக்குச் சற்றேறக் குறையச் சமம். இந்த நிலையில், ஏன் தமிழ்நாட்டில் அறிவியல் கருத்தரங்குகள், அறிவியல் இதழ்கள் பெருமளவில் பெருகவில்லை?

இதற்குக் காரணம் பின் வருவனவாகும்:

- * பொறியாளர் தங்கள் அநுபவங்களை வெளியிட அஞ்சுவது
- * பொறியாளர் தங்கள் அநுபவங்கள் மிக எளியவை, வெளியிடத் தகுந்தவை அல்ல என்று எண்ணுவது.

இந்த வகை எண்ணங்கள் பொறியாளர் மனத்தில் ஏற்படக் காரணம் அவர்தம் தாழ்வு மனப்பான்மையே. இந்தத் தாழ்வு மனப்பான்மையைப் பொறியாளர் அகற்ற வேண்டும். பொறியாளர் தம்மைப் பற்றியும் தம்முடன் பணியாற்றும் மற்ற பொறியாளர் பற்றியும் நல்ல உயர்ந்த

எண்ணம் கொள்ளுதல் வேண்டும். நாம் ஆற்றும் பணி, நம்மால்தான் நாடு செழிக்கிறது. நாகரிகம் வளர்கிறது. என்பவற்றை உணர்ந்து, நம்பிக்கையுடன் செயற்பட வேண்டும்; இருமாந்து நிற்கவேண்டும்; தம்மைப்பற்றியும் நம்நாடு பற்றியும் பெருமிதம் கொள்ளவேண்டும். பொறியாளர் தாழ்வுமனப்பான்மையுடன் வாழ்வதற்கு ஒரு காரணம் தாய்மொழிவழி பயிற்சியின்மையும், வேற்று மொழிவழி பயிற்சியும் என்பது கட்டுரையாசிரியரின் எண்ணம், எனினும், இது பற்றி இங்கு விவரிக்கவில்லை. பொறியாளன் தன் பணியின் மேன்மை, தன் அறிவின் மேன்மை, தன் பணியால்தான் நாடு முன்னேறுகிறது என்ற கொள்கை, தான் ஒரு புத்துலகச் சிற்பி என்ற உண்மை, இவற்றை அறிந்து அதன் பயனால் தன் தாழ்வு மனப்பான்மையை விட்டொழித்துத் தன் உண்மை உயர்வை உணர்ந்து, உயர்ந்து நிற்கவேண்டும். அங்ஙனம் நின்று, தன் அனுபவங்களை, அவற்றின் திறம் அறிந்து உணர்ந்து, ஆய்ந்து, அச்சமின்றி, அவற்றில் வெளியிட வேண்டியவற்றைத் தகுந்த முறையில் வெளியிடல் வேண்டும். மேலும் தன்னுடன் பணிபுரியும் மற்றப் பொறியாளரை, அவர்தம் திறமறிந்து போற்றி, அவர் வெளியிடும் கருத்துரைகளைத் தாமறிந்து போற்றி, அவற்றால் பயனடைதல் வேண்டும்.

கட்டுரை :

ஒவ்வொரு பொறியாளனும் தன் பணியில் கண்ட அனுபவங்களைக் கட்டுரைகளாக வடித்து வெளியிட வேண்டும். அந்த அனுபவம், கட்டடங்கள் கட்டுவது, அணைகள் கட்டுவது இன்ன பிற நிர்மாண வேலைகளாகவோ, திட்டமிட்டு நிர்மாணிக்கப்பட்ட நல் அமைப்பை நிருவகித்தலாகவோ இருக்கலாம், எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு கட்டட வேலையில் மற்றவருக்கு எடுத்து விளக்கத் தகுந்தவை பின்வருவன :

நெ. நி.—2

* கட்டட வேலையினைத் திட்டமிட எடுத்துக் கொண்ட காலம், கட்டடத்தினை எழுப்ப எடுத்துக்கொண்ட காலத்தில் எந்தெந்த நிலைக்கு எவ்வளவு பகுதி, கட்டட நிர்மாணத் திற்காகத் திட்டமிடப்பட்ட காலத்திற்கும் இதற்குமுள்ள வேற்றுமைக்கான காரணங்கள், வேலை முடிந்தபின் கட்டடத்தைப் பயன்படுத்துவதில் சுணக்கமிருந்தால், அதன் காரணம்.

* கட்டடத்தினைப் பற்றிய விவரங்கள், கட்டடத்தின் கீழுள்ள மண்ணைப்பற்றிய விவரங்கள், கடைக்கால், அடித்தளம் மேல்தளம், மற்றப் பலவற்றைப் பற்றிய விவரங்கள், பூச்சு வேலைகள், தரைவேலைகள் போன்ற பல நுண்ணிய வேலைகள் பற்றிய விவரங்கள், இந்த வேலைகளுக்காகப் பயன்படுத்திய பொருள்கள் பற்றிய விவரங்கள்.

* வேலை நடக்கும்போது ஏற்பட்ட தடங்கல்கள், வேலையில் சுணக்கமேற்பட்டால், அதற்குரிய காரணங்கள், வேலையில் நடந்த தவறுகள், அவற்றைச் சீர்படுத்த மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள், தவற்றினால் ஏற்பட்ட முறிவுகள், இன்ன பலவற்றைப் பற்றிய விவரங்கள்.

மேலே குறிக்கப்பட்டவை மட்டுமே வெளியிடத் தகுந்தவை என்பதல்ல கட்டுரையாசிரியரின் எண்ணம். இவை எடுத்துக்காட்டாகவே குறிக்கப்பட்டன. இங்ஙனமே, பாசனத்துறையிலும், மற்றத்துறைகளிலும், நாடோறும் செய்யப்படும் பணிகள் பற்றிய விவரங்கள் குறிக்கப்படல் வேண்டும். மேலும், வேலையில் ஏற்பட்ட சுணக்கத்திற்குக் காரணங்கள், ஏற்பட்ட தவறுகளின் காரணங்கள், அவற்றைச் சீர்படுத்த மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளின் விவரங்கள் மற்றப் பொறியாளருக்குப் பெருமளவில் உதவும்

மற்றும், இதைப்போன்ற அநுபவங்களைக்கொண்டு திட்டமிடுவதில் சிக்கனம் செய்ய இயலும். புதிய முறைகளில் திட்டமிட கடினமத்திட முடியும். பொறியியல் அறிவு முன்னேறுவதற்குப் பொறியாளரின் அநுபவங்கள், அவர்கள் செய்த தவறுகள், தவற்றின் விளைவுகள், அந்த விவரங்கள், பெரிதும் பயன்படுவன. இதை நன்குணர்ந்த பொறியாளர் தம் அநுபவங்களை நல்லமுறையிலே பிறர்க்கும் பயன்படும்படி எடுத்துரைப்பர்; குறித்து வைப்பர்.

கட்டுரை வரைதல் :

பொறியியல் கட்டுரைகள் புனைவதுபற்றி ஆங்கிலத்தில் பல நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. அவற்றில் சிலவற்றைப் பற்றிய விவரங்கள் இந்தக் கட்டுரையின் கடைசியில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. மற்றும் தொல் காப்பியர், பொருளதிகாரத்தில் நூற்குற்றங்கள் (நூற்பா 654), நூலின் உத்திகள் (நூற்பா 656) ஆகியவற்றைப் பற்றிக் கூறியுள்ளார். அவை அறிவியல் கட்டுரைகளுக்கும் பொருந்துமாதலின் அவை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

நூற்குற்றங்களாவன :

- * சொன்னதைச் சொல்லுதல்
- * முன்சொன்னதற்கு மாறுபடக் கூறுதல்
- * குறைவாகச் சொல்லுதல்
- * மிகுதியாகச் சொல்லுதல்
- * பொருளில்லாதவைகளைக் கூறுதல்
- * மயக்க உணர்வு ஏற்படும்படியாகக் கூறுதல்.
- * கேட்போர்க்குத் துன்பம் தரும்படியாகக் கூறுதல்
- * பழிக்கப்பட்ட சொற்களால் தாழ்வுண்டாகுமாறு கூறுதல்

- * தான் நினைத்ததை (அதன் முழுப்பொருள் உணராது) கூறுதல்
- * எந்த வகைப் பொருளையும் உறுதியாகப் பற்றாது எழுதுதல்
- * இத்தன்மையான மற்ற குற்றங்கள்

நூலின் உத்திகள் பின்வருமாறு :

- * கூறிய பொருளை அறியும்படி கூறுதல்
- * அதிகார முறை அமைத்தல்
- * தொகுத்துக் கூறுதல்
- * தொகைபடக் கூறியதை வகைபடக் கூறுதல்
- * முன்சொன்னதோடு பொறுந்துமாறு கூறுதல்
- * சொல்லாததும் தொக்கி நிற்குமாறு அமைத்தல்
- * வாராததற்கு ஒதிய இலக்கணத்தை வந்தது கொண்டு முடித்தல்
- * வாராததனை வந்தது கொண்டு உணர்த்தல்
- * அதிகரித்த பொருளை அவ்வகையிற் கூறாது பயன் கருதி முறைபிறழக் கூறுதல்
- * ஒரு பொருளை எடுத்து விளக்கி, அதைக் கொண்டு அதைப் போன்றவற்றை உணர்த்தல்
- * உறுதி பெறச் சொல்லுதல்
- * தன் கொள்கையைக் கூறவேண்டிய முறையில் தவறாமல் கூறுதல்
- * பிறன் ஒத்துக்கொண்டதைத் தானும் ஒத்துக் கொள்ளுதல்

- * கூறப்பட்ட நூற்பாவால் கூறப்படாததைக்
காத்தல்
- 8258
- * முன் கூறப்பட்ட நூற்பாவால் பின் வருகின்ற
நூற்பாவின் பொருளைப் பாதுகாத்தல்
- * பிறிதோரிடத்தில் கூறுவோம் என்றல்
- * முன் கூறியதைப் பிறகு கூறுவது வருதல்
- * தானே பெயர்க்கைத்தல்
- * ஒருதலைப் பக்கமாகக் கூறுதல்
- * கூறப்பட்ட இலக்கணத்தை நிரூபித்துக் காட்டுதல்
- * உறுதியாகச் சொல்லுதல்
- * பல பொருள்கள் ஏற்குமையின் அவற்றுள்
நல்லதனைப் பொருளாகக் கொள்ளுதல்
- * தொகுத்துச் காட்டிய மொழியால் வகுத்துக்
கொள்ளுதல்
- * மற்றவர் கூற்றை மறுத்துத் தன்னுடைய
முடிவை உணர்த்தல்
- * பிறனுடைய கொள்கைகளைச் சொல்லுதல்
- * தானறியாதவற்றைப் பிறர் கூறியிருந்தால்
உடன்பட்டுக் கொள்ளுதல்
- * பொருளைச் சேரக்கூறாது இடையீடுபடக்
கூறுதல்
- * மேற் கூற வேண்டுவது இது என உணர்த்தல்
- * சொல்லின் ஆற்றலால் பெறப்படும் பொருளை
உணர்த்தல்
- * முன்னாலோ பின்னாலோ உள்ள நூற்பாவின்
சொல்லுக்கு இடையில் நின்ற நூற்பாவின்
பொருளுணர்த்தல்

* இரு பொருள் உணர்த்தல்

* பொருந்தாமை உளதாகத் தோன்றின் பொருந்துமாறு உணர்த்தல்

மேலே கூறப்பட்ட குற்றங்களைத் தவிர்த்து, உத்திகளைக் கையாண்டு உண்மையாக ஆராய்ந்து குற்றமற அறிந்து சுருக்கமாகக் கட்டுரைகள் எழுதல் வேண்டும். இவற்றைத் தவிர வேறு குற்றங்களும், உத்திகளும் ஆங்கில நூல்களிலும் கூறப்பட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆதலின், மேலே குறிப்பிட்ட கருத்துகளும் குறிப்புகளும், பொறியியல் மற்றும் அறிவியல் கட்டுரைகள் எழுதப் பெரிதும் உதவுவன வாகும். இவற்றைப் பின்பற்றினால், அழகிய, பயனுள்ள கட்டுரைகள் எழுத முடியும்.

முடிவுரை :

பொறியாளர் தம் அநுபவங்களை மற்றவருக்குப் பயன்படும் வகையில் பேச, எழுத; வேண்டியதன் இன்றியமையாமை உணர்த்தப்பட்டது. இங்ஙனம் பேசுவதாலும் எழுதுவதாலும்தான் பொறியியல் அறிவு பெருகும். பொறியியல் முன்னேறும், நாகரிகம் வளரும் என்பன வலியுறுத்தப்பட்டன. மற்ற நாடுகளில் அறிவியல் இதழ்கள் வளர்ந்திருக்கையில், இங்கு மட்டும் அவை வளராததற்குப் பொறியாளரின் எண்ணிக்கை காரணம் அல்ல; அவர்தாம் தாழ்வு மனப்பான்மையே காரணம் என்பது அறிவுறுத்தப்பட்டது. இந்தத் தன்னம்பிக்கையின்மைக்கும், தாழ்வு மனப்பான்மைக்கும் பயிற்சி மொழி ஒரு காரணம் என்று அறிவிக்கப்பட்டாலும், இது இக் கட்டுரையில் மேலும் விளக்கப்படவில்லை. எனினும், தாழ்வு மனப்பான்மை அகற்றுதல், மற்ற பொறியாளரைப் போற்றுதல், இவையிரண்டின் இன்றியமையாமை வற்புறுத்தப்பட்டது. நிர்மாண வேலைகள், மற்றும் நிர்மாணிக்கப்பட்ட நல் அமைப்புகளை நிர்வகித்தல் பற்றிய அநுபவங்கள் யாவையும், மற்றவருக்கு எடுத்து

விளக்கத் தகுந்தவை அவற்றிலும், வேலையில் ஏற்படும் சுணக்கங்களுக்குக் காரணங்கள், தவறுகள். அவற்றின் காரணங்கள், அவற்றின் விளைவுகள், அவற்றைச் சீர் செய்யும் வழிகள், இன்ன பிறவும், பொறியியல் வளர்ச்சிக்குப் பெருமளவில் பயன்படுவதால், அவற்றைக் குறித்துவைத்து மற்றவருக்குப் பயன்படச் செய்தல் வேண்டும் என்று வற்புறுத்தப்பட்டது. கடைசியாக, கட்டுரை வரைவதற்குச் சில முறைகள் தரப்பட்டன. இவைபற்றிய ஆங்கிலப் புத்தகங்கள் பற்றிய விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. நூல் எழுதுவதில் தவிர்க்கப்பட வேண்டிய குற்றங்கள் கையாளப்பட வேண்டிய உத்திகள் இவை பற்றித் தொல்காப்பியர் கூறியவை தரப்பட்டன. இவை அறிவியல் கட்டுரைகள் எழுதுவோருக்கும் பெரிதும் பயன்படும் கட்டுரைகள் வரைவதனால் ஏற்படும் பயன்களை நன்கு புரிந்துகொண்டு, விருப்பு வெறுப்பின்றி உண்மைக்கு மட்டும் மதிப்பளித்து, தன்னம்பிக்கையுடன், தாழ்வு மனப்பான்மை அகற்றி, பொறியாளர் யாவரும் அறிவன அறிந்து, தம் அனுபவங்களில் பிறருக்குப் பயன்படக் கூடியவற்றைத் தெளிவாக விளக்கி பேசவும் எழுதவும் வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளுடன் இக் கட்டுரை முடிக்கப் பெறுகிறது.

மேற்கோள் நூல்கள் :

தொல்காப்பியர், தொல்காப்பியம்.

MAMBERT, W. A. Presenting Technical Ideas| John Wiley and Sons Inc. New York. 1968.

MITCHEL, J. A., Writing for Professional and Technical Journals. John Wiley and Sons Inc., New York, 1968.

NEELAMEGHAM, A., Presentation of Ideas in Technical Writing, Vikes Publishing House Pvt. Ltd., Delhi, 1975.

STELLO JORDAN, Hand Book of Technical Writing Practices Wiley Interscience, New York, 1971.

TRELEASE, SAM, F., How to Write Scientific and Technical papers, William Vickins Co., Baltimors, 1958.

— — —

3. பொறியியலும் ஆன்மிகமும்

பொறியியல் துறைகளில் கல்வி மூன்று நிலைகளில் கற்பிக்கப்படுகிறது. அதாவது : (1) கைவினைஞர் நிலை, (2) (பொறியியல்) மேற்பார்வையாளர் நிலை, (3) பொறியாளர் / பொறியியல் வல்லுனர் நிலை. இவற்றுள் முதலாவது நிலை அறிவியல் துறையைச் சார்ந்தது அல்ல. மூன்றாவது நிலை அறிவியல் துறைகளில் சேர்ந்தது. இரண்டாவது நிலைக் கல்வி ஓரளவுக்கு அறிவியல் சார்ந்ததும் பெருமளவு அதைச் சாராததும் ஆகும். பொறியியல் துறையானது முழுக்க முழுக்கக் கைவினைஞர் நிலையிலேயே பல நூற்றாண்டுகளாக இருந்தது என்பர் மேலை நாட்டு அறிஞர். கடந்த சில நூற்றாண்டுகளிலேயே இது ஓர் அறிவியல் துறையாக வளர்ந்திருக்கிறது.

நமது நாட்டுப் பண்டைய பொறியியல் துறை நிலை

நம் நாட்டைப் பொறுத்தவரை பண்டைய காலத்தில் நம் பொறியியல் துறை அறிவு பொது பொறியியல் (Civil Engineering) என்று சொல்லப்படுகின்ற துறையில்தான் குறிப்பிடத்தக்க அளவு முன்னேறி இருந்திருக்கிறது. பண்டைய காலக் கோயில்கள், ஒரு பொதுக் கட்டடம் எப்படி அமைக்கப்படல் வேண்டும், அதன் வாசல்கள் இருக்க வேண்டிய இடம், அவ் வாசல்கள் அமைப்பு இன்னோரன்ன பல நுட்பமான கேள்விகளுக்குப் பதிலளிக்கும் முறையில் அமைந்துள்ளன. அது மட்டுமல்ல, ஓர் உயரமான கட்டடம் அமைக்கும் வழி, தளங்கள் அமைக்கும் வழி, பலமாடிக் கட்டட அமைப்பு, இவற்றை விளக்கும் மாதிரிகளாக அமைந்திருக்கின்றன, இவற்றை விளக்கும் நூல்கள், கோவில்கள், கோபுரங்கள் எங்ஙனம் இருக்க வேண்டும் என்று விளக்குகின்றன. ஆனால்

ஏன் என்பதை விளக்கவில்லை; சுவர், தூண் இவற்றின் அளவுகளைக் கணிக்கும் விதிகளைச் சொல்லாமல், அளவுகளை மட்டுமே சொல்லியிருக்கின்றன.

ஆற்று வெள்ளத்தைக் கட்டுப்படுத்திப் பாசனத் திற்குப் பயன்படுத்துவது என்ற கலையைப் பொறுத்தவரை நமது நாடு மிகவாக அதை அறிந்து பயன்படுத்தியுள்ளது தெளிவு. செங்கல்பட்டு மாவட்ட ஏரிகளின் (The Inter Connected Lake System of Chinglepet District) செயற்பாட்டமைப்பு தொகுப்பு உலகில் வேறு எங்கும் காண முடியாதது. மிக நல்ல முறையிலே அவற்றை நமது முன்னோர் அமைத்திருக்கிறார்கள். அதுபோலவே, காவிரி ஆற்று நீர், சோழநாட்டிலே மிகச் சிறந்த முறையிலே பல சிறு ஆறுகள் மூலம் நிலங்களுக்குப் பாய்ச்ச ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. காவிரியில் கட்டப்பட்ட கல்லணை மிகத் தொன்மையான ஒரு நல்ல அணை என்று எல்லோராலும் போற்றப்படுகிறது. ஆனால் இவற்றைப்பற்றிய நூல்கள் இல்லை. நம் முன்னோர் இவற்றைச் சிறந்த முறைகளில் நிர்மாணித்திருந்தாலும், இவற்றைப் பற்றிய குறிப்புகள் ஏதும் எழுதி வைத்ததாகத் தெரியவில்லை.

நமது கோவில்களில் உள்ள தேர்கள், சாதாரண வண்டிகள், வீட்டில் பயன்படுத்தப்படும் அம்மி, குழவி, மாவு அரைக்கும் இயந்திரம், இட்டிலிக்கு அரைக்கும் இயந்திரம், உரல் இவை யாவும் இன்றைக்கு இயந்திரப் பொறியியல் என்று சொல்லப்படும் துறையைச் சார்ந்தவை. இவை யாவும் நல்ல முறையிலே இன்றும் செய்யப்படுகின்றன. கோவில்களின் அமைப்பு பற்றி ஆகமங்கள் தரும் செய்தியை இங்கே விரிவாகக் குறிப்பிடலாம். ஆனால் இவற்றைப் பற்றியும் நமக்கு நூல்கள் இல்லை.

ஓர் எடுத்துக்காட்டு :

மனையடி சாத்திரம் என்று ஒரு பழைய நூல் உள்ளது. அது வீடு கட்டுவது பற்றி எழுதப்பட்ட நூல்.

அதில் எந்த மனை, வீடு எழுப்ப உகந்தது என்று விளக்க ஒரு குறிப்பு உள்ளது: “ஓர் அடி அகலம் ஓர் அடி நீளம் உள்ள சதுரக் குழி ஒன்றை ஓர் அடி ஆழத்திற்குத் தோண்டவும், தோண்டி எடுத்த மண்ணைத் திரும்ப அந்தக் குழியில் உதிரியாக நிரப்பவும், அப்பொழுது அந்த மண் குழியை நிரப்பிய பின் மீதமிருந்தால் அந்த மனை நல்ல மனை, வீடு கட்ட உத்தமம். மண், குழியைச் சரியாக நிரப்பினால் அந்த மனை வீடு கட்ட மத்திமம், கடவுளை வணங்கிப் பின் வீடு கட்டலாம். மண் குழியை நிரப்பத் தவறினால் அதாவது குழியின் ஒரு பகுதியையே அந்த மண் நிரப்பினால் அந்த மனை அதமம். அந்த மனையில் வீடு கட்டக்கூடாது.”

இன்றைய அறிவியல் கண்ணோட்டத்தில் பார்த்தால் முன் குறிப்பிட்ட குறிப்பு அந்த மனையில் உள்ள மண்ணின் கெட்டித் தன்மையைக் கணிக்கும் முறையாகக் கொள்ளலாம். அதாவது மண் குழியை நிரப்பிய பின் மீதமிருந்தால், அந்த மனையிடம் நன்றாகக் கெட்டியாக உள்ளது என்றாகிறது. குழியை நிரப்ப முடியவில்லை என்றால் அந்த மனையில் மண் கெட்டியாக இல்லை, மிகவும் தளர்ந்ததாக இருக்கிறது என்றாகிறது. மண்ணின் கெட்டித் தன்மையைக் கண்டறிய இந்த முறை ஓர் எளிய முறை எனலாம் இந்த முறையை நன்கறிந்த ஒருவர் மிக எளிதாக மண்ணின் கெட்டித் தன்மையை அறிய முடியும்.

ஆனால், இந்த நூலை எழுதியவர் “இந்தச் சோதனையினால் கண்டறிவது இந்த மனையின் ஒப்புமைச் செறிவு (Relative Density); மண்ணின் தாங்கும் சக்தி ஓரளவுக்கு அதன் ஒப்புமைச் செறிவினைப் பொறுத்தது. ஆகவே இந்தச் சோதனை மண்ணின் தாங்கும் சக்தியை அறியப் பயன்படும்” என்று எழுதவில்லை. இது மாதிரியான விளக்கம் கூறாமையால், இந்நூலாசிரியர் இதை அறிந்திருக்கவில்லை என்று நாம் கூறவியலாது.

அதுபோலவே நமக்குத் தெரியாத இன்னொரு காரணம் இருந்து அதைத்தான் இந்த நூலாசிரியர் அறிய இந்தச் சோதனை முறையை நமக்கு வகுத்துக் கொடுத்தாரா? என்பதும் நாம் சொல்ல முடியாது.

புதிய கண்டுபிடிப்புகள்

அறிவியல், தொழில் நுட்பம், இவற்றிலே நேற்றும் இன்றும் நாளையும் பலர் பலவற்றையும் கண்டுபிடித்தனர்; கண்டுபிடிக்கக்கூடும். இவை யாவும் அறிவியல் மூலமாக அறிவியல் துறை முறைகளிலே கண்டுபிடிக்கப்பட்டவை என்று கூற முடியுமா? கணித மேதை இராமானுசம் கண்டுபிடித்தவையே அறிவியல் முறைகளிலே கண்டு பிடித்தவை என்று கூற முடியாது. அவர் ஒரு சமன்பாட்டை எழுதி அதன் பிறகு அதற்கு அறிவியல் முறை விளக்கம் தந்ததாகச் சொல்வார். இது போல் அவர் எழுதி வைத்த குறிப்புகள் சிலவற்றைச் சரியானவை என்று அதற்கு அறிவியல் விளக்கங்கள் தர இன்றும் பலர் முயல்கின்றனர்.

இயந்திரவியல் துறை கண்டுபிடிப்புகளான நீராவி இயந்திரம், பெட்ரோல், டீசல் இயந்திரங்கள், ஆகாய விமானம் இவற்றை எல்லாம் கண்டறிந்தவர்கள் இவற்றை இன்று சொல்லப்படும் அறிவியல் முறைகளிலே கண்டு பிடிக்கவில்லை. அன்றும் இன்றும் பல கண்டுபிடிப்புகள் கைவினைஞர்களாலேயே உருவாகின்றன. உருவான பின்னர், அவற்றிற்கு அறிவியல் வல்லுநர்கள் விளக்கம் தந்திருக்கின்றனர். அல்லது அவற்றிலே சிறு சிறு மாற்றங்கள் செய்து அவற்றின் செயல்திறனில் மேம்பாட்டை வளர்த்திருக்கிறார்கள்.

பண்டைய அறிவியல் தொழில் நுட்பச் சிறப்பு

நமது பண்டைய நூல்களில் தொழில் நுட்பக் குறிப்புகள் அபூர்வமாகத்தான் காணப்படுகின்றன. ஆனால் அறிவியல் கருத்துக்கள் ஏராளமாய்க் காணக்கிடைக்கின்றன.

தமிழில் பூமியும் விண்ணில் தெரியும் அண்டங்கள் யாவும், கோள்கள் எனப்பட்டன. கோள் என்ற சொல் தேவாரம், திருவாசகம் இரண்டிலும் காணப்படுகின்றது. இந்த இரண்டு சொற்களும் கோளம் 'Sphere' என்ற சொல்லை உணர்த்துவதால் நம் முன்னோர் குரு, சுக்ரன், சந்திரன் இவை யாவும் கோள வடிவின் எனத் தெரிந்திருந்தார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

தொல்காப்பியத்தில் ஓரறிவு, ஈரறிவு உயிர் என்று பாகுபாடு

மாணிக்கவாசகரின் "புல்லாகிப் பூடாய்" என்று தொடங்கி அதன் பின் வரும் பல அடிகள் புல் பூண்டு இவற்றுக்கெல்லாம் உயிருண்டு என்று அவர் அறிந்திருந்தார் என்பதை உணர்த்துகின்றன. மாணிக்கவாசகர் கல்லுக்கும் உயிருண்டு என்று பாடியிருக்கிறார். இன்றைய அறிவியல் கல்லுக்கு உயிரில்லை என்கிறது. மாணிக்கவாசகர் "கல்லாய்" என்று ஏன் பாடினார் என்பதை இன்று நாம் உணர முடியவில்லை.

கோயில்களில், நவக்கிரகங்கள் வைக்கப்படும் முறை நோக்கத்தக்கது ஞாயிறு மையத்தில் வைக்கப்பட்டு மற்ற கோள்கள் சுற்றிலும் வைக்கப்படுகின்றன. இது ஏதோ ஒரு குருட்டுப்போக்கில் இவ்வாறு அமைக்கப்பட்டது என்று கூற முடியாது. மேலும் ஆண்டுக் கணக்கை மிகத் துல்லியமாக அன்றைய தமிழர் அறிந்திருந்தனர் என்பதும் நாம் காணும் உண்மை.

வள்ளுவர் அரண் என்ற அதிகாரத்திலும் உழவு, மருந்து என்ற அதிகாரங்களிலும் கூறுகின்ற அறிவியல், மருத்துவவியல், பயிர்த்தொழிலியல், பொறியியல் கருத்துகள் இந்தத் துறைகளிலே அவர்தம் ஞானத்தை அறிவுறுத்துகின்றன.

நம் முன்னோர் இயற்கையின் விதிகளையும் (Laws) மறை பொருள்களையும் (Secrets) பெருமளவு அறிந்

திருந்தனர் என்பதற்கு இது போன்ற பல எடுத்துக் காட்டுகளைக் காட்ட முடியும். மேலும் அவர்கள் இயற்கையுடன் எங்ஙனம் இயைந்து வாழ்ந்தனர் என்பதும் நினைத்தற்குரியது.

நம் முன்னோர் கட்டிய பல கோயில்கள் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேல் நிலைத்து நிற்கின்றன. ஆனால் அவற்றைக் கட்டிய அரசர்களின் அரண்மனைகள் இன்று இல்லை. அதற்குக் காரணம் அவர்கள் எந்தக் கட்டடம் நாள்பட நிற்க வேண்டுமோ அதை அங்ஙனம் கட்டி மற்றவற்றை வேறு வகையில் கட்டியதே எனலாம். அன்று கட்டடம் கட்டப் பயன்படுத்திய மரம், செங்கல் சுவர், செங்கல் தளம் இவை யாவும் சுலபமாக இடித்து எடுக்கப்பட்டு மறுபடியும் பயன்படுத்தக் கூடியவை. ஆகவே வளர்ந்து வரும் தேவைக்கேற்ப வீடுகளை மாற்றி அமைக்க அந்தக் கட்டடப் பொருள்கள் திரும்பத் திரும்பப் பயன்படுத்தப்பட்டன. ஆனால் இன்று? இரும்புக் கற்காரையில் (Reinforced Concrete) கட்டப்படும் வீடுகளை மாற்றியமைக்க, அவற்றை இடிப்பதே பெரும் பிரச்சனை. அதன் பின் அந்தப் பொருள்களைத் திரும்பப் பயன்படுத்த இயலாது. இவற்றை மண்ணிலே புதைத்தாலும் இவை மண்ணோடு மண்ணாகக் கலக்க வெகுகாலம் பிடிக்கும்.

நம் முன்னோர் வளர்த்த மரங்களைப் பாருங்கள். வாழையை எடுத்துக்கொண்டால் அதன் எல்லாப் பகுதிகளும் பயன்படும். தாம் உண்ணலாம் அல்லது நம் மாடுகள் உண்ணலாம். சில பகுதிகள் நாம் பயன்படுத்திய பின் மாட்டுக்கு உணவாகின்றன. தென்னை, பனை இவற்றின் எல்லாப் பகுதிகளும் இவ்வண்ணமே பயன்படக் கூடியவை. உண்ண, கூரை வேய, உத்திரங்களாகப் பயன்படுத்த, அடுப்பு எரிக்க, நாராகப் பிரித்து எடுக்க இவ்வாறு ஒவ்வொரு பகுதியும் பயன்படும்.

முடிவுரை

இந்தக் கட்டுரையின் முந்திய பகுதிகளில் எடுத்துக் காட்டியதுபோல் இன்னும் பல எடுத்துக்காட்டுகள் கூறலாம். இவையெல்லாம், நம் முன்னோர், இன்று நாம் அறிந்த அறிவியல், பொறியியல் கருத்துக்கள், உண்மைகள், இயற்கை விதிகள் போன்ற பலவற்றை அறிந்திருந்தார்கள் என்ற உண்மையை நமக்கு அறிவுறுத்துகின்றன. அவர்கள் நாம் இன்று சிறப்பாகக் கருதும் அறிவியல் முறைகளைப் பின்பற்றாமலே இவற்றை அறிந்திருந்தார்கள். அவர்கள் ஆன்மிகத்திலும் திளைத்திருந்தார்கள். ஆகவே அவர்கள் இயற்கை விதிகள், இரகசியங்கள் பலவும் ஆன்மிக முறையில் அறிந்திருக்கக் கூடும் என்று எண்ண இடமிருக்கிறது. அவர்கள் பின்பற்றிய ஆன்மிக முறைகளை நாமும் பற்றி இயற்கையோடு இயைந்து வாழ முயல்வோம். அதற்கு இறைவன் துணையை நாடுவோம்.

நம் தமிழ்நாடு வள்ளுவர் வகுத்த ஒரு நாட்டுக்குரிய சிறப்புடன் திகழ்கிறது.

“பெரும்பொருளால் பெட்டக்க தாகி அருங்கேட்டால்
ஆற்ற விளைவது நாடு.”

அளவிறந்த பொருளுடைமையால், பிற நாட்டாராலும் விரும்பத்தக்கதாய், கேடிண்மையோடு கூடி மிகுதியாக விளைவதே நாடு என்ற வள்ளுவ வாக்கின்படி, மிகுந்த செல்வங்கள் பொருந்திய நாடு நம் நாடு. இதன் வளங்களைச் சில தன்னலவாதிகள் பேராசையால் நாட்டு நலனுக்கு எதிராகப் பாழாக்குவதைப் பார்த்துக்கொண்டு நாம் வாளா இருக்கக்கூடாது. ஆன்மிக உணர்வின்றி அறிவியல் தொழில் நுட்பவியல் கருத்துக்களை மட்டும் வளர்த்து அத்துறை முறைகளைப் பின்பற்றி இயற்கையோடு இயையாமல், செயற்கையான வாழ்வில் மயங்கி,

வருங்காலம் பற்றியும் நம் சந்ததியினர் கவலையின்றி, கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலம் என்று ஆடி, குன்றா இயற்கை வளங்களையும் குன்றும்படியாகக் குலைத்து வாழும் இன்றைய நாகரிக வெறியினைத் தணிக்க இந்த அறக்கட்டளை எடுக்கும் நடவடிக்கை களுக்கு நாம் துணை நிற்போம்.

4. ஒரு சொல் கேளீர்! — அறிவியலார் சிந்தனைக்கு*

மைய மின் வேதியியல் ஆய்வகத்தின் நிறுவன நாள் கொண்டாட்டங்களில் கலந்துகொள்ளும் வாய்ப்பைப் பெற்றமைக்காக நான் பெரிதும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இந்தப் புகழ் வாய்ந்த நிறுவனம் நான் பணியாற்றி வரும் பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழகத்துடன் சில ஆய்வுத் திட்டங்களில் தொடர்பு கொண்டுள்ளது. இந்தத் தொடர்பு வரும் ஆண்டுகளில் மேலும் நெருக்கமடையும் என நான் நம்புகிறேன்.

அறிவியல் மற்றும் தொழில் நுட்பத்தைப் பற்றிப் பேசும் முன். நான் என்னுடைய சில உணர்வுகளை உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். இயற்கையின் இரகசியங்களைப் புலன்களால் அறிவதில் சில சமயங்களில் அறிவியலுக்கும் தொழில் நுட்பத்திற்கும், இணையான முக்கியத்துவம் உணர்வுகளுக்கும் உண்டு. இந்தப் பேருரையை டாக்டர் ஆர்க்காடு ராமசாமி முதலியார் அவர்களின் நினைவுப் பேருரையாக நீங்கள் அமைத்திருப்பது மிகவும் பொருத்தமானதாகும். அவர் மைய அறிவியல் மற்றும் தொழில் சார்ந்த ஆராய்ச்சிக் கழகத்தின் தொடக்க காலத் தலைவராக இருந்தவர் என்ற பெருமையுடன் தமிழகத்தின் புகழ் வாய்ந்த பெருமகனாகவும் விளங்கியவர். ஒரு குழந்தை தன் பெற்றோர்களின் நினைவாகவும், அவர்கட்கு மரியாதை செய்யும் வகையிலும், (மனித உணர்வுகளில் இதுவே மிகவும் புனிதமானது என்பது என் எண்ணம்) உங்கள் செயல் அமைந்திருப்பது என் நெஞ்சையும் உணர்வுகளையும் நெகிழவைக்கின்றது. இந்த அருமையான செயலுக்காக நான் உங்களைப் பாராட்டுகிறேன்.

* காரைக்குடி சித்திரி வீழா உரை.

நெ நி: — 3

இந்த நிறுவனத்தை இந்த அளவிற்கு உருவாக்குவதற்கு முக்கிய காரணமாக இருந்த டாக்டர் ஆர். எம். அழகப்ப செட்டியார் அவர்களின் நினைவையும் 'சிக்ரி' (SICRI) குடும்பம் போற்றிப் பாதுகாக்கும் என நான் நம்புகிறேன். ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்து நாற்பதுகளின் கடைசிப் பகுதியில் அவர் அளித்த பதினைந்து லட்சம் ரூபாய் நன்கொடையும் நானூறு ஏக்கர் நிலமும் இன்று பல கோடி ரூபாய்க்கு ஈடாகும். இந்த நாட்டின் மிக முக்கியமான பணிகள் இங்கு நடைபெற வேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணம் அவருக்கிருந்தது. நம்பிக்கையளிக்கும் இயக்குநர் துணைவேந்தரைக்கொண்டு முனைப்புடன் செயலாற்றி வரும் 'சிக்ரி' நிறுவனமும், வளர்ந்து வரும் அழகப்பா பல்கலைக்கழகமும் அவருடைய இந்தக் கனவை நனவாக்கி வருகின்றன.

அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பக் கல்வியின் முக்கியத்துவம்

இந்தியாவைப் போன்ற ஒரு பரந்து விரிந்த நாட்டிற்கு அறிவியல் மற்றும் தொழில் நுட்பக் கல்வியின் முக்கியத் துவத்தை நாம் வலியுறுத்திக் கூறத் தேவையில்லை. வளர்ச்சிப்பாதையில் முன் நிற்கும் நாடுகளுடன் போட்டி போட்டு முன்னேறியாக வேண்டிய இன்றைய கால கட்டத்தில் இத் தேவை மேலும் அதிகமாக உணரப்படுகிறது. வளர்ச்சிப் பாதையில் பெரிதும் காலம் கடந்து அடியெடுத்து வைத்திருக்கும் நம்நாடு வளர்ந்த நாடுகள் கண்டிராத பல பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்க வேண்டியுள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக நம்மிடம் உள்ள வளத்திற்கு ஏற்ற தொழில் நுட்பத்தையும், தொழில் நுட்பக் கல்வியையும் தேர்ந்தெடுப்பதே ஒரு கடினமான பிரச்சினையாகிறது. மனித உழைப்பை அதிகமாகவும் இயந்திரங்களைக் குறைவாகவும் சார்ந்து நம் தொழில் முறைகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கிராமப்புறங்களிலும், நகரியமாக மாறி வரும் பகுதிகளிலும் வாழ்கிற பல லட்சம் மக்களுக்குத் தேவையான ஊதியம் தரும் வேலைவாய்ப்புகளைத்

தேடித்தந்தாக வேண்டும். ஆனால், நவீன தொழில் நுட்பம் என்பது முதலீட்டு மிகுதியும் உழைப்புச் சுருக்கமும் உடையது. நம் தொழில் நுட்ப ஆய்வும் தொழில் நுட்பக் கல்வியும் புதியதும் மிகப் புதியதுமான தொழில் நுட்பங்களைக் கண்டறிவதே நோக்கமாகக் கொண்டு உள்ளன. இது குறைந்த அளவான உழைப்புக்கே இடம் தரும்; என்னும் மிகுந்த பயனைத்தரும். சுருங்கச் சொன்னால், நாம் பெற்றிருப்பதற்கும் பெறவிழைவதற்கும் இடையே ஒரு தவிர்க்கமுடியாத நுண்ணிய முரண்பாடு வளர்ந்து வருகிறது.

நூறு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இங்கிலாந்திலும் மேலை நாடுகளிலும் தொழிற்புரட்சியின் விளைவாக அரிதின் முயன்று பாடுபட்டுக் கண்டறிந்த தொழில் நுட்பங்கள் திடீரென நம் நாட்டை வந்தடைந்தன. இவை நமது தேவைக்கு ஏற்றவையாக அமையாவிட்டாலும் இவற்றை ஏற்றுக்கொள்வதைத் தவிர நமக்கு வேறு வழியில்லை. ஆரம்ப காலத் தொழில் நுட்பங்களை நாம் மீண்டும் தேடிக்கொண்டு பின்னோக்கிப் போக முடியாது. ஒன்று, நாம் நமது பழங்காலத் தொழில் நுட்பங்களையே நம்பிக்கொண்டிருக்க வேண்டும்; அல்லது மிகப் புதிய தொழில் நுட்பங்களை ஏற்றுக்கொண்டாக வேண்டும். உண்மையில் இந்த இருவகைத் தொழில் நுட்பங்களும் ஒன்றாகவே வழங்கும் வளரும் ஓர் இரட்டை நிலையை நம் நாட்டில் காணலாம். எனவே தொழில் நுட்பத்திலும், தொழில் நுட்பக் கல்வித்துறையிலும் ஒரு தனிப்பாதையைத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய கட்டாயச் சூழ்நிலையில் நாம் இருக்கிறோம்.

இந்தியத் தொழில் நுட்பக் கொள்கை

நான் புதிய தொழில் நுட்பங்களுக்கு எதிரானவன் என்று கருதவேண்டாம். நாம் இருக்கும் சூழலைத்தான் நான் சற்று வலியுறுத்திச் சொல்ல முயன்றேன். பொதுமக்களும் திட்ட வல்லுநர்களும் நம் கிராமங்களில் இருக்கும்

பழைய தொழில் நுட்பங்களை மேலும் சிறப்பானதாக மாற்றி அமைத்துத் தரும்படி நமது தொழில் நுட்ப வல்லுநர்களைத் தொடர்ந்து வற்புறுத்தி வருகிறார்கள். ஆனால் நமது தொழில் நுட்ப ஆய்வுகளும் கல்வியும் நகர்ப்புறம் சார்ந்தவையாகவே இருந்து வருகின்றன. அந்தந்தப் பகுதிகளின் தேவைகளை நிறைவு செய்வதாக நம் ஆய்வுகள் அமையவில்லை. தொழில் சார்ந்த அறிவியல் மற்றும் தொழில் நுட்ப ஆராய்ச்சியிலும் நமது ஆய்வுகளும் அவ்வாறேதான் உள்ளன. இதைப்பற்றி நமது முன்னாள் அனுசக்தித் துறைத் தலைவர் டாக்டர் இராசாராமண்ணா அவர்கள், “பயனிலை அறிவியலுக்கும் நமது தொழில் துறைக்கும் எந்தத் தொடர்பும் இல்லாத நிலை இருக்கிறது. தேசிய ஆய்வு நிறுவனங்கள் உருவாக்கி வைத்திருக்கும் தொழில் நுட்பங்கள், தீர்வுகளை வைத்துக்கொண்டு பிரச்சினைகளைத் தேடுவது போல் இருக்கிறது” என்று கூறுவதை இங்கு நினைவு கூர்வது பொருத்தமாகும். நமது ஆய்வுகள், பிரச்சினைகளுக்கு விடை காண்பதாக அமையவேண்டுமேயன்றி முழுவதுமாக அடிப்படை அறிவியல் சார்ந்ததாக அமைந்து விடக் கூடாது. கோட்பாடு ஆய்வுகள் முக்கியம் அல்ல என்பது பொருளன்று. பொருள்வளம் மிக்க நாடுகள் வேண்டுமானால் அடிப்படை ஆய்வுகளில் மட்டும் கவனம் செலுத்தலாம். நமது முதன்மையான நோக்கம் அடிப்படை ஆய்வு முடிவுகளைப் பயன்படுத்தி நமக்குத் தேவையானதும், பொருத்தமானதுமான தொழில் நுட்பங்களை உருவாக்குவதாக இருக்க வேண்டும். நமது நாடும் அரசும் கூட இதே நோக்கத்தையே வலியுறுத்துகின்றன. சனவரி 1983இல் வெளியிடப்பட்ட தேசிய தொழில் நுட்பக் கொள்கை விளக்கம் இக் கருத்தைப் பின்வருமாறு விளக்குகிறது. “தொழில் நுட்ப வளர்ச்சியும் பயன்பாடும் மக்களின் எதிர்பார்ப்புக்களை நிறைவேற்றுவதாக அமையவேண்டும். இந்தியாவின் உடனடித் தேவைகள் தொழில் நுட்பத் தன்னிறைவை எட்டுதல், எளிய பிரிவினரின் வாழ்க்கைத்

தரத்தை விரைவாக முன்னேற்றுதல், பின்தங்கிய பகுதிகளின் வளர்ச்சி ஆகியவையே ஆகும். இந்தியா பல்வேறு கலாச்சாரங்களின் தொகுப்பாகும். புதிய தொழில் நுட்பம் ஒவ்வொரு பகுதி மக்களின் தேவையையும் நிறைவு செய்வதாக அமைய வேண்டும். இன்று பயன்படுத்தப்படும் பொருள்கள் மற்றும் செயல் முறைகள் ஆகியவற்றில் செய்யக்கூடிய மிகச் சிறு முன்னேற்றங்களும் கூடக் கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும்."

இந்திய அறிஞர்களின் ஆர்வம்

பெரும்பாலான இந்திய அறிஞர்கள் தாம் வாழும் வட்டாரத்துக்குத் தேவையான ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட விருப்பம் இல்லாதிருப்பது ஏன் என்பது நமக்குப் புரிகிறது. வட்டாரத்துக்குத் தேவையான ஆராய்ச்சி உலக அரங்கில் ஏற்றுக்கொள்ளப் படுவதில்லை, பாராட்டைப் பெற்றுத் தருவதில்லை. உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்கிறேன். ஓர் ஆராய்ச்சியாளன் கட்டை வண்டியை எந்தெந்த வகையில் நவீனப்படுத்துவது அல்லது மரக்கலப்பையை எவ்வாறு இன்னும் சீரிய முறையில் செம்மைப்படுத்துவது என்று ஆராய்வதாக வைத்துக்கொள்வோம் அந்த ஆய்வாளன் அகில உலக அளவில் நடைபெறும் ஓர் அறிவியல் கருத்தரங்கில் கலந்துகொள்ள முடியுமா? அவனை யாராவது மதித்து அழைப்பார்களா? அவனே முன் நின்று ஓர் அனைத்துலகக் கருத்தரங்கை நடத்தினால் ஒருவேளை அது சாத்தியமாகலாம். அனைத்துலக ஆராய்ச்சி இதழில் தன் கட்டுரை ஒன்றை வெளிக்கொணர நினைத்தால் நடக்குமா? வட்டாரப் பொருத்தமான ஆராய்ச்சியை மேற்கொள்ளும்போது இப்படிப்பட்ட இன்னல்கள் இருக்குமாயின் யார்தாம் இத்தகைய ஆய்வில் ஈடுபட ஆர்வத்தோடு முன்வருவார்கள்? எனவே வட்டாரத் தேவைகளை நிறைவுபடுத்தும் பயன்பாட்டு ஆராய்ச்சி என்பது நம்மைப் பொறுத்தவரை இன்று வரை வெறும் கனவாகவே இருந்து வருகிறது. கிராமப்புற மக்களின்

அன்றாடச் சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதற்கு நாம் அறிவியல் தொழில் நுட்பத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று உண்மையாகவே விரும்பினால் அறிவியலில் போற்ற வேண்டியவை யாவை என்பதைப் பற்றிய நம் கருத்துக்களை மாற்றியாக வேண்டும். வட்டாரச் சிக்கல்களைப் பற்றி ஆராய்கிற ஆய்வாளர்களை நாம் போற்றவேண்டும்; அவர்களது அறிவாற்றலை அங்கீகரிக்க வேண்டும். அந்த ஆய்வாளர் உலகளாவிய அறிவியல் கருத்தரங்குகளில் கலந்துகொள்கிறார்களா இல்லையா, அயல்நாடுகளுக்கு அடிக்கடி சென்றுவருகிறார்களா இல்லையா, என்றெல்லாம் நாம் பார்க்கக்கூடாது. அவர்களுக்கு உரிய மரியாதையை நாம் இங்கேயே உடனேயே தந்து அவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும். ஓர் அறிஞர் தொழில் துறையிலோ, விவசாயத் துறையிலோ தமது வட்டாரத்துக்கு உகந்த ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டால் நாம் அவரது திறமையையும் ஆற்றலையும் பாராட்டித் தகுந்த சன்மானம் அளித்து ஊக்குவிக்க வேண்டும்.

மைய மின் வேதியியல் ஆய்வகத்தின் பயனுள்ள ஆராய்ச்சி முடிவுகள்

இந்த நிலையில் காரைக்குடியில் உள்ள 'சிக்ரி' எனப்படும் இந்த ஆய்வகம் தொழில்துறை சார்ந்த பயன்பாட்டு ஆய்வில் நாட்டம் செலுத்தி மின்னணு வேதியியல் துறையில் ஆற்றிவரும் பயன்தரு ஆய்வுகளை நான் மனமார, வாயாரப் பாராட்டுகிறேன். கடந்த முப்பது முப்பத்தைந்து ஆண்டுக் காலத்தில் நீங்கள் மிகப்பெரிய ஆலமரம் போல் பரவிப் படர்ந்து வளர்ந்திருக்கிறீர்கள். மின்கலங்கள், எரிபொருள் மின்கலங்கள் அரிமான அறிவியல் தொழில் நுட்பம், மின் நீர் உலோகவியல் மின் வெட்டு உலோகவியல், மின் வேதியியல் பொருண்மை அறிவியல், தொழில் உலோகப் பூச்சு முறைகள், மின் வேதியியல் கருவிகள், மாசு கட்டுப்படுத்தும் துறை

ஒரு சொல் கேளீர்! - அறிவியலார் சிந்தனைக்கு

39

போன்ற பல்வேறு துறைகளில் உங்கள் ஆய்வகத்தின் ஆய்வுகள் மிகமிகப் போற்றத்தக்கவையாகும்.

இந்த அறிவியல் ஆய்வக வளாகத்தில் சுமார் நூற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, அறிவியல் தொழில் நுட்ப ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் முதல் இயக்குநராகிய முனைவர் சாந்தி சுவரூப பத்நாகர், அன்று இக்கட்டடத்தின் அடிக்கல் நாட்டு விழாவில் ஏதோ எதிர்காலத்தை முன்கூட்டியே அறிந்ததுபோல் பேசிய பேச்சு இன்று நடைமுறையில் மெய்யாகியதைக் கண்டு நான் மிகவும் மகிழ்கிறேன். “குளோரின் சோடியம், ஐடிசன், பெராக்சைடு, அலுமினியம் போன்றவற்றைத் தயாரிப்பதில் மின்னியல் முறைகள் புரட்சிகரமான மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளன. மேலும் இந்த முறையின் பயனாய்க் கிடைக்கும் விலை மலிவான மூலப் பொருட்களைக் கொண்டு இரண்டாம் கட்டத் தொழிற்சாலைகள் வளரவும் வாய்ப்புண்டு. மின்சாரம், தேவையான மூலப்பொருட்கள், குறைந்த ஊதியத்தில் பணியாற்றவல்ல தொழிலாளர்கள் இவை இருப்பின் மின் வேதியியல் தொழில் துறையில் பன்முக வளர்ச்சி விரைவில் உருவாகும் என்பதில் ஐயத்திற்கு இடமே இல்லை” என்று பத்நாகர் அன்று பேசியது இன்று உண்மையாகவே இருக்கிறது.

தொழிலகப் பயன்பாட்டாராய்ச்சியில் மட்டுமன்றி, கிராமப்புற வளர்ச்சியிலும், ஆய்விலும் நீங்கள் உங்களை ஈடுபடுத்திக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். இது உண்மையிலேயே போற்றத்தக்கது. காரைக்குடியிலும், அதன் சுற்று வட்டாரப் பகுதியிலும் வாழ்கின்ற மக்கள் பயன்பெறும் வகையிலும் ‘சிக்ரியின் கிராமப்புற அறிவியல் மன்றம்’ (Rural Science Forum) தன் தொண்டினைத் தொடங்கிச் சிறந்த பல ஆய்வுத் திட்டங்களை மேற்கொள்வதை நான் அறிவேன்.

நம் நாட்டுத் தேசிய ஆய்வு நிறுவனங்களின் ஆய்வுகளால் வீண் செலவுதான் மிச்சம் என்று பலர் கேவியாக

வும், குத்தலாகவும் குறிப்பிடும் இன்றைய சூழ்நிலையில் சிக்ரி நிறுவனம் தன் சாதனைகள் மூலம் பொன் எழுத்துக்களால் பொறிக்கப்படத் தகுந்த ஒரு புதிய வரலாற்றை இன்று உருவாக்கி இருக்கிறது. உங்கள் நிறுவனத்தின் சுற்றறிக்கை ஒன்றில் உங்கள் ஆய்வு முறைகளைப் பயன்படுத்தி நீங்கள் 132 தொழில் நுட்ப முறைகளைக் கண்டுபிடித்து அவற்றில் 90ஐ, 200 நிறுவனங்களுக்குத் தந்து உதவி, அதன்மூலம் 175 லட்சம் ரூபாய் உரிமைத் தொகையாகப் பெற்றிருக்கிறீர்கள் என்பதை அறிகிறேன். இது சாதாரணமான சாதனையா? மேலும், 'சிக்ரி'யின் தொழில் நுட்பத்தால் 3 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள 430 மிஷ்யன் யூனிட் மின் சக்தியைச் சேமிக்க முடிந்திருக்கிறது என்று அறிகிறபோது என் நெஞ்சம் பெருமிதத்தால் பூரிக்கிறது. மின்சக்தி சேமிப்பு என்பது எவ்வளவு தேவையானது! மின்வெட்டு என்பது நம் அன்றாட வாழ்வின் நடைமுறையாக மாறிவரும் இந்தக் கால கட்டத்தில் மின்சக்தி சேமிப்பைத் தரும் தொழில் நுட்பத்தை யார்தாம் போற்றாமலிருக்க முடியும்?

இந்திய அறிவியல் ஆய்வுகளின் பயன்பாடு :

அறிவியல் தொழில் நுட்ப ஆய்வுகளின் தரம் உயர்வாகவும் செலவு குறைவாகவும் இருக்க வேண்டும். ஆனால், இந்திய அறிவியல் ஆராய்ச்சியாளர்களின் ஆய்வுகளின் தரத்தைக் கணிக்கும்போது அவை இரண்டு முக்கிய கருத்துகளில் குறைவாக மதிக்கப்படுகின்றது. ஒன்று : ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் வெளியீட்டின் எண்ணிக்கை; இரண்டு : தனி உரிமை பெறத் தகுதியான ஆய்வு முடிவுகளின் எண்ணிக்கை ஓர் அறிக்கையின்படி, 500க்கு மேற்பட்ட இந்திய அறிவியல் ஏடுகளில் நம் நாட்டு அறிவியல் ஆய்வாளர்களின் கட்டுரைகளில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு கட்டுரைகள் வெளியாகின்றன. இந்திய அறிவியல் தொழில் நுட்ப ஆய்வுக் கழகத்தின் தகவல் விளம்பரப் பிரிவு, இந்திய அறிவியல் ஏடுகளில்

கட்டுரைகள் வெளியிடு முன் செய்யப்படும் பரிசீலனை மிகத் தாழ்ந்த தரமாக உள்ளது என்றும் இந்திய அறிவியல் ஏடுகள் மிகக் குறைந்த அளவில்தான் வெளி நாடுகளில் மேற்கோள்களாகக் காட்டப்படுகின்றன என்றும் கூறுகிறது. அந்த அறிக்கை மேலும் இந்திய அறிவியல் ஆய்வாளர்கள் நால்வரில் ஒருவர்தாம் ஓர் ஆண்டில் கட்டுரை வெளியிடுகின்றார்' என்று கூறுகிறது ஒரு கட்டுரை வெளியிட ரூ. 5 லட்சம் வரை செலவாகிறது என்று கணக்கிடப்பட்டுள்ளது இந்தச் செலவு மிக அதிகம் என்பது மட்டுமன்று. இவ்வளவு செலவு செய்து வெளியிட்ட கட்டுரைகள் பலவற்றை மற்றவர்கள் மேற்கோளாகக் காட்டுவதுமில்லை. இதே போலக் கண்டுபிடிப்புச் செய்முறைகளில், தேசிய ஆய்வகம் ஒவ்வொன்றும் ஆண்டுக்கு ஒரே ஒரு கண்டுபிடிப்புக்குத்தான் தன் உரிமை பெற முடிகிறது. சில சமயங்களில் ஒரே கண்டுபிடிப்பிற்கு இரண்டு மூன்று ஆய்வகங்கள் தங்கள் பணத்தைச் செலவழிக்கின்றன.

அறிவியல் தொழில் நுட்பத்தில் நாம் செய்திருக்கும் ஆய்வுகளில், விதிவிலக்காக அமைந்த சிலவற்றைத் தவிர, பெரும்பாலானவை உலகளாவிய நிலையில் அங்கீகாரம் பெறவில்லை; நம் நாட்டிலும் நடைமுறையில் பயன்படுத்தப்படவில்லை. இதற்கு ஒரு காரணம் சொல்லலாம். நாம் நம் சாதனைகளை விளம்பரப்படுத்துவதில்லை; நம் திறமையையும் பிறர் உணருமாறு செய்வதில்லை. சொல்லப் போனால் எதையும் விற்பனை செய்யும் திறமை நமக்குக் கிடையாது. நாம் நம் சாதனைகளையும் அவற்றைப் பற்றிய விவரங்களையும், அவற்றைப் பயன்படுத்த விழைவோருக்குத் தெரியப்படுத்துவதில்லை. நாம் நம்மால் செய்யக்கூடியவை எவை, நம் திறமைகள் யாவை என்பதை, இவற்றை வேண்டி நிற்போருக்குத் தெளிவுபடுத்துவதில்லை. நம் நாட்டிலுள்ள பொதுத்துறை நிறுவனங்களும், தனியார்துறை நிறுவனங்களும் அவர்களுக்கு வேண்டிய தொழில் நுட்பத்தையும், சாதனங்

களையும் தயாரிப்பதற்கு வேண்டிய அறிவும், திறமையும் நம் நாட்டிலேயே இருந்தம்கூட அவற்றை வெளிநாடுகளில் இருந்து இறக்குமதி செய்கின்றன. பொதுமக்களுக்கும், பொறுப்பான பதவிகளில் இருக்கும் பெருமக்களுக்கும் இதைச் சுட்டிக்காட்டும் துணிவு நமக்கில்லை.

நான் இதைக் குறிப்பிடுவது இளைய தலைமுறை அறிவியல் ஆய்வாளர்களின் ஊக்கத்திற்கு ஊறு விளைவிக்க அல்ல. இந்தச் சமுதாயம் நமக்காகச் செலவழிக்கும் பெருந்தொகைக்கு ஏதோ ஒரு வகையிலாவது ஈடுகட்டும் வகையில் நம் தொழில் நுட்ப ஆய்வு அமையவில்லை என்பது மட்டுமல்ல, நம் சிறிய சாதனைகளும் கூட மக்களுக்குப் பயன்படவில்லையே, என்கிற வருத்தத்தால்தான் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன். நாம் பிறர் குற்றம் காணாமல், நமக்கிருக்கும் வசதிகளை வைத்துக்கொண்டு நம்மாலான செயல்களைச் செய்துவரவேண்டும் என்பதே என் கருத்து. நமக்கு ஏற்படுகிற தடைகள், நாம் எதிர்கொள்ள வேண்டியிருக்கிற அறைகூவல்கள், அனைத்தையும் கடந்து நாம் உறுதியோடு செயல்பட வேண்டும்; விளைவுகளை நம்பிக்கையோடு எதிர்கொள்ள வேண்டும்; நமது சமுதாயத்திற்குப் பயன்படக்கூடிய ஆய்வுகளைச் செய்தல் வேண்டும்.

பல்கலைக் கழக ஆய்வகக் கூட்டு முயற்சி

பல்கலைக் கழகங்களுக்கும், தேசிய ஆய்வகங்களுக்கும் இடையே இருக்கவேண்டிய உறவு பற்றியும் நான் சிந்திக்க விழைகிறேன். 1986 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட தேசியக் கல்விக் கொள்கையின் நடைமுறைத் திட்ட விளக்கக் குறிப்பில் "அறிவியல் தொழில் நுட்பவியல் ஆய்வுகள் நடத்தும் பல்வேறு நிறுவனங்களுக்குள் நெருங்கிய உறவை விரைந்து வளர்க்க வேண்டும். கல்வி நிலையங்களுக்கும் ஆராய்ச்சி நிறுவனங்களுக்கும் இடையே தொடர்பு நிலவ வேண்டும். பல்கலைக் கழகங்கள் மேற்

ஒரு சொல் கேளிர் ! - அறிவியலார் சிந்தனைக்கு

43

கொள்ளக்கூடிய ஆராய்ச்சிகளை இனம் காண வேண்டும்” என்று வற்புறுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

பொதுவாக பல்கலைக் கழகத்தில் பயிலும் மாணவர்களில் சிறந்தவர்கள் பொறியியல், மருத்துவம் போன்ற தொழிற்கல்வியையே நாடுகின்றனர். தொழிற் கல்வி இந்த இளைஞர்களைப் பொறியாளராகவோ, மருத்துவராகவோ ஆக்குகின்றன. இவர்கள் சொந்தமாகத் தொழில் செய்தோ நிறுவனங்களின் பணியில் சேர்ந்தோ பொருளிட்டி வசதியாக வாழ்கின்றனர். எனவே நம் நாட்டு மருத்துவக் கல்லூரிகளும் பொறியியல் கல்லூரிகளும் வெறும் தொழில் விற்பன்னர்களை உருவாக்கும் உலைக்களம்போல் செயற்படுகின்றனவேயன்றி, அங்கே பயன்பாட்டு ஆய்வுகள் நிகழக் காணோம். நல்ல அறிவுபடைத்த பொறியாளர்களும், திறமை வாய்ந்த மருத்துவர்களும், ஆராய்ச்சி செய்துகொண்டு கற்பிக்கக்கூடிய ஆசிரியர் வேலைக்கு வருவதில்லை. ஆகவே மருத்துவக் கல்லூரிகளிலும் பொறியியல் கல்லூரிகளிலுமீ விரல்விட்டு எண்ணத்தக்க மிகச் சில ஆசிரியர்களே ஆராய்ச்சியில் தம்கவனத்தைச் செலுத்துகின்றனர். தொழில் மோகத்தால் உந்தப்படும் மாணவர்களும் ஆய்வுப்பக்கம் தம்கவனத்தைச் செலுத்துவதில்லை. இவ்வாறாக மாணவ சமுதாயத்தின் நல்ல பகுதியினர் ஆராய்ச்சி உணர்வே இல்லாமல் வாழ்வதுடன், புதிய, நம் நாட்டுக்குப் பொருத்தமான, தொழில் நுட்பத்தைப் பற்றிச் சிந்தனை செய்ய அக்கறை கொள்வதும் இல்லை.

நமது தொழிற் கல்லூரிகள், அவற்றிற்கு அருகில் உள்ள தேசிய ஆய்வுக் கூடங்களுடனும் தொழிற்சாலை சார்ந்த ஆய்வுப் பிரிவுகளுடனும் உறவு கொண்டு அவற்றினிடம் இருக்கும் பெருமளவிலான வசதிகளைப் பெரும் பயன் தரத்தக்க வகையில் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். தொழிற் கல்லூரிகளிலும், பல்கலைக் கழகத்துறைகளிலும் பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியர்கள் ஆய்வு

மற்றும் வளர்ச்சித் திட்டப் பணிகளை “ஒப்பந்த முறையில் ஆலோசனை வழங்குதல்” என்னும் அடிப்படையில் மேற்கொள்வதற்கு ஊக்குவிக்கவும், ஊதியம் வழங்கவும் வேண்டும். ஊக்கத்தொகை வழங்கப்படவில்லையெனில் ஆலோசனை அளிக்கும் முறை பயன் அளிக்காதென்றே நான் கருதுகிறேன். பண்டங்களைக் கொடுப்போரும், கொள்வோரும் தமக்கு ஏதாவது இலாபம் இருக்க வேண்டுமென்றே எதிர்பார்ப்பார்; இது இயற்கை. இல்லையெனில், கொடுக்கல் வாங்கல் நிகழா. பல்கலைக் கழகத் துறைகளில் பணியாற்றுவோர், பல்கலைக் கழகத்தோடு இணைந்த கல்லூரிகளில் பணியாற்றுவோர் ஆகியோரின் பணிக்கால சட்டத் திட்டங்களும், முறைகளும் மிகத் தாராளமாகத் தளர்த்தப்படல் வேண்டும்; அவர்கள் எந்த ஆய்வுத் திட்டத்தையும் ஆலோசனை முறையில் எடுத்து நிறைவேற்றித் தரவும் அதன் வாயிலாக ஒப்பந்த அடிப்படையில் உரியோரிடமிருந்து பெறும் மொத்தத் தொகையில் ஒரு பங்கு ஆலோசனை ஆசிரியருக்கு வழங்க அனுமதிக்கப்பட வேண்டும். இப்போதுள்ள அமைப்பில் இதற்கு இடமில்லை. இந்த இடத்தில், மிகவும் மரபு வழிப்பட்ட பழமையான முறை என்று கருதப்படும் பிரிட்டனின் கல்வி முறையில் ஏற்படும் மாறுதல்களை உங்கள் மேலான கவனத்திற்குக் கொணர விழைகிறேன். இலண்டன் செய்தி நிறுவனம் என்னும் அமைப்புத் தரும் சில தகவல்களின்படி பிரிட்டனின் கல்விமுறை இப்போது மிகப் பெரிய மாற்றத்திற்கு இலக்காகியுள்ளது. உயர் கல்வியாளர்கள் கோபுரங்களில் தனியே அமர்ந்திருக்கும் நிலை மாறி இன்றைய வாழ்க்கைச் சிக்கல்களை தேருக்கு நேர் எதிர்கொள்ள முன்வந்துள்ளனர். அரசு தரும் ஊக்கத்தால் பல்கலைக் கழகம் மற்றும் கல்லூரிகள், தமது அறிவு வளத்தையும் ஆராய்ச்சியையும் திறமையையும், அந்நாட்டின் வணிகமும் தொழிலும் செழிக்க அதிக அளவில் பயன்படுத்தி, அதன் மூலம் பெரும் பொருளும் ஈட்டுகின்றன. அந்நாட்டு உயர்கல்விக் கூடங்கள்

நாளைய கொள்கை உருவாக்குநரையும், திட்டமிடுநரையும் அறிவியல் முனைவர்களையும். கலை வல்லுநரையும் உருவாக்குவதைத் தம் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன வெனினும், ஒப்பந்த முறையில் ஆய்வுத் திட்டங்களை மேற்கொள்வதால் உடனடியாக மனித குலத்திற்கு நலம் கிடைக்க ஏதுவாகிறது. தொழில் துறைகள் பல்கலைக் கழகங்களில் உள்ள அறிவு வளத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள அரசே முன்வந்து ஊக்குவிக்கின்றது. அதன் பயனாகப் பல்கலைக் கழகங்கள் தம் ஆய்வு முடிவுகளைத் தொழில்-வணிக நிறுவனங்களுக்கு விற்பனை செய்வதன் மூலம் 635 மில்லியன் பவுன் ஈட்டி வருகின்றன. பிரிட்டன் நாட்டின் துணைவேந்தர்கள், கல்லூரி முதல்வர்கள் அடங்கிய குழு தங்களது இவ்வகைச் சாதனைகளை விளம்பரப்படுத்தி வருவதோடு தங்களால் உலகளாவிய நிலையில் எவ்வாறு பயன்படமுடியும் என்பதையும் விளக்கப் புதிய சிற்றேடும் வெளியிட உள்ளது.

நாமும் இதுபோல் நம்மை மாற்றிக்கொள்ளக்கூடாதா என்பதே என் கேள்வி; மாற்றம் தேவையே. மாற்றம் வராதிருப்பதைவிடச் சற்று மெள்ள வந்தாலும் பரவாயில்லை. பல்கலைக் கழகத்தின் வளங்களை வெறும் எட்டறிவிற்காக மட்டுமே பயன்படுத்தி அவற்றை வீணாக்கலாமா? வரி செலுத்தும் நாட்டு மக்கள் நாம் எவ்வாறெல்லாம் அறிவு வளத்தை வீணாக்குவதை எத்தனை நாட்களுக்குப் பொறுத்துக் கொள்வார்கள் என்று எண்ணுகிறீர்கள்? நாம் தந்தக் கோபுரத்தை விட்டு இறங்கி வர வேண்டாமா? எத்தனை நாளைக்கு நாம் கோபுரத்திலேயே குடியிருக்க முடியும்? கீழே இறங்கி வந்து நம்மைச் சூழ்ந்து இருக்கும் நடைமுறை உலகத் தோடு இணைந்து செயலாற்ற வேண்டாமா?

பல்கலைக் கழக அமைப்பில் நடைபெறும் அறிவியல் தொழில்நுட்ப ஆய்வுகள், தேசிய ஆய்வுக் கூடங்களில் நடப்பதைவிட அடிப்படைக் கொள்கை ஆய்வுகளாகவே

உள்ளன. பல்கலைக் கழகங்களில் ஆராய்ச்சி செய்பவர்கள், முனைவர் பட்டம் பெறுவதையே முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்டு செயல்படுகின்றனர். பல்கலைக் கழக முனைவர் பட்டத்திற்கான ஆய்வுகள், குறிப்பிட்ட நியதிக்குட்பட்ட நிலையில் நடத்தப்பட்ட சோதனைக்கூட ஆய்வுகளாகவும், வெறும் கோட்பாட்டு விளக்கங்களாகவுமே உள்ளன என்பதை நீங்கள் மறுக்க மாட்டீர்கள் என்றே நம்புகிறேன் இந்த ஆய்வுகளில் வெளிப்படும் கருத்துகளை வியாபார ரீதியில் பயன்படுத்த மேலும் ஆராய்ச்சி தொடர வேண்டி இருக்கலாம். இந்த இடத்தில் 1986 ஆம் ஆண்டின் தேசியக் கல்விக் கொள்கையின் நடைமுறைத் திட்டத்தை மேற்கோள் காட்டுவது பொருந்தும் என்று கருதுகிறேன். இதோ சில வரிகள்: 'பல தொழிற் கல்வி நிறுவனங்களும் நிர்வாகவியல் கல்லூரிகளும் பல்கலைக் கழகங்களும் பிற வேறு ஆய்வுக் கூடங்களும் ஆய்வு, வளர்ச்சித் திட்டங்களை மேற்கொண்டு வருகின்றன. எனினும் அவ்வாய்வுகளின் மைய நோக்கம் புதிய அறிவு வளத்தைத் தேடுவதாக அமையுமேயன்றி, உற்பத்தியையும் ஆக்க வளத்தையும் மேம்படுத்தும் வகையில் அமைவ தில்லை. மாறிவரும் தேவைகளுக்கு ஏற்ற வகையில் புதிய வடிவமும் புதிய செயற்பாடும் உடைய ஆய்வுகள் போதிய அளவில் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

நம் நாட்டின் 150 பல்கலைக் கழகங்களில் உள்ள அறிவியல் முனைவர்களும் அவர்தம் ஆய்வுக் கூடங்களும், சற்றேறக்குறைய நூறு தேசிய உயராய்வு நிறுவனங்களோடு உறவு கொள்வது நம் தொழில் நுட்பக் கல்வியின் புது மலர்ச்சிக்கு முதற்படி என்று நான் நம்புகிறேன். இந்த உறவு வெறும் பெயரளவில் மட்டும் இருந்தால் பயனில்லை. இருவகை ஆய்வாளர்களும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து உழைக்க வேண்டும். தங்களிடமுள்ள ஆள் பலத்தையும், கருவிகளையும் வேண்டிய அளவிற்குப் பரிமாற்றம் செய்துகொள்ள வேண்டும். எடுத்துக் காட்டாக, 'சிக்ரி' நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த ஆய்வாளர்கள்

காரைக்குடி அழகப்பா பல்கலைக் கழகத்திலோ திருச்சி பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழகத்திலோ குறிப்பிட்ட காலத் திற்கு ஆசிரியராக (Visiting Facults) சேர்ந்து குறுகிய காலப் பாடத் திட்டங்கள் நடத்தலாம். பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்கள் 'சிக்ரி'யுடன் இணைந்து ஆய்வு வளர்ச்சி அடிப்படையிலான ஆலோசனைத் திட்டப் பணிகளை மேற்கொள்ளலாம். இங்கே உள்ள கருவிகள் அவர்களாலும், அங்கே உள்ளவை இவர்களாலும் மிக எளிதாக அணுகிப் பயன்படுத்தத்தக்க வகையில் இவ்விரு அமைப்பும் செயல்படவேண்டும்.

இத் தேசிய நிறுவனத்தின் தலைமை இந்த வகையில் தம் கவனத்தைச் செலுத்தி ஆக்கபூர்வமான பணிகளைச் செய்து இந்த நாட்டுக்கே ஒரு முன்மாதிரியாக அமையும் என்கிற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. பல்கலைக் கழகத் துறைகள் இது போன்ற ஆய்வகங்களோடு தொடர்பும், உறவும் கொள்வதால் மிகுந்த பயனைப் பெற முடியும் என்பது உறுதி. இவ்வுறவுகளின் முடிவான பயன் அறிவியல் தொழில் நுட்பத்தின் தரத்தில் காணப்பட வேண்டும். பல்கலைக் கழகங்களுக்கும் தேசிய ஆய்வுக் கூடங்களுக்கும் இடையே ஏற்படுகிற நல்லிணைப்பு சர். சி. வி. இராமன், டாக்டர் பட்நகர் ஒமிபாபா, விக்கிரம் சாராபாய் போன்ற அறிவியல் மேதைகள் மறுபடியும் இந்த நாட்டில் தோன்ற நிச்சயமாக வழிவகுக்கும். இந்த நிறுவனங்களின் உறவு டாக்டர் ஏ. ஆர். முதலியார், டாக்டர் ஆர். எம். அழகப்பா செட்டியார் போன்ற தொலைநோக்குடைய பெருமக்களின் இனிய நினைவுகளுக்கு நாம் செலுத்தும் காணிக்கையாகவும் அமையும்.

எதிர் காலம்

எதிர்காலத்தில் நிகழப் போவதை யாராலும் இன்ன தென்று உறுதியாகக் கூறுவது அரிது. எனினும் எதிர் காலத்தைப்பற்றி நம்பிக்கையோடு சிந்திக்கவும் திட்டமிடவும் நம்மால் முடியும். 1988 ஆம் ஆண்டு சனவரித்

திங்கள் ஏழாம் நாள் பூனே நகரத்தில் நடந்த இந்திய அறிவியலாளர் கழகத்தில் உரையாற்றும்போது நம் பாரத முன்னாள் பிரதமர் திரு. ராஜீவ்காந்தி அவர்கள் அறிவியலாரிடம் இந்த நாடு எதை எதை எதிர்பார்க்கிறது என்ற கேள்விக்கு விடையாகக் கீழ்க்காணும் நான்கு அறிவியல் முன்னோடித் துறைகளின் வளர்ச்சியை நாடு எதிர்பார்க்கிறது என்றார் :

1. வறுமை ஒழிப்பு
2. தன்னிறைவு
3. செம்மையை நோக்கி முன்னேறுதல்
4. அமைதி

நம் நாட்டில் ஏனையவற்றைவிட வறுமை ஒழிப்புக்கே நம் திட்டங்களில் முன்னுரிமை தருகிறோம் தானியங்களின் உற்பத்தியிலும் நீண்ட ஆயுள் இவை போன்ற வேறு சிலவற்றைப் பெருக்குவதில் நம் நாட்டு அறிவியலார் நிறைய சாதித்துள்ளார்களெனினும் வேறு பல துறைகளில் நாம் சாதிக்க வேண்டியவை மிகப் பல உள். புதிய அறிவியல் தொழில் நுட்பக் கண்டுபிடிப்புகளைக் கிராமங்களுக்கு நாம் அறிமுகப்படுத்த வேண்டும். அறிவியலார் மக்கள் சமுதாயத்திற்கு மிகவும் கடமைப்பட்டவர்கள். ஏனெனில் மக்கள் சமுதாயத்தின் எல்லா நிலைகளிலிருந்தும் பெறப்பட்ட வரிப்பணமே அறிவியலாரின் கல்விக்கும் பயிற்சிக்கும் மானியமாக அரசால் வழங்கப்படுகிறது. மக்கள், முக்கியமாகக் கிராமப்புறங்களிலுள்ள ஏழை மக்கள், தமக்கு நேரடியாகவோ, மறைமுகமாகவோ விதிக்கப்பட்ட வரிகளைச் செலுத்த, கடுமையாக உழைக்கின்றனர். அறிவியலார் கிராமங்களின் முன்னேற்றத்திற்காக உழைப்பதன் மூலமே இக் கடனை மீளச் செலுத்த வியலும். 'சங்கிலியின் உறுதி அதன் இணைப்புகளின் மெலிவையே பொறுத்து இருக்கின்றது' என்ற அண்ணல்

காந்தியடிகளின் பொன்மொழியை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. நம் நாட்டில் ஒரு பகுதி மட்டும் என்றென்றும் பலவீனமாகவே இருக்குமானால் நாட்டின் வலிமையை அது நிச்சயமாகப் பாதிக்கவே செய்யும். அறிவியலையும், தொழில் நுட்பத்தையும் சின்னஞ்சிறு சிற்றூர்களுக்கு நாம் கொண்டு சென்றுவிட்டால் நம் வலிமை பெருகும். நம் நாடும் வலிமை வாய்ந்த நாடாக மாறமுடியும்.

அது மட்டுமன்று; உதவி யாருக்குத் தேவைப்படுகிறதோ அவர்களுக்குத்தான் நாம் உதவி செய்யவேண்டும். உண்மையிலேயே உதவி தேவைப்படும் நிலையில் உள்ளோர் கிராமப்புறத்து ஏழை எளியோர்களே. இப்பொழுது உங்கள் ஆராய்ச்சிகள் எல்லாம் பெரிய தொழில்நிறுவனங்களுக்கு உதவுவனவாகவே அமைந்திருக்கின்றன. நாம் கேள்விப்படுவது போலவும் நான் முன்பு கூறியுள்ளது போலவும், பெரிய தொழில் நிறுவனங்களை நடத்துவோர் உங்களுடைய திறமையைப் பயன்படுத்தாது, மற்ற நாடுகளில் இருந்து தொழில் நுட்பத்தைப் பெற விரும்பினால் அவர்களை மறந்து, உங்களிடமிருந்து உங்கள் திறமையையும், அறிவையும் ஆராய்ச்சி முடிவுகளையும் பயன்படுத்த விரும்புவவர்களைக் கவனியுங்கள். கிராமங்களுக்குச் சென்று அங்கு உள்ள ஏழைகளுக்கு உதவக்கூடிய ஆராய்ச்சிப் பணிகளை மேற்கொண்டு அவர்களுக்கு உதவுங்கள். அவர்கள் உங்களுடைய உதவியை நன்றியுடன் ஏற்றுக்கொள்வார்கள்.

“உதவி வரைத்தன்று உதவி; உதவி
செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து”
நெ. நி.—4

என்னும் திருக்குறளை உங்கட்கு நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். செய்யப்பட்ட உதவியின் மதிப்பு அதைச் செய்தவரின் தன்மையை ஒட்டியதன்று; அந்த உதவியைப் பெற்றுக்கொண்டவரை ஒட்டியது என்பதே இத்திருக்குறளின் கருத்து. நாம் விரும்பிய முன்னேற்றத்தையும், வறுமை ஒழிப்பு, தன்னிறைவு போன்ற சமுதாய இலக்குகளையும் நாம் அடைந்துவிட்டோம் என்கிற மனநிறைவு நமக்கு ஏற்படும்.

அடுத்து, தன்னிறைவு பற்றிக் காண்போம்; நம் அறிவியல் அறிஞர்கள் அணுக்கரு அறிவியலை அமைதிக்குப் பயன்படுத்தும் வகையில் பலவற்றைக் கண்டறிந்திருக்கின்றனர்; சான்றாக, செயற்கைத் துணைக் கோள்களை ஏவுதல், பாதுகாப்பு வசதிகளைப் பெருக்குதல் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். அவையெல்லாம் நம் பெருமிதத்திற்கு உரியனவே. நம் பாரதப் பிரதமரின் பேச்சிலிருந்து மற்றொரு செய்தியையும் மேற்கோள் காட்ட விரும்புகிறேன். “நாம் மனத்தை ஒருமுகப்படுத்தி முனைந்து காரியங்களைச் செய்தால் நம்மால் நமக்கு வேண்டியதைச் சாதிக்க முடியும்; இதுவே நாம் நம் அனுபவங்களிலிருந்து கற்றுக்கொண்ட பாடம். நம்மைத் தடுத்து நிறுத்துவதெல்லாம் நம் பயங்கொள்ளித்தனமும் பழம் பசலித் தனத்தைக் கைவிடாத போக்கும்தான். இந்த மனோபாவம் மாற வேண்டும். எது எது புதிதோ அதை அதையெல்லாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்; நம் சூழலுக்கு இயைந்தவாறு அவற்றைப் பயன்படுத்த வேண்டும். புதியன காணும் ஆர்வமும், அரியனவற்றைக் கண்டு பிடிக்கும் நாட்டமும் நமக்குத் தேவை. அதுவே நம்மை முன்னேற்றப் பாதையில் அழைத்துப்போய் நம் இலக்கினை எட்டச் செய்யும். நாட்டின் கொள்கையை உருவாக்கும் சான்றோர்க்கு அறிவியலை ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் எப்படி எப்படிப் பயன்படுத்தலாம் என்று விளக்கிக்கூறியோசனை கூறுவதே அறிவியலாரின் கடமையாகும்.

இந்த நாடு அவர்களிடமிருந்து இதையே எதிர்பார்க்கிறது." நம்மை எதிர்நோக்கி இருக்கும் முன்றாவது அறைகூவல் என்று பாரதப் பிரதமர் குறிப்பிடுவது 'செம்மையை நோக்கி' என்பதாகும். எந்த ஒன்றிலும் தனித்தகுதியும் முதன்மையிடமும்பெறுவதையே செம்மை (Excellence) என்ப சொல்லால் அவர் குறிப்பிடுகிறார். எந்த ஒன்றை நாம் வளர்க்கிறோமோ அது வளரும் வளர்ச்சி என்பது வேறு. அதன்கண் ஏற்படும் தனித்தகுதி. முதன்மை என்பது வேறு. எனவே அறிவியல் துறையில் நாம் மேற்கொள்ளும் முயற்சிகள் அனைத்தும் செம்மை நலம் திகழ்வதாக இருத்தல் வேண்டும். இதுவே நம் நியாயமான கவலையும் ஆகும்.

இறுதியாக நம் பாரதப் பிரதமர் தம் உரையில் "ஆராய்ச்சியால் சில சமயங்களில் விளையக்கூடிய ஆபத்துக்களையும் அறிவியல் அறிஞர்கள் மக்களுக்கு முன்கூட்டியே அவைபற்றி எச்சரிக்கவேண்டும்" என்பதையும் வலியுறுத்தியுள்ளார். மேலும் புதிய அறிவியல் ஆராய்ச்சிகள் நடத்தும்போது இரட்டிப்பு மடங்கு முன்னெச்சரிக்கையாக இருத்தல் அவசியம் என்றும் அவர் கூறியுள்ளார்.

என் பேச்சை நிறைவு செய்யமுன் நம் பாரதப் பிரதமர் தம் உரையில் எடுத்துக் கட்டியவை தவிர, நம் அறிவியலாரிடையே தம் நிறுவனத்தின் முன்னேற்றத்தில் தம்மை முழுமையாக அர்ப்பணித்துக்கொள்ளும் நிலை உருவாக வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்த விழைகிறேன். அங்ஙனம் செய்தால்தான் நிறுவனத்தின் மதிப்பைக் காக்க முடியும். ஒவ்வொரு நிறுவனமும் ஏதோ சில லட்சியங்களோடுதான் தொடங்கப்படுகிறது. இலட்சியவாதிகளும் இலட்சியக் கனாக் காண்பவர்களும் ஒரு நிறுவனத்தை உருவாக்குகிறார்கள். நாளடைவில் மக்கள் அந்நிறுவனத்தின் நோக்கங்களைப் புரிந்து

கொண்டு, அந்நிறுவனம் உருவாக்கப்படுவதை ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். நிறுவனம் ஏற்படுத்தப்பட்டு அதன் குறிக்கோள்களில் நம்பிக்கையுடையவர்கள் சேரச்சேர அது மேன்மேலும் வளருகிறது. எந்தக் குறிக்கோளோடு அந்நிறுவனம் தொடங்கப்பட்டதோ அக்குறிக்கோள் நிறைவேறுகிறது. நிறுவனத்திற்குத் தேவையான பொருள் சேருகிறது. அதன் பயனாக அது மேலும் வளர்கிறது. ஆனால் ஒரு நிறுவனத்தின் வாழ்வு அதனைச் சார்ந்தவர்களின் கடமை உணர்வையும், சிந்தனைகளையும் ஒட்டியே அமைகிறது. கடமை உணர்வுடைய மனிதர்களின் அயராத உழைப்பும் ஈடுபாடுமே அந் நிறுவனத்திற்குச் சக்தியைத் தருகின்றன. நிறுவனம் வளரும்போது அதனோடு இணைந்தவர்களும் வளர்கிறார்கள். அவர்கள் பெறும் பலன்கள் பின்வருமாறு. பொருள் பெறலாம்; தம் குறிக்கோள் நோக்கி வளரலாம்; மற்றவர்களுக்கு உதவுவதற்கான ஆற்றலைப் பெறலாம்; நிறுவனத்திற்கும் அதன் இலட்சியங்களுக்கும் பாடுபடுவதில் மகிழ்ச்சி அடையலாம். காலப்போக்கில் நிறுவனத்தை ஏற்படுத்திய குறிக்கோள்வாதிகள் பணியிலிருந்து ஓய்வு பெறவோ, வேறு நிறுவனங்களுக்கு மாறியோ போகக்கூடும். யார் போனாலும், யார் வந்தாலும் நிறுவனங்கள் நிலைத்து நிற்கும். நிறுவனங்களிடம் நாம் எதிர்பார்ப்பதும் அதுவே. எந்த நிறுவனமும் தொடர்ந்து வெற்றிநடை போட்டுப் பின்னர் வீழ்ச்சியடையும். இந்தச் சரிவுக் காலம் எப்போது வரும் என்பது நிறுவனத்திற்கு நிறுவனம் வேறுபடும். ஒரு நிறுவனத்தில் எப்போது தம்மை நிறுவனத்தின் பணியில் அர்ப்பணித்துக்கொள்ளும் மனிதர்கள் மனம் தளர்ந்து போகிறார்களோ, அன்று அது சரியத் தொடங்குகிறது. அர்ப்பணிக்கும் மனம் இல்லாது போகிறபோது, செய்வதில் கிடைக்கும் மகிழ்ச்சி மறைந்துவிடுகிறது. நிறுவனத்திலிருந்து நாம் என்ன பெறலாம் என்கிற ஆசையே மேலோங்கி நிற்கிறது. சரி, எது எப்படிப் போனால் என்ன என்கிற மனோபாவம் மேலிடுகிறது

ஒரு சொல் கேளீர்! அறிவியலார் சிந்தனைக்கு

53

பழம்பெருமை பேசுவதிலும் முன்னர்ச் செய்த பணிகளின் பலன்களை அனுபவிப்பதிலும் காலம் கழிக்கும் மனோபாவம் உருவாகிறது. இந்த மெத்தனத்தினால் நிறுவனத்தின் வளர்ச்சி தடைபடுகிறது. பலன்களைப் பெறுவதே குறிக்கோளாகும்போது கொடுக்கும் எண்ணம் குறைகிறது. ஒவ்வொருவரும் நிறுவனத்திடமிருந்து 'எளிகிற வீட்டில் பிடுங்குவது லாபம்' என்பது போல் செயல்பட ஆரம்பித்துவிடுவர்; நிறுவனத்தின் வளர்ச்சிக்கும் மலர்ச்சிக்கும் நம் தொண்டினை ஆற்ற வேண்டும் என்கிற நினைவே அவர்களுக்கு வராது போய் விடும். இப்படியான ஒரு கால கட்டம் ஒரு நிறுவனத்திற்கு ஏற்பட்டுவிட்டால், அதன் சரிவும் வீழ்ச்சியும் தவிர்க்க முடியாதனவாக ஆகிவிடும். நான் உங்களிடத்திலே வேண்டிக்கொள்வதெல்லாம், ஒவ்வொரு கால கட்டத்திலும் நீங்கள் உங்கள் நிறுவனத்தின் வளர்ச்சியை மதிப்பீடு செய்துகொள்ள வேண்டும். மறுபடியும் நிறுவனத்தின் வளர்ச்சிக்கு உங்களை அர்ப்பணித்துக்கொள்ள வேண்டும். தன்னலம் கருதாத தியாக மனப்பான்மையே உங்களையும் வளர்க்கும்; நீங்கள் சார்ந்திருக்கிற நிறுவனங்களையும் வளர்க்கும்.

நிறைவுரை :

நீங்கள் கொண்டாடுகிற இந்த நிறுவன நாளில் (Foundation Day) உங்களோடு சில கருத்துக்களைப் பரிமாறிக்கொள்ளும் ஒரு நல்ல வாய்ப்பினையும் கௌரவத்தையும் எனக்கு அளித்தமைக்காக நான் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நம்மிடையே மேலும் மேலும் நெருக்கமும் உறவும் உருவாதல் வேண்டும். இந்த உறவும் நெருக்கமும் குறிக்கோள் அடிப்படையில் அமைதல்

வேண்டும். இந்த நிறுவனம் வளரவேண்டும். இதனோடு தொடர்புடைய ஒவ்வொருவரும் வாழ வேண்டும்; இந்த நிறுவனத்தின் அயராத உழைப்பால் அறிவியல் உலகம் புதுப்புதுச் சாதனைகளாக் காண வேண்டும். அக் கண்டு பிடிப்புக்களால் தமிழ்நாட்டு மக்கள் இந்திய மக்கள் ஏன் உலக மக்கள் அனைவருமே பெரும் பயன் பெறவேண்டும். இதுவே என் ஆசை. எல்லாம் வல்ல இறைவன் நமக்கு இவற்றையெல்லாம் அருள்வானாக என்று வேண்டுகிறேன்; வாழ்த்துகிறேன்.

அனைவர்க்கும் மீண்டும் என் நன்றி.

Forwarded free of Cost, and with the
Compliments of The Department of
Education, Govt. of India, New Delhi

நெஞ்சில் நிறுத்துங்கள்

தமிழியல்

5. தமிழில் கலைச் செல்வங்கள்

முன்னுரை

இன்று ஒவ்வொரு குடிமகனுக்கும் தன் தாய் மொழியில் கல்வி கற்க வசதி செய்துதர வேண்டும் என்று மக்களாட்சி மலர்ந்துள்ள நாடுகள் மட்டுமன்றி மற்ற நாடுகளும் ஒத்துக்கொண்டுள்ளன. இந்த நேரத்தில் தமிழில் கலைச் செல்வங்களைக் கொண்டுவர முயல்கின்ற இந்தத் தமிழ் மன்றத்தினை வாழ்த்தி, என் தலைமை யுரையைத் தொடங்குகின்றேன். கலைச்செல்வங்களைத் தமிழில் படைப்பதில் கவனிக்க வேண்டியவைகளை ஆராய்வோம். அறிவியல் கலைநூல்கள் எழுத, அவை பற்றிய அறிவு வேண்டும். மற்றும், எந்த மொழியில் எழுதவேண்டுமோ அந்த மொழியறிவு வேண்டும். அதாவது அந்த மொழியில் உள்ள சொற்கள், புதுக் கருத்துக்களைச் சொல்லவேண்டும் என்றால் அதற்குச் சொற்கள் படைக்கும் முறை, சொற்களைக் கோவையாக எழுதும் முறை இவை தெரிந்திருக்க வேண்டும். ஆதலின், கலைச்சொற்கள், நூலாக்கம் இவை பற்றிச் சிறிது சிந்திப்போம்.

கலைச் சொற்கள்

அறிவியல் கருத்துக்களை வெளியிட அறிவியல் கலைச்சொற்கள் வேண்டும். பொதுவாகக் கலைச் சொற்கள் பின்வரும் முன்று முறைகளில் ஆக்கப்படுகின்றன. (முத்துக்குமரன், 1976; அகத்தியனிகம், சண்முகம், 1973)

* வேற்று மொழிச் சொற்களைத் தமிழ்ப்படுத்தி ஏற்றுக்கொள்ளல் (ஒலி பெயர்த்தல்)

* வேற்று மொழிச் சொல்லுக்குச் சரியான பொருளைக் கண்டு அதற்கு ஈடான ஒரு

சொல்லைத் தமிழில் காணல் அல்லது ஆக்கிக் கொள்ளல் (மொழி பெயர்த்தல் மற்றும் புதுச் சொற்கள் படைத்தல்)

* புதிதாக வேண்டியிருக்கும் சொல்லுக்கு நெருங்கிய பொருளுடைய ஒரு வழக்கிழந்த சொல்லை எடுத்து அதற்குப் புதிய பொருளைக் கொடுத்தல் (புதுப் பொருள் கொடுத்தல்)

உலகில் பல நாடுகளிலும் தம் தம் மொழியில் கலைச் சொற்கள் ஆக்குபவர் இந்த மூன்று முறைகளையே பின்பற்றுகின்றனர். ஒவ்வொரு முறையிலும் சில நன்மைகளும் சில தீமைகளும் உண்டு. எனினும் இந்த மூன்று முறைகளையும் பின்பற்ற வேண்டியே உள்ளது ஒலி பெயர்த்தல்

சிலர் வேற்று மொழிச் சொற்களை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளச் சொல்வர். இதற்கான அந்த மொழி எழுத்துக்களையும் கடன் வாங்குவோம் என்பர். உலகில் எந்த நாட்டிலும் வேற்றுமொழி எழுத்துக்களைக் கடன் வாங்குவதில்லை. பரந்த அளவில் வேற்று மொழிச் சொற்கள் ஏற்றுக்கொண்ட ஆங்கிலம் கூட வேற்று மொழி எழுத்துக்களை ஏற்கவில்லை. வேற்றுமொழி எழுத்துக்கள் ஏற்போம் என்றாலும். அதை எந்த அளவில் நிறுத்துவது என்ற கேள்வியும் எழும். மற்றும் எந்த ஒரு மொழிச் சொல்லையும் வேறு ஒரு மொழியில் முழுதுமாக ஒலி பெயர்க்க இயலாது என்பது அறிஞர் கண்ட உண்மை. (மீனாட்சிசுந்தரம், 1973; காட்போர்டு 1965) ஆதலின் (மகாதேவன் 1973) சொல்லியது போல் “கருத்தைக் கடன் வாங்குவோம் ஆனால் எழுத்தைக் கடன் வாங்குவது என்றால் அதைவிட மொழியையே கடனாக வாங்குவது மேலாகும்” என்று தீர்மானிப்போம்.

தமிழ் எழுத்துக்களில் எழுதும்போது தமிழ் இலக் கணங்களில் கூறியதுபோல் சொற்களைத் தமிழ்ப்படுத்தி

எழுதுவது வேண்டும் என்று பலர் குறித்துள்ளனர். (கணேசன் 1972 ; மீனாட்சி சுந்தரம் 1973 ; சோமசுந்தர பாரதியார் 1959 ; முத்துக்குமரன் 1976) எனினும் பலர் இது அவசியமில்லை என்று கூறி வருகின்றனர். ஆங்கிலமும் சப்பானிய மொழியும் பெருவாரியாக மற்ற மொழிச் சொற்களை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளன. இவற்றைப் பார்த்தால் எப்படி மற்ற மொழிச் சொற்களை அவர்களுக்குகந்த முறையில் மாற்றியுள்ளனர் என்பது தெளிவு. கட்டுமரம் என்ற தமிழ்ச்சொல் Catamaran ஆயிற்று. இதைப் போன்ற பல சொல்லலாம். தமிழ் என்ற சொல்லை ஆங்கிலப்படுத்தும் போது ழ இல்லாததால் l எழுதினார்கள் என்றாலும், this இருக்கும்போது ஏன் l ஆக்கினார்கள் ? கட்டுமரம் என்று ஆங்கிலத்தில் எழுதக் கூடியவை ஏன் Catamaran ஆக்கினார்கள். இவையெல்லாம் தமிழ்ச்சொற்களை ஆங்கிலப்படுத்தும் முறைகளாகும். இது உலகில் எல்லா மொழிகளிலும் காணலாம். ஆகவே நாமும் பிறமொழிச் சொற்களை ஏற்க வேண்டுமாயின் அவற்றைத் தமிழோசைக்கேற்ப மாற்றி அமைத்துக் கொள்வோம்.

மற்றும், தமிழில் மொழிக்கு முதல் வரா எழுத்துக்கள் கடைசியில் வரா எழுத்துக்கள் என்று சில விதிகள் உண்டு. இவை தவிரச் சில ஒற்றுகள் சேர்ந்து வருவதும் இல்லை. இது போன்ற விதிகளை மீறலாமா ? என்று ஒரு கேள்வி. மொழிபெயர்ப்புப் பற்றிய நூல்களைப் பார்த்தால் இது போன்ற விதிகள் பல மொழிகளில் இருப்பது தெரிய வருகிறது (காட்பேரர்டு 1965). எடுத்துக்காட்டாக, சப்பானிய மொழியிலே தமிழ்மொழி போலவே பல மெய்யெழுத்துக்கள் சேர்ந்து வருவதில்லை. ஆகவே அவர்கள் ஒலி பெயர்ப்பில் உயிர் எழுத்துக்களைச் சேர்த்து எழுதுகின்றனர். இந்த முறையை நாம் ஏற்கெனவே கொண்டிருக்கிறோம். அதைப்போலவே மொழி முதல் வரா எழுத்துக்கள் வேற்று மொழிச் சொல்லிலிருந்தால் சிறிது மாற்றி எழுதும் வழக்கமும் உண்டு. எடுத்துக்

காட்டாக டேனியல் என்பது தானியல் ஆகிறது. சில சமயங்களில் அ, இ போன்ற உயிர் எழுத்துக்கள் சேர்த்து இராமன் என்று எழுதுவதும் உண்டு. இங்கு நாம் கவனிக்க வேண்டியது இந்த இலக்கணக் குறிப்புகளை எழுதிய ஆசிரியர்கள் இந்த எழுத்துக்கள் வரமாட்டா, பல மெய்யெழுத்துகள் வரமாட்டா என்று எழுதியுள்ளார்களே தவிர, வரக்கூடாது என்று எழுதவில்லை. இதே ஆசிரியர்கள், மற்றவற்றை விதிக்காகக் கூறியுள்ளனர். எடுத்துக்காட்டாகத் தொல்காப்பியர்

வல்லெழுத்து முதலிய வேற்றுமை யுருபிற்கு

ஒல்வழி ஒற்றிடை மிகுதல் வேண்டும்

(தொல் : எழுத்ததிகாரம், 115)

இங்கு ஒற்று மிகுதல் வேண்டும் என்று கூறியிருப்பது நோக்கத்தக்கது. இந்த முறையிலே எந்தெந்த எழுத்துக்கள் முதலில் வரக்கூடாது என்று விதிக்காமல்

உ ஊ ஒ ஓ என்னும் நான்குயிர்

வ என் எழுத்தொடு வருதல் இல்லை.

(தொல் : எழுத்ததிகாரம் 63)

என்று இவை இப்படி மொழிக்கு முதலில் வருவதில்லை என்று குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலின் மொழி முதலில் அல்லது கடைசியில் வராத எழுத்துக்கள் என்பன பற்றித் தமிழ் அறிஞர் ஆராய்ந்து ஒரு விளக்கம் தந்தால் நன்றாக இருக்கும். இதற்கிடையில் நாம் ஒலிபெயர்க்கையில் தமிழ் மொழியில் உள்ள இலக்கணக் குறிப்புகளின்படியே செய்வது நலம். சிலர் (தங்கராசு, 1976) மேற்கூறியவையெல்லாம் தெரிந்தும் மொழி மாபுகளை மீற வேண்டும், புது எழுத்துக்களை ஏற்றல் வேண்டும், என்று கூறுவது வியப்புக்குரியது. Hydrogen போன்ற சொற்களை ஏற்றுக்கொண்ட பலமொழியினர் அதைத்தம்மொழிக்கேற்ப மாற்றியிருக்கும்போது நாமும் அதை ஐத்தரசு என்று ஆக்கிக்கொள்வதில் என்ன தவறு?

மொழி பெயர்த்தல்

கலைச்சொற்களை மொழிபெயர்த்துக்கொள்வது ஒரு சிறந்த முறையாகும். எனினும் இந்த முறை நல்லதல்ல என்போர் பலர். அறிவியல் துறை வேகமாக வளர்ந்து வரும் இந்நாளில் சொற்களை மொழிபெயர்த்துக் கொண்டிருந்தால் நம் நாட்டில் அறிவியல் வளராது என்பர் (கிருட்டிண மூர்த்தி, 1976; மீனாட்சி சுந்தரம் 1976;). இவர்கள் கூறுவதைப் பார்த்தால் மற்ற நாட்டினருக்குத்தான் அறிவியலை வளர்க்கும் உரிமையுண்டு நமக்கு இல்லை என்பதுபோலத் தோன்றுகிறது. நல்ல வேடிக்கை! அயல் நாட்டு அறிவியல் பத்திரிகைகள் பலவற்றைப் பார்த்தால் எத்துணை இந்தியர் எத்துணைத் தென்னாட்டவர் அப்பத்திரிகைகளுக்குக் கட்டுரைகள் எழுதுகின்றனர். அமெரிக்க நாட்டு அறிவியல் பத்திரிகைகளில் பெருமளவில் நம்மவர் கட்டுரைகள் எழுதுகின்றனர். அதை விடுத்து அவர் நம் நாட்டில் உள்ள பத்திரிகைகளுக்கு எழுதினால் அதுவும் நம் மொழிகளில் எழுதினால் நம் மக்கள் பயன் அடையும் நமது அறிவியல் தரத்தை அறிந்து மற்ற நாட்டவர் நம் பத்திரிகைகளிலிருந்து தம் மொழிக்கு மொழிபெயர்ப்புச் செய்துகொள்ளுவர்.

மேலும் அதுபற்றி நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியார் எழுதியுள்ளதும் நோக்கத்தக்கது (1959); “நம் மொழியில் புதுக் கலைச்சொற்களைப் போதுமான அளவு இடம்பெற விடாது, ஆங்கிலச் சொற்களை அப்படியே எடுத்தாளத் துணியின் அம்மொழி அறிவு வளருமேயன்றி, தாய்மொழி வளமும் வளர்ச்சியும் குன்றும். அயல்மொழி பயிலும் துன்பம் ஒழியாது”.

மொழி பெயர்த்தலில் கடைப்பிடிக்கக்கூடிய முறைகள் (முகர்ச்சி, 1970):

- * வேர்ச்சொல் கண்டு அதிலிருந்து பல சொற்களை ஆக்குதல், அதாவது photo-ஐ ஒளி என்றாக்கி, photograph, photo electric—போன்ற சொற்களுக்குத் தகுந்த சொற்கள் ஆக்குதல்.
- * தொடர்புடைய சொற்களைத் திரட்டி வேறுபாடு புலனாகுமாறு சொற்கள் அமைத்தல், Technician Technologist—போன்ற சொற்களுக்கு வேறுபாடு தெளிவாக விளங்கச் சொற்கள் காணுதல்.
- * முன் இணைப்புகள் பின் இணைப்புகள் கண்டு அவற்றைப் பல்வேறு சொற்களுடன் இணைத்தல், Geo. Bio, logymeter, graph போன்ற சொற்கள் எடுத்துக்காட்டுகள்.
- * சற்றேறக்குறைய ஒரே பொருளுடைய சொற்களுக்கு இணையான சொற்கள் தமிழில் ஆக்கிக் கொள்ளல் எடுத்துக்காட்டு, Council, Committee, Corporation முதலியன.

இவற்றைப் பற்றி மிகத் தெளிவாகவும் விரிவாகவும் பலர் எழுதியுள்ளனர். (கணபதி பிள்ளை 1967; அப்பாசு மந்திரி 1976 அ, ஆ; முத்துப்பிள்ளை, 1973) இவற்றைப் படிக்கும்போதுதான் ஆங்கிலத்தில் உள்ள சில சொற்களுக்குச் சரியான பொருள் புரிகிறது. இவர்கள் எந்த அளவிற்கு ஆழ்ந்து சிந்தித்து எழுதியுள்ளார்கள் என்பதும் தெரிய வரும். இவர்களைத் தவிர பலர் மொழி பெயர்ப்பில் ஏற்படும் தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கின்றனர். (கிருட்டிணமூர்த்தி, 1976; சம்பத்து 1975). அவற்றுள் முக்கியமானது ஒரே ஆங்கிலச் சொல்லுக்குத் தமிழில் பல சொற்கள் வழக்கத்தில் உள்ளன என்பது ஒன்றாகும். இது ஒரு குறையல்ல. எந்த ஓர் அறிவியல் துறையிலும் இதுபோன்று பல சொற்கள் வருவதுநல்லது.

அவற்றிலே எது நல்லதோ அது காலப்போக்கில் நிற்கும். எனினும், கலைச்சொற்களில் எவை பொருத்தமானவை என்பதை நிர்ணயிக்க ஒரு குழு இந்திய தர நிர்ணயக்குழு போன்று அமைத்தல் நலம். இந்தக் குழு தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனத்துடன் இணைந்து செயல்படல் வேண்டும். இவ்வண்ணம் ஒரு குழு வேண்டும் என்று பலர் இதற்கு முன் கூறியிருக்கிறார்கள் (குழந்தைசாமி 1973; அறிவியல் இரண்டாம் கருத்தரங்கு) இதை உடனடியாகச் செய்தல் அவசியம்.

வழக்கிழந்த சொல்லுக்குப் புதுப்பொருள்

வழக்கிழந்த ஒரு சொல்லைச் சற்றே மாறுபட்ட புதிய பொருளுடன் உலவவிடுவது ஒரு சிறந்த முறையாகும். ஆங்கிலத்தில் Isotropic என்ற சொல்லுக்கு ஈடாகத் தமிழில் ஒருக்கம் என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தலாம். இச்சொல்லுக்குப் பழைய பொருள் ஒரு தன்மை என்பதாகும். இதற்கு இன்று எல்லாத் திசைகளிலும் ஒரே தன்மை என்ற பொருள் கொடுக்கலாம் இதைப்போலவே பல சொற்களுக்கு உயிரூட்டலாம்.

வாய்பாடுகள்

அறிவியல் துறைகளில் சொற்களைத் தவிரப் பல வாய்பாடுகளும் உண்டு. இவற்றை அப்படியே ஏற்றுக் கொள்வதா அல்லது தமிழில் மொழிபெயர்த்துக்கொள்வதா? என்பது ஒரு கேள்வி. இது ஒரு சிக்கலான கேள்வி. ஆங்கிலக் குறியீடுகளை ஏற்றுக்கொண்டால் பிறமொழிகளில் எழுதப்பட்ட நூல்களையும் எளிதில் புரிந்து கொள்ளலாம் என்பர் சிலர் (கிருட்டிணமூர்த்தி, 1976). ஆனால் சொற்களைத் தமிழில் பெயர்த்த பின் குறியீடுகள் ஆங்கிலத்தில் இருந்தால் அவற்றை ஞாபகப்படுத்திக் கொள்வது கடினம். உயிர் வளி Oxygen-க்கு O என்று குறியீடு உண்டு. இந்தக் குறியீடு ஆங்கிலச் சொல்லின் முதல் எழுத்து தமிழ்ச் சொல்லுக்கு அந்த ஒலி முதலில்

வரவில்லை. இதனால் உயிர்வளிக்கு 0 என்று ஞாபகப் படுத்திக்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. ஆகவே சிலர், வாய்பாடுகளையும் தமிழ்படுத்திக் கொள்வது நலம் என்கின்றனர். ஆழ்ந்து சிந்தித்தால் தமிழில் கற்பதின் முழுப்பலனைப் பெற வாய்பாடுகளும் தமிழில் இருத்தல் வேண்டும் என்பது விளங்கும். மேலும் வாய்பாடுகளுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் அவசியமில்லை என்பதும் விளங்கும். இன்றைய நிலையில் வாய்பாடுகளில் உலக அளவில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவைகளைப் பயன்படுத்தலாம். அல்லது மாற்று ஏற்பாடாகக் கொள்ளலாம்.

நூலாக்கம்

சொற்களைக் கொண்டு சொற்றொடர்கள் ஆக்க வேண்டும். எடுத்துக்கொண்ட பொருளை விளக்கத் தகுந்த முறையில் சொற்றொடர்களை அமைத்துக் கருத்துக்களைத் தொகுத்தோ விரித்தோ கோவையாக விளங்குமாறு எழுதப்பட்டவை நூல்களாகும். இன்றைய சூழ்நிலையில் தமிழில் அறிவியல் நூல்கள், ஆங்கிலத்தில் அறிவியல் கற்றவர்களால் எழுதப்படுவதால் அவை மொழி பெயர்ப்பு முறையில் அமைந்திருக்கின்றன. பலர் ஆங்கிலத்திலிருந்து மொழி பெயர்க்கின்றனர். அல்லது ஆங்கிலத்தில் நினைத்துத் தமிழில் எழுகின்றனர். இதனாலே தமிழ் நடை நன்றாக அமைவதில்லை. எடுத்துக்காட்டாக, பயனற்றதாகிறது என்பதை உபயோக மில்லாமல் மாறிவிடுகிறது என்றும் உழுதால் என்பதை உழுவு முறைகளைக் கையாண்டால் என்றும் எழுதுவதைக் காணலாம். இதுபோல் தமிழில் எளிதாக எழுதக்கூடிய வற்றை நீளமாகச் செயற்கையாக எழுதுவதற்குக் காரணம், தமிழில் நல்ல பயிற்சி இன்மையே. மற்றும் நூலாக்க முறைகளைத் தொல்காப்பியம் நன்றாக விளக்கியுள்ளது. (முத்துக்குமரன் 1976 ஆ.) அந்த முறைகளைக் கையாண்டால், தமிழில் அழகாக எழுதலாம். எல்லோரும் புரிந்துகொள்ளும் முறையில் அறிவியல் நூல்கள் பல வெளிக்கொணரலாம்.

முடிவுரை

இன்று இங்கு விவாதிக்கப்போகும் கட்டுரைகளில் ஆக்கப்பட்டுள்ள சொற்களைப் பற்றிப் பல வினாக்கள் எழக்கூடும். அப்பொழுது இங்குக் கூறப்பட்ட முறைகளில் அவற்றை எண்ணிப் பார்க்கலாம் என்று எண்ணுகிறேன். இந்த அளவிலே எனது இந்தச் சிற்றுரை பயன்படும் என்று நம்புகிறேன்.

மேற்கோள் நூல்கள்

ஆகத்தியலிங்கம், சண்முகம் 'புதுச் சொற்படைப்பு', அறிவியல் தமிழாக்க முதலாம் கருத்தரங்கு, கோயமுத்தூர், 1973.

அப்பாசு மந்திரி, 'பொறியாண்மை நுட்ப விளக்கம்' தமிழ்நாடு பொறியியல் சங்கம், சென்னை, 1973 அ.

அப்பாசு மந்திரி 'பொறியியல் குறியீடுகள்', தமிழ்நாடு பொறியியல் சங்கம், சென்னை, 1973 ஆ.

அறிவியல் தமிழாக்க இரண்டாம் கருத்தரங்கு பரிந்துரைகள், கோயமுத்தூர் 1976.

தெ. மு. கலையதிப் பிள்ளை. 'மொழிபெயர்ப்பும் சொல்லாக்கமும்', அருள் நிலையம் சென்னை, 1967.

இரா. கணேசன், 'அறிவியல் தமிழாக்க முறைகள்' அறிவுத் தமிழ்ப் பணி மன்றம், சென்னை 1972.

வ. செ. குழந்தைசாமி, 'தமிழ் விஞ்ஞான நூல்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள கலைச்சொற்கள்' அறிவியல் தமிழாக்க முதல் கருத்தரங்கு, 1973.

சோமசுந்தர பாரதியார், நற்றமிழ், மலர் நிலையம் சென்னை, 1959.

மா. அ. தங்கராசு, 'மொழித்தூய்மையும், கருத்தும்', கலைக்கதிர், பிப்ரவரி 1976.

கோ. சு. மகாதேவன், 'ஒலி பெயர்ப்பு' அறிவியல் தமிழாக்க முதல் கருத்தரங்கு 1973.

கா. மீனாட்சி சுந்தரம், 'தமிழ் மொழிபெயர்ப்பில் ஒலி பெயர்ப்பு தேவையா?' அறிவியல் தமிழாக்க முதல் கருத்தரங்கு, 1973.

முகர்சி, விண்வெளித் தமிழ் Engineers State Conference, Souvenir, 1970.

ச. முத்துக்குமரன், 'பொறியாளர் தம் அனுபவங்களைக் குறிப்பெடுத்து வெளியிடவேண்டும். ஒரு வேண்டுகோள்', பொறியாளர், பிப்ரவரி 1976, (அ)

ச. முத்துக்குமரன், 'தமிழ் பயிற்சி மொழியாதற்குரிய வழிவகைகள்', கலைக்கதிர், பிப்ரவரி 1976 (ஆ)

கோ. முத்துப் பிள்ளை, 'அரியணையில் அமரு தமிழ்', முத்தமிழ் நிலையம், சென்னை, 1967.

Catford, J. C., A Linguistic Theory of Translation, Oxford University Press, London, 1965.

6. குமரகுருபரர்: சில சிந்தனைகள்

குமரகுருபரர் ஒரு ஞானக் குழந்தை; தமிழை வளர்ப்பதற்காகவும் தமிழைப் பரப்புவதற்காகவும் இந்த உலகத்தில் அவதரித்த தெய்வக் குழந்தை. தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் இந்தக் குழந்தைக்கு ஒரு முக்கிய இடமுண்டு, இந்தக் குழந்தை இங்கே பிறந்திருக்கா விட்டால் முருகக் குழந்தையின் வரலாற்றைச் சொல்லும் “கந்தர் கலி வெண்பா” நமக்குக் கிடைத்திருக்காது. இந்தக் குழந்தை இங்கே பிறந்திருக்காவிட்டால் “முத்துக் குமாரசாமி பிள்ளைத் தமிழ்” நமக்குக் கிடைத்திருக்காது. இந்தக் குழந்தை இங்கே பிறந்திருக்காவிட்டால் “சிவகாமி அம்மை இரட்டை மணி மாலை” நமக்குக் கிடைத்திருக்காது.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றை ஒரு முறை தொடக்கத் திலேயிருந்து நோக்கினால் தமிழ்நாட்டில் தமிழ் வளர்ப்பதற்கென்றே காலந்தோறும் சில குழந்தைகள் பிறந்திருப்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. சீர்காழியிலே பிறந்து, தேவார இசைப்பாடல்களைத் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருஞானசம்பந்தர் ஒரு குழந்தை; மறைந்துகிடந்த தேவாரத் திருப்பாடல்களை உலகத்திற்கு வெளிப்படுத்திக் கொடுத்த நம்பியாண்டார் நம்பி; பொல்லாப் பிள்ளையாரின் அருள் பெற்ற ஒரு குழந்தை; “சிவஞானபோதம்” என்னும் சரித்திரத்தை அருளிச் செய்ததும் மெய்கண்டார் என்ற குழந்தையே. இந்தக் குழந்தைகள் வரிசையில் குமரகுருபரரும் இடம் பெறுகிறார்.

குழந்தையின் மழலை மொழி கேட்பதில் எல்லாப் பெற்றோர்களுக்குமே ஈடுபாடு உண்டு. குமரகுருபரரின் பெற்றோர்க்கு அந்த வாய்ப்புக் கிட்டவில்லை.

காரணம் குமரகுருபரர் ஐந்து வயது வரை வாய் பேச இயலாதவராகவே வாழ்ந்தார். எல்லாக் குழந்தைகளும் பேசத் தொடங்கும்போது “அப்பா”, “அம்மா” “ங்கா” போன்ற எளிய சொற்களையே பேசும். குமரகுருபரர் வாய் திறந்து முதலில் பேசத் தொடங்கியபோதே அது தெய்வப்பாட்டாகத்தான் வெளிப்பட்டது. அவர் பேசிய முதல் பேச்சே ‘கந்தர் கலி வெண்பா’ தான். இந்த வரலாற்றைத் தெரிந்து கொள்ளும்பொழுது நம் மனத்தில் தோன்றுவது

“சிவன் அவன் என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவன் அருளாலே அவன் தான் வணங்கி”

என்ற மணிவாசகர் பாடல்தான். மணிவாசகர் மேலும்,

“ஓராதார் உள்ளத்தொளிக்கும் ஒளியானே”

என்றும், பிறிதோர் இடத்தில்

“புறத்தார்க்குச் சேயோன்”

என்றும் இன்னோர் இடத்திலே,

“உள்ளானே இல்லானே”

என்றும் பாடுகின்றார். இந்தப் பாடல்களை உற்று நோக்கும் பொழுது நமக்கு விளங்குவது கடவுள் உண்டு என்று நினைக்கின்றவனுக்கு இருக்கிறான்: இல்லை என்று நினைக்கின்றவனுக்கு இல்லை என்று மணிவாசகர் அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்லுகின்றார். அதுமட்டுமல்ல; அவன் இருக்கின்றான், அவனுடைய அடிகளை வணங்குவதற்கு நமக்குத் தேவைப்படுவது அவனுடைய அருள். அவனைப் பற்றி நாம் சிந்தித்தால் அவனுடைய அருள் நமக்குக் கிடைக்கும், அவனுடைய அருளாலே அவனை வணங்கலாம் என்றும் கூறுகின்றார்.

இருக்கிறான் என்பவருக்கு இருந்து, இல்லை என்பவனுக்கு இல்லாமல் இருப்பது எங்ஙனம் என்ற

கேள்வி எழலாம். அதற்கு இன்றைய அறிவியல் எடுத்துக் காட்டு ஒன்று கூற விழைகிறேன். நாம் இருக்கின்ற இந்தக் கட்டடத்திலே திருச்சி வானொலி நிலையத்தின் ஒலிபரப்பானது இருக்கின்றது என்று சொல்கின்றவர்கள் சிலர் இருக்கலாம். அவர்கள் அந்த ஒலிபரப்பைக் கேட்பதற்கு அவசியமான கருவியைத் தம்மிடம் வைத்திருந்து அந்தக் கருவியைப் பயன்படுத்தித் திருச்சி வானொலி நிலையத்தின் ஒலிபரப்பைக் கேட்க முடியும். அப்படிக்கேட்க முடிந்தவர்கள் திருச்சி ஒலிபரப்பு நிலையத்திலிருந்து அந்தஒலி அலைகள் இங்கே இருக்கின்றன என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் இன்னொருவன் அது இல்லை என்று சொல்கின்றான் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அவனிடம் அந்தக் கருவி இல்லை; ஆதலினாலே அவனுக்கு அதைக் கேட்கமுடியவில்லை. வானொலிப் பெட்டி வைத்திருப்பவரால் திருச்சி நிலைய ஒலிபரப்பைக் கேட்டு அனுபவிக்க முடிகிறது. ஒருவரிடம் வானொலிப்பெட்டி இல்லையென்றால் அவரால் அனுபவிக்க முடியவில்லை. யாரிடம் வானொலிப் பெட்டி இல்லையோ அவன் திருச்சி வானொலி நிலையத்தின் ஒலி அலைகள் இங்கு இல்லை என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பான். யாரிடம் அந்த வானொலிப் பெட்டி இருக்கின்றதோ அவன் ஒலி அலைகள் இங்கே இருக்கின்றன என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பான். இந்த முறையிலே நாம் சிந்தித்தும் பார்த்தோமானால் யாரால் அவனை உணர முடிகின்றதோ அவன் கடவுள் இருக்கின்றான் என்று சொல்கின்றான். யாரால் அவனை உணர முடியவில்லையோ அவன் கடவுள் இல்லை என்று சொல்கின்றான் என்ற ஓர் உண்மையை நாம் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது என்று நினைக்கின்றேன்.

குமரகுருபரர் தமிழ் மண்ணிலே மட்டும் தமிழைப் பரப்பியவர் அல்லர். அவரது பார்வை, பொதியமலை வட்டாரத்தோடு மட்டும் நின்றுவிடவில்லை;

பொதியத்தைக் கடந்து. இடையே உள்ள விந்தியத்தையும் கடந்து வட திசையில் உள்ள இமயம் வரை அவர் பார்வை படர்ந்து சென்றது. காவிரிக் கரையில் மலர்ந்த கன்னித் தமிழ் கங்கைக் கரை வரை செல்ல வேண்டும் என்று அவர் விரும்பினார். எனவே அவர் வடநாட்டு யாத்திரையை மேற்கொண்டார். எனக்குத் தெரிந்த அளவில் தமிழ்நாட்டிலிருந்து வடநாடு சென்று மடமும் கோயிலும் அமைத்துச் சைவ நெறியைப் பரப்பிய முதல் துறவி குமர குருபரேயாவார்.

குமரகுருபரர் மிகச் சிறந்த தமிழ் ஞானியாக விளங்கினாலும் அவர் தமிழ்என்னும் வட்டத்திற்குள்ளேயே நின்றுவிடவில்லை. தமிழ் நெறியைப் பிறருக்கு உணர்த்த வேண்டுமானால் வேறு மொழிகளையும் கற்றல் வேண்டும் என்று விரும்பினார். காசிக்குச் சென்ற குமரகுருபரர் முகமதிய அரசரோடு பேச விழைந்தார். எம்மொழியில் பேசுவது? இந்தியில் பேசினால்தானே அரசரால் புரிந்து கொள்ள முடியும்? இந்தியைக் கற்க விழைந்த அவர் "சகல கலா வல்லி மாவை" என்னும் பத்திப் பாடலைப் பாடிக் கலைமகளை வழிபட்டார். கலைமகளின் திருவருளால் இந்தி மொழியில் புலமை பெற்றார். முகம்மதிய அரசரிடம் இந்தியிலேயே "கங்கைக் கரையில் ஒரு மடாலயத்தைக் கட்ட விரும்புகிறேன்; அதற்கான இடத்தைத் தந்தருள வேண்டும்" என்று கேட்டார். தமிழ்நாட்டுத் துறவி இந்தியில் பேசியது கண்டு மகிழ்ச்சி அடைந்த தில்லி மன்னர் "உங்களுக்கு எந்த இடத்தில் நிலம் தேவை; காட்டுங்கள் தருகிறேன்" என்றாராம். தமது குமரகுருபரர் கங்கைக் கரையில் அவர் வேண்டின நிலம் பெற்றார்,

குமரகுருபரர் வெறும் துறவியாக மட்டும் வட இந்தியாவிற்குச் செல்லவில்லை; வடக்கையும் தெற்கையும் இணைக்கும் தூதுவராகச் சென்றார்; இந்தியையும் தமிழையும் உறவாடச் செய்வதற்கு முயன்றார். தமிழ்

நாட்டு அருளைத் தில்லி அரசர்க்குக் கொடுத்து, அவரிடமிருந்து வடநாட்டுப் பொருளைப் பெற்றார். அருளைப் பரப்பவும் பொருள் தேவை. அருளையும் பொருளையும் இணைத்த ஆன்மீக ஞானியாகவே குமரகுருபரர் விளங்கினார்.

ஒரு நாடு அனைத்துத் துறைகளிலும் சிறந்து விளங்க வேண்டுமானால் அந்நாட்டு மக்கள் கல்வியீற் சிறந்து விளங்க வேண்டும். “கல்வி இல்லாத மக்கள் களர் நிலம்” என்று நம் காலத்தும் பாரதிதாசன் பாடியிருப்பதை நாம் அறிவோம். களர் நிலத்தில் எதுவும் முளைக்காது; கல்வி இல்லாத நாட்டில், எந்த முன்னேற்றமும் உண்டாகாது. கல்வி பற்றியும், கல்வியின் தேவை பற்றியும் கல்வி கற்கும் முறை பற்றியும் மிக விரிவாகப் பேசிய முதல் அருளாளர் குமரகுருபரரேயாவார்.

கல்வியின் பயன் என்ன என்பதைக் குமரகுருபரர் நன்கு எடுத்துக் கூறுகிறார். கல்வி அறத்தைக் கொடுக்கும்; செல்வத்தைக் கொடுக்கும்; வீடு பேற்றைக் கொடுக்கும்; செல்லும் இடமெல்லாம் சிறப்பைக் கொடுக்கும்; வாழ்வில் கவலை நேரும்போது கைகொடுத்து உதவும்; குறைந்த வாழ்நாளை உடைய இந்த மனிதர் களுக்குக் கல்வியைக் காட்டிலும் சிறந்த துணை வேறு இல்லை என்கிறார் அவர்.

அறம்பொருள் இன்பமும் வீடும் பயக்கும்;

புறங்கடை நல்லிசையும் நாட்டும்—உறுங்கவலொன்று உற்றுழியும் கைகொடுக்கும்; கல்வியின் ஊங்கில்லை சிறுயிர்க்கு உற்ற துணை.

கல்வி அறம் தரும்; இன்பம் தரும்; கவலை நீக்கும் என்பதெல்லாம் மிகப் பழைய சிந்தனைகளே. “கல்வி பொருள் தரும்” எனும் சிந்தனை குமரகுருபரர் காலத்தில் முற்றிலும் புரட்சிகரமான சிந்தனை என்பதில் ஐயமில்லை. பதினேழாம் நூற்றாண்டில் “கல்வியைக் கற்றால்

செல்வத்தை ஈட்டலாம்” என்று குமரகுருபரர் கூறியிருக்கிறார் என்றால் அது ஒரு வகையில் புரட்சிகரமான சிந்தனை என்றே கூறல் வேண்டும். தமிழ் நாட்டு மக்கள் கல்விச் செல்வத்தைப் பெற்று வாழ்வின் சகலவிதமான துறைகளிலும் முன்னேற வேண்டும் என்று அவர் விழைந்ததையன்றோ இப்பாட்டு காட்டுகிறது?

‘கல்விக்கு எல்லையில்லை’ கல்வியின் எல்லை கண்டவர் யாரும் இல்லை. எனவேதான் கல்வியைக் கடல் என்று உருவகித்தார்கள் நம் பண்டைப் புலவர்கள். இன்று அறிவுத் துறை மிகப் பலவாகப் பெருகி விட்டன. ஒவ்வொரு அறிவுத்துறையும் வளர்ந்து வளர்ந்து பலப்பல கூறுகளாகப் பிரிந்து போய்க்கொண்டேயிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். எனவே இக்காலக் கல்வியில் ஒவ்வொருவனும் ஏதோ ஒரு துறையில்தான் வல்லவனாக ஆக முடியும். எல்லாத் துறைகளிலும் வல்லவனாக ஆதல் முடியாது. இதைத்தான் குமரகுருபரர்

“முற்றும் உணர்ந்தவர் இல்லை; முழுவது உம்
கற்றனம் என்று களியற்க”

என்று கூறுகிறார். ‘எல்லாம் அறிந்தவர்கள் யாரும் இல்லை; எனவே நாம் அனைத்தையும் கற்றிருக்கிறோம் என்று செருக்குக் கொள்ள வேண்டாம்’ என்கிறார் அவர்.

குமரகுருபரர் கல்வி பற்றிச் சிந்தனை செய்த அருளாளர் என்னும் வகையில் அவர் நம்மை மேலும் கவர்கிறார்.

உங்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள்! எனக்கு மணிவாசகரின் அறிவுரை தெரியும். அவர்

“வேண்டத் தக்கது அறிவோய் நீ

வேண்ட முழுதும் தருவோய் நீ

வேண்டும் அயன்மாற் கரியோய் நீ

வேண்டி என்னைப் பணிகொண்டாய்

வேண்டி நீ யாதருள் செய்தாய்

யானும் அதுவே வேண்டினல்லால்

வேண்டும் பரிசொன்று உண்டென்னில்

அதுவும் உந்தன் விருப்பன்றே"

என்று கூறியிருக்கிறார். நாம் வேண்டத்தக்கது எது என்பது இறைவனே அறிவான். இருந்தாலும் இங்கு வற்புறுத்த விழையும் வேண்டுகோள் ஒன்றுண்டு. அந்த வேண்டுகோளை நிறைவேற்றி வைக்க ஆண்டவன் அருள் புரிவான் என்று நம்புகிறேன்.

குமரகுருபரரின் பெருமையை இந்திய நாடு உணர வேண்டும். அவரது அருளுரைகளை இந்திய நாட்டு மக்கள் அனைவரும் உணருமாறு செய்ய வேண்டும். அதற்கென்று ஓர் அமைப்பை ஏற்படுத்தி இமயம் முதல் குமரி வரை அதன் கிளைகள் அமையுமாறு நாம் ஏற்பாடு செய்தல் வேண்டும். அவரது கருத்துக்களை இன்றைய வாழ்க்கையோடு பொருத்திக் காட்டி விளக்கம் சொல்கிற அறிஞர்கள் உருவாக வேண்டும். இந்திய நாட்டு மொழிகள் அனைத்திலும் அவர்தம் நூல்கள் மொழி பெயர்க்கப்படல் வேண்டும், குமரகுருபரரின் சிந்தனைகளை இந்தியப் பெருநாடு விரைவில் உணர வேண்டும் என்பதே என் ஆசை.

7. திருமுறைகளைப் போற்றுவோம்

அனைவருக்கும் என் அன்பு வணக்கங்கள். நம் அன்புக்கும் மதிப்பிற்கும் உரிய நாடறிந்த வள்ளல், இராமலிங்கப்பணிமன்றத்தலைவர் டாக்டர் நா. மகாலிங்கம் அவர்களின் பேராதரவுடன் இந்தப் பெருவிழா நிகழ்கிறது. கிருச்சி இராமலிங்கப் பணிமன்றத்தின் செயலாளர் திரு. அழகப்பன் அவர்கள் இந்த மூவர் தேவார இசைக்கலை விழா சிறப்புற நடைபெற ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறார். அந்தப் பெருமக்களுக்கு என் வணக்கத்தைத் தெரிவித்து என் தலைமை உரையைத் தொடங்குகிறேன்.

இது மூவர் தேவார இசை விழாவின் இரண்டாம் நாள். இன்று நாம் அப்பர் தேவார இசையையும், அவர் பெருமையையும் காணக் கூடியிருக்கிறோம்.

அப்பரின் தேவாரம் வாழ்வின் பல நிகழ்ச்சிகளை நமக்குக் காட்டும் பக்தி உருக்கமான சித்திரமாகும். சம்பந்தர், சுந்தரர் என்ற இரு அருளாளர்களைக் காட்டிலும் அப்பர் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகள் நம்மை அதிகம் கவர்கின்றன. அவர் சைவத்திலே பிறந்து, பின் சமணத்திலே சேர்ந்து அதன் பின் இறை அருளால் மீண்டும் சைவத்துக்கே வந்து உழவாரத் திருப்பணி மூலமாக ஞான ஒளி பெற்றவர். திருநாவுக்கரசர் 80 ஆண்டுக்குமேல் உயிர் வாழ்ந்தார். அவருடைய நீண்ட வாழ்க்கைப் பயணத்தில் இருந்து நாம் கற்றுக்கொள்ள, பல பாடங்கள் உள்ளன. அவற்றில் சிலவற்றை இன்று காண்போம்.

வழி தவறியவர்கள்

அவர் தமிழ்நாட்டில் சைவக் குடியில் பிறந்தார். இளவயதில் சமண மதத்திற்கு மாறினார். பின் தம்

தவற்றை உணர்ந்து மீண்டும் சைவ மதத்திற்குத் திரும்பி வந்தார். நம் தமிழ் நாட்டில் பிறந்தும் நம் தமிழ் மொழியையும் மரபுகளையும், நூல்களையும், மதத்தையும் கற்க, தெளிய வாய்ப்புருந்தும் இவற்றை விடுத்துச் சமண மதத்தைப் பின்பற்றிச் சில ஆண்டுகளை வீணாகக் கழித்தார் நம் நாட்டில் பிறந்தாலும், தாய்மொழியாம் தமிழைக் கற்காமல், அதில் பொதிந்திருக்கும் வாழ்க்கைக்கு உதவும் நல்ல நூல்களைப் படிக்காமல், தமிழே தெரிந்து கொள்ளாமல் ஆங்கிலம் மட்டுமே கற்பிக்கும் பள்ளிகளில் சேர்ந்து நாட்டையும் மொழியையும் அறியாமல் நம் நாட்டிலேயே வேற்று நாட்டவனைப்போல வாழும் சிறார்களை இன்றைக்கும் நாம் பார்க்கிறோம். அவர்களுக்காக நாம் பரிதாபப்பட வேண்டும். நல்ல பல நூல்கள் தமிழில் இருக்க, நீதி நூல்கள், மத நூல்கள் இவையெல்லாம் விடுத்துப் பயனற்ற கதைகளை வாரா வாரம், மாதாமாதம் விலை கொடுத்து வாங்கிப் படித்துப் தங்கள் மனத்தைப் பாழ்படுத்திக்கொள்ளும் மனிதர்களைப் பாருங்கள். இவர்கள் எல்லாம் கனியிருப்பக் காய் கவர்ந்த பரிதாபத்திற்கு உரிய நண்பர்கள். நாம் ஒவ்வொரு நாளும் சில மணித்துளிகளை ஒதுக்கி, இந்த வழிதவறிய வர்கள் மாசில் வீணையின் நாதம் போலவும், வீசுகின்ற தென்றல் போலவும் குளிர்ந்த அழகான கருத்துக்களையும், நல் வாழ்க்கை வாழப் பயன்படும் நல்ல கருத்துக்களையும் நம் பைந்தமிழ் நூல்களில் கண்டு அள்ளி அள்ளிப் பருகிச் சுவைத்துப் பயனடையவும் நல்வாழ்வு வாழவும் உதவுவோமாக. வாழ்க்கையில் அவர்கள் எவ்வளவோ நல்லவற்றை உணர்ந்து, அனுபவிக்காமல் நாட்களை வீணடிக்கிறார்கள் என்பதை அவர்களுக்கு அறிவுறுத்துவோம். அவர்களைக் கண்டு சினம் கொள்ளாமல் அவர்களுக்கு நல்வழி காட்டுவோம்.

தமிழ் இசை

திருஞான சம்பந்தர் போலவே தாய்மொழியாம் செத் தமிழில் தணியாத காதலுடையவர் அப்பர் பெருமான்.

திருமுறைகளைப் போற்றுவோம்

75

கெடிலநதிக் கரையில் திகழும் அட்ட வீரட்டானங்களில் ஒன்றான திருவதிகையில் அப்பர் பெருமான் பாடும் போது எம்பெருமானே உன்னை நீர், மலர், தூபம் கொண்டு வழிபடுவதை மறக்கமாட்டேன். அதனினும் மேலாகச் செத்தமிழ்ப் பண்ணுடன் தேவாரம் பாட மறக்கவே மாட்டேன் என்றல்லவா சொல்கிறார்.

“சலம் பூவொடு தூபம் மறந்தறியேன்
தமிழோடு இசை பாடல் மறந்தறியேன்.”

அரும் பொருள்களைச் சொல்கின்ற முறையில் அழகு படவும், வரிசைப்படவும் சொல்வது அப்பருக்கே உரிய முத்திரை.

“இளங்குழந்தை முதலில் பழத்தை விரும்புகிறது. பல்முளைத்துச் சிறிது வளர்ந்தவுடன் கரும்பைக் கடித்துச் சுவைக்க எண்ணுகிறது. பிறகு வாலிபத்தில் மங்கை இன்பத்தை விழைகிறது. அதற்குப் பிறகு பதவி ஆசை வந்துவிடுகிறது. இவை எல்லாம் இயற்கை; அதே சமயம் இனியன என்றாலும் இவற்றுக்கும் மேலாக இனிமைக்கு இனிமையாக இருப்பவன் இடைமருதீசன் தான்” என்கிறார் அப்பர் பெருமான்.

“கனியினும், கட்டிப்பட்ட கரும்பினும்,
பனிமலர்க் குழல் பாவை நல்லாரினும்,
தனிமுடி கனித்து ஆளும் அரசினும்
இனியன் தன் அடைந்தார்க்கு இடைமருதனே”

என்பது திருவிடைமருதூர் அருள்விகு மகாலிங்கேசுவரர் ிது திருநாவுக்கரசர் பாடிய அருமையான தேவாரம்.

ஆண்டவன் ஒருவனுக்குத்தான் அடிமை

“நாமார்க்குங் குடியல்லோம் நமனை யஞ்சோம்
நரகத்தி லிடர்ப்படோம் நடலை யில்லோம்,

ஏமாப்போம் பிணியறியோம் பணிவோமல்லோம்
 இன்பமே எந்நாளந் துன்பமில்லை.
 தாமார்க்குங் குடியல்லாத் தன்மையான சங்கரன்நற்
 சங்கவெண் குழையோர் காதிற்,
 கோமாற்கே நாமென்றும் மீளா ஆளாய்க்
 கொய்மலர்ச் சேவடியினையே குறுகினோமே.”

நாவுக்கரசர் சமண சமயம் விட்டுச் சைவசமயம்
 சேர்ந்துவிட்டார் என்று அறிந்த பல்லவ அரசன்
 மகேந்திரவர்மன் கோபம் கொண்டு ஆட்களை அனுப்பி
 நாவுக்கரசரை அழைத்து வரச் சொன்னான். நமது
 நாவுக்கரசர் அதற்கு அளித்த பதில்தான் முன் கூறிய
 பாடல்.

“நாம் சிவபெருமான் ஒருவனுக்கே அடிமை. நாம்
 எந்த அரசனுக்கும் அடிமை அல்ல. நாம் அரசனுக்கு
 அஞ்சி ஏவல் புரிவது இல்லை.”

உங்கள் அரசன் நமனை அஞ்சுவான். நாம் அந்த
 இயமனுக்கும் அஞ்சோம். ஏனெனில் நாம் சிவபெருமான்
 அடியினைப் பற்றி இருக்கிறோம். அவன் அடி சார்ந்
 திருப்பதால் தவறுகள் செய்வதில்லை. நாம் தூயவராகத்
 தூயவழியில் செல்வதால் நமனைக்கண்டு அஞ்சுவதில்லை.

இம்மையிலும், மறுமையிலும் எமக்கு நரக வேதனை
 இல்லை. நாம் சிவனையே நினைத்து ஆனந்தத்தில்
 திளைத்திருப்பதால் நமக்கு இம்மையில் துன்பம் இல்லை.
 மறுமையில் நாம் அவன் அடி சேரப்போவதால் நரகத்திற்
 கும் நமக்கும் சம்பந்தமில்லை.

நாம் பொய்யான வாழ்வு வாழமாட்டோம். சிவனை
 நினைந்து வாழ்வவனுக்கு வாழ்வு உண்மையான வாழ்வு,
 அவன் வாழ்க்கை பொய்யல்ல. அவன் பொய் வாழ்க்கை
 வாழ மாட்டான். பலரையும் பார்க்கலாம். அவர்கள்

தங்களைப் பற்றிச் சொல்வதற்கும் அவர்களின் உண்மை நிலைக்கும் எள்ளளவும் சம்பந்தமிருக்காது. எனக்குப் பெரிய மனிதர்களைத் தெரியும். நான் நினைத்தால் அரசிடம் இதைப் பெறுவேன் அதைப் பெறுவேன் என்பார்கள். ஆனால் அவர்கள் உண்மையில் செய்யக் கூடியது ஒன்றுமிருக்காது. வாயில் வந்ததைக் கொஞ்சம் கூடக் கூச்சமின்றிச் சொல்லித் திரிவார்கள். அவர்கள் பாசத்தின் பிடியில் சிக்கியவர்கள். நாம் அவனடி பற்றி நிற்பதால் அவ்வாறான பொய் வாழ்வு வாழ வேண்டிய தில்லை. அவ்வாறு வாழமாட்டோம்.

நாம் பேரின்பத்தில் திளைத்துப் பெருமிதத்துடன் இருப்போம். இன்பத்தைத் துய்ப்பவன், துய்க்கும் இன்பத்தைவிட ஒரு பெரிய இன்பத்தைத் தேடிக்கொண்டிருப்பான். ஒரு வகையான புகைச் சுருட்டுப் பிடிப்பவன் இதைவிட அதிக இன்பம் தரும் மற்றொரு வகை சுருட்டைத் தேடுவான். ஒரு வகை பானம் அருந்துபவன் வெளிநாட்டைச் சேர்ந்த இன்னொரு வகை பானம் மேலும் இன்பம் தரும் என்று அதைப் பெற கனாக் காண்பான். இவற்றையெல்லாம் சுவைத்தபின் புதிய சுருட்டிலோ புதிய பானத்திலோ மிகப்பெரிய இன்பம் ஒன்றும் இல்லை என்பதை உணருவான். ஆனால் எவ்வெனாவான் அவன் தான் வணங்கி அதன் வினைவாகப் பேரின்பம் பெறுகிறானோ அவன் அதன்பின் வேறு எந்த இன்பத்தையும் நாடமாட்டான். அந்த இன்பத்திலே திளைத்துப் பேரருள் பெற்றுப் பெருமிதத்துடன் வாழ்வான்.

நாம் பிணிகளாலே அல்லற்பட மாட்டோம். தம்மை அண்டியவர்க்கு நன்மையே செய்யும் சங்கரனிடம் நாம் சரணடைந்தால் நம்மைப் பிணிகள் அல்லல் படுத்தா. அவன் பசிப்பிணி மருத்துவன். நோய் நொடிகளுக்கு அவன் வைத்தியன். நமக்குப் பசி வந்தால் அவன் உணவாவான். நமக்கு உடற்பிணி வந்தால் அவன்

மருந்தாவான். அவன் அடியை நாம் பற்றியபின் நமக்குப் பிணி ஏது? நாம் நோயற்ற வாழ்வில் வாழ்வோம்.

நாம் ஒருவருக்குக் கீழ்ப்படோம். நமக்கு ஒருவரிடம் இருந்து ஒரு பொருள் வேண்டும் அல்லது பதவி வேண்டும் என்றால்தானே நாம் அவருக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும். நாம் வேண்டுவது ஒன்றுமில்லை. ஏனெனில் நமக்கு வேண்டுவன எல்லாம் அவன் கொடுப்பான். அவன் அருளாலே அளவிலா ஆற்றல் பெற்றிருப்பதால் ஒருவருக்குக் கீழ்ப்படியவேண்டிய அவசியமில்லை.

நாம் இன்பம் தவிர துன்பம் இன்னதென்று அறியாதபடி இறைவன் திருவடி நிழலில் அவனடி பிரியாதிருப்போம். சிவனுக்கு எக்காலத்திலும் மீளாத அடிமையாகி அவனது மலர் அடிகளை அடைந்து பற்றி இருப்பதால் அவனது பாதுகாப்பில் துன்பமின்றி வரம்பிலா இன்பம் துய்த்து வாழ்வோம்.

சிவன் எவருக்கும் அடிமையாகா இயல்பினன். தம்மை அடைந்தவர்க்கு நன்மையே செய்வான். அவன் நல்ல வெள்ளைச் சங்கினால் செய்யப்பட்ட அணியை ஒரு காதில் அணிந்திருக்கும் பெரும் தலைவன். அத்தகைய சிவனுக்கு மீளாத அடிமையாகி அவனது மலர்போன்ற இரண்டு திருவடிகளை நாம் அடைந்து விட்டோம். ஆகவே நாமார்க்கும் குடியல்லோம், நமனை அஞ்சோம், நாகத்தில் இடர்ப்படோம், நடலை இல்லோம், ஏமாப்போம், பிணியறியோம், பணிவோம் அல்லோம். நமக்கு எந்நாளும் இன்பமே, துன்பம் இல்லை அதாவது அவன் அடியைப் பற்றிக்கொண்டதால் அவன் (சிவன்) நம் துணையாகிறான். நம் துணையின் ஆற்றல் நமக்குக் கிடைக்கிறது. ஆகவே நாம் அவன் (சிவன்) குணங்களையும் ஆற்றலையும் பெற்றுப் பேரின்பத்தில் திளைத்துப் பெருமிதத்துடன் வாழ்வோம்

துன்பம் வந்தால் அவன் அதைத் துடைப்பான்

மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்
வீசு தென்றலும் வீங்கிள வேனிலும்
மூசு வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே
ஈசன் எந்தை இணையடி நிழலே.

சமணர்கள் சொற்கேட்டுப் பல்லவ அரசன்
நாவுக்கரசரைச் சுண்ணாம்புக் காளவாயில் அடைக்கும்படி
உத்தரவிட்டான். நாவுக்கரசர் நீற்றறையினுள் சென்ற
போது திருவம்பலத்தில் தாண்டவம் ஆடும் சிவனது
திருவடியின் நிழலையே தம் மனத்திற்கொண்டு
சிவனடியார்க்குத் துன்பம் வருவதுண்டோ என்று எண்ணி
அவனையே தொழுத வண்ணம் இருந்தார். சிவனது
கருணையால் வெப்பம் நிறைந்த அந்தக் காளவாயே மிக்க
இளவேனிற் காலத்தில் வீசும் தென்றலைப்போல.
வண்டுகள் மொய்க்கும் குளிர்ந்த தாமரைத் தடாகம்போல,
குளிர்ச்சியுடன் மாலை வெண்ணிலாவிலே எழும் மாசில்
வீணையின் ஒலி போல இன்பம் தந்தது. ஆண்டவன்
துன்பம் வரும்போது இன்பம் தருவான். வெப்பம் மிகுந்த
இடத்தில் குளிர்ச்சியை வழங்குவான்.

நமக்கு எப்போதும் துணை நமச்சிவாயம்

சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணைத் திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழக்
கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே.

ஆன்மாக்களுக்கு உற்ற துணைவன் சிவன் எனும்
அந்தணன். அவன் சோதியாக விளங்கும் தலைவன்.
அவன் திருவடிகளை நாம் நாள்தோறும் வணங்குகிறோம்.
ஆகவே நம்மைக் கல்லோடு சேர்த்துக் கட்டிக் கடவிலே
தள்ளினாலும் நமக்கு உற்ற துணையாக இருப்பது
நமச்சிவாய என்னும் ஐந்தெழுத்து மந்திரம் ஆகும்.

இது நமச்சிவாய பதிகத்தின் முதல் பாடல். இதன் கடைசிப் பாடல்.

மாப்பிணை தழுவிய மாதொர் பாகத்தன்
பூப்பிணை திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழ
நாப்பிணை தழுவிய நமச்சி வாயப்பத்(து)
ஏத்தவல் லார்தமக் கிடுக்க ணில்லையே.

பெண்மான் போன்ற உமாதேவியாரைத் தம் இடப் பக்கத்தில் கொண்டவன் சிவபெருமான். அவனது பூமாலை பொருந்திய திருவடிகளைக் கை கூப்பித் தொழும் பொருட்டு நமக்குக் கிடைத்திருப்பது நமச்சிவாயப் பதிகம் என்னும் பெயருடைய இத்திருப்பதிகம். இதனைப் பாடித் துதிக்க வல்லார்க்குத் துன்பமே இல்லை.

அஞ்சுவது எதுவும் இல்லை

சுண்ணவெண் சந்தனச் சாந்தும்
சுடர்த்திங்கட் சூளாமணியும்,
வண்ண உரிவை யுடையும்
வளரும் பவள நிறமும்,
அண்ணல் அரண்முர ணேறும்
அகலம் வளாய அரவும்,
திண்ணன் கெடிலப் புனலும்
உடையா ரொருவர் தமர்நாம்,
அஞ்சுவதியா தொன்றுமில்லை
அஞ்ச வருவது மில்லை.

சிவனுடைய அடியார்கள் எதற்கும் அஞ்ச வேண்டிய தில்லை. வாழ்க்கையில் தினம் தினம் எது எதற்கோ பயப்படுகிறோம். தேர்வு எழுதியபின் தேறுவோமோ இல்லையோ என்று பயம். வேலை தேடிப்போனால் வேலை கிடைக்குமோ கிடைக்காதோ என்று பயம். வேலையில்

இருந்தால் பதவி உயர்வு பற்றிப் பயம். பயம் நம்மை ஆட்டுவிக்கிறது. அதைப் போக்க என்ன வழி? திருநீற்றுப் பூச்சும், சந்தனச் சாந்தும், தலையில் ஒளியுடன் விளங்கும் பிறைச் சந்திரனாகிய சூளாமணியும், புலித்தோல் உடையும், பவள நிறமும், வலிமையுடைய வாகனமும், மார்பில் ஆபரணமாக விளங்கும் பாம்பும், கெடில நதியையும் உடைய ஒப்பில்லாத சிவபெருமானின் அடியவர்கள் நாங்கள்; எனவே நாம் பயப்படும்படியாக உள்ளது எதுவும் இல்லை. இனி நாம் அஞ்சும்படி வருவதும் ஒன்றும் இல்லை.

எல்லாம் அவன் செயல்

இறைவன் தன் வடிவையும் அருளையும் நாம் உணருமாறு காட்டுகிறான்; அவன் காட்டினால்தான் பார்க்க முடியும். நம் அறிவாலோ ஆற்றலாலோ பக்தி உணர்வை நாம் பெற்றுவிட முடியாது.

ஆட்டுவித்தால் ஆரொருவர் ஆடா தாரே

அடக்குவித்தால் ஆரொருவர் அடங்கா தாரே,

ஓட்டுவித்தால் ஆரொருவர் ஓடா தாரே

உருகுவித்தால் ஆரொருவர் உருகா தாரே,

பாட்டுவித்தால் ஆரொருவர் பாடா தாரே,

பணிவித்தால் ஆரொருவர் பணியா தாரே,

காட்டுவித்தால் ஆரொருவர் காணா தாரே

காண்பாரார் கண்ணுதலாய்க் காட்டாக்காலே.

ஆட்டுவித்தால் யார்தாம் ஆடமாட்டார்கள்? (உயிர்களைப் படைத்தும், காத்தும் அழித்தும், தம் விருப்பப்படி ஆட்டி வைக்கிறவன் இறைவனே). அடங்கு என்று கூறி அடங்குமாறு செய்தால் யார்தாம் அடங்கமாட்டார்கள்? (தம் அலகிலா விளையாட்டை அவ்வப்போது நிறுத்தி, உயிர்களுக்கு இளைப்புத் தோன்றாதவாறு செய்பவரும் இறைவனே) ஓடு ஓடு என்று ஊக்கி, ஓடுமாறு செய்தால் நெ. நி.—6

யார்தாம் ஓடமாட்டார்கள்? (உயிர்கள் தம்மை நினைக்காத வாறு வேறு கருமங்களில் அவற்றைச் செலுத்தி ஓட்டு பவனும் இறைவனே). கல்மனம் உடைய உயிர்களைக் கருணை வடிவமாக மாற்றி உருகுமாறு செய்தால் யார்தாம் உருகமாட்டார்கள்? (இறைவன் முன்னின்று உதவி. தம்மை நினைக்குமாறு செய்கிறான். அவன் உதவி இல்லாவிட்டால் நாம் அவனை நினைக்க முடியாது. 'அவனருளாலே அவன் தான் வணங்கி என்பதே உண்மை) 'பாடு' 'பாடு' என்று ஊக்கம் தந்தால் யார்தாம் பாடமாட்டார்கள்? (இறைவனைப் புகழ்ந்து பாட விரும்பினாலும் அவ்வாறு பாடுமாறு செய்ய வேண்டுவதும் அவனே; நாமாகப் பாடிவிட முடியாது), தம்மைப் 'பணிக' எனக் கட்டளையிட்டுப் பணியுமாறு செய்தால் யார்தாம் பணிய மாட்டார்கள்? (தன் முனைப்பு நீங்கிய உயிர் இறைவனின் தாளில் விழுந்து வணங்குவதே பணிவு. இந்தப் பணிவும் தாமாக வருவதன்று; இறைவன் தர வருவதே). 'இதோ இதைப் பார்' என்று காட்டினால் யார்தாம் பார்க்க மாட்டார்கள்? இறைவன் காட்டினால்ன்றோ நாம் காண முடியும்? தாமாகக் காண்பார் யார்?

எல்லாம் அவனே

உலகத்தில் உள்ள மக்கள், ஏனைய உயிர்கள், பஞ்ச பூதங்கள் அனைத்தையும் இறைவனாகவே கருதிப் பார்க்கிறார் நாவுக்கரசர். எல்லாமே இறைவனின் வடிவம் என்று கண்டுகொண்டால், தனியாக ஓர் இறைவனைத் தேடவேண்டாம் அல்லவா?

அப்பன்நீ அம்மை நீ ஐயனும் நீ

அன்புடைய மாமனும் மாமியும்நீ,

ஒப்புடைய மாதரும் ஒண்பொருளும் நீ

ஒருகுலமுஞ் சுற்றமும் ஒரு ரும்நீ,

துய்ப்பனவும் உய்ப்பனவுந் தோற்றுவாய்நீ
துணையாயென் நெஞ்சத் துறப்பிப்பாய்நீ,
இப்பொன் நீ இம்மணிநீ இம்முத்தும்நீ
இறைவன் நீ ஏறார்ந்த செல்வன் நீயே.

தந்தை நீ! எனக்குத் தாயாக இருப்பவனும் நீ!
தமையன் நீ! என்பால் தனித்த பேரன்பு காட்டும்
மாமனாகவும் மாமியாக இருப்பதும் நீ! என்னோடு எல்லா
வகையாலும் (வயதால், அறிவால், பண்பால் கல்வியால்)
ஒத்திருக்கின்ற மனைவியும் நீ! எனக்கு உலக வாழ்வில்
நிறைவுதரும் செல்வமாக இருப்பதும் நீ! எனக்குக்
குலத்தாராக, சுற்றத்தாராக இருப்பதும் நீ! ஊர்மக்களாக
இருப்பதும் நீ! நான் துய்த்து மகிழும் இன்பங்கள் நீ!
என்னை வழிகாட்டுவதும் நீ! உலக இன்பங்களில் நான்
தடுமாறி விழுந்து கிடவாமல் எனக்குத் துணையாகி
என்னைத் தடுத்தாட் கொள்வதும் நீ! பொன்னும்
மணியும் நீ! முத்தும் நீயே! இடபவாகனத்தில் ஏறிவரும்
செல்வனே! இறைவனும் நீயே! எல்லாம் நீயே!

இறை நெறி யாது ?

இந்தக் கேள்விக்கு நாவுக்கரசர் பதில் கூறுகிறார்.
திருக்கோயிலுக்குச் சென்று, கூட்டுதல், பெருக்குதல்,
திருமுழுக்காட்டுதல், பூமாலை சார்த்தல், விளக்கேற்றி
வைத்தல், தோத்திரப் பாக்களைப் பாடுதல் முதலியன
செய்வது இறை நெறி என்பது கருத்து.

விளக்கினார் பெற்ற இன்பம்
மெழுக்கினாற் பதிற்றி யாகும்,
துளக்கில்நன் மலர் தொடுத்தால்
தூயவிண் ணேற லாகும்,
விளக்கிட்டார் பேறு சொல்லின்
மெய்ந்நெறி ஞான மாகும்,
அளப்பில கீதஞ் சொன்னார்க்
கடிகள்தாம் அருளு மாறே.

திருக்கோவில்களைத் துடைப்பத்தால் பெருக்கினால் (தூய்மை செய்தால்) புண்ணியம் கிட்டும். கோயில்களை நீராட்டிக் கழுவித் தூய்மை செய்தால் முன்பெற்றார் புண்ணியம் போல் பத்து மடங்குப் புண்ணியம் அதிகமாகக் கிட்டும். ஒளியுடைய நல்ல பூக்களால் அருச்சித்தால் விண்ணுலகம் செல்லவும் கூடும். நாள்தோறும் எண்ணெயிட்டு விளக்கினை ஏற்றி வைத்தால், அப்படிச் செய்பவர்கள் மெய்ஞ்ஞானம் அடைவர். யார் தோத்திரப் பாடல்களை இசையோடு பாடி இறைவனை வழிபடுகிறார்களோ அவர்கள் பெருமை அளந்து இவ்வளவு எனக் கூறமுடியாத ஒன்றாகும். இவ்வாறு திருக்கோயில் பணி செய்வார்க்குச் சிவபெருமான் எல்லா இன்பங்களையும் அருளுவான்.

பக்தி

இறைவனுக்கும் உயிருக்கும் உள்ள உறவைத் தலைவனுக்கும் தலைவிக்கும் உள்ள உறவுபோல் காட்டியும் பாடியிருக்கிறார் நாவுக்கரசர். திருவாரூர் பெருமானது திருப்பெயரைக் கேட்டவுடனேயே தன் வயம் இழந்து காதல்வாய்ப்பட்ட ஒருத்தியின் தன்மையை, அவள் தோழி சொல்வது போலுள்ள ஒரு பாட்டைக் காண்போம்.

முன்னம் அவனுடைய நாமங் கேட்டாள்
மூர்த்தி அவனிருக்கும் வண்ணங் கேட்டாள்
பின்னை அவனுடைய ஆரூர் கேட்டாள்
பெயர்த்து மவனுக்கே பிச்சி யானாள்,
அன்னையையும் அத்தனையும் அன்றே நீத்தாள்
அகன்றாள் அகலிடத்தார் ஆசா ரத்தைத்
தன்னை மறந்தாள் தன் நாமங் கெட்டாள்
தலைப்பட்டாள் நங்கை தலைவன் தாளே.

முதலில் சிவபெருமானுடைய பெயர் யாது எனக் கேட்டாள் ; அவன் எப்படி இருப்பான் ? அடையாளங்கள்

என்னென்ன ? என்று கேட்டாள். அவன் எழுந்தருளி இருக்கும் திருவாரூரைப் பற்றி எனக்குக் கொஞ்சம் சொல்லுங்கள் என்று கேட்டாள் அவ்வளவுதான் ! அவன் மேல் பித்துக் கொண்டவள் போல் ஆகிவிட்டாள் ; அவனையே நினைந்தாள். அதுவரை தன்பால் அன்பு காட்டி வளர்த்து வந்தாளே தாய் அவளை மறந்தாள், தந்தையை மறந்தாள் ; ஒரு பெண் வீட்டுக்குள்ளேயே இருத்தல் வேண்டும், காதலனைத் தேடிக்கொண்டு தானே போகக் கூடாது என்று கூறப்படும் ஆசாரத்தை எல்லாம் விட்டாள் ; தன்னையே மறந்தாள் ; தான் ஒரு பெண் என்பதையும் மறந்தாள் ; சிவபெருமானின் மீது தீராக காதல் கொண்டு அவன் திருவடிகளிலே விழுந்து விட்டாள்.

முக்தி அடையும் வழி

சாகும்போதும் இறைவன் நினைவே வரல்வேண்டும் என்ற கருத்திலே ஓர் அழகிய பாடல் உண்டு.

மனமெனும் தோணி பற்றி

மதியெனும் கோலை யூன்றிச்

சினமெனுஞ் சரக்கை ஏற்றிச்

செறிகட லோடும் போது,

மதனெனும் பாதை தாக்கி

மறியும்போ தறிய வொண்ணா

துணையுனும் உணர்வை நல்காய்

ஒற்றியு ருடைய கோவே.

மனம் என்பது தோணி ; அறிவுடைமைதான் அத் தோணியைச் செலுத்தும் கோல் ; சினம் என்பது பாசம் ; அதுவே இங்குச் சரக்காகும். காமம் என்னும் ஆசையே கடவில் அமிழ்ந்துள்ள பாதை. (இவ்வாறு உருவகம் செய்து இப்பாடலை உணரவேண்டும்).

மனத்தோணி ஏறி. மதிக்கோலை ஊன்றி, சினச் சரக்குகளோடு வாழ்க்கை என்கிற கடற்பரப்பில் நாம் போகும் போது, காமமாகிய பாதையில் தோணி மோதி உடைந்து போகலாம்; அவ்வாறு நான் கீழ் மேலாகக் கவிழ்ந்து தத்தளிக்கும் போது திருவொற்றியூரில் எழுந்தருளியுள்ள என் சிவபெருமானே, நான் என்னை மறந்து உன்னையே நினைக்க வேண்டும். அத்தகைய உணர்வை எனக்குத் தரவேண்டும்.

இத்திருப்பாடலை மறவாது எப்போதும் ஒதிவருவது முத்தியடைய விழைவார் கடன் என்று பல பெரியோர்கள் கூறி இருக்கின்றனர். மறவாது அடிக்கடி நினைவு கூர வேண்டிய பாடல் இது.

முடிவுரை

உங்களுக்கு முன்மாதிரியாகச் சில அப்பர் தேவாரங்களைச் சுட்டிக் காட்டினேன். இன்று அப்பர் தேவார இசை அரங்கு நிகழ்கிறது. முழுக்க முழுக்க அப்பர் தேவாரத்திலேயே நீங்கள் திளைக்கப்போகிறீர்கள். பேரின்பமும் பெரும் பயனும் அடையப் போகிறீர்கள். இதில் ஐயம் இல்லை.

பல நிறுவனங்கள் தேவாரப் பாடல்களையும், பெரிய புராணப்பாடல்களையும், புத்தக வடிவில் வெளியிட்டு இருக்கின்றன. ஆனால் அந்தப் பாடல்களுக்குப் பொருள் அல்லது உரைகள் வெளியிடப்படவில்லை. பொதுவாகத் தேவாரப்பாடல்கள் எளிய தமிழில் இருப்பதால் உரை தேவையில்லை என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால் என்னைப் போலத் தமிழ் அறிஞனாக இல்லாதவர்களுக்கு முழுவதுமாகப் பாடல்கள் புரிவதாகச் சொல்ல இயலாது. சாதாரண மக்கள் புரிந்துகொள்ளும் வகையில் மூலமும் உரையும் அடங்கிய புத்தகம் தயாரித்துக் குறைந்த விலைக்கு விற்பதால் நன்றாக இருக்கும். இதைச் செய்ய ஆதீனங்களும், பெருஞ்செல்வந்தர்களும், அறச்சிந்தனையாளர்களும் முன்வந்தால் நலம்.

நமது பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்த் துறையில் தமிழ்இசை ஆராய்ச்சிக்கு இடம் உண்டு. தமிழ் இசையில் ஆராய்ச்சி நடத்த ஒரு திட்டம் வரையப்பட்டு இருக்கிறது. இந்த ஆண்டில் தமிழ் இசை ஆராய்ச்சி நூல் வெளியிடக் கூடும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்வதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

கடைசியாகத் தேவார மூவர் இசைவிழாவில் எனக்குத் தலைமை தாங்கும் வாய்ப்பை வழங்கிமகிழ்வித்த அருமைப் பெரியவர் அன்புநலம் கனிந்த பண்பாளர். பொள்ளாச்சி வள்ளல் இராமலிங்கர் பணிமன்றத் தலைவர் டாக்டர். மகாலிங்கம் அவர்களுக்கும் பணிமன்றச் செயலாளர் திரு அழகப்பன் அவர்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வாழ்க வளர்க இராமலிங்கர் பணி மன்றம். ஒங்குக சிவன் நாமம்.

8. இன்றைய வாழ்விற்குக் கம்பராமாயணம்

கம்பனால் இயற்றப்பட்ட இராமாயணம் அளவாற் பெரியது, பல்லாயிரம் பாக்களைக் கொண்டது. நூற்றுக் கணக்கான கதை மாந்தர்களைக்கொண்டது. எண்ணிறந்த நிகழ்ச்சிகளையும் கிளைக் கதைகளையும் உள்ளடக்கியது. இது ஒரு மாபெரும் காப்பியம். நினைவில் நிற்கவல்ல காப்பிய மாந்தர்களும் கிளைக்கதைகளும் இக்காப்பியத்தை என்றென்றும் நிலைபேறு உடையனவாகச் செய்துள்ளன. ஆனால் இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை இவற்றையோ அல்லது கம்பராமாயணத்தை இலக்கியம் என்ற நோக்கில் திறனாய்வு செய்வதையோ நோக்கமாகக்கொள்ளவில்லை. கம்பனின் மாபெரும் படைப்பாகிய கம்பராமாயணம் தற்காலத்தோடு கொண்டுள்ள பொருத்தப்பாட்டினைச் சுருக்கமாகக் காண்பதே இவ்வாய்வின் நோக்கம் ஆகும்.

இராமாயணத்தின் கதை இதுவே; அயோத்தி நாட்டு மன்னன் தசரதனின் மூத்த மகனாகிய இராமனே இக் காப்பியத்தின் தலைவன். இராமனுக்குப் பரதன், இலக்குவன், சத்துருக்கன் என்ற பெயருடைய மூன்று தம்பியர். இராமன் இளமையிலேயே விசுவாமித்திரர் என்னும் முனிவரால் அவரது யாகத்தினை அரக்கர்களிடமிருந்து பாதுகாக்க இலக்குவனுடன் சேர்த்து அழைத்துச் செல்லப்படுகிறான். இராமன் தனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பணியினைச் சிறப்பாக வெற்றியுடன் முடித்து முனிவரின் நல்வாழ்த்துக்களைப் பெறுகிறான். அதன்பின் இராமன் விசுவாமித்திரருடன் சேர்ந்து சனக மன்னனின் தலைநகரத்திற்குச் செல்கிறான். அங்கு இராமன் சனகன் விதித்திருந்த ஒரு நிபந்தனையை ஏற்று, அதில், வெற்றிகண்டு அவர்தம் மகளாகிய சீதையை மணக்கிறான். பின்னர் மன்னன் தசரதன் இராமனுக்கு முடிசூட்ட விரும்பிய பொழுது கைகேயி, மன்னன் தசரதன் தனக்கு

ஏற்கெனவே தருவதாக வாக்களித்திருந்த இரண்டு வரங்களைத் தனக்கு அளிக்குமாறு கட்டாயப்படுத்துகிறான். அவன் கேட்கும் வரங்களாவன : ஒன்று தன் மகன் பரதன் மன்னனாக முடிசூட்டப்படவேண்டும். இரண்டு, இராமன் பதினான்கு ஆண்டுகள் காட்டில் வசிக்க வேண்டும். மன்னன் தசரதன் இவ் வரங்களைக் கேட்டு அதிர்ச்சியடைகிறான். தான் ஏற்கெனவே வரம் தருவதாக வாக்குறுதி அளித்திருந்ததால் வரங்களைத் தர வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு அவன் ஆளாகிறான் ; இராமன் நாடு துறந்து காடேக மகிழ்ச்சியுடன் ஒப்புக் கொள்கிறான். சீதையும் இலக்குவனும் இராமனுடன் செல்கின்றனர். வனவாசத்தின் போது இராமனும் இலக்குவனும் அரக்கர்களுடன் போரிட நேர்கிறது. இலங்கை மன்னன் இராவணன் இரக்கமே சிறிதுமில்லா அரக்கன். சிறந்த போராற்றல் படைத்த வீரன். அவன் தங்கை இராம இலக்குவர்களிடம் (முன்பொரு முறை) முறைதவறி நடந்ததால் அவர்கள் அவளுக்கு வழங்கிய தண்டனையையும் அவர்களால் ஏற்பட்ட அவமானத்தையும் காரணமாகக் கொண்டு அவர்களைப் பழிவாங்கும் நோக்கத்துடன் சீதையைக் கவர்ந்து செல்கிறான். அதன் பின் இராமன் வானர வீரர்களின் உதவியுடன் போர் மேற்கொண்டு இலங்கையை முற்றுகையிட்டு இராவணனைக் கொல்கிறான். பிறகு இராமன் சீதை யுடனும், இலக்குவனுடனும் நண்பர்களுடனும் அயோத்திக்குத் திரும்புகிறான் ; அங்கு இராமன் மன்னனாக முடிசூட்டப்படுகிறான். அதன் பின் இராமன் அயோத்தி மாநகரைப் பல காலம் நன்முறையில் ஆண்டு வருகிறான்.

இந்தப் பழங்கதை, ஒரு மன்னனைப் பற்றிய கதை, எப்படித் தற்கால வாழ்வோடு பொருத்தப்பாடுடையது என்னும் வினா நம்முள் எழலாம் ; பழங்கால மன்னர்கள் இளவரசர்களின் கதைகள் இன்றைய குடியரசு யுகத்திற்கு எந்த அளவு விழுமம் உடையதாகவும் அல்லது ஆர்வ மூட்டக் கூடியதாகவும் இருக்கமுடியும் ? ஓர் இளவரசனது

வாழ்வு, அவன் நோக்கங்கள், செயல்கள் முதலியன தற்கால மக்களின் வாழ்வு நோக்கங்கள் செயல்கள் முதலியவற்றோடு எத்தவிதத்திலும் தொடர்புடையனவாக இல்லை; எனவே ஒருவர் இராமாயணத்தை மேலோட்டமாகப் படித்துவிட்டு நம்முடைய இன்றைய வாழ்க்கைக்கு அது எவ்வாற்றானும் பொருந்தாது என்றும் அதனால் இராமாயணத்தை நாம் போற்ற வேண்டியதில்லை என்றும் கருதிப் புறக்கணிக்கும் முடிவுக்கு வரலாம். ஆனால் இக்காப்பியத்தில் உள்ள 12,000 பாடல்களையும் ஆழ்ந்து கூற்று நீள நினைந்தால் அக்கதை எந்த அளவு இன்றைய வாழ்வுடன் தொடர்புடையது என்பது தெரியவரும்; இக்காப்பியத்தின்பின்னுள்ள அதன் சிறப்பான நோக்கங்களும் நமக்குப் புலனாகும். இன்றையவாழ்வோடு கம்பராமாயணம் எந்த அளவுக்கு இயைபுடையது என்று காண்பதும் கம்பராமாயணத்தில் எழுப்பப்படும் சில வினாக்கள். சில சிக்கல்கள், சில சூழமைவுகள் எவ்வாறு இக்கால வாழ்வோடு இணைந்து பொருள் தருகின்றன என்று காண்பதுமே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

மதுவிலக்கு

கம்பராமாயணத்தில் பல பகுதிகளில் குடிப்பழக்கம் கண்டிக்கப்பட்டுள்ளதை நோக்கும்போது நமக்கு வியப்பாக இருக்கிறது. மதுவிலக்குக் கொள்கை இக்காப்பியத்தில் பல இடங்களில் ஆழமாக வலியுறுத்தப்படுகிறது. எந்த ஓர் அரசு மதுவிலக்கைச் செயல்படுத்த விரும்புகிறதோ அது இக்கருத்துகளைப் பயன்படுத்த முடியும். கம்பன் சுக்ரீவன் வாயிலாகக் குடிப்பழக்கம் கூடாது என்பதை உணர்த்துகிறான்.

இராமன் இராவணனுக்கு எதிராகத் தொடுத்திருக்கும் போரில் இராமனுக்குத்தான் உதவுவதாகவும் மழைக்காலம் முடிந்த பின்தான் தன் படை அனைத்தையும் திரட்டிக் கொண்டு உதவிக்கு வருவதாகவும் சுக்ரீவன் உறுதி கூறுகின்றான். ஆனால் மழைக்காலம் முடிந்த பின்பும்

சுக்ரீவன் திரும்பி வரவில்லை. இராமன் தன் தம்பி இலக்குவனை இதற்கான காரணங்களை அறிந்து வருமாறு கிட்கிந்தை நகருக்கு அனுப்புகிறான். இலக்குவன் கிட்கிந்தை நகருக்குள் நுழைந்தவுடனேயே அங்கதன் சுக்ரீவனுக்கு இராம இலக்குவர்களதுகோபத்தை அறிவிக்க முயல்கிறான். மேலும் இலக்குவனது வரவையும் சுக்ரீவனுக்கு அறிவிக்கிறான்.

இக்கதைப் பகுதியில் தொடர்ந்து இடம் பெறும் சில பாடல்கள் கள்ளுண்பதன் தீமைகளை மிக விளக்கமாகக் கூறுகின்றன. இப்பகுதியில் இடம்பெறும் கடைசிச் செய்யுள் சுக்ரீவன் இனி, தான் கள்ளுண்பதில்லை என உறுதி பூனும் குளுரையாக அமைந்துள்ளது.

“உறவுண்ட சிந்தையானும் உரைசெய்வான்;

ஒருவற்கு இன்னம்

பெறல் உண்டோ; அவரால் ஈண்டு

யான் பெற்ற பேர் உதவி? உற்றது

இறல் உண்டோ? என்னின் தீர்வான்

இருந்தபேர் இடரை எல்லாம்

நறவு உண்டு மறந்தேன்; காண

நாணுவல் மைந்த” என்றான்.

கிட்கிந்தா காண்டம், கிட்கிந்தைப்படலம், பாடல் 89.

சுக்ரீவன், “இராமனது பெறுதற்கரிய உதவியினால் இராமனிடமிருந்து பெற்ற நன்மைகளையும் அதனால் நான் இப்போது பெற்றுக்கொண்டிருக்கும் சுகங்களையும் இனி எக்காலத்திலும் வேறு எவரிடமிருந்தும் நான் பெற முடியாது என்பதையும் கள்ளுண்டதால் மறந்தேன். சீதையைப் பிரிந்த இராமனது பிரிவுத் துயரத்தையும் நான் மறந்து போய் விட்டேன்” என்று கூறுகிறான்.

“ஏயின இது அலால், மற்று
 ஏழைமைப் பாலது என்னோ ?
 ‘தாய்இவள், மனைவி’ என்னும்
 தெளிவு இன்றேல், தருமம் என் ஆம் ?
 தீவினை ஐந்தின் ஒன்று ஆம் ;
 அன்றியும், திருக்கு நீங்கா
 மாயையின் மயங்கு கின்றாம்,
 மயக்கின்மேல் மயக்கம் வைத்தாம்”

கிட்கிந்தா காண்டம், கிட்கிந்தைப் படலம், பாடல் 90.

என்னிடம் இக் குடிப்பழக்கத்தைத் தவிர வேறு எந்த அறிவீனமான செயலும் இல்லை. தன் தாயையும் மனைவியையும் பிரித்தறிய முடியவில்லையெனில் ஒரு மனிதன் எவ்வளவு ஒழுக்கமுடையவனாய் இருந்தும் என்ன பயன் ? குடிப்பழக்கம் ஐந்து வகைப்பட்ட அஞ்சத் தக்க பாவங்களுள் ஒன்று. ஒரு மனிதன் செய்யக்கூடிய இழிசெயல் தன் நிலையை மறக்கச் செய்யும் கள்ளை உண்பதேயாகும்.

“தெளிந்து தீவினையைச் செற்றார்
 பிறவியின் தீர்வர்” என்ன,
 விளிந்திலா உணர்வி னோரும்.
 வேதமும், விளம்ப வேயும்,
 நெளிந்துஉறை புழுவை நீக்கி.
 நறவு உண்டு நிறைகின் றேனால்
 அளிந்து அகத்து எரியும்
 தீயை நெய்யினால் அவிக்கின் றாரின்.

கிட்கிந்தா காண்டம், கிட்கிந்தைப் படலம், பாடல் 91.

தீவினையினின்றும் நீங்கியோர் உயர்ந்த சொர்க்க உலகத்தை அடைவர் என முற்றக் கற்ற சான்றோரும் வேதங்களும் கூறுவதை நான் அறிவேன். எனினும்

நெளியும் புழுக்களை நீக்கிவிட்டு இழிந்த மதுவை விரும்பிப் பருகுகிறேன். இது நெய்யை வார்த்துத் தீயை அவிப்பது போன்றதன்றோ ?

“தன்னைத் தான் உணரத் தீரும்
தகை அறு பிறவி” என்பது
என்னத் தான் மறையும் மற்றத்
துறைகளும் இசைத்த எல்லாம்,
முன்னை தான் தன்னை ஓரா
முழுப் பிணி அழுக்கின் மேலே,
பின்னைத் தான் பெறுவது, அம்மா
நறவு உண்டு திகைக்கும் பித்தோ ?”
கிட்கிந்தா காண்டம், கிட்கிந்தைப் படலம், பாடல் 92.

தன்னை முழுவதும் உணர்வதாலேயே ஒரு மனிதன் தன் பிறவி நீங்கி முத்தியடைய முடியும். இவ்வுண்மையை உணராமல் மேலும் மேலும் கள்ளுண்ணலின் மூலம் முன்னரே நோயுற்ற என் ஆன்மாவுக்கு மேலும் அதிக இன்னல்களை விளைவிக்கின்றேன்.

“வஞ்சமும், களவும் பொய்யும்.
மயக்கமும், மரபுஇல் கொட்பும்,
தஞ்சம் என்றாரை நீக்கும்
தன்மையும், களிப்பும், தாக்கும் ;
கஞ்சமெல் அணங்கும் தீரும்,
கள்ளினால் ; அருந் தினாரை
நஞ்சமும் கொல்வது அல்லால்,
நரகினை நல்காது அன்றே ?”
கிட்கிந்தா காண்டம், கிட்கிந்தைப் படலம், பாடல் 95.

குடிப்பழக்கம் என்பது வஞ்சம், களவு, பொய், மயக்கம், ஒழுக்கமின்மை, தஞ்சம் என்று வந்தவருக்குத் தஞ்சம்

அளிக்காமை போன்ற பல தீய பழக்கங்களுக்கு வழி வகுக்கும், மலரின் மேவு திருவாகிய இலக்குமியும் அவரை விட்டு நீங்குவாள். நஞ்சு மனிதனைக் கொல்ல மட்டுமே செய்யும். ஆனால் குடிப்பழக்கமோ உண்பவரைக் கொல்லுவது மட்டுமன்று; மனிதனின் ஒழுக்கத்தையும் முழுதும் சிதைத்து அவனை நரகத்திற்குக் கொண்டு செலுத்தும்.

“கேட்டனென், ‘நறவால் கேடு வரும்’

என; கிடைத்த அச் சொல்

காட்டியது; அனுமன் நீதிக்

கல்வியால் கடந்தது அல்லால்,

மீட்டு இனிஉரைப்பது என்னே?

விரைவின், வந்து அடைந்த வீரன்

முட்டிய வெகுளியால் யாம்

முடிவதற்கு ஐயம் உண்டோ?”

கிட்கிந்தா காண்டம், கிட்கிந்தைப் படலம், பாடல் 96.

குடிப்பழக்கம் பல கெட்ட பழக்கங்களுக்கு வழி காட்டும் என்று கற்றறிந்த சான்றோர் மூலம் நான் கேட்டிருக்கிறேன். இப்போது அவ்வுண்மையை அனுபவ வாயிலாகவும் உணர்ந்துவிட்டேன். இலக்குவனின் சினம் எனக்குக் கள்ளுண்பதன் தீமையை நன்கு உணர்த்தி விட்டது. நான் என்றும் இப் புதிய அனுபவத்தை மறவேன்.

“ஐய! நான் அஞ்சினேன்,

அந்நறவீனின் அரிய கேடு;

கையினால் அன்றியேயும்

கருதுதல் கருமம் அன்றால்;

வெய்யது ஆம்மதுவை இன்னம்
விரும்பினேன் என்னின், வீரன்
செய்ய தாமரைகள் ஆன்ன
சேவடி சிதைக்க' என்றான்.

கிட்கிந்தா காண்டம், கிட்கிந்தைப் படலம், பாடல் 97.

இப்பொழுது நான் கள்ளுண்பதால் வரும் கெட்ட விளைவுகள் குறித்து அஞ்சுகிறேன். இனி நான் கள்ளுண்ண மாட்டேன். இனி என் சிந்தையிலும் கள்ளுண்ணல் குறித்துச் சிந்திக்க மாட்டேன். என் எதிர் காலத்தில் நான் மதுவுண்ண என்றாவது விரும்பு வேனாயின் அது நான் வீரன் இராமனுக்குச் செய்யும் மாபெரும் அநீதி ஆகும்.

மதுஅருந்துவதால் விளையும் தீமைகள், கள்ளுண்பது குறித்த தன் அனுபவம் ஆகியவற்றை விளக்கிய பின்னர், சுக்ரீவன் இனி தான் ஒரு போதும் கள்ளுண்ணேன் என்று குளுரை பகர்கிறான் - கள்ளுண்பதன் தீமைகளாகச் சுக்ரீவன் அடுக்கிக் கூறும் அனைத்தும் மதுவுக்கு அடிமைப் பட்டுக் கிடக்கும் மனிதர்களின் மனத்தில் நிச்சயம் விரும்பத்தக்க ஒரு மாற்றத்தை விளைவிக்கக் கூடியன எனலாம்.

அரசு பற்றிய வினக்கம்

எங்கே நாட்டை ஆளும் மன்னன் நல்லவனாக விளங்குகிறானோ அங்கே நாட்டு மக்கள் மகிழ்ச்சியாக வாழ்வார்; வளமும் நலமும் பொருந்திய குறிக்கோளுடன் வாழ்வார், எங்கே நாடாள்வோன் அறிவிழந்து கொடுஞ் செயல் புரிகிறானோ அங்கே மக்கள் மகிழ்ச்சி இழந்து இன்னல்களை அனுபவிப்பர். கம்பர் உவ்விருவகைப்பட்ட அரசாட்சிகளையும் விளக்குகிறார். இராம இலக்குவர்கள் வனவாசத்தில் இருக்கும் போது சீதை இராவணனால் கவர்ந்து செல்லப்பட்ட பின் இராமனும் இலக்குவனும் சீதையைத் தேடிச் செல்கின்றனர். அவ்வாறு அவர்கள்

தேடிச் செல்லும்போது கவந்தன் என்னும் அரக்கன் வாழும் காட்டுப் பகுதியை அடைகின்றனர். அவர்கள் அந்த நாட்டை அடையும்போது அப்பகுதி கவந்தனின் ஆட்சியால் அல்லலுற்றுக்கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கின்றனர். அந்நாட்டின் தோற்றமே அதனை ஆளும் அரசன் எத்தகு கொடுங்கோலன் என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

“மரபுளி நிறுத்திலன், புரக்கும் மாண்பிலன்,
உரன் இலன் ஒருவன் நாட்டு உயிர்கள் போல்வன;
வெருவுவ, சிந்துவ, குவிய விம்மலோடு
இரிவன, மயங்குவ, இயல்பு நோக்கினார்”.

ஆரணிய காண்டம், கவந்தன் படலம், பாடல் 3.

மக்கள் முறைப்படத் தம் வாழ்வு நடத்தும் வகையில் அவர்களைக் காக்கும் திறனற்று ஒரு மன்னன் வாளா இருப்பானேயானால் அவனால் மக்கள் அடையும் இன்னல்கள் மிகப் பலவாகும். அவர்கள் அச்சத்திற்கு ஆட்படுவர். அடியோடு அழிவர்; அங்குமிங்குமாய் அலைவர்; மயங்கி நிற்பர்.

கொடிய மன்னன் அல்லது ஆட்சியாளனால் ஆளப்படும் ஒரு நாட்டின் அவல நிலையை இதைவிடச் சிறப்பாக வேறு யாரும் விளக்க முடியாது. கொடிய மன்னனால் ஆளப்படும் ஒரு நாடு எப்படி இருக்கும் என்பதை அறிய விரும்புவோர் மேற்காட்டிய பாடலை நினைவு கூரலாம்.

நல்லாட்சி நடத்த விழைவோர் இப் பாட்டின் வாயிலாக அறியத்தக்க உண்மைகள் பல உண்டு; நல்ல மன்னனென்போன் குடிகளைப் புரக்கும் கோலனாக இருத்தல் வேண்டும். மக்கள் அன்றாட வாழ்வில் நிறைவோடு வாழ அவன் ஏற்பன புரிதல் வேண்டும். அறிவும் உரனும் நடுவுநிலை திறம்பாத செப்பமும் உடைய வனாதல் வேண்டும்.

கம்பன் அயோத்தி மாநகரைத் தன்னிறைவு பெற்ற ஓர் ஒப்பற்ற நாடாகச் சித்திரிக்கிறான். அரசர்கள் யாரும் நிலைத்து ஆட்சி புரிவதில்லை; என்னும் அரசு என்பது எப்போதுமே இருந்து வரும். அரசர்கள் வரலாம்; போகலாம்; அவர்கள் நிலையாக இருக்க வேண்டும் என்பதில்லை. ஆனால் அரசு என்னும் அமைப்போ என் றெ ன் று ம் நிலைபெற்றிருக்கும். இந்த அரிய உண்மையைக் கம்பர் பின்வரும் பாட்டில் குறிப்பாகப் பெற வைக்கிறார்.

வயிர வான் பூண் அணி மடங்கல் மொய்ம்பினான்,
உயிர் எலாம் தன் உயிர் ஒக்க ஒம்பலால்,
செயிர் இலா உலகினில், சென்று, நின்று, வாழ்
உயிர் எலாம் உறைவது ஓர் உடம்பும் ஆயினான்.

பால காண்டம், அரசியற் படலம், பாடல் 10.

தசரதன் மன்னுயிர்களைத் தன்னுயிர்போல் நடத்திப் பாதுகாத்து வந்தான். அவனது உடல் அவனது நாட்டில் வாழும் வெவ்வேறுபட்ட மக்களின் ஆன்மாவோடு இரண்டறக் கலந்து நின்றது. வேறு வகையாகச் சொன்னால் தன்னுயிரைப் போற்றுவது போலவே தசரதன் தன் நாட்டில் உள்ள எல்லா மக்களது உயிர்களையும் போற்றி வாழ்ந்தான். எனவே நாட்டில் வாழும் அனைத்து உயிருக்கும் மன்னனே உடம்பாக விளங்கினான்.

பொற்பின் நின்றன பொலிவு: பொய் இலா
நிற்பின் நின்றன, நீதி; மாதரார்
அற்பின் நின்றன, அறங்கள்; அன்னவர்
கற்பின் நின்றன, கால மாரியே,

பால காண்டம், நாட்டுப் படலம், பாடல் 59.

நெ. நி.-7

அந்நாட்டில் வாழும் ஆடவர்கள் நல்ல குணங்களுையே தமக்கு அழகு என்று கொண்டனர். அவர்கள் எப்பொழுதும் உண்மையினின்று வழுவாமையால் நாட்டில் நீதி எப்பொழுதும் நிலைத்து நின்றது. அவர்கள் நேர்மையாக வாழ்ந்தனர். பெண்டிர் தத்தம் குடும்பங்களைத் தம் அன்பினாலும் ஆதரவினாலும் வழிநடத்திச் சென்றனர். பெண்கள் நல்லொழுக்கம் உடையவர்களாய் இருந்ததனால் நாட்டில் தேவையான மழை பொய்யாமல் பெய்தது.

கூற்றம் இல்லை, ஓர் குற்றம் இலாமையால் ;
சீற்றம் இல்லை ; தம் சிந்தையின் செம்மையால் ;
ஆற்றல் நல் அறம் அல்லது இலாமையால்,
ஏற்றம் அல்லது, இழித்தகவு இல்லையே.

பால காண்டம், நாட்டுப்படலம், பாடல் 39.

மக்கள் அந்நாட்டில் தீய பழக்கவழக்கங்களை மேற்கொள்ளாமையினால் மரணம் குறித்த அச்சம் அங்கே இல்லை. நன்னடத்தையுடையவர்களாய் இருந்ததால் அவர்களிடம் சீற்றம் இல்லாதிருந்தது. மக்கள் நல்லொழுக்கம் உடையவர்களாய் இருந்ததால் அவர்கள் வாழ்வில் நல்லாற்றல் கொண்டவர்களாய் விளங்கினர். வாழ்வில் மேலும் மேலும் விரைந்த முன்னேற்றம் இருந்ததேயன்றி வீழ்ச்சி இல்லை. அறிவு, நன்னடத்தை, நல்லொழுக்கம், நல்ல தன்மைகள், நியாயம் தகுதி, சம உரிமை முதலியவற்றால் அவர்கள் நிறைவாழ்வு வாழ்ந்தனர்.

கல்லாது நிற்பார் பிறர் இன்மையின், கல்வி முற்ற
வல்லாரும் இல்லை ; அவை வல்லர் அல்லாரும்
இல்லை ;

எல்லாரும் எல்லாப் பெருஞ் செல்வமும் எய்தலாலே,
இல்லாரும் இல்லை ; உடையார்களும் இல்லைமாதோ.

பால காண்டம், நகரப்படலம், பாடல் 74.

அந்நாட்டில் கல்லாதவர்கள் யாரும் இல்ர். எனவே இவரைவிட இவர் கல்வியிற் சிறந்தவர் என்று கூறும் நிலையம் அங்கே இல்லை. எல்லாருமே கல்வி அறிவு பெற்றிருந்தனர். எல்லா மக்களும் செல்வமுடையவராய் விளங்கியதால் வறியவர், செல்வந்தர் என எவரையும் பாசுபடுத்த முடியவில்லை.

“தாய் ஒக்கும் அன்பின் ; தவம்
ஒக்கும் நலம் பயப்பின் ;
சேய் ஒக்கும், முன்னின்று ஒரு
செல்கதி உய்க்கும் நீரால் ;
நோய் ஒக்கும் என்னின் மருந்து
ஒக்கும் ; நுணங்கு கேள்வி
ஆயப் புகுங்கால், அறிவு
ஒக்கும் எவர்க்கும், அன்னான்

பாலகாண்டம், அரசியற்படலம், பாடல் 4.

மன்னன் குடிமக்கள் அனைவர் மீதும் அன்பு செலுத்துவதில் ஒரு தாயைப்போலத் திகழ்ந்தான். வேண்டிய நன்மைகளையெல்லாம் மக்களுக்குச் செய்து தருதலால் அவன் தவத்தைப் போன்று விளங்கினான், செல்லுவதற்குரிய ஒப்பற்ற நற்கதிக்கு மக்களை அவன் முன்னின்று செலுத்துவதனால் ஒரு நன்மகனை ஒத்து நின்றான். நோயுறும் உயிர்களுக்கெல்லாம் அவன் நோயினைத் தீர்க்கும் அருமருந்து போல விளங்கினான். மக்களின் ஐயந்திரிபுகளையகற்றலில், அனைவர்க்கும் அவனே அறிவாகவும் ஒளிக்கிறான்.

ஓர் இலட்சிய அரசு முழு நிறைவு பெற்ற தலைநகர். மன்னனின் விரும்பத்தக்க குணநலன்கள் ஆகியவற்றை முன்று படலங்களில் கப்பன் விரிவாகப் பாடுகிறான். மிக முக்கியமான சில எடுத்துக்காட்டுக்கள் முன்னர்க் காட்டப்பட்டன. இவற்றின் வாயிலாக ஒரு

நல்ல நாடு எது என்பதையும், உயர்ந்த தலைநகர் எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்பதையும், ஒரு நல்ல மன்னன் எவ்வாறு செயல்பட வேண்டும் என்பதையும் நாம் எளிதில் உணர முடியும். கம்பன் காட்டும் இலக்கணத்தைக் கொண்டே நாம் ஒரு நல்ல நாட்டை இனம் காண முடியும். கம்பன் காட்டும் இலட்சிய உலகை நாமும் படைக்க வேண்டும் என்கிற உணர்வு இக் காப்பியத்தைக் கற்கும் யாருக்கும் எழும் என்பதில் ஐயமில்லை.

கொள்கை உடைய தம்பி

ஓர் இளவல் எவ்வாறு இருக்கவேண்டும் என்பதற்கு இலக்குவன் எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்கிறான். இன்பத்திலும், துன்பத்திலும் கேட்டிலும், ஆக்கத்திலும் இலக்குவன் இராமனோடு இணைந்து நிற்கிறான். அன்புள்ள நண்பனாகவும், அறிவார்ந்த ஆலோசகனாகவும், ஆற்றல்சால் காவலனாகவும் அவன் விளங்குவதைக் கம்பராமாயணத்தில் வரும் பல நிகழ்ச்சிகள் காட்டுகின்றன. ஆரணிய காண்டத்தில் கவந்தப்படலத்தில் ஒரு பாடலில் கம்பர் இலக்குவனைத் 'தன்னேர் இல்லாத் தம்பி' என்று குறிப்பிடுகிறார்.

“என்னா முன்னே, செல்லும்

இளங்கோ, இறையோற்கு

முன்னே செல்லும்; முன்னவன்,

அன்னானினும் முந்த,

தன் நேர் இல்லாத் தம்பி

தடுப்பான்; பிறர் இல்லை;

அன்னோ! கண்டார் உம்பரும்

வெய்துற்று அமுதாரால்.

ஆரணிய காண்டம், கவந்தன் படலம், பாடல் 34.

இராம இலக்குவர் கவந்தனது நாட்டில் நுழைந்த பொழுது அவ்வரக்கனை நேருக்கு நேர் சந்திக்கின்றனர். இருவருமே, தான் தான் அரக்கனுடன் முதலில் போர் செய்ய வேண்டும் என்று எண்ணினர். ஏனெனில் இருவருமே மற்றவர் இறப்பதை விரும்பவில்லை. இராமன் இலக்குவனிடம், “தானே அரக்கனுடன் போர் செய்வதாகவும் அவன் தப்பித்துச் செல்லாம்” என்றும் கூற இளவல் இலக்குவன் தான் அவனுக்குத் துணை செய்யவே இருப்பதாகவும் தேவைப்பட்டால் தன் உயிரையே தியாகம் செய்வதாகவும் மறுமொழி கூறுகிறான். மேலும் அவன் இராமனை நோக்கி நீ காலால் இடும் பணிகளைத் தலையாற் செய்வதற்கே நான் உன்னுடன் காட்டிற்கு வந்தேன். துன்பக் காலத்தில் நான் உனக்கு முன்னர் மரணம் அடையாமல் திரும்பிச் சென்றால் அது எனக்கு மதிப்பாகுமோ? என் தாய் உன் ஆணைகள் அனைத்தையும் நிறைவேற்றுமாறு என்னைப்பணித்தாள். உன் தமையன் இன்னல்களையும் சிக்கல்களையும் எதிர் கொள்ளும்போது அவற்றுடன் போராட நீ தயங்காதே என்றாள். மேலும் இராமன் பகைவர்களால் அழிக்கப் படுவான் என்று நீ உணரும் வேளை வந்தால் நீ அவன் இறப்பதற்கு முன் அவனை முந்திக் கொண்டு மரணத்தைத் தழுவு வேண்டும் என்றும் கூறினாள். அன்பான தமையனே! நானும் என் அன்னையும் உனக்கும் உன் அன்னைக்கும் சேவை செய்வதன் வாயிலாகக் குடிமக்களிடம் நற்பெயரையும் புகழையும் பெறுவோ மெனில் நாங்கள் எங்கள் உயிரையும் வாழ்வையும் ஒரு பொருட்டாக மதியாமல் இழப்போம். இந்த உலகின் முடிவில் இவ்வுலகின் எல்லா உயிர்களும் தேவர்களும் அழியினும் கூட நீ அழிக்கப்படமாட்டாய் என்பது தெளிவு. அப்படி இருக்க இந்தக் காட்டில் ஓர் அரக்கனின் கையால் உன் முடிவு நேர்வதை யாரும் கற்பனை செய்து பார்க்கமுடியுமா? உன் கூற்றை யாரும் ஏற்க மாட்டார்கள். உன் செயலைக் காணும் யாரும் இதனை விரும்பார். ‘இராமனால்

சீதையை இராவணனிடமிருந்து மீட்டுவர முடியவில்லை. போரில் இராவணனைத் திறமையுடன் எதிர்கொள்ள முடியாமல் ஓர் அரக்கனின் கையில் இறந்துவிட்டானே' என்று மக்கள் கூறுவதைவிட வேறு ஒரு பழிமொழி இருக்க முடியும் என்று நினைக்கிறாயோ?" என்று கூறித் தன் தமையனிடம் தன்னை அரக்கனுடன் போர் புரிய அனுமதிக்குமாறு வேண்டி நிற்கிறான்.

மேற்கூறிய பகுதி அவன் எவ்வாறு தன் தமையன் இராமனிடம் பக்தி கொண்டிருந்தான் என்பதையும் தகுந்த நேரத்தில் தன் தமையனுக்கு நன் முறையில் ஆலோசனை கூறுகிறான் என்பதையும் காட்டுகிறது. இலக்குவனது விடாமுயற்சி உள்ள உறுதி, அண்ணன் மீது கொண்ட அன்பில் மாறுபாடினமை, வேதனையாய் மனம் தளர்ந்து போய் இருந்த அண்ணனுக்குத் தகுந்த அறிவுரை சொல்லும் அவனது திறமை, அண்ணனின் துன்பத்தைக் களையத் தயாராக நின்றல், அவனது நிலைத்த நற்பண்பு, தோல்வி மனப்பான்மையை விரட்டுவிடும் சக்தி முதலியன போன்ற அவனது பண்பு நலன்கள் அவனைத் தன் நிகரற்ற தம்பிக்கு இலக்கணமாகச் சித்திரித்துக் காட்டுகின்றன.

உன் பாதையை அறிந்துகொள் :

ஒவ்வொருவருக்கும் 'இனி என்ன செய்வது என்று திகைத்து நிற்கும் சில சந்தர்ப்பங்கள் வாழ்வில் வருவது உண்டு. நடந்து போகும் பாதையில் சில குறுக்கீடுகள் நேரக்கின்றன. அந்நேரத்தில் அவனுக்குப் போகவேண்டிய சரியான பாதை எது என்று தெரிவதில்லை. கண்ணைக் கட்டிக் காட்டில் விடப்பட்டது போன்ற மனநிலையில் நிற்கிறான். அத்தகைய ஒரு சூழலில் நண்பனிடமிருந்தோ, வழிகாட்டி ஒருவரிடமிருந்தோ, தத்துவ அறிஞர் ஒருவரிடமிருந்தோ அவனுக்கு அறிவுரை தேவைப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட சூழலில் கம்பராமாயணம் மனித வாழ்விற்குப் பேரளவு பயன்படும். இதற்கு இரு சான்றுகளைக் காணலாம்.

கும்பகர்ணன், வீடணன் ஆகிய இருவரும் இராவணனின் தம்பியர். அவர்கள் இருவருமே இராவணன் தவறான நெறிக்கண் செல்வதையும் அவனது செயல்கள் வீழ்ச்சிக்கே வழிவகுக்கும் என்பதையும் உணர்கின்றனர். வாழ்வில் தனக்கு மேல்நிலையில் இருக்கும் உயர் அதிகாரி (தலைவன்) செய்வது சரியில்லை என்று ஒருவர் கருத்து மாறுபாடு கொண்டால் அவருக்குத் தன் கருத்தைத் தெரிவிப்பதோடு அவரது செயல் தவறு என்று இடித்துரைப்பதும் அவரது கடமையாகும். மாறாக உயர் அதிகாரியோடு உடனிருந்து கொண்டு அவரது எண்ணங்களுக்கு எதிராகச் செயல்படுவது சரியன்று. ஒருவேளை அவருக்குத் தமது கருத்தைப் புரிய வைக்க முடியவில்லையெனில் தம் கருத்தை மாற்றிக்கொண்டு முழு மனத்துடன் தம் உயர் அதிகாரியின் நோக்கம் நிறைவேறப் பாடுபடவேண்டும். அல்லது அவரைவிட்டு விலகிவிட வேண்டும். கும்பகர்ணன் தன் அண்ணனுடனேயே தங்கி அவனுக்காகப் போராடுவதையே கடன் எனத் தேர்கிறான். வீடணனோ அண்ணனை நீங்கி எதிர் அணியுடன் சேர்ந்துகொள்கிறான்.

கும்பகர்ணன் வதைப் படலத்தில் நாம் காணும் காட்சி இது. வீடணன் இராமனின் அனுமதியுடன் கும்பகர்ணனைத் தங்களோடு சேர்த்துக்கொள்ள முயல்கிறான். ஆனால் கும்பகர்ணன் இதற்குச் சற்றும் இடம் தரவில்லை. வீடணன், கும்பகர்ணன் ஆகிய இருவர் வாயிலாக இப்பிரச்சினைகளையும் விளைவுகளையும் கம்பர் விரிவாக விவாதிக்கிறார். கும்பகர்ணன், இராவணன் நெறியல்லா நெறியிற் செல்வதால் படுதோல்வி அடைவான் என்பதை நன்கு அறிந்திருக்கிறான்.

“ஆனதோ வெஞ் சமம்? அலகில் கற்புடைச்
சானகி துயர் இனம் தவிர்ந்தது இல்லையோ?

வானமும் வையமும் வளர்ந்த வான்புகழ்

போனதோ ? புகுந்ததோ, பொன்றும் காலமே?"

யுத்த காண்டம், கும்பகர்ணன் வதைப் படலம், பாடல் 79.

கும்பகர்ணன். "இராமனுக்கும் இராவணனுக்கும் போர் தொடங்கிவிட்டதா ? அறத்தின் முழு வடிவமாகிய சீதை படும் துன்பங்களுக்கு இன்னும் முடிவு ஏற்படவில்லையா ? இராவணா ! உனது பெரும் புகழின் வீழ்ச்சி தொடங்கிவிட்டதா ? அரக்கர் குலத்தின் அழிவு நேரம் வந்து விட்டதா ?" என்று வினவுகிறான். கும்பகர்ணனின் இவ்வார்த்தைகள் இராவணன் முற்றிலும் தவறான பாதையில் செல்கிறான் ; இராமன் வெல்வதற்கரிய இராவணனை வெல்வான் என்று கும்பகர்ணன் முன்னரே உய்த்துணர்ந்திருப்பதைக் காட்டுகின்றன. எனினும் அவன் இராவணனுக்குச் செஞ்சோற்றுக் கடன் கழித்தலையே விரும்புகிறான். அதையே தன் இறுதி முடிவாக ஏற்கிறான்.

"நீர்க்கோல வாழ்வை நச்சி, நெடிது

நாள் வளர்த்துப் பின்னைப்

போர்க்கோலம் செய்து விட்டாற்கு உயிர்

கொடாது, அங்குப் போகேன் ;

தார்க்கோல மேனி மைந்த ! என்

துயர் தவிர்த்தி ஆகின்,

கார்க்கோல மேனி யானைக்

கூடுதி, கடிதின் ஏகி."

யுத்தகாண்டம், கும்பகர்ணன் வதைப் படலம், பாடல் 165.

இந்த வாழ்வு நீரின் மேல் எழுதப்பட்ட கோலம் போன்றது. நிலையில்லா இந்த உலக வாழ்வையே பெரிதெனக் கருதி என்னை வளர்த்து ஆளாக்கிய இராவணனுக்குச் செஞ்சோற்றுக் கடன் கழியாமல் அங்குப் (இராமனிடம்) போகேன் என்று உறுதியாகப் பேசுகிறான்.

“ஆகுவது ஆகும் காலத்து ;
 அழிவதும், அழிந்து சிந்திப்
 போகுவது ; அயலே நின்று
 போற்றினும், போதல் திண்ணம்,
 சேகுஅறத் தெளிந்தோர் நின்னில்
 யார்உளர்? வருத்தம் செய்யாது
 ஏகுதி ; எம்மைநோக்கி இரங்கலை ;
 என்றும் உள்ளாய்!”

யுத்த காண்டம், கும்பகர்ணன் வதைப் படலம், பாடல் 166.

“நிலையான புகழையுடைய வீரனே! எது நடக்க வேண்டுமோ அது நடந்தே தீரும்; அருகில் இருந்து பாராட்டினாலும் கவனமாகப் போற்றிப் பாதுகாத்து வந்தாலும் எது அழிய வேண்டுமோ அது அழிந்துபோவது உறுதி. எல்லாவற்றையும் தெளிவாகத் தெரிந்தவர்கள் உன்னைப் போல் எவரும் இலர். துன்பம் கொள்ளாமல் தயவு செய்து திரும்பிப் போ. என் நிலை குறித்து வருந்தாதே” என்று கும்பகர்ணன் இறுதியாகக் கூறுகிறான். பகைவனாகிய இராமனுடன் சேராமல் இராவணனுக்காகவே வாழ்ந்து கடமையைச் செய்வது என்னும் தன் முடிவினால் வரப்போகும் விளைவுகளையும் அவன் நன்கு அறிந்திருக்கிறான் என்பதையே இவ்வரிகள் காட்டுகின்றன. தன் சகோதரனும் மன்னனுமாகிய இராவணனுக்குத் தான் செய்ய வேண்டிய கடமையை நிறைவேற்றுவதையே அவன் விரும்புகிறான். அதே நேரம், தன் இளவல் வீடணனின் முடிவிலும் கும்பகர்ணன் எந்தக் குற்றமும் காண முயலவில்லை.

வாலி இராமனது பாணம் தாக்கிய பின்னர் இறக்கிறான். இறக்கும் நேரத்தில் இராமனிடம் ஒரு வரம் கேட்கிறான்.

“ஓவிய உருவ ! நாயேன் உளது ஒன்று பெறுவது
உன்பால்,
பூவியல் நறவும் மாந்தி, புந்தி வேறு உற்ற போழ்தில்,
தீவினை இயற்றுமேனும், எரபிமேல் சீறி, என்மேல்
ஏவிய பகழி என்னும் கூற்றினை ஏவல்” என்றான்:
கிட்கிந்தா காண்டம், வாலிவதைப் படலம், பாடல் 134.

“என் தம்பி சுகரீவன் தன் நிலை மறக்கச் செய்யும்
கள்ளை மாந்தித் தவறாக நடந்து கொள்ளக்கூடும்.
அவன் தற்செயலாகத் கள்ளருந்தி அதன் விளைவாக ஒரு
வேளை உம்மோடு மாறுபாடு கொண்டானெனில் தயவு
செய்து அவன் மீது உன் பாணத்தைத் செலுத்த
வேண்டாம்” என்று இராமனிடம் பணிந்து கேட்டுக்
கொள்கிறான். இராமன் தன் மீது பாணத்தைச் செலுத்
தியதற்குக் காரணம் சுகரீவனே என்பதும் தன் இறப்பிற்கு
அவனே காரணம் என்பதும் வாலிக்கு நன்கு தெரியும்.
அப்படி இருப்பினும் அவன் இறக்கும்போது இராமனிடம்
கேட்கும் ஒரே வரம் தன் தம்பி தனக்குத் தீங்கு இழைத்
திருப்பினும் அவன் தண்டிக்கப்படக் கூடாது என்பதே.
இப்படிப்பட்ட உயரிய பண்பினைக் கொண்டவன் வாலி.
வாலியின் வாயிலாகக் கம்பர் உலகுக்கு உணர்த்தும்
உண்மை இதுவே. ‘ஒருவனது வீழ்ச்சிக்கு அல்லது
இறப்புக்கு மற்றொருவன் காரணமாய் இருந்தாலும், அதன்
காரணமாக அவனைத் துன்புறுத்தக்கூடாது.

முடிவு :

இதுவரை நாம் கண்டவை அனைத்தும் இன்றைய
சமுதாய வாழ்க்கைக்கு இராமாயணம் எவ்வகையில்
பொருத்தப்பாடுகூடையது என்பதுபற்றியமேலோட்டமான
விளக்கங்களே. கம்பராமாயணத்தில் காணப்படும் சில
சம்பவங்களை, சூழல்களை, பாடல்களை மட்டும் தேர்ந்
தெடுத்துக் கம்பராமாயணநிகழ்காலவாழ்வுக்குமட்டுமல்ல,
எதிர்காலச் சமுதாயத்திற்கும் உரியதே என்பதை விளக்க

மேற்கொண்ட சிறுமுயற்சியே இது. கம்பராமாயணத்தை ஆழ்ந்து கற்போர்க்கு இது போன்ற எண்ணிறந்த கருத்துகள் தெள்ளிதிற் புலனாகும். தெய்வப்புலவர் திருவள்ளுவர் 'கற்றனைத்தூறும் அறிவு' என்று குறிப்பிடுவதுபோல, கம்பராமாயணத்தை ஒவ்வொரு முறை கற்கும்போது தற்காலத்தோடு தொடர்புள்ள அஃகிய நோக்கையும் ஆழ்ந்த பொருளையும் நாம் காணலாம். ஒரு பழைய நூல் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு மாறிவரும் காலத்தோடு இயைபு உடையதாக இருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு அது பயன் உடையதாகவும் போற்றப்படும். கம்பராமாயணம் ஓர் இறவாப்புகழ் பெற்ற காப்பியம் : அது நவீன வாழ்வுக்கேற்ற சில விழுமங்களைப் பெற்றிருப்பது வெளிப்படை. அதுவே அதன் ஒப்பற்ற பெருமையும் ஆகும்.

— — —

9. எவ்வழி நல்வழி

கம்பராமாயணத்தில் மிக அருமையான பகுதிகள் பல உண்டு. அவற்றிலே ஒன்று கும்பகர்ணன் வதைப்படலம். இந்தப் படலம் முதல் நாள் போரில் இராவணன் தோற்றுப் பின் நகர் நோக்கி மீண்டதிலிருந்து தொடங்குகிறது. முதல் பாடலே மிக அழகான பாடல். பலரும் பல முறை சொல்லும் பாடல்.

‘வாரணம் பொருத மார்பும்,

வரையினை எடுத்த தோளும்,

நாரத முனிவற் கேற்ப

நயம்பட உரைத்த நாவும்,

தாரணி மவுலி பத்தும்,

சங்கரன் கொடுத்த வாளும்,

வீரமும் களத்தே போட்டு

வெறுங்கையோ டிலங்கை புக்கான்” (பாடல்.1.)

ஒரு மாவீரன், பேரரசன் தோற்றுத் திரும்பும்போது எப்படி இருப்பான் என்பதை இதிலிருந்து தொடர்ந்து சில பாடல்களில் சொல்வான் கம்பன் ; பின்னால் ஒரு பாடல்:

“மாதிரம் எவையும் நோக்கான்,

வளநகர் நோக்கான் வந்த

காதலர் தம்மை நோக்கான்,

கடற்பொருஞ் சேனை நோக்கான்

தாதவிழ் கூந்தல் மாதர் தனித்தனி

நோக்கத், தான் அப்

பூதலம் என்னும் நங்கை

தன்னையே நோக்கிப் போந்தான் (பாடல். 3.)

தோல்வியை இந்த இரண்டு பாடல்களிலும் கம்பன் விவரித்துள்ளதுபோல் வேறு எவரும் விவரித்தது இல்லை. முதல் பாட்டிலே மார்பு, தோள், நாக்கு முதலியவற்றை எல்லாம் களத்தே விட்டுவிட்டு வந்ததாகச் சொல்கிறான் கம்பன். இவற்றையெல்லாம் விட்டுவிட்டு வர முடியுமா என்று கேள்வி எழலாம். இவை எல்லாம் பயனற்றுப் போயின என்பது கருத்து. இவற்றோடு வீரத்தையும் விட்டு விட்டான் இராவணன். தோல்வியை ஏற்றுக் கொண்டதால் வீரமிழந்தான் என்றாகிறது. வெறுங்கையனாக இலங்கைக்குத் திரும்பினான் இலங்கையின் அரசன். அது மட்டுமா, அவன் எந்தத் திசையையும் பார்க்காமல் சேனை, மக்கள், மாநகர், மனைவி இவை எவற்றையும் பாராமல் தலை குனிந்து வந்தான். தோல்வி உற்றவனை இதைவிட அழகாகப் பொருத்தமாக விவரிக்க இயலாது. இராவணன் திரும்பியதை அறிந்த அவன் பாட்டன் மாலியவான் இராவணனிடமிருந்து செய்தி அறிந்து கூறுவான்: “முன்பே நான் சொன்னதை நீ கேட்கவில்லை; நீ வீணாகக் கோபப்பட்டாய். விபீடணன் எடுத்துச் சொன்னபோது அவனைத்தம்பி என்றும்பாராது வீரட்டிவிட்டாய். எடுத்துச் சொல்பவர் சொல்வதைக் கேட்காமல் உன் விருப்பப்படி நடந்ததால் அதன் பலனை இன்று அனுபவிக்கிறாய்”.

அப்போது அங்கே மகோதரன் என்ற அமைச்சன் வந்தான். அவனைக் கம்பர் “ஆன்ற மாயைகள் பலவும் வல்ல மகோதரன்” என்று குறிப்பிடுகிறார். கல்வி கேள்விகளால் உயர்ந்தவன், வஞ்சனைச் செயல்கள் பலவற்றிலும் தேர்ந்தவன் மகோதரன். திருவள்ளுவர் கூறுவார்:

“பழுதெண்ணும் மந்திரியின் பக்கத்துள் தெவ்வோர்
எழுபது கோடி உறும்” (குறள். 639.)

தவறான வழியை எண்ணிக்கூறுகின்ற அமைச்சனை விட எழுபது கோடி பகைவர் பக்கத்தில் இருத்தலும்

நன்மையாகும். அன்று மட்டுமல்ல, இன்றும் அன்றைய அமைச்சனின் நிலைக்கு நிகரான இன்றைய அரசுச் செயலாளர் பலர் ஆட்சிப் பீடத்தில் அமர்ந்து இருக்கும் அரசியல்வாதிக்குத் தவறான வழிகளைச் சொல்பவர்களை நாம் காண்கிறோம். அத்தகைய அமைச்சன் மகோதரன் கூறுவான்: “ஒரு செயலிலே உறுதியாக நின்றலே மேன்மக்கட்கு உரிய செயல். எடுத்த காரியத்தை முடிக்கமல் பின்வாங்கினால் பழி வந்து சேரும். தேவர்களை வென்று அழியாப் புகழ்பெற்ற நீ சீதையை விட்டுவிட்டால் அழியாத புகழை அழித்துக்கொள்வாய்.”

இங்கு ஒரு பாடல் :

“வென்றவர் தோற்பர் : தோற்றோர்

வெல்குவர் ; எவர்க்கும் மேலாய்

நின்றவர் தாழ்வர் ; தாழ்ந்தோர்

உயர்குவர் ; நெறியும் அஃதே”

என்றனர் அறிஞர் அன்றே!

ஆற்றலுக்கு எல்லை உண்டோ ?

புந்தவர் இருவர் போரைப்

புகழ்தியோ ? புகழ்க்கு மேலோய் !

(பாடல். 37.)

வென்றவர் தோற்பதும், தோற்றவர் வெல்வதும் உயர்ந்தவர் தாழ்வதும் தாழ்ந்தவர் உயர்வதும் உலகில் இயல்பானது என்று இயம்புகிறான். இது போன்று இராவணனுக்கு அறிவுரை கூறி மனம் தளராமல் தம்பியைப் போருக்கு அனுப்புக என்றான்.

இராவணன் ஆட்களை அனுப்பிக் கும்பகர்ணனை எழுப்புகிறான். அவனுக்குப் போர்க்கோலம் செய்து விடுகிறான். கும்பகர்ணன், “எதற்காகப் போர்க்கோலம்” என்று கேட்கிறான். அதற்கு இராவணன் கூறிய பதிலைக் கேட்ட பின் கும்பகர்ணன்,

“ஆனதோ வெஞ்சமம்? அலகில் கற்புடைச்
சானகி துயர்இனம் தவிர்ந்தது இல்லையோ?
வானமும் வையமும் வளர்ந்த வான்புகழ்
போனதோ? புகுந்ததோ, பொன்றும் காலமே?”

(பாடல்.79)

“புலத்தியன் வழிமுதல் வந்த பொய்அறு
குலத்துஇயல்பு அழிந்தது; கொற்றம் முற்றுமோ?
வலத்துஇயல் அழிவதற்கு ஏது; மைஅறு
நிலத்துஇயல் நீர்இயல் என்னும் நீரதால்.”

(பாடல். 82)

“கொடிய போர் ஆரம்பித்துவிட்டதா? மிகுந்த
கற்புடைய சானகியின் துயர் இன்னும் தீர்ந்த
பாடில்லையா? இவ்வுலகத்திலும்மேலுலகத்திலும் வளர்ந்த
உனது புகழ் போய்விட்டதா? நாம் இறந்துபடும் காலம்
வந்து விட்டதா? அறநெறி தவறி நடக்கும் உனக்கு
வெற்றி கிட்டுமோ? உன் செயல்கள் வெற்றி இயல்பு
அழியவே ஏதுவாகும். நிலத்தியல்பே நீரியல்பு என்ற
முறைமைக்குத் தக, உன் செயல்களின் இயல்பே விளைவு
களின் இயல்பாக இருக்கும். புலத்திய முனிவரின் வழி
வந்த வஞ்சனைக் குணமற்ற குலமாட்சி உன்னால்
குலைந்தது.”

இக் கூற்றுகள் எல்லாம் கும்பகர்ணன், இராவணன்
செய்வது தவறு என்பதை நன்கு உணர்ந்து இருந்தான்
என்பதைத் தெளிவாக்குகின்றன. எது சரி என்பதை
உணர்ந்து இருந்ததாலும் தவறான வழியில் சென்றால்
தோல்வி ஏற்படும், குலம் அழியும் என்பதை அறிந்து
இருந்ததாலும் அண்ணனுக்குப் பல அறிவுரைகளைக்
கும்பகர்ணன் கூறினான். அதைக் கேட்ட இராவணன்
வெகுண்டெழுந்தான். “உன்னை அழைத்தது எனக்குப்
புத்திமதி சொல்ல அல்ல; சோதிடம் சொல்லவும் அல்ல;

நீயும் உன் தம்பி விபீடணன் போல் அந்த இரு மனிதர்களையும் குரங்கையும் கும்பிட்டு வாழ்” என்று சீறிக் கூறினான். “என் தேர்ப்படை வரட்டும். நான் போருக்குப் புறப்படுகிறேன்” என்று கூறிக்கொண்டு போருக்குச் செல்ல ஆயத்தமானான். அதைக்கண்டதும் கும்பகர்ணன் தன் சொற்களைப் பொறுத்துக் கொள்ளச் சொல்லித்தான் போருக்குச் செல்வதாகக் கூறிவிட்டுப் போருக்குச் செல்லுமுன் தான் ஒரு வார்த்தை சொல்லவேண்டும் என்றான்.

“என்னைவென் றுளர்எனில், இலங்கைக் காவல !

உன்னைவென் றுஉயருதல் உண்மை; ஆதனால்
பின்னைநின்று எண்ணுதல் பிழை; அப் பெய்வனை
தன்னைநன்கு அளிப்பது தவத்தின் பாலதே”

(பாடல் 97)

“இற்றைநாள் வரை, முதல், யான்முன் செய்தன

குற்றமும் உளஎனின் பொறுத்தி; கொற்றவ !

அற்றதால் முகத்தினில் விழித்தல் ; ஆரிய !

பெற்றனென் விடைஎன, பெயர்ந்து போயினான்”

(பாடல். 98)

“என்னை வெல்வார்களேயானால் உன்னையும் வெல்வார்கள். ஆதலால் நான் போரில் தோல்வியுற்று இறக்க நேரிட்டால் பின்னும் சீதையை வைத்திருப்பது தவறு, சீதையை இராமபிரானிடம் நல்லமுறையில் விட்டுவிடுவதுதான் முறையான செயலாகும். இன்றுவரை நான் ஏதாவது தவறுகள் செய்திருந்தால் அவற்றைப் பொறுத்தருள்வாயாக. உன் முகத்தில் நான் விழிப்பது இல்லாதுபோகும் நிலை வந்துவிட்டதால் உன்னிடம் விடைபெற்றுக் கொள்கிறேன்” என்கிறான்.

இங்ஙனம் உரைத்துப் போருக்குச் செல்கிறான் கும்பகர்ணன். அங்கு விபீடணன் இவனிடம் வந்து இராம

இலக்குவருடன் சேர்ந்து கொள்ள அழைக்கிறான். கும்பகர்ணன் தான் ஏன் வரக்கூடாது என்பதற்கும், வீடணன் ஏன் இராம இலக்குவருடன் இருக்கவேண்டும் என்பதற்கும் உரிய காரணம் கூறி அவனைத் திரும்பிப் போகச் சொல்கிறான். அந்த நீண்ட விளக்கத்திலிருந்து ஒரு பாடல் :

“நீர்க்கோல வாழ்வை நச்சி,

நெடிதுநாள் வளர்த்துப் பின்னைப்

போர்க்கோலம் செய்து விட்டாற்கு

உயிர்கொடாது, அங்நப் போகேன்

தார்க்கோல மேனி மைந்தது

என்துயர் தவிர்த்தி ஆகின்

கார்க்கோல மேனி யானைக்

கூடுதி, கடிதின் ஏகி.

(பாடல் 155)

“என்னை நெடிதுநாள் அருமையாக வளர்த்துப் பின்னர், போர்க்கோலம் செய்து போருக்கு அனுப்பிய நம் அண்ணன் இராவணனுக்கு உயிர் கொடாமல் நீரின் மேல் எழுதப்பட்ட கோலம் போன்ற இவ்வாழ்க்கையை விரும்பி இராமனிடம் செல்லமாட்டேன். என்னுடைய துன்பத்தைத் தவிர்க்க விரும்பினால், நீ இராமனிடம் விரைந்து செல்வாயாக” எனப் பல அறிவுரைகளை வீடணனுக்குச் சொல்லிக் கும்பகர்ணன் அவனை அனுப்பி வைக்கிறான். பிறகு போர் புரிந்து மாய்கிறான் கும்பகர்ணன்.

கும்பகர்ணன் வதைப் படலம் ஒரு நீண்ட படலம். இந்தப் படலத்தைப் படிப்பதன் மூலம் நாம் தெரிந்து கொள்வது யாது எனக் காண்போம்.

எவ்வளவு பெரிய வீரனாக இருந்தாலும் அவனுக்கும் தோல்வி ஏற்படலாம். ஒரு காரியத்தை ஆரம்பிக்கும் முன் மேலும் அதைச் செய்யும் போது ஒவ்வொரு நெ. நி --8

படியிலும் தான் செல்லும் வழி சரிதானா என்று பார்க்க வேண்டும். நமக்கு ஆலோசனை கூறப் பலர் இருக்கலாம். பலர் ஆலோசனை கூறலாம். யாருடைய அறிவுரை சரியானது என்பதை அறிய நமக்கு மனத் தெளிவு வேண்டும்.

இராவணன் சீதையைக் கவர்ந்து வந்தது தவறு. அதன் விளைவாய் இராம இலக்குவருடன் போர் புரிய நேர்ந்தது. முதற்போரில் இராவணன் தோல்வியுற்றான். அந்நிலையிலாவது தன் தவற்றை அவன் உணர்ந்து இருக்க வேண்டும். அதை உணரத் தவறினான். பின்னர் அவன் பாட்டன், தம்பி கும்பகர்ணன் ஆகியோர் கூறிய அறிவுரைகளையும் அவன் ஏற்கவில்லை. மாறாக மகோதரன் எனும் வஞ்சகம் நிறைந்த அமைச்சன் சொற்கேட்டு அதன்படி நடக்கலானான். கும்பகர்ணன் தான் தோல்வியுற்று இறக்க நேர்ந்தால் பின்னும் சீதையைச் சிறையில் வைக்காமல் நன்முறையில் விட்டுவிடு என்று அறிவுரை கூறிப் போருக்குச் சென்று மாய்ந்தான் - அதன் பின்னரும் இராவணன் மனம் மாறாது தீயவர்களின் அறிவுரைகளைக் கேட்டுப் பின்பற்றி அதன் பலனைப் பெற்றான். நல்லவர்கள் கூறிய அறிவுரைகளைக் கேட்காமல் தீயவர்களின் அறிவுரைகளைக் கேட்டதின் பயனை அனுபவித்தான்.

கும்பகர்ணனோ தன் அண்ணன் செய்கை தவறானது என்பதை அறிந்திருந்தான். அவனுக்குப் புத்திமதிகள் சொன்னான். அவன் கேளாதபோது அவன் பக்கம் நின்று எதிரியோடு போர் புரிந்தான். அந்தப்போரில், தான் இறப்பது உறுதி என்று தெரிந்து இருந்தும் மாற்றான் பக்கம் போகவில்லை. வீடணனோ இராவணன் சரியான வழிக்கு வர மறுத்ததால் எதிர்அணிக்குப் போனான். அதுமட்டும் அன்றிக், கும்பகர்ணனையும் உடன்வர அழைத்தான். கும்பகர்ணன், “நீர்க்கோல வாழ்வை விரும்பி, இன்றுவரை என்னை வளர்த்தவனை விட்டு

வரமாட்டேன்” என்று கூடுவிடுகிறான். தான் நிற்கும் பக்கம் சரியன்று எனத் தெரிந்தும் தன் தலைவனை விட்டு மாறாது அதிகாரத்தில் உள்ளோர்க்கு எது சரி என்பதைத் தன்னால் முடிந்தவரை விளக்கிக் கடைசிவரை அவர்களின் மனத்தை மாற்றமுடியாமல் தானும் அவர்களுடன் இருந்து தன் தலைவனுக்கு வரும் முடிவைத் தானும் உவந்து ஏற்றுக்கொள்வதுதான் அறவழி என்று கும்பகர்ணன் நினைத்து வாழ்ந்து மறைந்தான்.

இந்த இருவருடைய முடிவையும் பார்க்கும்போது எது சரியான வழி என்று தெரிந்துகொள்ள ஒரு மனப்பக்குவம் தேவை என்பதை உணரலாம். அம் மனப் பக்குவம் பெற இறைவன்தான் அருளவேண்டும் என்ற எண்ணமும் நமக்கு வரலாம். ‘சரியான வழியை-நேர்வழியை எனக்குக் காட்டு’ என்று நானும் நாம் இறைவனை வேண்டுமோமாக. அவன் சரியான வழியை, நமக்கு அறிவுரை கூறுவோர்கள் மூலமாகக் காட்டுவான் என்று நம்புமோமாக.

Forwarded free of Cost, and with the
Compliments of The Department of
Education, Govt. of India, New Delhi

நெஞ்சில் நிறுத்துங்கள்

கல்வியியல்

10. தமிழே பயிற்று மொழி

கல்வி

‘கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தக’

என்றார் வள்ளுவர் கல்வியின் குறிக்கோள் வாழும் வழியைத் தெளிவுபடுத்துவதுதான். கல்வி என்பது ஏதோ சில சொற்களை, சொற்றொடர்களை மனப்பாடம் செய்வதாகாது. அது அலுவலகங்களில் வேலைவாய்ப்பைத் தரும் ஒரு கருவியுமாகாது. அறிவு வளர்ச்சி பெறுவதும், வாழ்க்கை நெறிமுறைகளை அறிவதும், சமுதாயத்தில் பயனுள்ள நல்வாழ்வு வாழக்கற்பதுவும், அதன் பயனாய் ஒரு நல்ல குடிமகனாக வாழ்வதும் கல்வியின் பயனாகும். சமுதாயத்தின் வளர்ச்சிக்காகவும் தன்னுடைய வாழ்வுக்காகவும் ஒவ்வொருவனும் ஏதேனும் ஒரு தொழில் செய்ய வேண்டியுள்ளது. அந்தத் தொழில் செய்ய, அவன் தொழிற்கல்வி கற்கிறான். எல்லா வகைத் தொழில்களும் தொழில்கள் எனப்பட்டாலும் பொது வழக்கில்பொறியியல், தொழில் நுட்பவியல் சார்ந்த தொழில் துறைகளையே தொழில் என்பர். இன்றைய தொழில்துறைக்கு அறிவியல் துணைபுரிவதால் தொழிலியலும் அறிவியலும் ஒருசேர எப்பொழுதும் பேசப்படுகின்றன.

பயிற்று மொழி

பொதுவாகக் கல்வி கற்பதற்குத் தாய்மொழியே பயிற்று மொழியாக அமைவது நலம். அதுவே இயற்கை. இந்த உண்மையைப் பெரியோர் யாவரும் ஒப்புவர். சுயநல வேட்கையினரும், யாவரும் கல்வி கற்று மேம்படுவதை விரும்பாதவரும், இதை எதிர்த்து வாதாடுவர்.

தாய்மொழி இப்பயிற்று மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்பதை அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் உள்ள ஆசிரியப் பெருமக்களும் இன்று உணர்ந்து அங்குள்ள ஆங்கிலம் பேசும் மக்களுக்கு அவரவர் தாய்மொழியிலேயே கற்க வசதி செய்து வருகின்றனர். 1967 இல் அங்கு ஒரு சட்டம் இயற்றி இருமொழிக்கல்வி முறையைப் புகுத்தி யுள்ளனர். தாய்மொழியை முதல் மொழியாகவும், ஆங்கிலத்தை இரண்டாவது மொழியாகவும் கற்பிப்பதுடன், அந்த அந்த இன ஆசிரியர்களைக் கொண்டு அவர்தம் இனத்தின் பெருமையையும் அவ்வினத்தின் கலாச்சாரத் தையும் பற்றி மாணவர்க்குக் கற்பிக்கின்றனர். இது பள்ளிகளுக்கும் சமுதாயத்துக்கும் நெருங்கிய தொடர்பை ஏற்படுத்துகிறது. இந்தச் சட்டம் வந்தபின் கல்வி கற்பவரின் தரத்தை ஆராய்ந்து கண்ட உண்மைகள் பின்வருமாறு: தாய்மொழியில் கற்பவர் விரைவில் கற்கின்றனர். அவர்தம் அறிவு தெளிவு பெற்றதாக உள்ளது. (செம்முசு சுடோன், தோனால்டு தினிவி, 1971). ஆங்கிலேயர் ஆட்சி செய்யும் ஆங்கிலேயர் பெரும்பான்மையாக வாழும் நாட்டில் இந்த நிலை. இந்த ஓர் எடுத்துக்காட்டே சாலும் என்றாலும் பயிற்றுமொழி தாய்மொழியாக இருப்பதால் ஏற்படும் நன்மைகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :

- * இயற்கையாக அறிவு பெறலாம்.
- * விரைவாகக் கற்கலாம்.
- * முழுமையாக அறிவு பெறலாம்.
- * சுயமரியாதையை வளர்க்கலாம்.
- * கற்றது நன்கு மனத்தில் பதியும்.
- * எளிதாகக் கற்கலாம்.
- * சரியாகப் புரிந்துகொள்ளலாம்.

- * இன்னொரு மொழியைக் கற்பதில் நேரத்தை வீணாக்காமல் முழுநேரத்தையும் அறிவு வளர்ச்சிக்குப் பயன்படுத்தலாம்.
- * பள்ளிக்கும் வீட்டிற்கும் தொடர்பு பலப்படும்.
- * ஆங்கிலம் கற்க முடியாதவரும் உயர் கல்வி கற்கலாம்.

இத்துணை நன்மைகள் இருந்தும், நம்நாட்டில் தாய்மொழிக் கல்வியை மக்கள் விரும்பி ஏற்கவில்லை என்பது மறுக்கவோ மறைக்கவோ முடியாத உண்மை. இந்த நிலை ஏன்? ஆங்கிலமே பயிற்று மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்பவர் அதற்காகக் கூறும் காரணங்கள் பின்வருமாறு (Julian Dakin et al, 1963):

- * ஆங்கிலம் உலகப் பொதுமொழி. வளர்ந்துவரும் அறிவியலை நாம் உடனுக்குடன் கற்க ஆங்கிலம் வேண்டும்.
- * தாய்மொழியில் பயின்றால்வெளி மாநிலங்களில் வேலை வாய்ப்புப் பெறஇயலாது.
- * நாட்டிற்கு ஓர் இணைப்பு மொழி தோன்றி வளர்ந்த பின்னர் ஆங்கிலக் கல்வியைக் கைவிடலாம்.
- * உருசிய, சப்பானிய நாடுகளிலும் இன்று ஆங்கிலக்கல்வி புகுத்தப்பட்டுள்ளது.
- * தாய்மொழியில் அறிவியல் கருத்துகளை விளக்கச் சொற்களில்லை.
- * தாய்மொழியில் பாடப் புத்தகங்கள் இல்லை.
- * தாய்மொழியில் எழுதப்பட்ட அறிவியல் நூல்கள் தரமற்றவையாகவும் கரடு முரடாகவும் உள்ளன.

- * அறிவியலுக்குத் தகுந்தபடி திட்டவட்டமாகச் சொல்லத் தாய்மொழியில் முடியாது.
- * அறிவியல் நாட்டு எல்லைகளைக் கடந்தது. அறிவியல் ஆங்கிலம் உலகப் பொதுமொழி.

மற்றும் ஆங்கிலம் பயிற்று மொழியாக உள்ள பள்ளிகளில் பயிலும் மாணவர்தரம் உயர்ந்திருப்பதை இவர்கள் சுட்டிக் காட்டுகின்றனர். வசதியுள்ளவர்களும் உயர்கல்வி கற்ற பெற்றோரின் மக்களும் தான் ஆங்கிலம் பயிற்று மொழியாக உள்ள பள்ளிகளில் படிப்புகின்றனர். இவர்தரம் தரம் உயர்ந்திருப்பது இயற்கையே மற்றும் மேலே குறிப்பிட்ட காரணங்கள் அனைத்தும் ஆராய்ந்தால் தவறானவை என்பது புலப்படும்.

வளர்ந்துவரும் அறிவியலை அந்தந்தத் துறையில் ஆராய்ச்சி செய்பவரே தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். மற்றவர் யாவரும் ஒப்புக்கொண்ட அடிப்படை விளக்கங்களைத்தாம் கற்க வேண்டும். அடிப்படைக் கருத்துகள் பொதுவாக மாறுவதில்லை. இவற்றில் மாற்றம் எப்பொழுதாவது ஏற்பட்டால் அவற்றை மாற்றிக்கொள்வதில் துன்பமில்லை.

இன்று எல்லா மாநிலங்களிலும் அவ்வம் மாநில மக்களையே வேலைக்கமர்த்துகின்றனர். இந்த நிலையில் மற்ற மாநிலங்களில் வேலைகள் கிடைப்பது அரிது. அப்படிச் செல்பவர்கள் அந்த மாநில மொழிக்கல்வி பெற்றுச் சொல்ல வேண்டியதுதான். ஏதோ சிலர் வெளி மாநிலம் செல்வதற்காக எல்லோரும் வேற்றுமொழியில் கல்வி கற்கவேண்டுமா? இணைப்பு மொழி ஒன்று வளர்ந்தபின் தாய்மொழியைத் தவிர இணைப்பு மொழியைக் கற்க வசதி செய்து கொடுக்கலாம்.

உலக அறிவை நம் நாட்டுக்குக் கொண்டுவர ஆங்கிலம் மட்டுமன்றி மற்ற மொழிகளையும் அறிவது நல்லது. இப்பொழுதுகூட ஆராய்ச்சியாளர் பல நாடுகளில் என்ன ஆராய்ச்சிகள் நடந்துள்ளன என்றறிய அந்தந்த நாட்டு மொழிகளை அறிய வேண்டியுள்ளது.

தாய்மொழியில் அறிவியலை வளர்க்க முடியாது என்பவர் நமமை வளர விடாதிருக்க விரும்பும் அந்தியர் (Jullian Dakin et al, 1968) அல்லது நம் நாட்டில் சுயமரியாதையில்லாதவர் எனலாம் அவர்தம் சுய நன்மைக்காகப் பெரும்பான்மையான மக்கள் கற்பதைத் தடுக்க நினைப்பவர், தம்மால் முன்னேற முடியா விட்டாலும் மற்றவரை முன்னேற விடாதவர் மக்கள் மனத்தில் குழப்பமேற்படுவதை விரும்புவவர். நமது தாய் மொழியான தமிழின் வளத்தையும் பெருமையையும் எடுத்துரைக்க வேண்டியதில்லை. அதில் அறிவியல் கருத்துக்களை விளக்குவதில் எந்தவிதத் துன்பமுமில்லை என்பது தெளிவு. இதைப்பற்றி மேலும் விளக்க வேண்டிய தில்லை. மற்றும் தாய்மொழியில் அறிவியல் கற்க முடியாது என்று ஒரு மாணவனுக்குக் கூறி அதனால் ஆங்கிலம் கற்கவேண்டும் எனும்போது அவன் மனத்தில் தாய்மொழி பற்றிய இழிவான எண்ணமும் ஆங்கிலம் பற்றிய உயர்வான எண்ணமும் புகுத்தப்படுகின்றன. அதனால் அவன் தாய்மொழியும் அதைப் பேசுபவரும் தாழ்ந்தவர், ஆங்கிலமும் ஆங்கிலேயரும் உயர்ந்தவர் என்று மயங்குகிறான். அது அவனுக்கு ஒரு தாழ்வு மனப்பான்மையை உண்டாக்கிப் பின் அவனைத் தாழ்ந்த வனாகவே ஆக்கிவிடுகிறது. இந்த நிலை மாற வேண்டாமா ?

தாய்மொழிவழிக் கல்வி

பயிற்றுமொழி தாய்மொழியாக இருப்பதற்குப் பல இடர்ப்பாடுகள் உள்ளன. இவற்றைத் தவிர்க்க எடுத்துக்

கொள்ள வேண்டிய முயற்சிகளை மூன்று பகுதிகளாகக் காணலாம்.

- * மொழியாக்கமும், மொழி பெயர்ப்பும்
- * செயற்படுத்துதல்
- * பொதுமக்களின் மனத்தைப் பக்குவப்படுத்துதல்

மொழியாக்கம் பற்றிப் பல்லாண்டுகளாகப் பல அறிஞர்கள் பேசியும் எழுதியும் வருகின்றனர். (கணேசன் - 1972, கணபதிபிள்ளை - 1967, முத்துப்பிள்ளை - 1973, அப்பாசு மந்திரி 1973, அ. ஆ. மீனாட்சி சுந்தரம் - 1965) இந் நூல்களிலும் அவற்றில் மேற்கோள் காட்டும் நூல்களிலும் மொழிபெயர்ப்புப் பற்றியும் சொல்லாக்கம் பற்றியும் விளக்கப்பட்டுள்ளன. செயற்படுத்துதல் பற்றியும் இந்த நூல்களில் சில விவாதிக்கப்பட்டுள்ளன. மற்றும் பல கருத்தரங்குகளிலும் (அறிவியலை நோக்கிக் கருத்தரங்குகள், பொறியியற் கல்லூரி, சென்னை, 1971, 1972, 1973, 1974 இந்திய மொழிகளில் அறிவியல் பற்றிய கருத்தரங்கு, பங்களூர், 1972) இந்தப் பொருள் பற்றி விவாதிக்கப்பட்டுள்ளது மூன்றாவதாக இங்கு விவாதிக்கப்பட்டுள்ள மக்களின் மனப்பக்குவப்படுத்துதல் பற்றிப் பெரும்பாலும் சிந்திக்கப்படவில்லை. இக்கட்டுரையில் இந்த மூன்று பகுதிகளும் காணப்படும்.

அறிவியல் தமிழ் :

இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத்தமிழ் என்று தமிழை மூன்றாக முன் காலத்தில் பிரித்துத் தமிழை முத்தமிழ் என்றழைத்தனர். இன்று சிலர் அறிவியல் தமிழ் என்று ஒரு நான்காவது தமிழைப் படைத்து வளர்க்க வேண்டும் எனக் கருதுகின்றனர். ஆனால் ஆழ்ந்து நோக்கினால் அறிவியல் தமிழ் என்று ஒரு தனித்தமிழ் வேண்டியதில்லை என்பதை உணரலாம். ஆங்கிலத்தில் அறிவியல் ஆங்கிலம் என்று தனிப்பட்ட ஒன்று இருக்கிறது.

அதுமட்டுமன்று இயலுக்கு இயல் ஒரு தனி ஆங்கிலம் உள்ளது. தொடர்புள்ள இரு இயல்களிலும்கூட ஓர் இயலில் உள்ள பல சொற்களை மற்ற இயலைச் சேர்த்தவர் புரிந்துகொள்ள முடியாது. அதனுடன் ஒரே சொல்லுக்குப் பல பொருள்கள் வழங்கப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாகக் கிரானைட்டு (granite) என்றால் பொதுப்பொறியியலில் ஒரு கடினமான கல் என்று பொருள். ஆனால் பொதுப் பொறியியலுடன் தொடர்புள்ள புவி அமைப்பியலில் (geology) கிரானைட்டு என்பது கடினமான ஒரு வகைக் கல்லாகும். கிரானைட்டு, சர்னகைட்டு (charnokite) தைரைட்டு (diorite) என்று பல பெயர்களில் புவிமைப்பியலார் கூறுவதை எல்லாம் கிரானைட்டு என்று பொதுப் பொறியாளர் குறிப்பர். மற்றும், ரிடக்சன் (reduction) என்ற சொல்லுக்குக் குறைப்பு என்ற பொருளும் உயிர்வளிக் குறைப்பு என்ற பொருளும் இருக்கின்றன. அதாவது இந்த இரு எடுத்துக்காட்டுகளில் பொது வழக்கிலோ, பழமையான ஓர் அறிவியலிலோ ஒரு பொருள் இருக்கப் புதிதாகத் தோன்றிய ஓர் அறிவியலில் அச்சொல்லுக்கு ஒரு சிறப்புப் பொருளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மற்றும் இந்த எடுத்துக்காட்டுகள் ஆங்கிலம் பயிற்றுமொழியாக வேண்டுமோர் 'ஆங்கிலத்தில் ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் திட்டவட்டமான பொருள் உண்டு என்பது ஆதாரமற்ற கூற்று என்பதைக் காட்டுகின்றன. ஆங்கிலத்தில் மண்ணில் நீர்க்கசிவு பற்றி மண்ணியல் வல்லுநர் எழுதுவதற்கும் அதைப்பற்றி ஒரு நீர் அல்லது நில நீர்த்துறையினர் எழுதுவதற்கும் வேறுபாடுகள் பல உண்டு. இந்த இருதுறையினரும் பொதுப்பொறியாளராக இருந்தும் வேறு வேறு பிரிவினராக இருப்பதால் இவர்கள் படன்படுத்தும் ஆங்கிலச் சொற்களில் வேறுபாடுகள் உள்ளன. அதனால், ஒருவர் எழுதுவது மற்றவருக்குப் புரிவதில்லை. இருவரும் ஒரு கருத்தையே இருவேறு விதத்தில் சொல்லுவர். இந்த நிலைமை இந்தத் துறைகளில் பணி புரிவோருக்கு நன்கு தெரியும்.

ஆங்கிலத்தின் வளர்ச்சியில், அறிவியல் ஆங்கிலத்தில், இது கண்கூடாகக் காணப்படும் குறை. இந்தக் குறைக்குக் காரணம் ஆங்கிலத்தில் ஒவ்வோர் அறிவியலுக்கும் ஒரு தனிமொழி வளர்ந்ததுதான். அந்தப் பாதையில் தமிழையும் வளரவிட்டு அதனால் துன்புறாமல் இயற்றமிழிலேயே அறிவியலை வளர்ப்போம்.

வளர்ச்சி என்பது நல்ல வளர்ச்சியைத் தான் குறிக்கும். ஒரு தோட்டம் ஒழுங்காக அமைக்கப்பட்டு வளர்க்கப் பட்டிருந்தால் அதை அழகான, அருமையான தோட்டம் என்போம். அதுவே முள்ளும் கள்ளியுமாக வளர்ந்திருந்தால் அதை வளர்ச்சி என்போமா? இதைப்போல், மொழி வளர ஓர் ஒழுங்கு ஒரு வரையறை வேண்டும். வரையறையின்றிப் பலவாறாக வளர்ந்திருந்தால் அது கேடாகுமே தவிரப் பயனுள்ளதாகாது. ஆதலின் தமிழை ஒரு வரையறையில் இலக்கண வரம்பிற்குட்பட்டு வளர்ப்போம்.

சொல்லாக்கம் :

அறிவியல் நூல் பல எழுத, பத்திரிகைகள் வெளியிட, ஆராய்ச்சி முடிவுகளைக் குறிக்க அறிவியற் சொற்கள் வேண்டும். தொல்காப்பியம் நால்வகைச் சொற்கள் உண்டென்கிறது. அவையாவன: இயற்சொல், திரி சொல், திசைச்சொல், வடசொல் மூவாயிரம் ஆண்டுக்கு முன்னர் எழுதப்பட்ட தமிழ் இலக்கணமே தமிழில் வட சொற்களைச் சேர்த்து எழுதலாம் என்று கூறியுள்ளது ஆனாலும் தமிழில் எழுத விழைபவர் மொழி வெறியர் என்று இன்றும் தூற்றப்படுவதைப் பார்க்கிறோம். எந்த நாட்டிலாவது அந்த நாட்டுமொழி இலக்கணத்தில் வேற்று மொழிச் சொற்களைச் சேர்க்கலாமென்று எழுதியிருக்கிறார்களா? அங்ஙனம் மற்ற மொழிச் சொற்களைச் சேர்க்கலாம் எனும் தமிழன், மொழி வெறியன் என்று தூற்றப்படுவது அதிசயத்திலும் அதிசயம். தொல்காப்பியர் மேலும்,

வடசொற் கிளவி வடவெழுத் தொரீஇ
எழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லா கும்மே
(சொல்லதிகாரம்-401)

சிதைந்தன வரினும் இயைந்தன வரையார்
(சொல்லதிகாரம்-402)

என்கிறார். இன்றைய சூழ்நிலையில் வடசொல் என் பதற்குப் பதிலாக வேற்றுமொழிச்சொல் என்றே கொள்ள வேண்டும். தொல்காப்பியப்படி வேற்றுமொழிச்சொல் தமிழ் எழுத்துகளால் ஆகியிருந்தால் அப்படியே எடுத்துக் கொள்ளலாம். இல்லையெனில் சிதைத்துத் தமிழ் எழுத்துகளால் எழுதிக் கொள்ளலாம். அங்ஙனம் செய்யும்பொழுது அச்சொல் தமிழ் மரபிற்கு இயைந்திருக்க வேண்டும். பிறிதோரிடத்தில் தொல்காப்பியா கூறுகிறார் :

மரபுநிலை திரிதல் செய்யுட் கில்லை
மரபுவழிப் பட்ட சொல்லி னான
(பொருளதிகாரம்-636)

மரபுநிலை திரியின் பிறிது பிறிதாகும்
(பொருளதிகாரம்-627)

மரபு வழுவாமல் எழுத வேண்டும். மரபுநிலை திரிந்தால் பொருள் விளங்காதுபோம். எழுதப்பட்ட நூல் அனைவரும் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமாதலின் மரபுநிலை திரியாமல் எழுதுதல் வேண்டும்.

மரபு வழுவீ எழுதப்படும் வளர்க்கப்படும் ஆங்கிலத் தின் நிலை யாது? சில ஆண்டுகளுக்கு முன் எழுதப்பட்ட ஆங்கில நூல்களை இன்று புரிந்துகொள்ள முடியாமையால் பழைய நூல்களைப் புதிய ஆங்கிலத்தில் எழுதுகின்றனர். இருநூறு ஆண்டுகட்குமுன் எழுதப்பட்ட நல்ல கட்டுரைகள் (அடிசன், கோல்டுசுமித்து எழுதியவை), கதைகள் (திக்கன்சு எழுதியவை) இன்றைய மாணாக்கருக்குப் புரிவ

தற்காகத் திரும்பப் புதிய ஆங்கிலத்தில் எழுதப்படுகின்றன. இதனால், முதல் நூலின் அழகு சிதைவதுடன் தேவையற்ற பணச் செலவும் ஏற்படுகிறது.

மரபுவழி நிற்கும் தமிழில் இரண்டாயிரம் ஆண்டுக்கு முன் எழுதிய குறட்பாக்களை இன்னும் ஒரு பாமரனும் ஒரு வேற்று நாட்டானும்கூட எளிதில் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. இதுவே தமிழின் சிறப்பு.

மரபு வழியில் நின்று சொல்லாக்குவதற்கு மூன்று முறைகள் உள்ளன.

- * வேற்றுமொழிச் சொற்களைத் தமிழ்ப்படுத்தி ஏற்றுக்கொள்ளல்.
- * வேற்றுமொழிச் சொல்லுக்குச் சரியான பொருளைக் கண்டு அதற்கு ஈடான ஒரு சொல்லைத் தமிழில் காணல் அல்லது தமிழில் ஆக்கிக்கொள்ளல்.
- * புதிதாகவேண்டியிருக்கும்சொல்லுக்கு நெருங்கிய பொருளுடைய ஒரு வழக்கிழந்த சொல்லை எடுத்து அதற்குப் புதிய பொருளைக் கொடுத்தல்.

வேற்றுமொழிச் சொற்களைத் தமிழ்ப்படுத்தாமல் ஏற்றுக்கொள்வதைச் சிலர் ஆதரிக்கின்றனர். இது நல்ல தன்று. கம்புயூட்டர், கார்புரேட்டர் போன்ற சொற்களை எடுத்துக்கொண்டால் இவை 'அர்' விருதிபுடனிருப்பதால், இவை ஒரு பெரியவரின் பெயர் எனக் கொள்ளத் தோன்றும். இவற்றைத் தவிர்க்கவேண்டும். கனோசன் (1972) பிறமொழிச் சொற்களைத் தமிழ்ப்படுத்தி ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியது எப்பொழுது என்று விளக்குகிறார். சிறப்புப் பெயர்கள், நன்றி கருதியோ, காரணம் கருதியோ, இருகுறியாகவோ மற்ற மொழிகளில் இடப்பட்டு உலகம் முழுவதும் ஏற்றுக்கொண்டவையாயிருக்கலாம்.

அவற்றைத் தமிழ்ப்படுத்தி ஏற்றுக்கொள்ளலாம். மேலும் கணேசன் (1972) எடுத்துக்காட்டுவது போல் ராக்பெல்லர், லண்டன் போன்ற சொற்களுடன் 'இ' என்ற எழுத்தை முதலில் சேர்க்காவிட்டால் இயற்றமிழில் இச்சொற்களைப் பயன்படுத்தி எழுதும்போது வேற்றுமை உருபுகளுடன் நிலைமொழி வருமொழிகளுடனும் புணர்த்தல் முடியாது. ராக்பெல்லர் என்று எழுதினால்,

அ + ராக்பெல்லர் = அராக்பெல்லர்

என்றாகிப் பொருள் மாறுபடும். இராக்பெல்லர் என்று எழுதினால்,

அ + இராக்பெல்லர் = அவ்விராக்பெல்லர்

என்று பொருள் மாறாது வரும். இதைப்போலவே வாட் என்று எழுதலாகாது. வாட்டு என்று எழுதுதல் வேண்டும். சிலர், பிறமொழிச் சொற்களை எடுத்துக்கொள்ளச் சொல்வதுடன் அந்த மொழி எழுத்துகளையும் ஏற்றுக் கொள்ளச் சொல்கின்றனர். இதற்கு மறுப்புக் கூற வேண்டிய அவசியமேயில்லை. ஒரு மொழியின் உயிர் நாடியே எழுத்துகள்தாம். அவற்றை மாற்றிவிட்டால் மொழியே இல்லை எனலாம். உலகில் இதுவரை எந்த மொழியினரும் இப்படி மற்ற மொழி எழுத்துகளை எடுத்துக் கொள்ள நினைத்ததில்லை. எனினும், வேற்று மொழி எழுத்துகளைக் குறியீடுகளாகப் பயன்படுத்தலாம். அதாவது கணிதத்தில் அல்லது வேதியியலில் வரும் குறியீடுகள் பல, உலகில் எங்கும் பயன்படுத்தப்படுவதால் அவற்றை அப்படியே பயன்படுத்தலாம்.

வேற்று மொழிச்சொற்களுக்கு அவை காரணப்பெயர்களாயிருப்பின் அவற்றிற்கு நேரான தமிழ்ச்சொல் கண்டு பயன்படுத்துவதைப் பற்றி அறிஞர் பலர் எழுதி உள்ளனர். தமிழில் எழுதப்பட்ட ஒவ்வோர் அறிவியல் நூலுக்கும் வேண்டிய சொற்களை அந்நூல் ஆசிரியர் பலரும் ஆழ்ந்து சிந்தித்துத் தமிழ்ச் சொற்களைக் கண்டு

நெ. நி.—9

பயன்படுத்தியுள்ளனர். கணபதி பிள்ளை (1967); அப்பாசு மந்திரி (1973) அ.ஆ. முத்துப்பிள்ளை (1973) ஆகியோர் தம் நூல்களில் இவ்வாறு தாம் கண்ட தமிழ்ச் சொற்களைப் பற்றி விரிவாக விளக்கியிருக்கின்றனர். மேலும், ஆங்கிலத்தில் சில வேறுபாடுகளுடன் வழங்கும் பல சொற்களுக்கு எங்ஙனம் தமிழ்ச் சொற்கள் காணலாம் என்பதை அப்பாசு மந்திரி நன்றாக விவரித்துள்ளார். எடுத்துக்காட்டாகப் பிளான் (plan) சுகீம் (scheme), பிராசக்டு (project) என்பவற்றை முறையே திட்டம், செய்வாக்கம், புரிவாக்கம் என்று மொழிபெயர்க்கலாம். திட்டம், தீட்டும் நிலையில் பிளான் எனப்படும்; செயல்படுத்த அறுதியிடும் நிலையில் சுகீம் (scheme) எனப்படுவதால் அது செய்வாக்கம்; கடைசியாகச் செயல்புரியும் நிலையில் அது பிராசக்டு (project) எனப்படுவதால் அதைப் புரிவாக்கம் எனலாம். பலர் ஆங்கிலத்தில் இந்த மூன்று சொற்களையும் ஒரே பொருளில் பயன்படுத்துகின்றனர். அவர்கள் அப்பாசு மந்திரியின் புத்தகம் படித்தால் இந்த ஆங்கிலச் சொற்களின் சரியான பொருள் தெரிந்துகொள்ளலாம். ஆங்கிலச் சொற்களுக்கு நேரான தமிழ்ச் சொற்களை ஆய்ந்து காணல் நீண்ட நாட்களாக வழக்கிலிருப்பதால், பல அகராதிகள் வெளிவந்திருக்கின்றன. எனினும், சிலர் மொழி பெயர்க்கும்போது நீண்ட தமிழ்ச் சொற்றொடர்களை எழுதுகின்றனர். இது தவிர்க்கப்படல் வேண்டும் இன்சாலுயுபிள் சால்ட் (insoluble salt) என்பதைக் கரைக்கமுடியாத உப்பு என்று எழுதாமல் கரையா உப்பு எனலாம். இப்படிப் பல எடுத்துக்காட்டுகள் கொடுக்கலாம். எனினும், இந்தச் சொல்லாக்க முறை இயற்கையானது. ஆதலின் இதுபற்றி மேலும் இங்கு விவரிக்கப்படவில்லை.

கடைசியாக; வழக்கிழந்த ஒரு சொல்லைச் சற்றே மாறுபட்ட புதிய பொருளுடன் உலவவிடுவது. ஒரு நல்ல முறையாகும். ஆங்கிலத்தில் ஐசோடிராபிசிட் (isotropicity) என்ற சொல்லுக்கு ஈடாகத் தமிழில் ஒருக்கம் என்ற

சொல்லைப் பயன்படுத்தலாம். இச்சொல்லுக்குப் பழைய பொருள் “ஒரு தன்மை” என்பதாம். இன்று இதற்கு எல்லாத் திசைகளிலும் ஒரே தன்மை என்ற பொருள் கொடுக்கலாம். இதைப் போலப் பல சொற்களுக்கு உயிருட்டலாம்.

நூலாக்கம் :

நூல் இருவகைப்படும் என்கிறது தொல்காப்பியம்.

“வினையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவின்
முனைவன் கண்டது முதனா லாகும்.”

(பொருளதிகாரம் 640)

சான்றோன் எழுதிய நூல் முதல் நூல். மேலும்,

“வழியின் நெறியே நால்வகைத் தாகும்”

(பொருளதிகாரம் 642)

“தொகுத்தல், விரித்தல். தொகைவிரி மொழிபெயர்த்து
அதர்ப்பட யாத்தலோ டனைமர பினவே”

(பொருளதிகாரம் 643)

தொல்காப்பியர் காலத்திலேயே மொழிபெயர்ப்பைப் பற்றிச் சிந்திக்கப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மூலநூல் எழுதுவது எல்லோருக்கும் இயலாது. சாதாரணமாக வழிநூலே எழுத இயலும். அது தொகுத்தல், விரித்தல், தொகைவிரி அல்லது மொழிபெயர்த்தலாக அமையலாம். மொழிபெயர்ப்பைவிட மற்றவை வாவேற் கப்படல் வேண்டும். ஏனெனில் மொழிபெயர்ப்பினால் மிகக்குறைந்த நன்மையே ஏற்படும். எனினும், தமிழில் பல நூல்கள் இல்லாமையால் தொகுத்தல், விரித்தல் தொகை விரித்தல் முதலியவற்றிற்கும் பல வேற்றுமொழி நூல்களைக் கண்டு எழுதும்போது மொழிபெயர்ப்பு அவசியமாகிறது. மொழிபெயர்ப்பில், நேரிடையாக மொழிமாற்றம்

செய்யாது, கருத்தை மனத்தில் கொண்டு பொருள் விளங்குமாறு எழுதுதல்வேண்டும் (கணபதிபிள்ளை 1967) மேலும் எந்த மொழி நூலை எடுத்துக்கொண்டாலும் அந்த மொழி மரபை அறிந்து தமிழ் மாபுக்கு ஏற்றவாறு மாற்றித் தமிழில் எழுதவேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக, 'This is an insoluble Salt' என்பதை 'இது ஒரு கரைக்க முடியாத உப்பாய் இருக்கிறது' என்று எழுதாமல், 'இது கரையா உப்பு' என்று எழுதவேண்டும். மற்றும், பழமொழிகளை நேராகத் தமிழாக்காமல் இணையான தமிழ்ப் பழமொழி களைச் சொல்ல வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக, 'Familiarity breeds Contempt' என்பதனைப் பழகப் பழகப் பாலும் புளிக்கும்' எனலாம்.

தமிழைப் பயிற்சிமொழியாகச் செயல்படுத்தல்

தமிழைப் பயிற்று மொழியாகச் செயற்படுத்தச் செய்ய வேண்டுவன :

- * தமிழில் ஆட்சி
- * தமிழில் படிக்க வசதி
- * தமிழில் அறிவியல் நூல்கள் வெளியிடல்
- * தமிழில் அறிவியல் பத்திரிகைகள் வெளியிடல்
- * அறிவியல் கூட்டங்களைத் தமிழில் நடத்தல்

'அரசன் எவ்வழி அவ்வழி மக்கள்' என்பது உண்மை; முன்பு ஆந்திரர் ஆண்டகாலத்தில் தெலுங்கில் பாடுவதே பாட்டு என்கிறோம். பின்னர் ஆங்கிலேயன் ஆண்ட பொழுது ஆங்கிலத்திரைப்படங்கள், ஆங்கில இசை இவையே திரைப்படங்கள், இசை என்றோம். இதற்கெல்லாம் காரணம் அன்றைய ஆட்சி மொழியே. இன்றும் அதைப்போலவே தமிழில் ஆட்சி நடத்தினால் தமிழ் வளரும். இன்றைய நிலையில் ஆட்சியாளர் செய்ய வேண்டுவன:

* அரசு உயர் பதவிகளில் நியமிக்கப்படுபவர்கள் தமிழில் ஆட்சி நடத்துவதில் நம்பிக்கையுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும்.

* ஒவ்வொரு துறையிலும் செயற்பொறியாளர் அல்லது ஒத்த நிலையில் ஓர் அதிகாரியை நியமித்துத் தமிழில் ஆட்சி நடக்கத் துணை புரியவேண்டும்.

அடுத்துத் தமிழில் படிக்க வசதி செய்து தரவேண்டும். இன்று தமிழில் படிக்க வசதியில்லை என்றால் அது தவறான கருத்துப்போலத் தோன்றும். ஆனால் உண்மையில் தமிழில் படித்தால் வேலையின்றித் திண்டாடுவான் என்று தோன்ற இடம் அளித்திருப்பதால், தமிழில் படிக்க வசதியிருந்தும் அது பயனற்றதாகிறது. ஆட்சியாளர் உடனடியாகத் தமிழில் படித்தோருக்குப் பொதுத்துறை, ஆட்சித்துறை ஆகியவற்றில் வேலையில் சேர முன்னுரிமை வழங்கவேண்டும். மற்ற மொழிகளில் படித்தோர் தமிழில் அறிவு பெற வாய்ப்பளித்து, அதில் தேர்ந்தோரை அரசு அலுவலக வேலைகளில் நிரந்தரமாக நியமிக்கலாம். வேலையிலிருப்போருக்கு இந்த மாற்றம் தொல்லை தரும். இது தொல்லை என்பதற்காக இன்றைய நிலையை மேலும் வளரவிடுதல் அறிவீனமாகும். இன்றைய தொல்லையை இன்றைய அலுவலர் பொறுத்துக் கொள்வதால், வரும் தலைமுறையினர் தங்கள் பணியைச் சுலபமாகவும் பொதுமக்களுக்கு அதிகப் பயனளிக்கும்படி செய்ய வழி வகுக்கலாம். அடி. இராத்ல, வினாடி, (FPS) முறையிலிருந்து சென்டிமீட்டர், கிராம், வினாடி (CGS) முறைக்கு அளவு முறைகளை மாற்றியபொழுது பழைய தலைமுறைக்கு அது துன்பமாக இருந்தது. ஆனால் இந்த மாற்றம் புதிய தலைமுறைக்கு அளவு முறைகளைச் சுலபமாக்கியது. அதே போல, தமிழில் ஆட்சி நடத்தத் தமிழில் கற்பிக்க இன்று பொறுப்பிலுள்ளவர்கள் துன்புற்றாலும், பின்வரும் மக்கள் பெரும்

நன்மையடைவர் என்பதை எண்ணி இன்று செயல்படல் வேண்டும்.

தமிழில் அறிவியல் பத்திரிகைகள் வெளியிடுவதும், அறிவியல் கூட்டங்கள் நடத்துவதும், பட்டப்படிப்பு வரை தமிழைப் பயிற்று மொழியாக்கப் பெரிதும் உதவுவதுடன் பட்ட மேற்படிப்புக்கும் பயிற்று மொழியாகப் பயன்படும். ஒவ்வொரு கல்லூரியும், ஒவ்வோர் ஆட்சித் துறையும் அறிவியல் பத்திரிகை நடத்தச் செய்வதுடன், அந்தக் கட்டுரைகளுக்கு ஆங்கிலத் தொகுப்புரைகளும் வெளியிடல் வேண்டும். இது மற்ற நாட்டார் இந்த நாட்டுப் பத்திரிகைகளை வாங்கி மொழி பெயர்க்கக் கூடிய குழந்தையை உண்டாக்கும் இன்று நம் நாட்டில் அறிவியல் வல்லுநர் பெரும்பான்மையாக இருந்தும், அறிவியல் பத்திரிகைகள் பெருமளவிற்கு வெளிவராமலிருப்பதற்கு முக்கிய காரணங்களாவன :

- * இந்நாட்டுப் பத்திரிகைகளில் வெளியிடப்படும் கட்டுரைகளை இந்நாட்டவர் மதிக்காமை.
- * வேற்று மொழியிலே கல்வி கற்றதால் அறிவு வளர முடியாத நிலைமையில் பெரும்பாலோர்க்கு அறிவியல் கட்டுரைகள் எழுத இயலாமை.

முதலாவதாகச் சொன்ன காரணம், ஆங்கிலக் கல்வியால் ஏற்பட்டிருக்கும் இழிவு மனப்பான்மையினால் விளைந்தது. இரண்டாவதாகக் குறிக்கப்பட்ட காரணம் வேற்றுமொழி பயிற்று மொழியாய் இருப்பதால். பெருமளவு நேரம் மொழிப்பயிற்சியில் செலவிடப்பட்டு அறிவு வளர்ச்சியில் நாட்டம் குறைந்திருப்பதுதான். அத்துடன் ஆங்கிலம் கற்க முடியாமையினால் உண்மையில் அறிவியலில் தேர்ச்சி பெறாமல் போவதால் இந்த நாட்டில் அறிவியல் நன்கு வளரவில்லை. இந்த நிலை, மாறப் பயிற்று மொழியைத் தமிழாக்கி, இந்நாட்டு மக்களுக்குச் சுயமரியாதையைப் பெருக்கி, அவர்கள் அறிவு வளரச்

செய்து, அறிவியலில் பயிற்சியளிப்பதும் அறிவியல் பத்திரிகைகள் வெளியிடுவதும் அவசியம். மேலும் இங்கு நடைபெறும் அறிவியல் கருத்தரங்குகளில் தமிழும் ஆங்கிலமும் அதிகாரபூர்வமான மொழிகள் என்று அறிவித்தல் வேண்டும். மொழியாக்கக் கருத்தரங்குகளைக் குறைத்து அறிவியல் கருத்தரங்குகளைக் கூட்டவேண்டும். இதற்கு முன்னோடியாகக் கடந்த ஆண்டு கிண்டி பொறியியல் கல்லூரித் தமிழ் மன்றம் “கணிப்பு முறைகள்” என்ற கருத்தரங்கினை முழுக்கத் தமிழிலேயே நடத்தியது (1975). இது போன்ற கருத்தரங்குகள் பெருகிட வேண்டும்.

மக்களின் மனப்பக்குவம்

எது வேண்டும், அது ஏன் வேண்டும் என்பது பலருக்குத் தெரிவதில்லை. (Harris 1967) அதனுடன் அவர்கள் மனத்தைக் கலக்கச் சிலர் தம் சுய நலத்திற்காகப் பொய்ப்பிரச்சாரம் செய்கின்றனர். இதனால் மக்களுக்கு எது நன்மையோ அதைப் புரிந்துகொள்ளாமல் அதை அவர்களே எதிர்க்கும் நிலையும் ஏற்படக்கூடும். மக்கள் யாவரும் கல்வி கற்று வளம் பெறுவதை விரும்பாத சிலரும், ஆசிரியரில் சோம்பித்திரிபவர்களும், அரசியல் நோக்கத்துடன் சிலரும், ஆங்கிலத்தில் கற்கவேண்டும் என்பதை வற்புறுத்துகின்றனர். ஆதலின், தமிழில் கல்வி கற்க வசதிகள் செய்தால் மட்டும் போதாது. தமிழில் படிக்கத்தூண்டுதலும் வேண்டும். கல்வியை ஆங்கிலத்தில் கற்பதால் நாட்டின் இளைய தலைமுறையினரின் நேரம் விரயமாவதுடன் அவர்தம் அறிவு வளர்ச்சியும் தடைபட்டும் பிறழ்ந்தும் போகிறது. இதைத் தவிர்த்தல் அறிவுடையோரின் கடமையாகும். அதற்காகத் தமிழில் படிப்பதின் அவசியத்தையும் அதனால் ஏற்படும் நன்மைகளையும் எடுத்து உரைக்க வேண்டும். அதாவது, மக்களாட்சியில் நல்ல காரியம் செய்வதற்கும் மக்கள் மனத்தைப் பக்குவப்

படுத்தல் தேவையாகிறது. மக்கள் மனம் பக்குவப்படா விட்டால் நல்ல திட்டங்களும் நடைமுறையில் பயனற்றுப் போம். இதை நன்கு புரிந்துகொண்டு, மாணவர்களையும், பெற்றோர்களையும், ஆசிரியர்களையும் வேலை கொடுப்போரையும் சந்தித்து, அவர்க்குத் தாய்மொழி பயிற்சி மொழியாவதால் உண்டாகும் நன்மைகளை நன்கு விளக்குதல் வேண்டும். இதற்கென்று ஒவ்வொரு கல்வித் துறையிலும் ஓர் அலுவலர் நியமித்தல் வேண்டும். அவ்வலுவலர் தமிழில் கற்பிக்க ஆசிரியர்க்குப் பயிற்சியளித்தல், தமிழ் நூல்கள் வெளியிடல், தமிழில் துறையின் அறிவியல் பத்திரிகை வெளியிடல், தமிழில் கற்பதனால் வரும் நன்மைகளை மாணவர்க்கும் அவர்தம் பெற்றோர்க்கும் விளக்குதல், இந்த நன்மைகளை ஆசிரியர்களுக்கும் விளக்கி அவர்கள் ஆர்வத்தைப் பெருக்கி, அதனால் அவர்களே மாணவர்க்கும் அவர்தம் பெற்றோருக்கும் பயிற்சிமொழி பற்றி விளக்கத் தூண்டுதல், வேலை வாய்ப்பைப் பற்றி அஞ்ச வேண்டியதில்லை என்பதை மாணவர்க்கு அறிவுறுத்தல், வேலைகள் தரும் முதலாளிகளுக்கும் பொறியியல் துறை அதிகாரிகளுக்கும் தமிழில் கற்ற மாணவரின் அறிவும் திறனும் ஆங்கிலத்தில் கற்றவரைவிட அதிகமாயிருக்கும் என்பதை விளக்குதல், இவ்வாறான பணிகளை அவர் மேற்கொள்ள வேண்டும். மொழியாக்கம், நூலாக்கம் இவற்றைவிட உடனடியாகச் செய்யவேண்டியது இந்தப் பணியே. இதற்கு ஆசிரியர்களை நம்பியிருப்பதில் பயனில்லை. தாமதமே மக்களும் மாணவரும் இதை உணர்வர் என்றிருப்பதும் தவறு. நாட்டின் நன்மைக்காகவும் அளந்தலைமுறையினரின் வாழ்வுக்காகவும், அறிவுடையோர் அவசியம் செய்யவேண்டிய பணி இதுவே.

முடிவுரை

கல்வியின் குறிக்கோள் வாழும் வழியைத் தெளிவு படுத்துவதும், ஒவ்வொருவனும் நல்ல பயனுள்ள

குடிமகனாக வாழச் செய்வதும் ஆம். இக்கல்விக்குப் பயிற்று மொழியாக இருக்கத்தக்கது தாய்மொழியே எனினும் அரசியல் காரணங்களினால் நம் நாட்டில் பயிற்று மொழி ஆங்கிலமாக அமைந்தது. ஆங்கில வழிக் கல்வியினால் தாய்மொழி பற்றிய தாய்நாட்டினரின் கலாசாரம் பற்றிய, ஒரு வாழ்வு எண்ணம் மக்களின் மனத்தில் நிலைத்துவிட்டபடியால், இன்று சாதாரணக் கடைகளிலும் கணக்கு ஆங்கிலத்தில் எழுதப்படுகிறது. தந்தை மகனுக்கும், கணவன் மனைவிக்கும் ஆங்கிலத்தில் கடிதம் எழுதிக்கொள்கிறார்கள். இந்த அளவுக்குத்தாய்மொழியில் நம்பிக்கையில்லாமலும் ஆங்கிலத்தின்மீது ஆசையுடனும் நம் நாட்டில் கற்றறிந்தோர் எனப்படுபவர் வாழ்கின்றனர். இது ஒரு சுயமரியாதையற்ற வாழ்வு என்பதும் தெரியாமல் சுயமரியாதையின்றி வாழ்கின்றனர். இந்த நிலை மாறித் தாய்மொழி வழிக்கல்வி ஏற்பட்டால்தான் அறிவியலில் நம் நாடு முன்னேற முடியும். ஆங்கிலம்பயிற்றுமொழியாக இருக்கவேண்டும் என்பவர் அதற்காகக் கூறும் காரணங்கள் எல்லாம் ஆதாரமற்றவை என்று எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது. அவர் கூறுவர், ஆங்கில மொழியில்தான் விரைவாக முன்னேறும் அறிவியலை அறியமுடியும் என்று. ஓர் ஆண்டில் வெளியிடப்படும் பல நூல்களில், பத்திரிகைகளில் பயனுள்ளவை உண்மையாக அறிவியல் வளர்ச்சிக்குப் பயன்படுவை மிகச் சிலவே. அவற்றையும் ஆராய்ச்சி செய்கின்ற நிலையில் உள்ள சிலரே படிக்க வேண்டும். மற்றும் இன்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் யாவரும் ஆங்கிலம் தனிர மற்ற மொழிகளில் வெளிவந்த நூல்களையும் படிக்க வேண்டியுள்ளது. இதனால் இப்பொழுதே, வேறு மொழிகளில் வெளிவந்த முக்கிய பயனுள்ள கருத்துகளை மொழிபெயர்ப்பதற்கென்று ஒரு தனி அமைப்பு உள்ளது. அப்படிப்பட்ட அமைப்பு ஒன்றைத் தமிழ்நாட்டில் நிறுவி, ஆராய்ச்சியாளருக்குத் தமிழில் பெயர்த்துத்தர ஏற்பாடு செய்தால் போதும. பட்டப் படிப்பிற்கும் பட்ட மேற்படிப்பிற்கும் தாய்மொழி பயிற்று

மொழியாக அமைவதில் எந்தத் துன்பமும் இல்லை ; இன்பமே உண்டு. ஒவ்வொரு துறைக்கும் பாடப் புத்தகங்கள் ஒரு சிலவே வேண்டும். இவற்றை முயன்றால் ஒரே ஆண்டில் எழுதிக்கொள்ள முடியும். ஒவ்வொரு கல்லூரியிலும் தமிழ் மன்றங்களை நிறுவி அவற்றை நன்முறையில் இயக்கி அவற்றை அறிவியல் கருத் தரங்குகள் நடத்தச் செய்தால். ஒரே ஆண்டில் பல அறிவியல் நூல்கள் தமிழில் வெளியிடலாம். மற்றும் தமிழைப் பயிற்றுமொழியாக்குவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகள் மூன்று வகையாகப் பிரிக்கப்பட்டன. அவை : மொழி யாக்கம் ; மொழிபெயர்ப்பு ; செயற்படுத்தும் முறை ; மக்களின் மனத்தைப் பக்குவப்படுத்துதல். சொல்லாக்க முறைகள், நூலாக்க முறைகள், தமிழைப் பயிற்று மொழியாக்கச் செய்யவேண்டியவை, மக்களின் மனத்தைத் தயார்படுத்தும் முறை முதலியவை விவரிக்கப்பட்டன. சொல்லாக்கத்திற்கு வழிகள் ; வேற்றுமொழிச் சொற்களைத் தமிழ்ப்படுத்தி ஏற்றுக்கொள்ளல் ; வேற்றுமொழிச் சொற் களுக்கு ஈடான தமிழ்ச்சொற்களைக் காணல் ; வழக் கொழிந்த சொற்களைப் பொருத்தமான புதுப்பொருளுடன் வழக்குக்குக் கொண்டுவருதல். கணிதம், வேதியியல் முதலிய துறைகளில் உலகு ஒப்புக்கொண்ட குறியீடுகளை அவை வேற்றுமொழி எழுத்துகளானாலும் நாமும் ஒப்பலாம் புது நூல்கள் எழுதும்பொழுது தமிழ் மரபு வழுவாமல் எழுதுதல் வேண்டும். மேலும், தமிழில் ஆட்சி, தமிழில் படிக்க வசதி, தமிழில் அறிவியல் நூல்கள் வெளியிடல், ஒவ்வொரு கல்லூரியிலும், அரசுத்துறையிலும் தமிழில் அறிவியல் பத்திரிகைகள் வெளியிடல், அறிவியல் கருத்தரங்குகள் தமிழில் நடத்துதல் ஆகியவை உடனடித் தேவை. அரசு உயர் பதவியில் நியமிக்கப்படுபவர் ஒவ்வொருவரும் தமிழில் ஆட்சி நடத்துவதில் ஆர்வம் உள்ளவராய் இருத்தல் வேண்டும். ஒவ்வொரு துறையிலும் தமிழ் ஆர்வமிக்க ஒருவரைத் தலைமையலுவலருக்குத் துணையாக, நியமித்துத் தமிழில் ஆட்சி நடத்தச் செய்ய

வேண்டும். மற்றும் முக்கியமாகத் தமிழ் பயிற்று மொழியாக இருப்பதை மக்கள் வரவேற்கும்படி அவர்கள் மனம் பக்குவப்படுத்தல் அவசியம். மக்களாட்சியில் அரசு நல்ல காரியங்கள் செய்வதற்கும் மக்களைத் தயார்ப்படுத்தல் வேண்டும் இந்தப் பணியைச் செய்வது அறிவுடையோர் யாவருக்கும் முதற்கடமையாகும். மக்களின் மனம் தமிழ் பயிற்று மொழியாவதை ஏற்றுக்கொண்டு மாணவர் யாவரும் தமிழ் பயிற்றுமொழியாக வேண்டும் என்று கேட்டு, தமிழ் பயிற்றுமொழியாகவும் ஆட்சி மொழியாகவும் அமைந்து அதன் பயனாய் அந்நாட்டு மக்கள் அனைவரும் அறிவியல் அறிவு பெற்று, அறிவியலை வளர்த்து நல்வாழ்வு வாழும் அந்த நாள் விரைவில் வரவேண்டும். அந்த நாளே பொன்நாள்.

மேற்கோள் நூல்கள் :

அப்பாசுமந்திரி, பொறியாண்மை நுட்ப விளக்கம், தமிழ்நாடு பொறியியல் சங்கம், சென்னை, 1973, ஆ.

அப்பாசுமந்திரி, பொறியியல் குறியீடுகள், தமிழ்நாடு பொறியியல் சங்கம், சென்னை, 1973, ஆ.

இந்திய விஞ்ஞானக்கழகம், இந்திய மொழிகளில் அறிவியல் பற்றிக் கருத்தரங்கின் கட்டுரைத் தொகுப்பு, 1972 (பல மொழிகள்)

தெ. மு. கணபதிப்பிள்ளை, மொழிபெயர்ப்பும், சொல்லாக்கமும், அருள் நிலையம், சென்னை, 1967.

இரா. கணேசன், அறிவியல் தமிழாக்கம் முறைகள், அறிவுத் தமிழ்ப்பணி மன்றம், சென்னை 1972.

ச. சுப்பிரமணியம், தமிழால் முடியும்.

பொறியியற் கல்லூரி, சென்னை, அறிவியலை நோக்கிக் கருத்தரங்கு, கல்லூரி ஏடு, 1971.

பொறியியற் கல்லூரி, சென்னை, அறிவியலை
நோக்கிக் கருத்தரங்கு, கல்லூரி ஏடு, 1972.

பொறியியற் கல்லூரி சென்னை, அறிவியலை
நோக்கிக் கருத்தரங்கு, கல்லூரி ஏடு, 1973.

பொறியியற் கல்லூரி, சென்னை, அறிவியலை
நோக்கிக் கருத்தரங்கு, கல்லூரி ஏடு, 1974.

பொறியியற் கல்லூரி, சென்னை, அறிவியலை
நோக்கிக் கருத்தரங்கு, கட்டுரைத் தொகுதி, 1975.

தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரம், கல்விச் சிந்தனைகள்,
சேகர் பதிப்பகம்.

கோ. முத்துப்பிள்ளை அரியணையில் அழகு தமிழ்,
முத்தமிழ் நிலையம், சென்னை, 1967.

JULLIAN DAKIN, BRAIN TIFFEN AND WIDDOW-
SON, H. G., Language in Education Oxford University
Press, London, 1968.

STONE, J. C., and DENEVI, D. P., Teaching
Multicultural Population Five Hetitages, Van Nostrand
Reinhold Co., New York, 1971.

HARRIS. T.A., Iam OK-YOU are OK, Aven Books,
New York, 1967.

11. கல்வியில் எதிர்காலவியல் பற்றிய விழிப்புணர்வு

எதிர்காலவியல்

எதிர்காலவியல் என்பது எதிர்காலத்தைப்பற்றி அறிவியல் முறையில் ஆய்ந்து உண்மைகளைக் கண்டறியும் இயல் ஆகும். இந்த இயல் பலவகையான மாற்று வளர்ச்சி வடிவங்களை நமக்கு அளிக்கிறது. இந்த இயல் கோட்பாடுகள் நாம் 'எங்கு இருக்கிறோம்' என்பதையும் அங்கிருந்து 'எங்குச் செல்ல விழைகிறோம்' என்பதையும் அறிய உதவுகிறது. நீண்ட காலத் திட்டங்கள் தீட்டுவதற்கான கொள்கைகளை உருவாக்க எதிர்கால ஆய்வுகள் மிகவும் சக்தி வாய்ந்த கருவிகளாகும் என்பதை இன்று எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள்.

கல்வியின் பரந்த நோக்கம்

இந்தியக் கல்வி மற்றும் பண்பாட்டு அமைச்சகம் வெளியிட்ட 1987-88இல் 'இந்தியக் கல்வியில் முன்னேற்றம்' (Educational Developments of India) என்ற அறிக்கையில், கல்வியின் பரந்த நோக்கங்கள் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. அவை வருமாறு :

- * மக்களைச் சமுதாயத்தின் பொறுப்பு மிக்க குடிமக்களாக ஆக்குதல்.
- * மக்களின் அறிவியல் பார்வையையும் நோக்கத் தையும் வளர்த்தல், மக்கள் தங்கள் கடமைகளையும், உரிமைகளையும் உணர்ச்சியுடன்; தம்மைச் சுற்றிலும் வளர்ச்சிப் பணிகளைப் பற்றி அறியும்படி செய்தல்.

- * ஓர் உயர்ந்த நாட்டை உருவாக்க அவசியமான சிறந்த ஒழுக்கத்தையும், சீரிய சமுதாய நெறியையும் நல்ல பண்பாட்டையும் உணரச் செய்தல்.
- * நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு பயனுள்ள திட்டங்களை உருவாக்கிச் செயலாக்க, அவசியமான அறிவும் திறமும் தொலைநோக்கும் ஏனைய அறிவும் உள்ளடக்கிய கல்வியை அளித்தல்.

கல்வியும் எழுத்தறிவும்

கல்வி வேறு : எழுத்தறிவு வேறு. இவற்றிற்குள்ள வேற்றுமையை நன்குணரவேண்டும். ஒருவன் எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவனாக இருக்கலாம். ஆனால் கல்வி கற்றவனுக்கு உண்டான சிறப்பு இன்றி இருக்கக்கூடும். ஒருவன் எழுதப்படிக்கத் தெரியாதவனாக இருந்தும் நல்ல அறிவுடையவனாக இருக்கக்கூடும்.

படித்துப் பட்டம் பெற்ற ஒருவன் திருட்டுத்தொழிலில் ஈடுபடுகின்றான் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அவன் படித்திருந்தும் என்ன பயன்? 'திருடுவது தவறு' என்ற அறிவு அவனுக்கு இல்லையல்லவா? அவனைப் 'படித்த முட்டாள்' என்றுதானே சொல்வோம்? மழைக்குக் கூடப் பள்ளியில் ஒதுங்காத உழவர்கள் சிலர் புதிய விவசாய முறைகளைக் கையாண்டு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதை நாம் அறிவோம். இவர்களுக்கு எழுத்தறிவு இல்லா விட்டாலும் இவர்களை 'அறிவார்ந்த உழவர்கள்' என்று நாம் அழைக்கலாம் அல்லவா? இந்த வேறுபாட்டை உணர்ந்துகொள்ளாமல் எழுத்தறிவு பெற்றவர்கள் எல்லாம் அறிவுடையவர்கள் என்று தவறாக நினைக்கின்றோம்.

ஒரு முறை நான் சிங்கப்பூரிலிருந்து சென்னைக்கு விமானத்தில் திரும்பிக்கொண்டிருந்தேன். விமானம் சென்னையை நெருங்கிக்கொண்டிருந்தபோது ஒரு

விமானப் பணியாளர் ஒரு சீட்டை என்னிடம் நீட்டினார்; வாங்கிப் பார்த்தேன். சில விவரங்களைக் குறிப்பதற்கான விண்ணப்பப்படிவம் அது. அப்படிவத்தை நான் நிரப்பத் தொடங்கியபோது, என் பின்னால் உட்கார்ந்திருந்த ஒருவர் அவருடைய படிவத்தையும் நிரப்பித் தருமாறு என்னிடம் வேண்டினார் வேண்டிக் கேட்பவர் யார் என்று நான் திரும்பிப் பார்த்தேன்; அவர் வைதீக முறைப்படி உடை உடுத்திய ஒரு குருக்கள். அவரைப் பார்த்தால் சிங்கப்பூர் அல்லது மலேசியாவில் ஏதோ ஒரு சைவக் கோவிலுக்குக் குடமுழுக்கு நடத்திவிட்டுத் திரும்பும் குருக்கள் என்று தோன்றியது. அவரது தோற்றமே அவர் அறிவார்ந்த வணக்கத்துக்குரிய பெரியவர் என்பதைக் காட்டியது. அவர் பல்லாண்டுகள் தமிழிலும் வடமொழியிலும் உள்ள பல வேதாந்த சாத்திரங்களைக் கற்றுணர்ந்த வராக இருக்கவேண்டும். வெளிநாட்டிலுள்ள ஒரு கோவில் குடமுழுக்குக்கு இவரை அழைத்தார்கள் என்றால் இவர் நீண்ட கால அனுபவம் உள்ளவராகவும் பலராலும் மதிக்கப்படுபவராகவும் இருக்கவேண்டும். ஆனால் ஒரு விண்ணப்பப் படிவத்தை நிரப்புவதற்கு இவர் வேறு ஒருவரின் உதவியை நாடும் நிலை ஏற்பட்டதே. விண்ணப்பப் படிவம் ஆங்கிலத்திலும் இந்தியிலும் இருக்கிறது. குருக்களுக்கோ இந்த இரண்டையும் படிக்கவும் தெரியாது; மூதவும் தெரியாது. இந்த நிலையில் இவரை எப்படி அழைப்பது? கல்வியறிவு உள்ளவர் என்றா? கல்வியறிவு இல்லாதவர் என்றா? படித்தவர் என்றா? படிக்காதவர் என்றா? எப்படி அழைப்பது? நீங்களே முடிவு செய்துகொள்ளுங்கள்.

கற்றலும் கற்பித்தலும்

நமது பழைய கல்விமுறையில் கற்பிப்பதற்கு என்று நிறுவனங்கள் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. யாரேனும் கற்க விரும்பினால் கற்றுணர்ந்த சான்றோர் ஒருவரை நாடிச்சென்று அவர் வாயிலாகக் கற்றுக்கொள்வர். தமிழ்

மொழி இலக்கியங்களில் கற்றல் பெரிதும் வலியுறுத்தப் படுகிறது. கற்சித்தலைப்பற்றி அதிகமாக ஏதும் சொல்லப் படவில்லை. எவருக்கும் எதையும் கற்றுத்தர முடியும் என்று சொல்ல இயலாது. கற்க விழைபவருக்குக் கற்க உதவ முடியும் கற்பதற்கு ஆர்வம் இருக்க வேண்டும். அங்ஙனம் கற்கும் ஆர்வம் உள்ளவருக்குக் கற்க உதவலாம். ஓர் ஆசிரியர் கற்பவருக்குக் கற்கும் ஆர்வத்தை ஊட்ட முடியும். உண்ணுவது, உடற்பயிற்சி செய்வது போன்று கற்பதும் தானாகச் செய்து கொள்ள வேண்டியது.

பண்டைக் காலத்தில் எதிர்காலம் பற்றிய விழிப்புணர்வு

‘நமது மூதாதையர்கள் எதிர்காலத்தைப் பற்றிக் கவலைப்பட்டார்களா?’ என்ற கேள்வி எழலாம். சற்றுப் பின்னோக்கிப் பார்த்தோமெனில் நமது மூதாதையர்கள் எதிர்காலத்தைப்பற்றி ஆழமாகவே சிந்தித்தார்கள் என்பது தெரியவரும். இன்னும் சொல்லப்போனால் அவர்கள் எதிர்காலத்தைப்பற்றி அறிவதில் திறமையும் பெற்றிருந்தார்கள் எனலாம். சோதிடம், கைரேகையியல் போன்ற வற்றை அவர்கள் வளர்த்தார்கள். இவை தனிமனிதனின் எதிர்காலம் அவன் இறந்தபின் என்ன நடக்கும் என்பது தொடர்பான அறிவியல்கள் என்று கூறலாம் இறப்புக்குப் பின் மனிதனின் நிலை, மறுபிறவி போன்றவற்றைப் பற்றிய ஏராளமான கருத்துகளை அவர்கள் எழுதிக்கொடுத்தனர். எனவே, தொல்பழங்காலத்திலிருந்தே எதிர்கால ஆராய்ச்சி தொடர்கிறது இன்று முடிவு செய்யலாம்.

மகாபாரதத்திலிருந்து ஒரு கதையை நினைவு கூர்வது இங்குப் பொருத்தமாக இருக்கும். ஒருமுறை பாண்டவர்கள் வனவாசத்தின்போது ஒரு நச்சு நீர்ப் பொய்கையை அடைந்தனர். பாண்டவர்களில் இளையவர் நால்வரும் ஓர் அசரீரீ எச்சரித்தும், கேட்காமல் நச்சுக் கலந்த நீரைக் குடித்ததால் இறந்து போயினர். கடைசியாகத் தருமரும் அந்தப் பொய்கையை அடைந்தார்.

அந்நீரைக் குடிக்கக் குளத்தில் இறங்கினார். அப்போது ஓர் அசரீரீ ஒலித்தது: “என்னுடைய கேள்விக்குப் பதிலைச் சொல்லிவிட்டுப் பின்னர் இந்த நீரைக் குடி” என்று அது கட்டளையிட்டது. தருமருக்கு முன்னர்த் தண்ணீரைக் குடித்த இளையவர் நால்வரும் இந்தக் கட்டளைக்குச் செவி சாய்க்கவில்லை. ஆனால் தருமர் மட்டும் கேள்விகளுக்குப் பதில் சொன்னார். அசரீரீ கேட்ட பல கேள்விகளில் ஒன்று.

“இந்த உலகிலேயே மிகுந்த வியப்புக்குரியது எது?”

இதற்குத் தருமர் “தினமும் உயிரினங்கள் பல இறப்பதைப் பார்த்தும், தான் மட்டும் நிலையாக வாழ வேண்டும் என்று மனிதன் விரும்புகிறானே, அதுதான் இந்த உலகத்திலேயே மிகவும் வியப்புக்குரியது” என்று பதில் சொன்னார்.

தன்னுடைய வாழ்நாள் ஒரு வரம்புக்கு உட்பட்டது என்பது தெரிந்திருந்தும் மனிதன் ஏதோ தனக்கு இறப்பே இல்லை என்பதுபோல் திட்டங்களைத் தீட்டுகின்றான். எல்லா நாடுகளிலும் மனிதன் எதிர்காலத்தைப் பற்றிக் கவலைப்படுபவனாகவே இருந்திருக்கிறான். எதிர்காலத்தைப் பற்றித் திட்டங்கள் தீட்டி வருங்காலத்திற்காகப் பொருள் சேர்த்தான். பிற உயிரினங்கள் நிகழ்காலத்திலே வாழ்கின்றன எதிர்காலத்தைப் பற்றிச் சிந்திப்பதில்லை; எதிர்காலத்திற்காகச் சேமிப்பதுமில்லை. இதுவே மனிதனுக்கும் பிற உயிரினங்களுக்கும் உள்ள முக்கியமான வேறுபாடு ஆகும்.

நம் மூதாதையர்கள் எதிர்கால விளைவுகள் பற்றிக் கொண்டிருந்த கருத்திற்குச் சான்றாகக் கட்டடக்கலை பற்றிய அவர்தம் அறிவினைச் சுட்டலாம். அவர்கள் கோவில்களையும் நினைவுச்சின்னங்களையும் பேரளவின் தாகக் கட்டினார்கள். சில கோயில்கள் ஆயிரம் ஆண்டு களுக்கு மேலாக நிலைத்து நிற்கின்றன. அதாவது

தெ. நி.—10

ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு நிலைத்து நிற்கக்கூடிய கட்டடங்களை நிறுவும் கலையை அவர்கள் தெரிந்திருந்தார்கள். ஆனால் அன்று அவர்கள் வாழ்ந்த வீடுகள் எங்கே? ஆயிரம் ஆண்டுகள் நிலைத்து நிற்கக்கூடிய வீடுகளை அவர்கள் ஏன் கட்டவில்லை? காலந்தோறும் வீட்டிற்குத் தேவையான வசதிகள் மாறக்கூடும் என்பதை நம் முன்னோர் அறிந்திருக்க வேண்டும். அதனால்தான், நீண்ட நெடுங்காலம் நிலைத்து நிற்குமாறு வீடுகளை அவர்கள் கட்டவில்லை. இந்த உண்மையை உணராமல், நாம் பல அடுக்கு மாடிகளைக் கட்டுகிறோம். நீண்ட நெடுங்காலம் நிலைத்து நிற்கக்கூடிய வாழிடங்களைக் கட்டாத ஐம்பது முதல் நூறு ஆண்டுகளாகக் கட்டி வருகிறோம். மேலும் மேலை நாடுகளில் இத்தகைய வாழிடங்கள் சரியில்லை என்பதால், பெரும்பணம் செலவழித்து அவற்றை இடித்து அந்த இடங்களில், புதிய குடியிருப்புகளைக் கட்டுகின்றனர். ஆனால் மறுபடியும் அதே தவற்றினைச் செய்கின்றனர். நீண்ட காலம் நிலைக்கக்கூடிய உறுதியான கட்டடங்களைக் கட்டுகின்றனர். நாமாவது இப்படித் தவறாக நீண்டகாலம் நிலைத்து நிற்கக்கூடிய வாழிடங்களைக் கட்டுவதைத் தவிர்க்க வேண்டும்.

ஆங்கிலேயர் வருமுன் எதிர்காலனியல் கல்வி

ஆங்கிலேயர் வருமுன், தாய் மொழியின் இலக்கணத்தைப் படிப்பதும், சமய நூல்களைப் படிப்பதும், நீதி நூல்களைப் படிப்பதும் இலக்கியத்தைக் கற்பதுமே கல்வியாகக் கருதப்பட்டது. அன்று கற்ற நூல்களை நாம் கூர்ந்து நோக்கினால், எதிர்காலத்திற்கெனத் திட்டங்கள் வகுப்பது, எதிர்காலத்தை முன்கூட்டியே அறிந்துகொள்வது, எதிர்காலச் சிக்கல்களை எதிர்கொள்வது பற்றிய எதிர்காலக் கருத்துகள் இவையாவும் வலியுறுத்தப் பெற்றுள்ளதைக் காணலாம்,

திருவள்ளுவர் அறிவுடைமை என்னும் அதிகாரத்தில்,

‘அறிவுடையார் ஆவ தறிவார் அறிவிலார்
அஃதறி கல்லா தவர்”

குறள் : 427

என்று எதிர்காலத்தை முன் அறிவது பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். அறிவுடையவர்கள் எதிர்வருவதைப்பற்றி முன் அறிவார்கள் என்றும், அறிவில்லாதவர்கள் அவ்வாறு அறியும் திறன் இல்லாதவர்கள் என்றும் இக்குறள் மூலம் திருவள்ளுவர் உணர்த்துகின்றார். இன்னொரு குறளில்,

“எதிரதாக் காக்கும் அறிவினார்க் கில்லை
அதிர வருவதோர் நோய்”

குறள் : 429

என்று, பின்னே வருகின்ற துன்பத்தை முன்பே அறிந்து காக்க வல்ல அறிவினை உடையவர்களுக்கு அத்துன்பம் விலகிப்போகும் என்கிறார். இதேபோலப் பிறிதொரு குறளில்,

“வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை எரிமுன்னா
வைத்தாறு போலக் கெடும்”

குறள் : 435

குற்றம் வரவிருப்பதை முன்னரே அறிந்து அதைத் தடுக்காத அரசனின் வாழ்க்கை தீயின் முன்பு வைக்கப் பட்ட வைக்கோற் போர் போல அழிந்துவிடும் என்று திருவள்ளுவர் அறிவுறுத்துகின்றார். மேலும் பெரியாரைத் துணைக்கோடல் என்ற அதிகாரத்தில்,

“உற்றநோய் நீக்கி உறாஅமை முற்காக்கும்
பெற்றறியார்ப் பேணிக் கொளல்”

குறள் : 442

தனக்கு வந்த துன்பங்களை நீக்கிப் பின்னர் அத்துன்பம் வராமல் முன்னரே அறிந்து காக்கும் தன்மையுடையவரை அரசன் தனக்குத் துணையாகக் கொள்ளவேண்டும் என்று உணர்த்துகின்றார்.

இதுபோன்று. படிப்பவர் மனத்தில் எதிர்காலம் பற்றிய கருத்துக்களைப் பதியவைக்கும் பாடல்கள் பலவற்றைப் பழைய இலக்கியங்களிலிருந்து சுட்டிக் காட்டலாம்.

எதிர்காலத்தை எதிர்நோக்கல்

“எதிர்காலத்தை எப்படி எதிர்நோக்குவது?” இது நம் முன் உள்ள கேள்வி கடந்தகாலப் படிப்பினைகள் மூலம் எதிர்காலத்தை எதிர்நோக்க இயலும். புதிதாக ஒரு கட்டடத்தைக் கட்டுவதற்கு ஏற்கெனவே அதேபோன்ற கட்டடம் கட்டிய அனுபவத்தைப் பயன்படுத்துவர். புற விளைவுகளைத் தாங்கமுடியாது வீழ்ந்த கட்டடங்களை ஆராய்ந்து அக்கட்டடத்தின் தாங்கும் சக்தியின் அளவை அறியலாம். இவ்வாறு பழைய கட்டுமானங்களிலிருந்து கிடைக்கும் அனுபவத்தைப் புதிய கட்டுமானங்களுக்குப் பயன்படுத்துகின்றனர். அறிவியல் சார்ந்த ஆய்வுகளிலும் இதே போக்கிலமைந்த சிந்தனையைப் பின்பற்றவேண்டும் என்று வலியுறுத்துவர்.

நம் நாட்டில் பண்டைக்காலத்தில் இத்தகு சிந்தனை பின்பற்றப்பட்டதா என்பது தெரியவில்லை. ஆனால் வாழ்க்கையில் குறுக்கிடும் பல்வேறு சிக்கல்களை எவ்வாறு எதிர்கொள்வது என்று நம் இலக்கியங்கள் வழிகாட்டுகின்றன. இக்கருத்துகள் தமிழில் உள்ள காப்பியங்களிலும் தொகை நூல்களிலும் சிறு கதைகள் மூலமும் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன.

இக்காலக் கல்வி முறையில் பலரும் சுட்டிக் காட்டும் குறைபாடுகள் குறித்த கருத்துகளும், கல்வியின் எதிர்காலமும்

கல்வினால் பயனடைபவர்கள் உயர்மட்ட மக்களே என்று அடிக்கடி சொல்லப்படுகிறது. அதாவது பள்ளிகளிலும், கல்லூரிகளிலும் இறுதித் தேர்வுகளில் வெற்றி

கல்வியில் எதிர்காலவியல் பற்றிய விழிப்புணர்வு

149

பெறுபவர்களில் 80 விழுக்காட்டினர் சமுதாயத்தில் மேல்மட்டத்தில் இருக்கும் 20 விழுக்காட்டு மக்கள் தொகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள்.

பெயர் பெற்ற கல்வி நிறுவனங்களாகப் போற்றப் படுகின்ற சென்னை மருத்துவக் கல்லூரி, கிண்டி பொறியியற் கல்லூரிகளில் நம் நாட்டின் தலைசிறந்த மாணவர்கள் பயில்கின்றனர். இவர்களது வாழ்க்கைப் பின்னணியை அறிய முற்பட்டால் பெரும்பாலோர் கிராமப் புறங்களிலிருந்து வருகின்றனர் என்பதும், மேல்நிலைப் பள்ளிவகுப்பில் தமிழ்வழிக் கல்விபயின்றவர்கள் என்பதும், அவர்கள் சந்ததியில் இந்தத் தலைமுறையினரே கல்லூரியில் காலெடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதும் தெரியவரும். எனவே சமுதாயத்தின் எத்தரப்பைச் சார்ந்தவராயினும் தகுதியுள்ளோர்க்கே உயர்கல்விவாய்ப்பு அளிக்கப்படுகிறது என்பதை அறியலாம். மேலை நாடுகளில் இதுபோன்று உழைப்பாளர்களின் பிள்ளைகளைத் தொழில்முறை சார்ந்த கல்லூரிகளில் பார்ப்பது அரிது. இதனை நம் நாட்டில்தான் பார்க்க முடியும்.

தாப்ளர் (Toppler) என்பார் எதிர்காலம் எப்படி இருக்கக்கூடும் என்பதைக் காட்டியுள்ளார். அவரது கூற்றுப்படி, எதிர்காலத்தில் மக்களனைவரும் தத்தம் வீட்டிலேயே இருந்துகொண்டு தம் தொழிலைச் செய்வர்; அதாவது பெரும் தொழிற்சாலைகளுக்குச் செல்லும் அவசியமிருக்காது. ஒவ்வொரு வீடும் மின்னணுக் குடிசையாகச் செயல்படும் இதே போன்றதொரு நிலையை நம் நாட்டில் இன்று நாம் பார்க்கலாம். வீட்டருகிலேயே தெருவோரங்களில் நெசவுத் தொழிலாளர்கள் பாவு போடுகின்றனர். இவர்கள் நெசவுக்கான நூல்களை நகர்ப்புறங்களிலிருந்து வாங்கி வருகின்றனர்; அவற்றை வைத்துத் தம் வீட்டில் காலை முதல் மாலை வரை நூற்கின்றனர். இதில் வீட்டிலுள்ள பெண்களும் குழந்தைகளும் தம் ஓய்வு நேரத்தில் ஆர்வத்துடன்

ஈடுபடுகின்றனர். எதிர்காலத்தில் அவரவர் தத்தம் வீடுகளிலிருந்து கொண்டே பணியாற்றுகின்ற புதிய சூழல் உருவானாலும் நம் சமுதாயத்தினருக்கு அது ஒரு புதிய சூழலாக இருக்காது.

முடிவுரை

பெரிதும் அறிவியல் முறையே பின்பற்றப்படுகின்ற மேலை நாட்டு ஆய்வுகளில் அனுபவ அறிவைக் கொண்டு அஃறிணைப் பொருள்களின் செயற்பாடுகளை அறிவது வலியுறுத்தப்படுகிறது. மெய்ப்பொருள் சார்ந்த ஆய்வே பெரிதும் பின்பற்றப்படுகின்ற கீழை நாட்டில் மக்களின் செயற்பாடு பற்றிய ஆய்வே போற்றப்படுகிறது. இந்த இருவகை ஆய்வுகளையும் நடுநிலையுடன் ஒன்றுசேர்ந்து பயனடைவதையே உலகம் இன்று எதிர்பார்க்கின்றது. அறிவியல் முன்னேற்றங்கள் எதிர்காலத்தில் எவ்வாறு இருக்கும் என்பதை மேலைநாட்டு ஆய்வுமுறைகளின் மூலம் அறிந்து அம்முன்னேற்றங்கள் நம் வாழ்க்கையையும், நமது செயற்பாட்டையும் எவ்வாறு தாக்கும், மாற்றும் என்பதை நம் நாட்டு மெய்யறிவியல் முறைகளிலே கண்டு உணரவேண்டும். எதிர்காலம் பற்றிய விழிப்புணர்வை இளைஞர்களுக்குத் தூண்டுவதும் அவர்கள் எதிர்காலச் சிக்கல்களை எவ்வாறு தீர்க்கலாம் என்பதைக் கற்பிப்பதும் இன்றைய ஆசிரியர்களின் கடமை எதிர்காலவியலை ஒரு தனிப் பாடமாகக் கொள்ளாமல், எல்லா நிலைகளிலும் எல்லாப் பாடத்திட்டங்களிலும் இருக்க வேண்டிய இன்றியமையாத ஒன்றாகக் கொள்ள வேண்டும்.

— — —

12. உயர் கல்வி: சில சிந்தனைகள்

நாம் சுதந்திரம் அடைந்தபின் இந்திய அரசு, நியமித்த எல்லா மேல்மட்டக் கல்விக் குழுக்களும் தம் அறிக்கைகளில் வாழ்க்கை நெறி+ளை, சமுதாய, ஒழுக்க ஆன்மீக விழுமங்களை மாணவர்களுக்குக் கற்பிக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி இருக்கின்றன. எனினும் நம் கல்லூரிகளும் பல்கலைக் கழகங்களும், அங்குப் பயிலும் மாணவர்க்கு வாழ்வில் போற்றத்தக்க நெறி முறைகளைக் (விழுமங்களை) கற்பிப்பதில் ஆர்வம் காட்டவில்லை. கடந்த சில ஆண்டுகளாகச் செய்யப்பட்ட மாற்றங்களும் இதற்கு எதிர்நடவடிக்கை போல அமைந்திருக்கின்றன. அதாவது பாடத் திட்டத்தில் உள்ள மொழிப்பாடங்களின் அளவைக் குறைப்பதும் மற்ற கலைப் பாடங்களை நீக்குவதும் போன்ற நடவடிக்கைகளே எடுக்கப்பட்டன. இவ்வகை நடவடிக்கைகள் பாடத் திட்டத்தில் ஓரளவு இருந்த மனிதப்பண்பை வளர்க்கும் பாடங்களும் குறைக்கப்படவோ, நீக்கப்படவோ ஏதுவாயிற்று. இவ்வகைச் செயல்களுக்குக் காரணம் என்ன என்பது விளங்கவில்லை. நம் ஆசிரியர்களும் கல்வியாளர்களும் நம்மாணவர் நல்விழுமங்களைத்தெரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்று நம்பவில்லையோ என்று ஐயுற வேண்டியுள்ளது

விழுமங்களைக் கற்க வேண்டிய தேவை

கல்வி மனிதனை மேம்படுத்தி அவனை விரும்பத் தக்கவனாக மாற்றும். வள்ளுவர்,

“ஒருமைக்கண் தான்கற்ற கல்வி ஒருவற்கு
எழுமையும் ஏமாப் புடைத்து.” (குறள், 393)

என்றார்.

கல்வி கற்றவனுக்குத்தான் 'நல்லது எது? கெட்டது எது?' என்பதும் 'விரும்பத்தக்கது எது? வேண்டத்தக்கது எது?' என்பதும் தெரியும்.

எது நேர்வழி? எது நல்லது? என்பதை அறிவது மிகவும் கடினம். பலர் நமக்குத் தவறான வழியைக் காட்டக்கூடும். தாம் காட்டும் வழி சரியானது என்ற தவறான நம்பிக்கையில் அவர்கள் நமக்குத் தவறான வழியைக் காட்டலாம். அல்லது அவர்களுக்கு ஏற்ப அமைந்துள்ள வழியை இதுதான் நேர்வழி என்று நமக்குக் காட்டலாம்.

நாம் கேட்காமலேயே நமக்குப் பலர் அறிவுரைவழங்க முன்வருவார்கள். அவர்கள் நல்லெண்ணத்துடன் அறிவுரை கூறினாலும் கூறலாம். அல்லது நம்மிடம் ஏதும் எதிர்பார்த்து அவர்கள் அறிவுரை கூறலாம். சில சமயங்களில் அவர்களுக்கு நம்முடைய நன்மையில் அக்கறை இல்லாமல் இருக்கலாம். நமக்கு எது நல்லது என்பது அவர்களுக்குத் தெரியாமலும் இருக்கலாம்.

பிறர் நமக்குக்கூறுகின்ற தவறான அறிவுரைகளுக்குப் பல எடுத்துக்காட்டுகளைக் காட்டமுடியும். தீட்டப்பட்ட அரிசியைக் காட்டிலும் கைக்குத்தல் அரிசியே சத்து மிகுந்தது என்பதை நாம் அறிவோம். ஆனாலும் தீட்டப்பட்ட அரிசியையே நாம் விரும்பி உண்கிறோம். காரணம்: நமக்குத் தீட்டப்பட்ட அரிசி உண்பதுதான் நாகரிகம் என்னும் அறிவுரை வழங்கப்பட்டு நம் மனம் மாற்றப்பட்டு இருக்கிறது. மேலும், கைக்குத்தல் அரிசியைத் தீட்டப்பட்ட அரிசிபோலப் பார்க்கவும் சாப்பிடவும் மென்மையாக ஆக்கும் முறையை நாம் இன்னும் கண்டுபிடிக்க முயலவில்லை. மருந்துகளைப் பற்றிய விளம்பரங்களையும் எடுத்துக்காட்டாகக் கொள்ளலாம். 'கவர்ச்சியான விளம்பரங்கள் மூலம் பல்வேறு மருந்துகள் விற்பனையாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் இவை பல எதிர் விளைவுகளைச் செய்யும். இதனை அறியாமல் நாம் இவற்றிற்கு

இரையாகின்றோம். எண்ணெய் பற்றிய விளம்பரங்களில் 'இது உயர்ந்தது' 'அது உயர்ந்தது' என்று விளம்பரப்படுத்துகின்றனர். இன்றோ நல்லெண்ணெய் ஒரு சிறந்த எண்ணெய் என்று தெரியவந்துள்ளது. இதனால்தான் பண்டைக்காலந்தொட்டே என் எண்ணெயை நல்லெண்ணெய் (நல்ல எண்ணெய்) என்று அழைத்தனர் போலும்.

ஆகவே, யார் நமக்கு நல்ல அறிவுரை கூறுகிறார்கள் யார் காட்டும் வழி நேர்வழி என்பதைக் கண்டறிவது மிகவும் கடினம். யார் காட்டும் வழி நேர்வழி, எது சரியான அறிவுரை என்று கண்டறியும் திறன் நமக்கு இருக்குமாயின் நமக்கு யாருடைய அறிவுரையும் தேவையில்லை. ஏனெனில் நமக்குத்தான் எது சரி? எது தவறு? எது நேர்வழி? எது தவறான வழி? என்று தெரியுமே. நமக்கு எதற்கு அறிவுரை? இளைஞர்களுக்கு எது சரி? எது தவறு என்பது தெரிந்திராது. இவற்றை அவர்கள் வாழ்க்கையில் பல துன்பங்களுக்கிடையில் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியுள்ளது. இவ்வாறு துன்பப்பட்டு அறிவு பெறுவது தவிர்க்க வேண்டியது, தவிர்க்கக் கூடியது ஆதலின் நல்லது எது? கெட்டது எது? என்று பகுத்தறியும் திறனை வளர்ப்பது கல்வியின் ஒரு முக்கிய அம்சம் என்பது தெளிவு.

எளிய கணிதத்தில்தான், ஒரு கணக்குக்கு ஒரே விடை இருக்கும். எடுத்துக்காட்டாக நான்கும் மூன்றும் கூட்டினால் எவ்வளவு? என்ற கேள்விக்கு ஏழு என்ற ஒரே பகில்தான் உண்டு. ஆனால் அறிவியல் தொழில் நுட்ப இயல்புகளில் ஒரே முடிவினைக் கொண்ட சிக்கல்களைக் காண்பது அரிது. இதே போன்று நடைமுறை வாழ்க்கையில் குறுக்கிடும் பல சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதற்குப் பல தீர்வுகள் இருக்கலாம். இவற்றுள் ஏற்புடைய சில வழிகளைத் தேர்ந்தெடுத்து ஏற்பதற்கியலாத வழிகளை ஒதுக்கிவிடலாம். இதனை விளக்குவதற்கு இராமாயணத்தில் ஒரு நிகழ்ச்சியைச் சுட்டலாம். இராமனுக்கும் இராவண

னுக்கும் போர் ஏற்பட்டபோது இராவணன் தம்பியரான வீடணனுக்கும் கும்பகர்ணனுக்கும் ஒரு சிக்கல் ஏற்பட்டது. இராவணனுடன் சேர்ந்து இராமனை எதிர்ப்பதா? அல்லது இராமனுடன் சேர்ந்து இராவணனை எதிர்ப்பதா? என்று சிக்கலில் இருவரும் இருவேறு வழிகளைத் தேர்ந்தெடுத்தனர். அண்ணன் இராவணனுடன் சேர்ந்து இராமனை எதிர்ப்பது என்று கும்பகர்ணன் முடிவு செய்தான்; இராமனுடன் சேர்ந்து அண்ணன் இராவணனை எதிர்ப்பது என்று வீடணன் முடிவு செய்தான். இருவர் செய்த முடிவும் அவரவர் நிலையில் ஏற்படைய முடிவே ஆகும். இதுபோன்றதொரு சிக்கலான சூழல் ஏற்படும்போது அவரவர்க்குரிய சரியான வழியை அவரவர்களே தேர்ந்து தெளியவேண்டும். இதற்கு நம் இளைஞர்களை நாம் பக்குவப்படுத்த வேண்டும். இவ்வாறு பக்குவப்படுத்துவதும் பல்கலைக்கழகக் கல்வியின் ஒரு முக்கிய நோக்கமாக இருத்தல் வேண்டும்.

இன்னொன்றையும் பார்ப்போம். பெற்ற பெருஞ் செல்வங்களை அனுபவிக்க முடியாவிட்டால், அவற்றால் என்ன பயன்? அச்செல்வங்களை எப்படி நுகர்வது என்ற அறிவும் தெளிவும் இல்லையெனில் செல்வத்தைப் பெற்றதன் பயன் என்ன? மலரின் மணத்தை நுகரும் திறம் இல்லையெனில் அல்லது பார்வையற்றவராக இருப்பின், மலரைக் கையில் வைத்துக்கொண்டிருப்பதால் என்ன பயன்? வாழ்க்கையை மனைவி மக்களோடு முறையாக அனுபவிக்கத் தெரியாமல், கைநிறையச் சம்பாதிப்பதால் என்ன பயன்? கடினமாக உழைத்துப் பொருள் ஈட்டுபவர் அதை அனுபவிக்க நேரம் ஒதுக்க வில்லை என்றால் பொருள் ஈட்டுவதால் என்ன பயன்? மறுநாள் அறம் செய்வோம் என்று தள்ளிப்போடாது, அன்றன்று அறம் செய்க, அதாவது ஒவ்வொரு நாளும் அறவாழ்க்கை வாழவேண்டும் என்று வள்ளுவனாரும் அறிவுறுத்துகின்றார்.

வாழ்க்கையை முறையாக அழகாக வாழத்தெரியாமல் நம் தொழில் மட்டும் செய்யக் கற்றிருந்தால் மனிதனுக்கும் இயந்திரத்திற்கும் என்ன வேறுபாடு? மனிதனுக்கும் மிருகத்திற்கும் என்ன வேறுபாடு? எனவே, இளைஞர்கள் ஒரு தொழிலைக் கற்றுக்கொள்வது மட்டுமே போதாது; வாழ்க்கையை அழகாக, இன்பமாக, மகிழ்ச்சியாக வாழவும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

எனவே, கல்வி என்பது படிக்கும் பாடத்தைச் சரியாகப் புரிந்துகொள்ள (கொள்கை நடைமுறை என்னும் இரு அடிப்படைகளிலும்) உதவவேண்டும். மேலும் மனித ஆளுமையையும், வீறார்ந்த பண்புகளையும், வல்லாண்மையையும் உருவாக்கவல்ல மனித விழுமங்களைப் பயிற்றுவித்தலாக அமைதல் வேண்டும். விழுமங்கள் என்பன 'உலகம் எப்படி இருக்கிறது?' என்பதை விடவும் 'உலகம் எப்படி இருக்கவேண்டும்?' என்பதையே வலியுறுத்தும் மனிதனின் உள்ளார்ந்த பண்பாக நின்று அவனை வாழ்க்கை முழுதும் நெறிப்படுத்தும் அளவுக்கு விழுமங்கள் வாழ்வோடு ஒன்றிக் கலந்துவிடும்படி, முறையாகப் பயிற்றுவிக்கப்பட வேண்டும் சுருங்கச் சொன்னால் கல்வி என்பது ஒருவனுக்கு 'மனிதம்' என்னும் பண்பை ஊட்டவேண்டும்; அவனுடைய ஆளுமையைப் பண்படுத்திச் சமுதாயத்தில் சராசரியான நல்ல பயனுள்ள வாழ்வை நடத்துமளவுக்கு நல்லதொரு குடிகனாக அவனை மாற்றுவதல் வேண்டும்.

பயன்சார்ந்த பாடங்கள், பயன்சாராப் பாடங்கள்

சில இயல் பாடங்கள் பயன்சாராதவை. ஆகவே அவற்றைப் பாடத்திட்டங்களிலிருந்து விலக்கிவிடலாம் என்று சொல்வர் சிலர். எந்த அடிப்படையில் ஓர் இயலைப் பயன்சாரா இயல் என்று சொல்வது? என்ற கேள்வி எழலாம். அந்தந்தப் படிப்புக்கு வந்து சேருகிற விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கையை வைத்து இவ்வாறு பிரித்துப்பார்ப்பதா? அல்லது அந்தந்தப் படிப்புக்கென்று

ஒதுக்கப்பட்ட ஒவ்வோர் இடத்திற்கும் எத்தனை விண்ணப்பங்கள் வந்தன என்பதை வைத்துப் பார்ப்பதா? இரண்டாவதாகக் காட்டிய அடிப்படையில் பார்க்கலாம் என்றால், ஒரு படிப்புக்கு ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைப்பதன் மூலம் பயன்சாராகக் கல்வியையும் பயன்சார் கல்வியாக ஆக்கமுடியும்.

பல்கலைக் கழகங்கள் மாணவர்களின் 'விருப்பத்திற்கேற்பத் தீனி போடும்' நிறுவனங்களாக இருக்க வேண்டுமா? இளைஞரை நல்வழியில் பயிற்றுவிக்கும் நிறுவனங்களாக உருவாக வேண்டாமா? எடுத்துக் காட்டாகக், கல்லூரிகளில் சேரும் மாணவர்கள் நாடகமும், நாட்டியமும் மட்டும் பார்க்க விரும்புகிறார்கள் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அவர்கள் விருப்பத்திற்கேற்ப நாடகமும், நாட்டியமும் காட்டிக்கொண்டிருந்தால் போதுமா? மொழி இலக்கியம், வரலாறு, கணிதம், இயற்பியல், வேதியியல் ஆகியவற்றைக் கற்பிக்க வேண்டாமா? பல்கலைக் கழகங்களிலும் கல்லூரிகளிலும் வகுக்கப்படுகின்ற பாடத்திட்டங்கள், மாணவரின் வாழ்க்கைக்கும் பயனாகும் பாடத்திட்டங்கள், மாணவரின் வாழ்க்கைக்குப் பயனாகும் வகையில் சீரிய பாதையில் அவர்களை அழைத்துச் செல்லும் முறையில் இருக்க வேண்டும். எனவே, பல்கலைக்கழகங்கள் மாணவர்கள் வேண்டுவதை மட்டும் கற்றுத் தருவதில் பயனில்லை. மாணவர்க்கு எதைக் கற்றுத் தர வேண்டும் என்று தேர்ந்து தெளிந்து அறிவுறுத்த வேண்டும். மாணவரது நோக்கத்தையும் குறிக்கோளையும் நிறைவேற்றி அவரை நலமும் வளமும் மிக்க வாழ்க்கைக்கு அழைத்துச் செல்லும் வகையில் நம் கல்வி நிலையங்கள் பணியாற்ற வேண்டும்.

தொழிற்பயிற்சிக்கும், கைவினைப் பயிற்சிக்கும் மட்டும் பல்கலைக்கழகங்கள் இல்லை; மாணவர்களுக்குக் கல்வியளிப்பதுதான் பல்கலைக்கழகங்களின் கடமையாகும். படிக்கவரும் இளைஞர்களைப் பல்கலைக் கழகங்கள்

சிறந்த மனிதர்களாக ஆக்கவேண்டும். பல்கலைக் கழகங்களின் பாடத்திட்டங்கள் மாணவரின் கைவினைத் திறனை மட்டும் வளர்ப்பதற்கல்ல; உள்ளத்தை வளர்த்து அவர்களை முழு வளர்ச்சி பெற்ற மனிதர்களாக ஆக்குவதற்கே என்பதையும் அதுதான் முக்கியமானது என்பதையும் அறியவேண்டும்.

அறிவில், பயன்படாத அறிவு என்று ஒன்று உண்டா? எதைப்பற்றிய அறிவும் ஏதோ ஒரு வகையில் பயன்படக் கூடியதுதான். அறிவு என்பதை 'ஆற்றல்' என்று கூடச் சொல்லலாம்.

“மன்னனும் மாசறக் கற்றோனும் சீர்தூக்கின்
மன்னரிற் கற்றோன் சிறப்புடையன்—மன்னற்குத்
தன்தேய மல்லாற் சிறப்பில்லை கற்றோர்க்குச்
சென்றவிட மெல்லாம் சிறப்பு”

என்பது ஔவையார் வாக்கு. ‘மன்னரைக் காட்டிலும் குற்றமறக் கற்றவர்க்கே சிறப்புகள் சென்று சேரும். ஏனெனில் மன்னர்க்குத் தன் நாட்டில் மட்டுமே சிறப்பு; கற்றோர்க்குச் சென்ற இடமெல்லாம் சிறப்பு’ என்று இப்பாடலுக்குப் பொருள் சொல்வர். உண்மை இப்படியிருக்க, ‘பயன்படாத அறிவு’ என்று ஒரு கலையை, இயலை எப்படிச் சொல்ல முடியும்?

விழுமங்களைக் கற்பித்தல்

அறிவைத் தேட விழையும் அறிவியல் தொழில் நுட்பம் போன்ற துறைகளில் வாழ்க்கை நெறிகளைக் கற்றுத்தர இடமில்லை. அறிவுத்தேடல்கள், குறிப்பிட்ட அறிவியல் தொழில் நுட்பத் துறைகளில் அறிவு பெறத் துணை நிற்கின்றன. அறிவியல் தொழில் துறைக் கல்வியில் அந்தந்தத் துறை நெறிகளைக் கூட கற்பிப்பதில்லை. இத்தகு சூழலில் அறிவியல் தொழில்நுட்பத் துறைகளில் வல்லோர்கள் சீரிய ஒழுக்கநெறியில்

நடப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்க இயலாது. சில சமயங்களில் இவர்கள் முறையற்ற ஒழுக்கங்களைக் கொண்டிருப்பர். வாழ்வின்பயன்—மதிப்புகளை—அதாவது மனிதவிழுமங்களை அவர்கட்கு முறையாகப் பயிற்றுவிக்காவிட்டால் அவர்களும் கல்லா மக்களைப்போல், விலங்குகளைப்போல் அழிவுப் பணிகளையே செய்ய முனைவர். மேலும் அவர்களுடைய கல்வியும் திறமையும் அவர்களை மிகப்பெரிய அழிவுச்சக்திகளாக்கி விடும்.

பெற்ற அறிவை எவ்வாறு நன்முறையில் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று வளர்ந்து வரும் இளம் அறிவியலார்க்கு நாம் சொல்லிக் கொடுக்கிறோமா? எது நல்லது? எது கெட்டது? என்பதைப் புரிந்துகொள்ளும் திறத்தையாவது அவர்கட்குக் கற்றுத் தருகிறோமா? தனி மனித ஒழுக்கத்தையும், சமுதாயக் கடமைகளையும் நன்னெறிகளையும் இளைய சமுதாயத்திற்குக் கற்றுத்தராத வரையில் எந்தவொரு சமுதாயமும் வாழவோ நிலைக்கவோ முடியாது என்பதை உணரவேண்டும். இத்தகு நன்னெறிக் கூறுகளால் வளர்க்கப்படாத மனிதன் விலங்குக்கும் இயந்திரத்துக்கும் ஒப்பாகவே கருதப்படுவான். இதைத் தான் திருவள்ளுவரும், மக்களே போல்வர் கயவர்' என்று குறிப்பிடுகிறார்.

நமது மகாத்மா காந்தியடிகள், நற்குணம் சேரா அறிவும், மனிதப் பண்பில்லாத அறிவியலும் மகாபாவங்கள் என்றார். நம் இளைஞர்களுக்கு நாம் நற்குணங்களையும் நல்ல மனிதப் பண்பையும் கற்பித்து அவ்வழி ஒழுக அவர்களைப் பழக்கவில்லை என்றால், நாம் பாவம் செய்தவர்கள் ஆவோம் என்று காந்தியடிகள் நமக்கு அறிவுறுத்தியதை நாம் மறக்கலாகாது.

வாழ்க்கைச் சிக்கல்கள்

கல்லூரிகளிலும் பல்கலைக்கழகங்களிலும் படித்து விட்டு வெளியேறும் இளைஞர்கள் பரந்த உலகில் பல்வேறு சிக்கல்களைச் சந்திக்கின்றனர். படிப்புக்கும், வாழ்க்கையில் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்களுக்கும் தொடர்பில்லையா தலால், பிரச்சினைகளைச் சந்திக்கும்போது இவர்களுக்கு என்ன செய்வதென்று புரிவதில்லை வணிகவியல் பயின்றவர் ஏதாவதொரு நிறுவனத்தில் சேர்ந்துவிடுகின்றார். அந்த நிறுவனத்தினர் இவர் பொய்க்கணக்கு எழுதவேண்டும் என்று விரும்புகின்றனர். இந்திலையில் இவர் என்ன செய்வார்? தம்கீழ்ப் பணியரற்றும் இளம் ஆராய்ச்சியாளரிடம் தமக்குத் தெரிந்த ஓர் ஆராய்ச்சி நெறிமுறையைப் பின்பற்றுமாறு முதிய ஆராய்ச்சியாளர் சொல்கிறார். இளம் ஆராய்ச்சியாளருக்கு அந்நெறிமுறை தவறானது என்று தெரியும். அந்நிலையில் அவர் என்ன செய்ய வேண்டும்? ஒருவருக்குக் கையூட்டு வாங்குதே தொழிலாகக் கொண்டவர் உயர் அதிகாரியாக அமைகிறார்; இன்னொருவருக்குக் கையூட்டு வாங்கி வாங்கிப் பழகிப் போனவர் கீழ் அதிகாரியாக அமைந்துவிடுகிறார். ஆயிரம் ரூபாய் பெற்றுக்கொண்டதாகப் பற்றுச்சீட்டு வாங்கிக் கொண்டு இவருக்குத் தொள்ளாயிரம் மட்டுமே நிறுவனத் தலைவர் தருகிறார். இத்தகு சூழலில் ஒருவர் என்ன செய்வது? இப்படிப்பட்ட சிக்கல்களைப் பட்டியலிட்டுக் கொண்டே போகலாம். பல்கலைக்கழகத்தில் படிப்பவர்க்கு இத்தகு வாழ்க்கைச் சிக்கல்களை எப்படி எதிர்கொள்வது என்ற கல்வி கற்பிக்கப்படுவதில்லை.

பொதுவாக வாழ்க்கையில் காணலாகும் சிக்கல்களை எவ்வாறு எதிர்கொள்ளலாம் என்பதைச் சில இளைஞர்கள் எளிதாகக் கற்றுக்கொண்டு வாழ்க்கையில் முன்னேறுகின்றனர். சிலர் நல்ல சூழ்நிலையில் பணியாற்றுவதால் இதுபோன்ற சிக்கல்களுக்குத் தீர்வு கண்டு முன்னேறுகின்றனர். ஆனால் பலர் குழப்பம் மிகுந்து, தவறான

சூழ்நிலைக்கு இரையாகி முறையற்ற வழியில் சென்று நிம்மதியின்றி வாழ்கின்றனர்.

இளைஞர்களுக்கு வாழ்க்கையில் முன்னேறப் பல வாய்ப்புகள் கிடைக்கும்போது 'எதைத்தேர்ந்தெடுப்பது?' என்பதே பெரிய கேள்விக்குறியாக அமைந்துவிடுகிறது. இதை அவர்கட்கு யார் கற்றுத் தருவது? இத்தகு சிக்கல்களை எதிர்கொள்ளும்வண்ணம் இளையோர்களைப் பயிற்றுவது கல்வி நிறுவனங்களின் கடமையல்லவா?

அறிவியலும் தொழில்நுட்பமும் மனித இனத்துக்கு எதிரானதாக வளர்ந்து இன்று ஓர் அழிவுச்சக்தியாக மாறக்கூடும் என்பதை மறக்கலாகாது. மனிதன் வடித்த ஆயுதம் அவனுக்குப் பயன்படுவதை விடுத்து இன்று மனிதனையே அன்னியப்படுத்துகிறது. போதை மருந்துகளுக்கு அடிமையான ஆராய்ச்சியாளன் ஒருவன் தவறுதலாகக் குண்டு பொழியும் பொறியில் கை வைத்து விட்டால், ஒரு நொடியில் மனித இனம் அழிந்துபோகும் அபாயத்தை எண்ணிப் பாருங்கள். பொறிகளின் இயக்கம் பற்றி நாம் தெரிந்து வைத்திருக்கவேண்டும். அவற்றை இயக்க வேண்டும். ஆனால் நாமே பொறிகளின் கைப்பாவையாக மாறிவிடக்கூடாது.

தீர்வு

நம்முடைய இளையோர்க்கு மனித இன மேம்பாடு பற்றிய அடிப்படைச் சிந்தனையை நாம் வழங்கவேண்டும். 'வாழ்வின் பயன்—மதிப்புகளை எவ்வாறு அறிவது?' என்று அவர்கட்குக் கற்றுத்தரவேண்டும். இதை அவர்கள் உணர்ந்துகொண்டால்தான் தனி வாழ்க்கையிலும் பணியிடத்திலும் எதிர்ப்படும் சமுதாய அரசியல் மேலாண்மைச் சிக்கல்களை அவர்கள் எதிர்கொள்ள முடியும்.

நம்முடைய எண்ணமும், நடத்தையும், விருப்பு வெறுப்புகளும் நம் சுற்றுச் சூழலில் எவ்வாறு பாதிக்கப்படு

கின்றன என்பதை நாம் கற்கும் கல்வி நமக்கு உணர்த்த வேண்டும். சீரிய சிந்தனைக்கும் அதன்வழி நேரிய செயலாக்கத்திற்கும் அழைத்துச் செல்வதாகக் கல்வி அமைய வேண்டும். அகஉலகையும் புறஉலகையும் கண்ணுணரும் திறத்தைக் கல்வி அளிக்கவேண்டும். இத்தகைய கல்வியே மனித இனத்தின் சிக்கல்களைத் தீர்த்து அமைதியும், அழகும் நிறைந்த புதிய உலகை நமக்குக் காட்டும்.

கலையியலையும், இலக்கியத்தையும் நம்முடைய பாடத் திட்டங்களிலிருந்து எளிதில் எடுத்துவிட முடியாது. இலக்கியங்களிலும் அற நூல்களிலும் உள்ள சிறந்த பகுதிகளைப் பாடத்திட்டத்திலிருந்து நீக்கிவிட்டு இளையோரின் உள்ளத்தை நன்னெறியில் ஊக்க இயலாது. அது மட்டுமன்று. கலையியலின் ஒவ்வொரு துறையும் நம் வாழ்க்கையை நெறிப்படுத்த ஏதாவதொரு வகையில் உதவுகிறது. இதனால் கலையியல் கல்வியை நாம் எவ்வாற்றாணும் ஒதுக்கவியலாது.

“பள்ளியில் படித்த ஒழுக்கக் கல்வியும் மொழிக்கல்வியும் போதாவா? கல்லூரிப் பாடத்திட்டத்தில் இவை எதற்கு?” என்ற கேள்வி எழலாம். “கார் வேகமாகச் செல்லுகிறதே. இனி எரியெண்ணெய் (Petrol) எதற்கு?” என்று கேட்பதைப் போன்று உள்ளது இது. ‘கார்’ வேகமாக ஓடலாம்; ஆனால் ‘கார்’ நிற்காமல் தொடர்ந்து ஓடுவதற்கு எரியெண்ணெய் வேண்டுமல்லவா? இதனை இன்னோர் எடுத்துக்காட்டு மூலமும் விளக்கலாம். ஒரு முறை பிரபல மகிழ் உந்து தயாரிப்பாளரான ஃபோர்டு, விமானத்தில் பயணம் செய்துகொண்டிருந்தார். அப்போது அவர் அருகில் அமர்ந்திருந்தவர் “உங்கள் நிறுவனத்தின் வண்டிகள் மற்ற நிறுவனங்களில் தயாரிக்கப்படும் வண்டிகளைக் காட்டிலும் அதிக அளவில் விற்பனையாகின்றனவே. பிறகு எதற்குத் தேவையில்லாமல் விளம்பரம்

நெ.நி.—11

செய்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டார். அதற்கு ஃபோர்டு, "இப்போது விமானம்தான் வேகமாகப் பறக்கிறதே, காற்றாடி எதற்கு? அதை நிறுத்திவிடலாமே" என்று பதில் சொன்னாராம். இதிலிருந்து வாழ்க்கையை நெறிமுறைப் படுத்துவதற்குக் கலை, இலக்கியம் பற்றிய கல்வி, தொடர்ந்து தேவைப்படுகிறது என்பதை அறியலாமல்லவா? இலக்கியங்கள் கூறுகின்ற நன்னெறிகள் பணியிடத்திலும், வாழ்க்கையிலும் சீரிய முறையில் ஒழுகுவதற்கு வழிகாட்டுகின்றன. எனவே, வாழ்நாள் முழுதும் நன்னெறிகளைத் திரும்பத் திரும்பக் கற்றால்தான் அவற்றின்படி ஒழுக ஏதுவாகும்.

முடிவுரை

அறிவியலும், தொழில்நுட்பமும் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்குப் பயன்பட வேண்டும். மனித இனம்தான் அறிவியலின் விளைவை அடக்கி ஆள வேண்டுமே தவிர, அறிவியலின் விளைவு மனித இனத்தை ஆளுவதாக அமைந்துவிடக்கூடாது. திக்குத் தெரியாமல் தவிக்கும் இன்றைய இளையோரின் சிந்தனைக்குச் சரியான வழியைக் காட்டுவதாகக் கல்வி அமைய வேண்டும்.

எந்தப் படிப்பையும் பயனற்றது என்று ஒதுக்கி விடலாகாது. அவை ஏதோ ஒரு வகையில் வாழ்க்கைக்குப் பயனுள்ளதாகவே அமையும். எந்த ஒரு நாடும் எந்த ஒரு கலையையோ அறிவியலையோ புறக்கணிக்க முடியாது.

அறிவியல், தொழில்நுட்ப அறிமுறைகளில் மனித விழுமங்களுக்கு இடமில்லை. ஆனால் விழுமங்களை அறியாதவன் இயந்திரத்திற்கும், விலங்கிற்கும்

இயணயாகக் கருதப்படவேண்டும். நன்னெறியிற் செல்லா அறிவும், மனிதநேயத்தை மறந்த அறிவியலும் பாவங்களாகக் கருதப்படல் வேண்டும். அறிவையும், அறிவியலையும் சரியாகப் பயன்படுத்தக் கலை, இலக்கியங்களே நமக்குக் கற்றுத் தருகின்றன. இனையோரை நன்னெறியில் செலுத்துகின்ற கலை இலக்கியக் கல்வியைப் பாடத்திட்டத்தில் ஆசிரியர் சமுதாயம் சேர்க்கவில்லையெனில் அவர்கள் தங்களின் மனசாட்சிக்கும், மாணவர்களின் நன்மைக்கும் நியாயமாக நடக்கத் தவறியவர்கள் ஆவார்கள்.

பெஞ்சில் நிறுத்துங்கள்

சமுதாயவியல்

கந்தசுந்தரம் கந்தசுந்தரம்

கந்தசுந்தரம்

13. அடிப்படைத் தேவைகள்

இன்று நம் தமிழ்நாட்டின் நிலையைப் பார்த்து நமக்கு என்ன தேவை என்று எண்ணும்போது முதலில் நினைவுக்கு வருவது மகாத்மா காந்தியடிகளின் சிந்தனைகளே.

பல்லாண்டுகளுக்கு முன்னால் மகாத்மா காந்தியடிகள் தவிர்க்க வேண்டியவை, அஞ்ச வேண்டியவை என்று கீழ்க்காணுவனவற்றைப் பட்டியல் போட்டுக் கூறினார்கள்.

கோட்பாடு இல்லாத அரசியல் ;
உழைப்பின்றிப் பெற்ற செல்வம் ;
மனச்சான்றுக்கு எதிரான மகிழ்ச்சி ;
நற்குணம் சேரா அறிவு ;
நன்னடத்தையில்லா வணிகம் ;
மனிதப் பண்பில்லா அறிவியல் ;
தியாகம் இல்லாத வழிபாடு ;

ஆனால் இன்று இவையே பெருகி வருவதையும், இவையே போற்றப்படுவதையும் காண்கிறோம். இன்று நமக்குத் தேவை :

கோட்பாடுடைய அரசியல் ;
உழைப்புக்கு ஏற்ற ஊதியம் ;
மனச்சான்றுடன் கூடிய மகிழ்ச்சி ;
நற்குணம் சேர்ந்த அறிவு ;
நன்னடத்தையுடன் கூடிய வணிகம் ;
மனிதப்பண்புடன் கூடிய அறிவியல் ;
தியாகம் சேர்ந்த வழிபாடு.

அஞ்ச வேண்டியவை

தீயவற்றைச் செய்வது பாவம் என்று நினைத்தல், தீயவற்றைச் செய்தேன் என்று சொல்ல வெட்கப்படுதல் இவை இரண்டும் நம் தமிழ்மக்கள் எல்லோருக்கும் இயற்கையாக இருந்தவை; இருக்க வேண்டியவை; ஆனால் இன்று இவை மக்களிடையே பொதுவாக இல்லாமல் இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. நான் தீயவற்றைச் செய்வதில்லை என்று ஒருவன் சொன்னால் அவன் பொய்யன் என்றோ வாழத் தெரியாதவன் என்றோ மற்றவர் கருதும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அன்று வள்ளுவர்.

“தீயவை தீய பயத்தலால் தீயவை

தீயினும் அஞ்சப்படும்”

குறள் : 202

என்று சொன்னார். எதை விளைக்கிறோமோ அதுதான் விளையும் என்பது நாம் தினம் தினம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாலும், தீயவற்றைச் செய்வதால் நல்லது விளையும் என்று ஏன் நாம் மயங்கி அதில் ஈடுபடுகிறோம் என்பது ஒரு புரியாத புதிராக இருக்கிறது. இந்த மாயையிலிருந்து விடுபட்டு நாம் தீயவற்றைச் செய்வதற்கு அஞ்சவேண்டும்; தீயவற்றைச் செய்தேன் என்று சொல்ல நாணுதல் வேண்டும்.

வாழ்க்கையில் தூய்மை

பொது வாழ்க்கையிலே தூய்மையும், கண்ணியமும் பாதுகாக்கப்படவேண்டும். பொதுவாழ்க்கையில் தூய்மை குறைந்திருப்பதைப் பலரும் இன்று பல இடங்களிலே எடுத்துக் கூறி வருகின்றனர். பொதுவாழ்க்கையில் தூய்மை கெடும்பொழுது நாட்டு நலனே கெடுகிறது.

பொதுவாழ்க்கையில் தூய்மை இல்லையெனில் ஒவ்வொருவரும் எப்படியாவது வாழவேண்டும்; பொருள் ஈட்ட வேண்டும், தேர்வுகளில் வெற்றிபெற வேண்டும்.

தான் நினைத்ததைப் பெறவேண்டும் என்பதற்காகத் தவறான முறைகளைப் பின்பற்றுவார், சமுதாயத்தில் நேர்மையான நியாயமான வாழ்க்கையின்றி எப்போது என்ன நேருமோ என்று அஞ்சி அஞ்சி வாழ நேரிடும். நாடு நாடாக இல்லாமல் காடாக மாறிவிடும்.

அகவாழ்க்கையில் நேர்மையாக இருப்பவர் புற வாழ்க்கையில் நேர்மையாகவோ நேர்மையற்றோ வாழலாம். ஆனால் அக வாழ்க்கையில் நேர்மைமில்லாதவர்கள் புற வாழ்க்கையில் நேர்மையாக இருக்க முடியாது. பதனியில் இருப்பவருக்கு எந்தெந்தக் குறைகள் உண்டு என்பதை அறிந்து, அந்தக் குறைகளைத் தமக்குச் சாதகமாக்கிக் கொள்ள விழைபவர் மிகப்பலர். உயர் பதனியில் இருப்பவர்க்கு இன்னதில் ஆசையிருக்கிறது என்பது தெரிந்தால் அதைக் கொடுத்துத் தங்கள் காரியத்தைச் சாதித்துக் கொள்வர் பலர். அந்த நிலையில் அந்த அதிகாரி எங்ஙனம் நேர்மையைக் கடைப்பிடிக்க முடியும்? ஆகவே தனி வாழ்க்கையில் தூய்மையைக் கடைப்பிடிக்க இயலாது.

நாடு முன்னேற அகவாழ்க்கையிலும் புற வாழ்க்கையிலும் தூய்மை அவசியமாகும். பொது வாழ்க்கையில் தூய்மை இல்லாமல் நாடு முன்னேற முடியாது என்பதை நாம் நன்கு உணர வேண்டும். தூய்மையைப் போற்ற வேண்டும்.

மக்கள் சக்தி

சுய வளர்ச்சி, சுய பொருளாதார மேம்பாடு. சமுதாய ஈடுபாடு என்னும் மூன்று முக்கிய குறிக்கோள்களைக் கொண்டு மக்கள் சக்தி இயக்கம் என்ற ஓர் இயக்கம் தமிழ் நாட்டில் தோற்றுவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நல்லவர்களும், படித்தவர்களும் பொதுவாழ்வில் ஈடுபடாமல் ஒதுங்கி நின்றதாலும், சுயமரியாதையும் சுயவளர்ச்சியும் பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டு எதற்கெடுத்தாலும் அரசு கொடுக்கின்ற

உதவிகளையே நம்பி வாழ்கின்ற ஒரு சமுதாயத்தை வளர்த்ததாலும் நாட்டின் முன்னேற்றம் தனி மனிதனின் முன்னேற்றம் இவை இரண்டிலும் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் நாம் இப்போது வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

ஒரு வீட்டுச் செலவை ஈடுகட்ட அவ் வீட்டைச் சார்ந்தவர்கள் பொருள் ஈட்டவேண்டும். மொத்தச் செலவைச் சமாளிக்க வீட்டில் உள்ளவர் பொருள் ஈட்ட வேண்டியிருப்பதால் வீட்டில் உள்ளவர் ஒருவர் பொருள் ஈட்டவில்லை என்றால் மற்றவர்கள் தங்கள் பங்குக்குமேல் பொருள் ஈட்டினால் தான் வீட்டுச் செலவைச் சரிகட்ட முடியும். அதுபோலவே நாட்டில் சிலர் சலுகைகள் பெற வேண்டும் என்றால் மற்றவர்கள் அதிகப்படியாக உழைக்க வேண்டும். உழைக்கவில்லை என்றால் பொருள் எங்கிருந்து வரும்?

முன்பு சிலர் தாழ்த்தப்பட்டதாலும் பிற்படுத்தப் பட்டதாலும் அவர்களுக்குச் சலுகைகள் தரவேண்டியது அரசின் கடமை ஆகிறது. ஆனால் சலுகைகளைப் பெறுபவர்கள் என்றைக்கும் அவற்றையே நம்பிக் கொண்டிராமல், சலுகைகளைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு உழைத்து முன்னேறி நல்வாழ்வு வாழும்போது, உதவி வேண்டுவோருக்கு உதவவேண்டும். அப்பொழுதுதான் நாடு முன்னேற முடியும். அதாவது சலுகைகளைப் பெறுபவர்கள் அவற்றைப் பயன்படுத்தி முன்னேற வேண்டும். அவர்கள் முன்னேற்றம் நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்குப் பயன்படவேண்டும். அவர்கள் முன்னேற்றம் உதவி வேண்டி நிற்கும் மற்றவர்க்குப் பயன்படவேண்டும்.

மக்களின் சக்தியைச் சரியான திசையிலே திருப்புவதற்கு, நல்லவர்களும் படித்தவர்களும் நாட்டின் பொது நலனிலே அக்கறை கொண்டவர்களும் அவசியமான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

கல்வித் திட்டம்

இன்றைய கல்வித் திட்டம் மேலை நாகரிகத்தை ஒட்டித் தீட்டப்பட்டிருக்கிறது. அது வியாபார நோக்குடன் மற்றவர்களின் உழைப்பாலே பலன் பெறுகின்ற மக்களுக்கு வாழ்க்கையில் மேலே செல்வதற்கு உதவுகின்ற வகையில் தீட்டப்படும் திட்டமாகும். தன் முயற்சியால் தன் உழைப்பால் பலன் பெற்று நல்ல வழியிலே வாழ்வதற்குப் பயன்படக்கூடிய கல்வியாக நமது கல்வித் திட்டங்கள் மாற்றி அமைக்கப்பட வேண்டும். இன்றைய கல்லூரிகளில் கல்வி கற்பவர்கள் பெரிய தொழிற்சாலைகளிலும் பெரிய நிறுவனங்களிலும் பணி செய்வதற்கு வேண்டிய அறிவைப் பெறுகிறார்களேயன்றித் தம் முயற்சியால் தம் சொந்த உழைப்பால் முன்னேறத் தேவைப்படும் கல்வி அறிவைப் பெறவில்லை. நாட்டில் நூற்றுக்கு எண்பத்தைந்து விழுக்காட்டினர் பெரிய நிறுவனங்களில் பணி புரியவில்லை. அவர்களது வாழ்க்கைக்குப் பயன்படக்கூடிய கல்வித் திட்டங்கள் தீட்டப்பெற்றுச் செயல்படுத்தப்படவேண்டும். அதாவது, தாமாகச் செயல்படும் வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொள்ளக் கல்வி பயன்பட வேண்டும். அத்தகைய கல்வி வாழ்வாங்கு வாழ மக்களைத் தயார்ப்படுத்தும். அவர்கள் நாட்டுக்குத் தொண்டுசெய்யும் மனப்பாங்குடன் திகழ்வர். அவர்கள் நேர்மையான நல்ல பயனுள்ள வாழ்வு வாழ்வர்.

முடிவுரை

மேலே கூறியவை இன்றைய நிலையில், நமக்கு, நம் நாட்டுக்கு, நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு அடிப்படைத் தேவைகளில் முக்கியமானவை என்று நான் கருதுகிறேன். அறிஞர்களும் பெரியவர்களும் இவற்றைப்பற்றிச் சிந்தித்து ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நல்ல வழியில் செல்லவும் பயனுள்ள நல்ல திட்டங்கள் தீட்டி அவற்றைச் செயற்படுத்தவும், வேண்டிய அறிவையும் ஆற்றலையும் இறைவன் நமக்கு அருள்வானாக!

14. இளைஞர்களே சிந்தியுங்கள்

சமால் முகமது கல்லூரி முப்பத்தேழு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இருநூறு மாணவர்களைக் கொண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டு இன்று 11 பட்டப்படிப்புகள், 11 பட்டமேற்படிப்புகள், இரு துறைகளில் முனைவர் பட்டம் பெற ஆராய்ச்சி செய்ய வசதிகள் கொண்ட ஒரு பெரும் கல்வி நிறுவனமாக வளர்ந்திருக்கிறது. இக்கல்லூரிக்கு என்று நூறு ஏக்கர் நிலம் உள்ளது. மாணவர் விடுதிகளில் எண்ணூறுபேர் தங்க வசதியுண்டு. கற்பதற்குத் தேவையான வசதிகள், திறமையாகக் கற்பிப்பதில் ஆர்வமுள்ள நூற்றுக்கு மேலான ஆசிரியர்கள், இந்தக் கல்லூரியில் இருப்பதால் நீங்கள் இங்கிருந்த சில ஆண்டுகளை நன்கு பயன்படுத்தி இருப்பீர்கள் என்று நம்புகிறேன்.

இந்தக் கல்லூரியில் சாகித்திய அகடமியின் பரிசு பெற்ற ஓர் ஆசிரியரும் இருக்கிறார். அதுமட்டுமன்று, பெரும்புலவர் என்ற பட்டத்தைத் தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் சூட்டி மகிழ்ந்தவரை முதல்வராகப் பெறும் நற்பேறும் பெற்று இருக்கிறீர்கள். இந்தக் கல்லூரியில் பயின்றதற்காக நீங்கள் பெருமைப்பட வேண்டும்; பயின்றதால் பெருமை அடைகிறீர்கள். இந்தக் கல்லூரியில் பயின்று அறிவு பெற்ற நீங்கள் வாழ்க்கை எனும் கரடு முரடான பாதையில் காலெடுத்து வைக்கும் இத்தருணத்தில் நான் முக்கியமாக உங்களுக்குச் சொல்ல விரைவது; ‘எங்களுக்குச் சரியான வழியைக் காட்டு’ என்ற உங்கள் கல்லூரியின் நெறியுரையை மறவாதீர்கள்.

எது சரி? எது தவறு? என்பதை அறிவது மிகவும் கடினம். நமக்கு அறிவுரை வழங்க ஒவ்வொரு நாளும் பலர் முன்வருவார்கள். ஆனால் அவ்வாறு வழங்கப்படும் அறிவுரைகளில் நல்லவை எவை அல்லவை எவை

என்பனவற்றைக் கண்டுகொள்வது எளிதல்ல; கேட்கின்ற அறிவுரைகளில் பின்பற்றத்தக்கது எது என்று உணரக் கூடிய மனப்பக்குவம் ஒருவன் பெற்றபோது அவனுக்கு அறிவுரையே தேவையில்லை. ஏனெனில் அவனுக்குத் தெரிய வேண்டியவை அனைத்தும் தெரிந்த நிலையை அவன் அடைந்துவிட்டபோதுதான் நல்லவையும் கெட்டவையும் பிரித்து உணரும் ஆற்றல் பெறுவான். ஆதலினாலே சரியான வழியை ஒருவன் தானே உணர்வது அரிது. அதற்கு ஒரு வழிகாட்டி வேண்டும். அந்த வழிகாட்டி நமக்குச் சரியான வழிகாட்டத் தினமும் அவனை வணங்குவோமாக!

நீங்கள் இந்தப் பட்டம் பெற்ற பின்னர் மேற்படிப்புக்குச் செல்லலாம்; ஆராய்ச்சியாளர் ஆகலாம்; எங்கோ பணியில் அமரலாம்; சுயவேலையைத் தொடரலாம்; பணிகளில் அமர முயலும் நிலையில் இருக்கலாம். நீங்கள் எந்நிலையில் இருந்தாலும் பட்டமளிப்பு விழாவில் எடுத்துக்கொள்ளும் உறுதி மொழிகளை மறவாதீர்கள். அன்றாட வாழ்க்கையிலும், உடையாடலிலும் பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டம் பெற்றவன் என்றதகுதிக்கு உகந்தவாறு செயல்படுங்கள். நன்னடத்தை, சீரிய புலமை இவை இரண்டையும் பெறும் முயற்சியை வளர்ப்பதிலும், இவற்றைக் கண்ட விடத்து ஆதரிப்பதிலும் உறுதியாகச் செயல்படுங்கள். மனித நல்வாழ்வுக்கும், சமுதாய விதிமுறைகளை நிலைநாட்டுவதற்கும் உளமாரப் பாடுபடுங்கள். நீங்கள் ஈடுபடும் தொழிலில் நேர்மையையும். பொறுப்புணர்ச்சியையும், கடைப்பிடியுங்கள். என்றும், எல்லா நிகழ்ச்சிகளிலும், அவற்றின் தூய்மையையும், புகழையும் காப்பாற்றுங்கள். நீங்கள் கற்றதை நேரான பாதையில் செல்லவே பயன்படுத்துங்கள். என்றும் மேலோர் புகழுமாறு செயல்படுங்கள். இவ்வாறு வாழ்ந்து, நீங்கள் படித்துப் பட்டம் பெற்ற இந்தப் பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகத்திற்குப் புகழ் சேருங்கள்.

இங்கு வருகை புரிந்த பெற்றோரும், ஆசிரியர்களும் சிலவற்றைச் சிந்திக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்று நாம் இளைஞர்களிடம் காணும் பல குற்றங்களுள் சிலவற்றைப் பட்டியல் போடுவோம்; சராசரி இளைஞர்களுக்கு ஆங்கிலம் பேசத் தெரியவில்லை; சிந்தித்துப் பார்த்தால் சராசரி இளைஞருக்குத் தமிழிலும் நன்றாக எழுதப், பேசத் தெரியவில்லை. அதாவது தாங்கள் நினைப்பதை, விரும்புவதை நன்றாக விளக்கமாக எந்த ஒரு மொழியிலும் சொல்ல, எழுதத் தெரியவில்லை. மாணவர்களின் குறிக்கோள்கள் உயர்ந்தவையாக இல்லை. அவர்கள் பொதுவாகப் பெரியோர்களை மதிக்கவில்லை. அவர்கள் நேர்வழியைக் கடைப்பிடிக்கவில்லை. இப்படிப் பட்டியல் நீளும்.

ஒரு சராசரி மாணவன், இளைஞன் இவ்வாறு இருக்கிறான் என்றால் 'அதற்குக் காரணம் என்ன?' என்று சிந்தித்துப் பாருங்கள். அவர்கள் சரியான பாதையில் செல்ல உதவுவது ஆசிரியர்களின் பெற்றோர்களின் கடமை என்பதை நாம் மறக்கலாகாது.

நாம் இன்று பார்க்கலாம். பெரிய எழுத்தாளர்கள் பேச்சாளர்கள் என்று நாம் இன்று ஒத்துக்கொள்ளும் பலர் எழுதுவதிலும் பேச்சிலும் மொழித்தாய்மையில்லை. அதிலும் புகழ்பெற்ற சிலர் பேசுவதிலோ எழுதுவதிலோ பார்த்தால் பாதித் தமிழ் பாதி ஆங்கிலம் கலந்து இருக்கும். இதைத் தமிழ் என்பதா அல்லது ஆங்கிலம் என்பதா? தமிழ் எழுத்துகளிலே எழுதியதால் மட்டும் அது தமிழ் ஆகிவிடாது. உரோமன் வரிவடிவத்திலே தமிழ் எழுதப் படுகிறது; கற்கப்படுகிறது. அதுபோல இந்த வார மாத இதழ்களைத் தமிழ் வடிவத்திலே எழுதப்பட்ட ஆங்கிலப் புத்தகங்கள் என்றால் தவறாகாது. இதுபோன்று வெளியிடும் வார, மாத இதழ்களை நாம் புறக்கணிக்க வேண்டும். நாம் அதாவது ஆசிரியர்களும், பெற்றோர்களும் பேசும்போதும் எழுதும்போதும் தமிழிலோ,

ஆங்கிலத்திலோ எழுத வேண்டும், பேசவேண்டும். அன்றி அவையிரண்டையும் கலந்து தமிழாகவும் இல்லாமல் ஆங்கிலமாகவும் இல்லாமல் பேசுவதைத் தவிர்க்க வேண்டும். அப்போதுதான் நமது மொழியறிவு மேன்மையுறும்; நாமும் முன்னேறலாம்.

இரண்டாவதாக நாம் நம் குறிக்கோள்களை மிகக் குறைவாகவே வைத்துக்கொள்கிறோம். நம் குறிக்கோள்கள் உயர்வாக இருக்கவேண்டும். எப்பொழுதும் எங்கும் நம் மேம்பாட்டிற்காக முயல் வேண்டும். அதற்கு அவசியம் தன்னம்பிக்கையும், சுயமரியாதையும் தேவை. அவற்றை நாம் வளர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். முயற்சி திருவினை ஆக்கும் என்ற வள்ளுவர் வாக்கை என்றும் மறவாமல் எண்ணென்றும் முயற்சியைக் கைவிடாமல் இருக்கவேண்டும். நாம் உள்ளூவதெல்லாம் உயர்வாகவே இருக்க வேண்டும்.

மூன்றாவதாக உள்ளது இன்றைய சராசரி இளைஞர் பெரியவர்களை மதிப்பதில்லை என்ற குறை. நாம் சிந்தித்துப் பார்த்தால் மதிக்க வேண்டியவற்றை மதிக்க நாம் தவறியது தெரியும். “அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார்” என்பது வள்ளுவம். அறிவை நாம் மதிக்க வேண்டும். அறிவுடையவரை நாம் மதிக்க வேண்டும். நாம் வாழ்க்கையில் அறிவுடையரை மதிக்காமல் பணம் உடையவரை மதிக்கிறோம். பதவியில் உள்ளவரை மதிக்கிறோம். அதிகாரம் உள்ளவரை மதிக்கிறோமா அல்லது அவரைக் கண்டு அஞ்சுகிறோமா என்றும் சிந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது. மதிப்பது, மரியாதை தருவது வேறு; அஞ்சுவது வேறு. பணம் படைத்தவரையோ பதவியில் இருப்பவரையோ மதித்தால் தவறில்லை; அவரைக்கண்டு அஞ்சுவது சரியன்று. ‘அச்சமே கீழ்களது ஆசாரம்’ என்ற வள்ளுவம் நினைத்தற்குரியது. நாம் எதற்கு மதிப்புத் தருகிறோமோ அதற்குத்தான் நம் பின் வந்தோர் மதிப்புக் கொடுப்பர். நம்

தவறிய காரணத்தினால்தான் நம் இளைஞர் இவ்வாறு உள்ளளரா என்பது சிந்திக்கத்தகுந்தது.

நான்காவதாக, நேர்வழியைக் கடைப்பிடிப்பது பற்றிச் சிந்திப்போம். இன்று நமக்கென்று வந்துவிட்டால் நம் மகனோ, மகளோ ஒரு கல்லூரியில் இடம்பெற வேண்டும் என்றால். நாம் எதையும் செய்யத் தயங்கு கிறோமா? என்னிடம் கடந்த ஆண்டுகளில் பொறியியல் கல்லூரியில் இடம் பெறுவதைப் பற்றிப் பேச வந்த பெரிய வர்கள் பலர் பேசியவற்றைத் திரும்ப நினைத்துப்பார்க்கி றேன். அவர்களில் பலர் 'என் மகன் அல்லது மகள் அண்ணா பல்கலைக்கழகத்தில் பொறியியல் கல்லூரியில் கணிப்பியல் துறையில் படிக்க ஆசைப்படிகிறான்(ள்), ஆகவே எப்படியாவது இடம் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யுங் கள்' என்பார்கள். எவ்வளவு மதிப்பெண் பெற்றால் இடம் கிடைக்கும், அதற்கு எந்தப் புத்தகங்களைப் படிக்கலாம் என்று கேட்பவர் குறைவு. நேரான வழி என்ன, அதில் எப்படிச் செல்வது என்று கேட்பவர்களை விடக் குறுக்கு வழி என்ன என்பதை ஆராய்வதிலேயே கண்ணும் கருத்து மாய் இருக்கின்றனர் பலர். இதைப் பார்த்துத்தான் நம் மகனோ, மகளோ கற்றுக்கொள்கிறார்கள். 'எப்படியாவது எனக்கு வேலை வாங்கிக் கொடுப்பது எந்தையாகிய உன் கடமை' என்கிறான் மகன். இந்த நிலை மாற நாம் தாம் நம்மைத் திருத்திக்கொள்ள வேண்டும். தவறான முறைகளிலே எதையும் பெற விழையாது சரியான முறையிலேயே பெற முயல வேண்டும். முடிந்தவரை அந்த இலக்கை நோக்கிச் செல்ல வேண்டும்.

பட்டம் பெறும் இளைஞர்களை, எதைச் செய்தாலும் திருந்தச் செய்யுங்கள். செய்வதை நன்றாகச் செய்வதில் கிடைக்கும் மனத்திருப்தி, மகிழ்ச்சி வேறெதிலும் கிடைக்காது. வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே; மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்வதற்கே. மகிழ்ச்சியுடன் வாழ மற்றவரை மகிழச் செய்வதுதான் சிறந்த வழி. மற்றவர் மகிழ வேண்டுவன

தன்னம்பிக்கை, முன்னேற வேண்டும் என்ற துடிப்பு, ஒழுக்கம், அறிவை வளர்த்துக் கொள்வதில் ஆர்வம். நேர்மை, கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு, இவை போன்ற நல்ல குணங்களை, நல்லவற்றைப் போற்றுகிறார்கள். நல்லனவற்றைப் போற்றி அல்லனவற்றை ஒதுக்கித் தன்னம்பிக்கையுடன் கடவுளை நினாத்து எந்த ஒரு சிக்கலையும் எதிர்த்துச் சரியான வழியை உங்கள் கல்லூரி நெறியுரையில் சொல்லியதுபோல “அவனிடமிருந்து” அறிந்து முன்னேற்றம் காண்பீர்களாக.

கடைசியாக, பட்டம் பெறுவோர், வாழ்க்கையில் நல்ல முன்னேற்றம் கண்டு தம்மைச் சார்ந்தோர்க்கும் தம் ஆசிரியர்க்கும் தாம் கற்ற கல்லூரிக்கும் பல்கலைக் கழகத்திற்கும், தமிழுக்கும், நாட்டுக்கும், மனித சமுதாயத்திற்கும், புகழும் பெருமையும் சேர்த்து எல்லா நலன்களும் பெற்று நீண்ட நல்வாழ்வு வாழ வாழ்த்தி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்!

15. தமிழும் தமிழரும் எழுச்சி பெற...

இன்றைக்குச் சந்தேகக்குறைய ஆயிரத்து எண்ணூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கடைச்சங்கம் மறைந்தது என்று வரலாற்று அறிஞர் கருதுகின்றனர். அன்றிலிருந்து நாம் சுதந்திரம் பெற்ற இந்த நூற்றாண்டு வரை தமிழ்நாட்டில் தமிழைப் போற்றும் அரசு எதுவும் நீண்ட நாட்கள் ஆட்சி புரிந்ததாகத் தெரியவில்லை. அப்படி இருந்தும் (அதாவது என்பது அல்லது தொண்ணூறு தலைமுறைகளாக அரசாள்பவர் போற்றாமலேயே) தமிழ் இன்றும் வழக்கில் இருக்கிறது, தமிழ்ப் பண்பாடு அழியாமல் இருக்கிறது என்றால் இந்த மொழியின், இந்தப் பண்பாட்டின், வளமையையும், ஆழத்தையும் எவரும் புரிந்துகொள்ளலாம். இவ்வாறு சாதாரண மக்கள் தம் உழைப்பாலும் அன்பாலும் போற்றதலாலும் வளர்ந்து வாழ்ந்து வரும் மொழியும், பண்பாடும், நாம் சுதந்திரம் அடைந்த பின்னர், அழிந்துவிடுமோ என்று அச்சப்படும் நிலை இன்று உருவாகியுள்ளது. இங்ஙனம் அச்சப்படுபவர் சிலரே என்று சிலர் கூறலாம். ஆனால் அந்தச் சிலர் ஏன் அச்சப்படுகிறார்கள் என்று ஆராய்வது படித்தவர், கல்வியாளர் கடமை. இந்த அடிப்படையில் எழுதப் பட்டதே இந்தக் கட்டுரை.

தமிழின் இன்றைய நிலை

தமிழை ஏன் படிக்கவேண்டும்? தமிழில் ஏன் படிக்க வேண்டும்? தமிழில் இதற்குச் சொல் இருக்கிறதா? அதற்கு இருக்கிறதா? என்று கேட்கும் சில தமிழர்களை(?) நாம் தினம் தினம் சந்திக்கிறோம். இவர்களுக்குத் தமிழில் என்ன உள்ளது என்பது தெரியாது. இவர்கள் தமிழில் உள்ள சொற்கள் பல தங்களுக்குத் தெரியவில்லை என்றால் அவையெல்லாம் தமிழில் இல்லை என்று

சொல்லுகிறோமே என்றுகூடத் தெரியாமல் பேசுகிறார்கள். தமக்குத் தெரியாததற்கும். தமிழில் இல்லை என்பதற்கும் உள்ள வேறுபாடு... தெரியாதவர்கள் இவர்கள். ஒரு விதத்தில் பார்த்தால் இஃது ஆங்கிலக் கல்வியால் வரும் கேடு என்றுகூடச் சொல்லலாம். இன்றைய ஆங்கிலக் கல்வியால் சிந்திக்கும் திறன் இழப்பவர் பலர், எடுத்துக் காட்டாக ஆங்கிலம் பயின்றவன் 'அன்டர்கிரவுண்ட் டிரைனேஜ்' (underground drainage) இதில் ஆங்கிலச் சொற்கள், தமிழ்ப்படுத்தப்படாமல், கிரந்த எழுத்தைப் பயன்படுத்தி எழுதப்பட்டுள்ளன என்பதை ஒரு சாதாரண ஆங்கிலம் படிக்காத தமிழன் 'புதை சாக்கடை' என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லுவதைப் பார்க்கலாம். இது போன்று ஏராளமான எடுத்துக்காட்டுகளை எடுத்துச் சொல்ல முடியும்.

முத்தமிழ்க் காவலர் அவர்கள் தம் நூலில் தமிழில் சொற்கள் எவ்வாறு மிக ஆழமான பொருள் பொதிந்த சொற்களாக விளங்குகின்றன என்று விளக்கி இருக்கிறார். எடுத்துக்காட்டாக மூன்று சொற்களை இங்குத் தருகிறேன்; இசை = பலரும், பல கருவிகளை இயைத்துப் படுவது இசை; மாணாக்கன் = மாண்புடையவனாக ஆக்கும் பருவம்; ஈகை = ஈவதற்காகவே இருக்கும் நம் கை. இவை போன்று ஆழமான பொருள் பொதிந்த சொற்களையுடைய தமிழைத் தாய்மொழியாக அடையும் பேறு பெற்றும் அந்த மொழியைப் பயன்படுத்தத் தயங்கும் மக்களை என்ன என்பது?

தமிழ் எழுச்சி பெறவேண்டும் என்று கருதும் நாம் சிந்திக்க வேண்டியது, தமிழின் உண்மையான இன்றைய நிலை என்ன? நாம் காணும் குறைகள் யவை? என்பவையே: (1) தமிழில் பிறமொழிச் சொற்களைத் தமிழ்ப்படுத்தாமலேயே பெருமளவில் பயன்படுத்துவது. (2) பிறமொழிச் சொற்களைப் பயன்படுத்தும்போது அம்மொழி எழுத்துக்களையும் சேர்த்துக்கொள்வது.

பலநூறு ஆண்டுகளாகத் தமிழ்ப்படுத்தப்பட்டு, தமிழில் பயன்படுத்தப்படும் பல வடமொழிச் சொற்களைச் சில ஆண்டுகளாகச் சிலர் வேண்டுமென்றே தமிழ்ப்படுத்தாமல் எழுதுவதைப் பார்க்கிறோம். எடுத்துக்காட்டுக்கு இராமன், சீனிவாசன். நரசிம்மாச்சாரி, சம்பவம், பிரியா போன்ற சொற்களை ராமன், சீனிவாஸன், நரசிம்மாச்சாரி, ஸம்பவம், ப்ரியா என்று எழுதுவதைக் காண்கிறோம். இது வேண்டும் என்றே கிரந்த எழுத்துக்களை வலிய நுழைக்கும் முயற்சியும் தமிழ் இலக்கண மரபுகளை மீறும் செயலும் ஆகும். மற்றும் தமிழ் ஒசை நயம் கெட ஏதுவாகும் செயலாகும்

நாங்களும் தமிழில் இதழ்கள் வெளியிடுகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு தமிழைச் சீர்குலைப்பதற் கென்றே பல நாள், வார, மாத இதழ்கள் இன்று வெளியிடுகிறார்கள். இவற்றில் எழுதப்படும் சொற் றொடர்களில் பாதி ஆங்கிலமாகவும், பாதி வடமொழி யாகவும், ஏதோ ஒரு சில தமிழ்ச் சொற்களுமாகவும் இருக்கும். இவற்றில் கிரந்த எழுத்துக்கள் மட்டுமல்லாமல் ஆங்கில எழுத்துக்களும் பெருமளவில் தமிழ் எழுத்துக் களுடன் கலந்து எழுதப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கலாம்.

இன்று தமிழ்நாட்டில் நடைபெறும் நாடகங்கள், திரைப்படங்கள், தமிழ்நாட்டு வானொலி, தொலைக்காட்சிப் பேச்சுக்கள், இவற்றில் ஆங்கிலக் கலப்பைக் காணலாம். இவை தரக்குறைவான தமிழில் எழுதப்பட்டவையா அல்லது தரக்குறைவான ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டவையா என்று ஐயப்பாடு எழுகிறது. இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த நிலையுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் நாம் ஏன் இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டோம் என்றே விளங்கவில்லை. இதற்குக் காரணம் கேட்டால் நடைமுறையில் பார்ப்பதைத்தான் எழுதுகிறோம் என்கிறார்கள். அப்படி என்றால் படித்த நம்மிடையே யார் திருடனுடன் அல்லது கொலைகாரனுடன் சண்டை

போடும் ஆற்றல் படைத்தவர்கள்? சண்டை போட இயலும்? யார் தெருவில் ஓர் இளம் பெண்ணுடன் பாடிக் கொண்டே செல்கிறோம்? இவற்றையெல்லாம் எழுதுகிற போதும் திரைப்படத்தில் காண்பிக்கும் போதும் இவர்கள் சொல்லும் 'ரியலிசம்' (realism), 'இயல்பு வாதம்' எங்கே போயிற்று. ஆகவே உண்மையான நோக்கத்தை மறைத்து, பொய்யான வாதங்களை முன்வைக்கிறார்கள் இவர்கள் என்பது தெளிவு.

இன்று தெருவில் போகும்போது வழி கேட்டால் 'இப்படியே ஸ்ட்ரைட்டா போய் லெப்ட்லே திரும்பு' என்று பதில் கிடைக்கிறது. "நேராகச் சென்று இடதுபக்கம் திரும்புங்கள்" என்று சாதாரணத் தமிழன் சொல்லுவ தில்லை. ஒரு நாட்டில் கல்வி கற்றவர் என்றால் அவர்கள் கொச்சையாகப் பேசாமல் நல்ல மொழியில் பேசுவார்கள் என்று அறிஞர்கள் சொல்லுவார்கள். படித்தவனுக்கு அழகு பண்பட்ட மொழிப்பேச்சு. ஆனால் நம் நாட்டில் படித்தவர்கள் மொழி, பண்பில்லா மொழியாகப் போவதை நாம் காண்கிறோம். கடந்த நாற்பது ஆண்டுகளில் படித்தவர்கள் எண்ணிக்கை அதிகமாகி உள்ளது. அதே சமயம் தமிழைச் சரியாகப் பேசுபவர்களின் எண்ணிக்கையும் குறைந்துகொண்டே வருகிறது.

தமிழர்கள் பலர் தங்கள் உற்றார், உறவினர், ஏன் மனைவி மக்களுக்குக்கூட கடிதங்களை ஆங்கிலத்தில் எழுதுகிறார்கள். ஏன்? உற்றார், உறவினர், மனைவி மக்களுக்குத் தமிழ் தெரியாதா? திருமண அழைப்பிதழ் ஆங்கிலத்தில் அனுப்புகிறார்கள், ஏன்? ஒழுங்காக ஆங்கிலத்தில் ஒரு வரி கூட எழுதத் தெரியாதவர்கள் தங்கள் திருமண அழைப்பிதழை ஆங்கிலத்தில் மட்டும் அச்சிடுவதையும் காண்கிறோம். அழைப்பிதழ் யாருக்குக் கொடுக்கிறார்கள்? அவர்களுக்கெல்லாம் தமிழ் தெரியாதா?

கடைகளில் பெயர்கள் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்படுகின்றன. இந்தக் கடைகளில் ஆங்கிலேயர்களா

பொருட்கள் வாங்குகிறார்கள்? இவை என்ன ஆங்கில நாட்டிலா இருக்கின்றன? வடக்கே தில்லியில் தமிழர்கள் வாழும் பகுதியிலான கரோல்பாக்கத்தில் கடைகளின் பெயர்கள் தமிழில் எழுதப்படுகின்றன. ஏன்? கடைக்கு வருபவர்கள் தமிழர்கள், ஆகவே கடைக்காரன் தன் தாய்மொழி எதுவாக இருந்தாலும், தன் கடைப் பெயரையும் தான் விற்கும் பொருட்களின் பெயர்களையும் தன் கடைக்கு வருபவர்களின் மொழியான தமிழில் எழுதி வைத்திருப்பதைப் பார்க்கிறோம் ஆனால் தமிழ்நாட்டில் நாம் காணும் நிலையோ வேறு.

நாம் செய்ய வேண்டியவை

நாம் உடனடியாகச் செய்யவேண்டியவை :

தமிழில் பேச எழுத ஊக்குவிக்க வேண்டும்.

பிறமொழி எழுத்துக்களைத் தமிழில் சேர்த்து எழுதுவதைத் தவிர்க்க வேண்டும்.

இக் கொள்கைகளை ஏற்காத நாள், வார, மாத இதழ்களைத் தமிழர்கள் வாங்கக்கூடாது.

இந்தக் கொள்கைகளைப் பின்பற்றாத கடைகளில் நுழையக்கூடாது.

வேறு எந்த நாட்டிலும் இல்லாத ஒரு கொடுமையை நாம் இந்த நாட்டில்தான் பார்க்கிறோம். நம் நாட்டில் இருக்கும் நம் மக்களை நம் தாய்மொழியில் பேச எழுத ஊக்குவிக்க வேண்டியுள்ளது. தமிழில் படிக்க ஊக்கத் தொகை கொடுக்கிறோம். வெளிநாடுகளில் வாழும் தமிழர்கள் நல்ல தமிழில் இனிமையாகப் பேசுவதைக் காண்கிறோம். இலங்கை, சிங்கப்பூர், மலேசியா, தென்னாப்பிரிக்கா போன்ற நாடுகளில் தமிழ்ப் பள்ளிகள் நல்ல தமிழைக் கற்பிக்கின்றன. நம் தாய்நாடுதான் இதில் தவறிவிட்டது. நாம் நம்மைத் திருத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

கிரந்த எழுத்துக்களைத் தமிழ்த் தட்டச்சு எந்திரங்களில் இருந்து எடுத்துவிடவேண்டும். தமிழ் அச்சுக்கூடங்கள் கிரந்த எழுத்துக்களை எடுத்து எறிந்து விடல் வேண்டும். கிரந்த எழுத்துக்கள், தமிழ் எழுத்துக்கள்தாம் என்ற ஒரு மாயையைச் சிலர் அஃழ்த்துவிட்டிருக்கின்றனர். அதைத் தமிழர்கள் நம்பி மோசம் போகவேண்டாம். ஒரு சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னால் தமிழில் சாத்திர நூல்கள் எழுதுவதற்கு இந்த எழுத்துக்கள் தேவையென்று அவை சேர்க்கப்பட்டன. உலகில் எந்த மொழியிலும் இவ்வாறு செய்ததில்லை. ஏன்--வளமில்லாத பல மொழிகளில் சாத்திர நூல்கள் எழுத முனைந்தபோது அவர்கள்கூட புது எழுத்துக்கள் வேண்டும் என்று தேடவில்லை. ஆகவே கிரந்த எழுத்துக்கள் வலிந்து தமிழில் புதுத்தப்பட்டனவே யன்றி உண்மையான தேவை கருதி வந்தவை அல்ல. முதலில் ஏதோ சாத்திரங்களுக்குத் தேவை என்று அவற்றைக் கொண்டுவந்து சேர்த்தனர் சிலர். பின்னர் அவை தமிழ் எழுத்துக்கள்தாம் என்று இன்று வாதிட்டு இயற்றமிழிலும் சேர்த்து எழுதுகின்றனர். உண்மையைத் தமிழர்கள் உணர்ந்து இந்த எழுத்துக்களை இயற்றமிழில் இருந்து முதலில் எடுத்து, பின்னர்ச் சாத்திர நூல்களில் இருந்தும் எடுத்துவிட வேண்டும். இதைச் செய்தால்தான் தமிழின் ஓசை நயம் குன்றாது, கெடாது. தமிழும் நன்முறையில் வளரும். 'ச' என்ற எழுத்தோ 'ஸ', 'ஜ' என்ற இரு எழுத்துக்களுக்குப் பதிலாகவும் 'ஷ' க்குப் பதில் 'ட' வும், 'ஸ்ரீ' க்குப் பதில் 'சிறீ' யும், 'ஹ' க்குப் பதில் 'க' வும் முன்பு பயன்படுத்தி வந்தோம். அதைச் செய்வதால் எந்தத் துன்பமும் இல்லை. யாம் கண்டதெல்லாம் இன்பமே. ஆகவே பழைய முறையைக் கையாள எல்லாத் தமிழரையும் அழைப்போம்.

நம் தமிழர்கள் நடத்தும் நாள், வார, மாத இதழ்களில் இவ்வெழுத்துக்களை உடனே அகற்றும்படி நாம் கேட்டுக் கொள்ளவேண்டும். இதைப் பின்பற்ற மறுப்பவர்களை இனங்கண்டுகொண்டு அவர்கள் நடத்தும் இதழ்

களைத் தமிழர்கள் ஆதரிக்கக்கூடாது, வாங்கக்கூடாது, படிக்கக்கூடாது.

பாதி ஆங்கிலமாகவும், பாதி வடமொழியாகவும் இன்று நடைபெறும் நாடகங்களையும், திரைப்படங்களையும் நம் மக்கள் வெறுக்கவேண்டும். இவை தமிழ் நாடகங்கள், திரைப்படங்கள் அல்ல என்றும் இவை தரக்குறைவான ஆங்கில நாடகங்கள், திரைப்படங்கள் என்றும் நாம் அறிவிக்க வேண்டும்.

தமிழில் பெயர்ப்பலகை வைக்காத கடைகளில் என்ன விற்கிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை என்று கூறி தமிழர்கள் அந்தக் கடைகளுக்குச் செல்லக்கூடாது.

தனக்கு வடமொழி தெரியும் என்று காண்பித்துக் கொள்வதற்காக ஒருவன் 'ஆட்டுக்குட்டி வேட்டியை மேயுது ஓட்டு ஓட்டு' என்பதை 'ஆஷ்டு ருஷ்டி வேஷ்டியை மேயுது ஓஷ்டு ஓஷ்டு' என்றானாம். அதுபோன்று பலர் தமிழை வடமொழிப்படுத்துவதை நாம் பார்க்கலாம். தமிழைத் தமிழாக எழுதாமல் பிறமொழிச் சொற்களைத் தமிழ்ப்படுத்தாமல் எழுதும், பேசும் மக்களை நாம் என்ன செய்யலாம்? அவர்களை என்ன பெயர் சொல்லி அழைக்கலாம்? என்பதை நாம் முடிவு செய்யவேண்டும்.

தமிழில் இல்லை :

தமிழில் அது இல்லை, இது இல்லை என்று படித்தவர்கள் கூடச் சொல்கிறார்களே, இந்த நிலைக்கு யார் காரணம்? எது காரணம்? என்று இவர்கள் யோசிக்கிறார்களா? யோசித்தார்களா?

என் வீட்டில் இது இல்லை என்றால் அதை யார் கொண்டுவந்து சேர்ப்பது? என் நாட்டில் இது இல்லை என்றால் அதை யார் தயாரிப்பது? என் வீட்டில் உள்ளோர்தாம் என் நாட்டில் உள்ளோர்தாம் இவற்றை உழைத்துச் சேர்க்கவேண்டும்.

என் மொழியில் இது இல்லை என்றால் அதை வளர்க்காத குற்றம் யாருடையது? நன்கு கற்றவர்கள் தம் தாய்மொழியில் அவற்றை எழுதாதது அவர்தம் குற்றம் என்பதை நாம் சுட்டிக்காட்ட வேண்டும். தம் தாய் மொழியை வளர்க்காமல் மற்ற மொழியிலேயே எழுதி வருபவர்கள் தம் கடமையிலிருந்து தவறியவர்கள் என்பதை உணரவேண்டும். இனியாவது தமிழில் அது இல்லை இது இல்லை என்று சொல்வதை விடுத்துத் தமிழில் இதை விளக்கி நான் நூல்களை எழுதினேன் அதற்குத் தகுந்த சொற்களை நான் ஆக்கினேன் என்று சொல்லும் தகுதியைப் பெற ஆவன செய்யவேண்டும்.

முடிவுரை :

8258

முன்னர்ச் சொன்னவற்றைச் செய்வதுடன் தமிழர் நம்மிடையே சரியான விழுமங்களை வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். தாம் தமிழை, தமிழ்மொழியைப் போற்ற வேண்டும் தமிழ் அறிஞரைப் போற்றவேண்டும். தமிழ் நாடும் தமிழர்களும் போகும் போக்கைப் பார்த்தால் இன்னும் சில ஆண்டுகளில் தமிழ் நாட்டில் இருந்து தமிழ் உணர்வும், தமிழ்ப் பண்பாடும் மறைந்து ஒரு புது வகையான வரவேற்கத் தகாத தமிழ்ச் சமுதாயமும் தமிழும் உருவாகிவிடுமோ என்று அச்சப்படவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டு வருகிறது. இந்திலையைத் தவிர்க்க நம் தலைமுறையினர் நல்ல தமிழையும் நல்ல தமிழ்ச் சமுதாயத்தையும் காண நம்மால் ஆனதை நாம் செய்ய வேண்டும்.

GURUKUL KANGRI LIBRARY	
Accession	<u>28-8-12</u>
Class on	
Call on	
Tag etc.	
Checked	
Any Other	

தலைமை நிலையம் :

154, டி. டி. கே. சாலை,
ஆள்வார்பேட்டை. சென்னை 18.

கிளை நிலையங்கள் :

79. பிரகாசம் சாலை (பிராடுவே),
சென்னை-108.

திருநெல்வேலி-6.	மதுரை-1.
¹ கோயமுத்தூர்-1.	கும்பகோணம்-1.
திருச்சிராப்பள்ளி-2.	சேலம்-1.

விலை ரூ. 25 - 00

அப்பர் அச்சகம், சென்னை-108.